

ชุดที่ ๑๕ ของ ๑๗ ชุด



ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔

ครั้งที่ ๗

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๕ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗

สำนักการรายงานการประชุมและตัวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๕ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ปีที่

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔
ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	๑
<u>เรื่องที่เลื่อนพิจารณา</u>	
เรื่องด่วนที่ ๑๗ พระราชกำหนดพิกัดอัตราสุลการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗	๑
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ์	๒
- นายพินิจ จันทรสมบูรณ์	๓
- นายสุรพล เกียรติไชยากร	๓
- นายสุทธิชัย จันทรอารักษ์	๔
- นายมานิตย์ สังข์พุ่ม	๔
ระเบียบวาระที่ ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗	๕
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ์	๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

หน้า

- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	๘, ๔๐
- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๑๖
- นายสรรเสริญ สมะลาภา	๒๐, ๒๑
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๒๓
- นายจตุ ไกรฤกษ์	๒๖
- นายโกสิน พลกุล	๓๓, ๔๓
- นายวราเทพ รัตนากร	๓๖

มาตรา ๔

ผู้อภิปราย

- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๔๖, ๑๑๗, ๑๒๖, ๑๓๙, ๑๔๑
- นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	๕๒, ๕๕, ๕๖
- นายวิจิตร ศรีสอ้าน	๕๖
- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	๖๗
- นายวิทยา แก้วภราดัย	๗๗, ๗๘, ๗๙, ๘๗, ๑๑๗
- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๗๙, ๘๑, ๘๒, ๙๐
- นายวราเทพ รัตนากร	๗๙, ๑๐๕,
- พันเอก วินัย สมพงษ์	๘๑
- นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	๙๔
- นายโกสิน พลกุล	๙๗, ๙๘
- นายวิชณุ เครืองาม	๑๒๗, ๑๔๔
- นายจตุ ไกรฤกษ์	๑๔๒

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

หน้า

- นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ

๑๔๗

- นายสุวโรช พะลัง

๑๕๒, ๑๕๔,

๑๕๕, ๒๐๘

- นายพินิจ จันทรสมบุญ

๑๕๔

- นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค

๑๖๐, ๑๖๙,

๑๙๙

- นายทองดี มนิสสาร

๑๖๘

- นายวิฑูรย์ นามบุตร

๑๗๐

- นายสมบุญ อภัยเวียนกุล

๑๗๗, ๑๘๐

- นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์

๑๘๐

- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี

๑๘๔

- นายนคร มาฉิม

๑๘๖

- นายชวลิต วิชยสุทธิ์

๑๙๔

- นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์

๒๐๑

มาตรา ๖

ผู้อภิปราย

- นายไชยยศ จิรเมธากร

๒๐๒, ๒๐๕,

๒๐๙

- นายวราเทพ รัตนากร

๒๐๔

- พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

๒๐๙

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔

ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๗๔ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกที่เคารพ ขณะนี้ได้มีสมาชิกลงชื่อ
ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว เนื่องจากว่าใน
ระเบียบวาระมีพระราชกำหนดที่ประกาศใช้ไปแล้วบรรจุอยู่ในลำดับที่ คุณพินิจเสนออะไร

นายพินิจ จันทรสมบุรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม พินิจ จันทรสมบุรณ์ พรรคไทยรักไทย ส.ส. บัญชีรายชื่อ ท่านประธานที่เคารพ วันนี้ต้อง
รบกวนสภาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ที่พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร กระผม
ขออนุญาตสภาแห่งนี้ขอเลื่อนระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๗ ขึ้นมาพิจารณาก่อน แล้วพร้อมกับ
ขอเลื่อนระเบียบวาระที่ ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ขึ้นมาพิจารณาตาม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ที่ประชุมเห็นเป็น
อย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็เป็นไปตามที่ท่านสมาชิกรับรองไปแล้ว
นะครับ ถ้าอย่างนั้นผมขอเชิญรัฐมนตรีหรือรัฐบาลที่เสนอพระราชกำหนดเสนอต่อสภาเลย
นะครับ

ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอพระราชกำหนด
พิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ ขอกราบเรียนว่า โดยที่ประเทศไทยได้ลงนาม
ในพิธีสารว่าด้วยการนำพิกัดอัตราศุลกากร ฮาร์โมนไนซ์ อาเซียน (Harmonize Asian) มาใช้
ทำให้ต้องแก้ไขพิกัดอัตราศุลกากรให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามพิธีสารดังกล่าว จึงจำเป็นต้อง
ต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศแก้ไขเพิ่มเติม
ความในภาค ๑ หลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากร และภาค ๒ อัตราอากรขาเข้า
เพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือตามความตกลงระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์
แก่เศรษฐกิจของประเทศได้ด้วย การดำเนินการดังกล่าวจะทำให้สามารถจำแนกประเภทสินค้า
ให้ได้อย่างสอดคล้องกับระบบการจำแนกประเภทสินค้าของอาเซียน ซึ่งมีความสำคัญในการขยาย
ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างประเทศในกลุ่ม
ประเทศสมาชิกอาเซียน -----

ซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ต่อการลงทุนในอาเซียนและส่งเสริม
สนับสนุนการเปิดการค้าเสรี อันจะเป็นผลให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมั่นคงขึ้น
และโดยที่เรื่องนี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร จึงจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วน
และลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้
ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถ้าไม่มี คุณพินิจครับ

นายพินิจจันทร์สมบูรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ
กระผมต้องกราบขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ได้เสนอร่างพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕๔๗ ด้วยความเคารพ และก็ด้วยความเคารพ ต้องขอบคุณ
ท่านประธานสภารวมทั้งเจ้าหน้าที่กลุ่มงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ที่ได้ทำหนังสือประกอบการพิจารณาละเอียดรอบคอบ เมื่ออ่านแล้วเข้าใจดีว่าความจำเป็น
เป็นอย่างไรรบับนี้ดีมากครับ ต้องขอบคุณท่านประธานและก็ต้องขอกราบขอขอบคุณ
ไปยังหน่วยงานกลุ่มงานวิชาด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ผมก็จะขอมตินะครับ เนื่องจากว่าเป็นพระราชบัญญัตินะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอเชิญท่านสมาชิกเข้ามาใช้สิทธินะครับ
เพราะเป็นการอนุมัติพระราชกำหนด ซึ่งมีศักดิ์เท่ากับพระราชบัญญัติ คนที่ท่านสมาชิกท่านผู้ใด
เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ต่อไปให้กดปุ่มคำว่า เห็นด้วย นะครับ ท่านผู้ใด
ไม่เห็นชอบ คือไม่ควรอนุมัติก็กดปุ่มคำว่า ไม่เห็นด้วย นะครับ ขอเชิญใช้สิทธิได้แล้วครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ให้เวลาพอสมควรแล้วนะครับ ผมขอปิด
การลงมตินะครับ มีท่านสมาชิกยกมือ เชิญเลยครับ

นายสุรพล เกียรติไชยากร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผมบัตรขัดข้องครับ กระผม สุรพล เกียรติไชยากร พรรคไทยรักไทย จังหวัดเชียงใหม่ ๔๓๒
เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายแพทย์สุทธิชัยศรี

นายสุทธิชัย จันทรารักษ์ (ยโสธร) : ครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
ผม นายแพทย์สุทธิชัย จันทรารักษ์ จังหวัดยโสธร พรรคไทยรักไทยครับ เห็นด้วยครับ
๔๑๕ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพิ่มอีก ๒ เชิญเลยครับ ข้างหลังครับ

นายมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม มานิตย์
สังข์พุ่ม ครับ ๒๖๕ พรรคไทยรักไทยครับ เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นเพิ่มอีก ๓ นะครับ เดี่ยวผมจะบอกจำนวน
โหวตนะครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่ส่งตัวเลขลงมาได้นะครับ คือเห็นชอบให้ประกาศใช้ต่อไป
๒๕๘ บวกอีก ๓ เป็น ๒๖๑ นะครับ ไม่เห็นด้วยมีอยู่ ๑ งดออกเสียง ๖ นะครับ
ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นอนุมัติพระราชกำหนดที่รัฐบาลได้ประกาศไปแล้วนะครับ
เป็นการจบระเบียบวาระที่ ๑๗ ที่ขอเลื่อนขึ้นมานะครับ

ต่อไปนะครับ เป็นเรื่องที่คุณคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วที่สมาชิกขอเลื่อน
 ขึ้นมาคือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมครับ พ.ศ. ๒๕๔๗ ขอเชิญ
 คณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่นะครับ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
 รายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ในวาระ ๒ นี้ จะเป็น
 การพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ผมจะให้กรรมการที่ส่งวนความเห็นไว้ หรือสมาชิก
 ที่ส่งวนคำแปรญัตติไว้ อภิปรายก่อน จากนั้นคณะกรรมการจึงจะแถลงหรือชี้แจง
 จบแล้วก็เป็นการลงมติในมาตรานั้น ๆ นะครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการพร้อมใหม่ครับ ประธานมีอะไร
จะแถลงใหม่ครับ เชิญประธานกรรมการวิสามัญ

ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ
ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
เพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ขออนุญาตรายงานผลการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ.
ของคณะกรรมการวิสามัญ ดังนี้ ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗
พ.ศ. ตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอ และตั้งกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าววันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ นั้น บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการตาม
ที่ได้รับมอบหมายเรียบร้อยแล้ว ปรากฏผลสรุปตามรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งได้
นำเสนอสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านแล้ว โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้
คณะกรรมการวิสามัญ ได้เริ่มประชุมตั้งแต่วันที่ ๑๒ ถึงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗
โดยเรื่องที่มาของเงินรายได้นั้น หัวหน้าส่วนราชการที่รับผิดชอบในการจัดเก็บรายได้ของรัฐ
ทุกหน่วยได้ชี้แจงรายละเอียดให้กรรมการวิสามัญทราบ เชื่อมั่นว่ารัฐจะสามารถจัดเก็บได้
สูงกว่าเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งกระผมขอให้ความมั่นใจและยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า
จะสามารถดำเนินการได้อย่างแน่นอน ส่วนเรื่องการใช้จ่ายงบประมาณเพิ่มเติม จำนวน
๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาทนั้น ท่านกรรมการวิสามัญได้ร่วมกันพิจารณาโดยละเอียดและมี
ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำงบประมาณดังกล่าวไปใช้จ่าย
ตามนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาล จนเป็นที่เชื่อมั่นได้ว่ารัฐบาลจะสามารถบริหาร
จัดการงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด
ต่อประเทศชาติ สุดท้ายนี้กระผมขออนุญาตท่านประธานสภา ขอขอบคุณท่านกรรมการ
วิสามัญทุกท่านที่ได้ทุ่มเทเสียสละอย่างสูงในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
และขอขอบคุณท่านหัวหน้าส่วนราชการทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือชี้แจงให้ความกระจ่าง
ต่อคณะกรรมการวิสามัญ จนสามารถพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

อย่างไรก็ตามหากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม
คณะกรรมการการวิสามัญกึ่งยูนิตที่จะชี้แจงรายละเอียดต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติในแต่ละ
มาตราต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากว่าในวาระต่อไปนี้จะต้องเป็นการ
พิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ขอเชิญเลขาธิการดำเนินการครับ

นายพิฑูร พุมหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็นและสงวนคำแปรญัตติ
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถ้ามีกรรมการและมีสมาชิก
สงวนความเห็นนี้ผมจะให้โอกาสกรรมการก่อนนะครับ เชิญครับ กรรมการสาทิติย์
วงศ์หนองเตย ครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ
 กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ซึ่งได้ส่งวนความเห็นเอาไว้ในการพิจารณาในส่วนของ
 คณะกรรมาธิการ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าผมเป็นคณะกรรมาธิการในสัดส่วนของ
 พรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้านที่ไปทำหน้าที่เป็นคณะกรรมาธิการวิสามัญ
 พิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗
 พวกเราที่เข้าไปเป็นกรรมาธิการในครั้งนี้นั้นต้องเรียนกับท่านประธานว่า เราตระหนัก
 ในหน้าที่ที่สภาได้มอบหมายเราไป และเหนือสิ่งอื่นใดเราได้ตระหนักในหน้าที่ของเรา
 ในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชน ซึ่งต้องเข้าไปศึกษาผลประโยชน์จากเงินภาษีอากร
 ของพี่น้องประชาชนที่รัฐบาลเก็บมาจากความเหน้อยยากลำบากของพี่น้องทั้งหลาย
 พวกกระผมที่ไปทำหน้าที่ในกรรมาธิการนั้นได้นำเอาความคิดความเห็น ข้อเสนอต่าง ๆ
 หรือแม้แต่กระทั่งข้อสังเกตในชั้นที่อภิปรายเอาไว้ในชั้นรับหลักการไปสอบถามในชั้น
 กรรมาธิการอย่างละเอียดตลอดจนครบถ้วนในทุกประเด็น แต่ผลจากการชี้แจง
 ดังกล่าวนั้นพวกกระผมเห็นว่ายังมีความไม่ชัดเจนและยังมีประเด็นปัญหาที่คิดว่า
 จำเป็นต้องส่งวนความเห็นเอาไว้เพื่ออภิปรายกับสภาผู้แทนราษฎร ทั้งในส่วนหนึ่ง
 ก็เพื่อที่จะเรียนให้พี่น้องที่รับฟังการถ่ายทอดการประชุมสภาได้รับทราบ เป็นการเรียนกับ
 ท่านประธานในฐานะที่เป็นประธานของสภาผู้แทนราษฎร และคงจะต้องฟังความเห็นจาก
 เพื่อนสมาชิกซึ่งจะต้องลงมติว่าเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก หรือจะเห็นด้วยกับ
 กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมได้แปรญัตติและก็ขอส่งวนความเห็นเอาไว้ในมาตรา ๓
 ความจริงแล้วในมาตรา ๓ นี้เป็นยอดรวมนะครับ มาตรา ๓ นั้นเขียนเอาไว้ว่า งบประมาณ
 รายจ่ายเพิ่มเติมนั้นให้ตั้งไว้เป็นจำนวน ๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาท มีรายการตามที่ระบุไว้ใน
 มาตรา ๔ ในมาตรา ๔ ก็จะเป็นรายละเอียดครับ ผมได้แปรญัตติขอตัดปรับลดงบประมาณ
 ส่วนนี้เอาไว้ ๘๗,๑๙๑ ล้านบาทครับ ที่มาของ ๘๗,๑๙๑ ล้านบาทนั้นความจริงแบ่งออกเป็น
 ๔ ยอดด้วยกันครับ ในยอดที่ ๑ นั้นคือยอดที่มีการแจ้งไว้ในสภาเบื้องต้นในเอกสารประกอบ
 งบประมาณที่เข้าสู่สภาวาระหนึ่งว่า เป็นรายได้จากการขายหุ้นกองทุนวายุภักษ์
 ๒๕,๐๗๕ ล้านบาท อีก ๓ ส่วนหลังที่ประกอบกันนั้นก็จะเป็นเงินในส่วนที่ปรับลดมาจาก

งบกลางบางรายการ รายการละ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ และที่ปรับลดลงทั้งหมดคืองบกลาง
 ในส่วนที่เขียนเอาไว้ในมาตรา ๔ (๔) ค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขัน
 และการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นการปรับลดจึงจำเป็น
 ที่จะต้องอธิบายกับท่านประธานว่า ทำไมจึงเสนอปรับลดขนาดนี้แล้วทำไมต้องสงวน
 คำแปรญัตติเอาไว้ ผมขอแบ่งส่วนที่ผมปรับลดเอาไว้เป็น ๒ ส่วนครับ ส่วนที่ ๑ ที่ผมปรับลด
 ลงไปนั้นเพราะผมมีเหตุผลว่า

ประการที่ ๑ ก็คือประมาณการรายรับหรือประมาณการรายได้ที่แจ้งต่อสภา
 และในกรรมาธิการชี้แจงนั้นมีปัญหา และผมขอกล่าวหาว่าเอกสารที่รัฐบาลเสนอประกอบ
 งบประมาณต่อสภานั้นได้แจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จกับสภา

ประการที่ ๒ ก็คือการตั้งรายจ่ายในงบประมาณรายจ่ายฉบับนี้หลังจาก
 พิจารณาแล้วทั้งหมดขาดความโปร่งใส ขาดหลักเกณฑ์การใช้จ่าย ไม่มีรายละเอียด
 และมีบางส่วนที่ขัดกับหลักของกระบวนการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองท้องถิ่น
 รวมถึงขัดกับหลักการการปกครองในระบบประชาธิปไตย

ในประเด็นข้อที่ ๑ ครับ ประมาณการรายรับมีปัญหานั้นผมเสนอปรับลด
 เอาไว้ในส่วนนี้ ๒๕,๐๗๕ ล้านบาทครับ ๒๕,๐๗๕ ล้านบาทที่ผมดูจากไหนครับ ในเอกสาร
 ที่เรียกว่าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมและมีเอกสารงบประมาณประกอบ
 ที่แจกกับสภา ซึ่งถ้าท่านประธานจำได้เอกสารชุดนี้ก็จะออกมาได้ รัฐบาลต้องใช้เวลา
 ถอนร่างงบประมาณฉบับนี้ออกไปปรับปรุง ๑ สัปดาห์ -----

เพราะถูกท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรติติงว่าไม่เป็นไปตามกฎหมายพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ มาตรา ๑๗ ซึ่งในร่างงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีจะต้องแสดงรายได้หรือที่มาของรายได้ด้วย สุดท้ายจึงกลับมาเป็นเอกสารงบประมาณฉบับนี้ครับ ในเอกสารงบประมาณฉบับนี้เขียนไว้ชัดเจนครับว่าที่มาของรายได้มาจากไหนอย่างไร ท่านประธานเปิดกลับไปดูครับในหน้าที่ ๓ ประมาณการเงินที่พึงได้มาสำหรับจ่ายตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมปีงบประมาณ ๒๕๔๗ แบ่งออกเป็นทั้งสิ้น ๑๐ รายการ ใน ๑๐ รายการนี้ก็ว่ากันไปครับว่า

๑. กรมสรรพากรมาเท่าไร กรมสรรพสามิตมาเท่าไร แต่ไปรายการที่ ๕ ท่านประธานครับ หน่วยงานอื่นจัดเก็บได้เพิ่มขึ้นเขียนยอดรวมเอาไว้ ๓๑,๘๘๕ ล้านบาทแบ่งออกเป็น ๕ รายการ ในรายการที่ ๕.๓ เขียนว่าขายหุ้นให้กองทุน ๒๕,๐๗๕ ล้านบาท เขียนไว้อย่างนี้รวมหมดทั้ง ๑๐ รายการแล้วมีเงินสุทธิทั้งหมด ๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาท ก็แปลว่าสมมุติฐานของงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี ๒๕๔๗ มาจากฐานรายได้ดังที่กล่าว ๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาท บังเอิญในชั้นรับหลักการวาระ ๑ มีคนถามเรื่องของเงิน ๒๕,๐๗๕ ล้านบาทนี้ครับ ว่าเงินรายได้นี้มาจากการขายหุ้นกองทุนวายุภักษ์ มีรายละเอียดที่มาอย่างไรได้รับคำยืนยันชี้แจงในที่ประชุมสภาชัดเจนว่านี่คือ รายรับที่รัฐบาลได้รับมาก็เลยมาตั้งเป็นรายรับเอาไว้ในงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี ๒๕๔๗ แต่มีข้อมูลที่แย้งกันครับ ในวาระ ๑ นั้นมีเพื่อนสมาชิกอภิปรายว่าตอนที่เจ้าหน้าที่จากกระทรวงการคลังไปชี้แจงให้กับที่ประชุมของคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน หรือ วิป (Whip) พรรคร่วมฝ่ายค้านนั้นได้มีการชี้แจงว่าจริง ๆ แล้วเงิน ๒๕,๐๗๕ ล้านบาทนั้นแม้เป็นรายรับจากการขายหุ้นของกองทุนวายุภักษ์ได้ก็จริง แต่เงินจำนวนนั้นมีการใช้ไปแล้ว แต่ในชั้นที่อภิปรายในวาระ ๑ นั้นไม่มีการตอบในเรื่องนี้เป็นรายละเอียดที่ชัดเจน ผมก็พกความสงสัยเข้าไปในคณะกรรมการครับ หลังจากซักในกรรมาธิการแล้วต้องเรียนท่านประธานแล้วก็ฟ้องท่านประธานเลยนะครับว่า การทำงานในชั้นกรรมาธิการนี้กว่าจะได้เอกสารที่สำคัญ ๆ มาสักอย่างนี้พูดกันนานเหมือนกันครับ เอกสารทั่วไปเขาแจกเลยครับ แต่เอกสารที่เป็นเรื่องสำคัญ ๆ อย่างกรณีเรื่อง ขายหุ้น เรื่องกองทุนวายุภักษ์ที่ได้เงินมา ๒๕,๐๗๕ ล้านบาทนี้ คุณกันมากันไปผมต้องเรียนท่านประธานนะครับว่าข้ออภิปรายของเพื่อนสมาชิกจากพรรคฝ่ายค้านที่บอกว่าเงินจำนวนนี้จริง ๆ เป็นรายได้รัฐบาลจริง แต่จ่ายเงินจำนวนนี้ไปแล้วนั้นมีการยอมรับในที่ประชุมกรรมาธิการ

ครับว่า จริง มีการรับเงินจำนวน ๒๕,๐๗๕ ล้านบาทมาแล้ว และมีการจ่ายเงินจำนวนนี้ออก
ไปแล้ว จริง ผมจะไม่ลงลึกในรายละเอียดครับว่าเงินจำนวนนี้หายไปไหนอย่างไร เพราะเดี๋ยว
จะมีเพื่อนสมาชิกอภิปรายเพิ่มเติม เราไม่ได้ถกเถียงในประเด็นที่ว่าเงินจำนวนนี้จ่ายได้หรือไม่
ตามกฎหมาย เพราะทราบว่าเงินจำนวนนี้อาไปใช้ในการถอนพันธบัตร แต่ประเด็นที่ผมตั้ง
ข้อสังเกตก็คือว่ารัฐบาลก็ทราบว่ามีการใช้เงินจำนวนนี้ไปแล้ว ทำไมจึงยังลงเป็นรายรับ
ในเอกสารประกอบงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗

ทั้ง ๆ ที่เอกสารฉบับนี้เป็นเอกสารซึ่งต้องถือเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมาย เพราะหลังจากท่านผู้นำฝ่ายค้านทักท้วงแล้ว รัฐบาลถอนร่างกลับไป แล้วต้องเสนอเอกสารฉบับนี้กลับเข้ามาสู่ในสภา และเขียนเอาไว้ชัดเจนว่ามีงบประมาณรายรับจากการขายหุ้นในกองทุน ๒๕,๐๗๕ ล้านบาท แต่เอาเข้าจริงในที่ประชุมคณะกรรมการยอมรับว่าเงินจำนวนนี้ใช้ไปหมดก่อนที่จะมีการตั้งงบประมาณรายจ่ายฉบับนี้เอาไว้แล้ว คำถามของผมนั้นก็คือว่าท่านตั้งเป็นรายรับได้อย่างไรครับ มันก็จะกลายเป็นเหตุผล ๒ ประเด็นขึ้นมาก็คือ

๑. แสดงว่าแท้ที่จริงแล้วงบประมาณรายจ่ายฉบับนี้ที่ตั้งรายรับไว้ ๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาท มันต้องหายไป ๒๕,๐๗๕ ล้านบาท อย่างนั้นใช่หรือไม่ ก็แปลว่างบรายได้ที่ตั้งไว้ ๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาท ถ้าหายไป ๒๕,๐๗๕ ล้านบาท เพราะรัฐบาลรับเงินแล้ว ใช้เงินออกไปหมดแล้ว ก็แปลว่างบรายรับมันต้องขาดไป เหลือรายจ่ายจริงที่ควรตั้งควรจะอยู่ที่ประมาณ ๑๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ได้รับคำชี้แจงเพิ่มเติมครับว่าถึงแม้ว่าจะใช้จ่ายไป แต่เงินที่จัดเก็บจากภาษีอื่นก็เข้าใจว่าจะจัดเก็บได้ มันก็เกิดประเด็นต่อสิดครับ ประเด็นต่อก็คือว่าที่อภิปรายไว้ในวาระที่ ๑ บอกว่าการไปประมาณการเศรษฐกิจสูง ๆ แล้วไปจัดเก็บภาษีจากประชาชนแน่นอนเราอาจจะอ้างว่าเป็นการจัดเก็บเพื่อประสิทธิภาพ แต่มันจะไปสร้างความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชนเพิ่มมากขึ้นหรือไม่แน่นอนการจ่ายภาษีเป็นหน้าที่ของประชาชนครับ แต่ความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีอย่างที่อภิปรายไว้ เช่น บริษัทใหญ่บางบริษัทที่ทำเรื่องดาวเทียม ทำไม่เก็บภาษีเขา ก็ได้รับคำชี้แจงในกรรมาธิการว่ายังไม่จัดเก็บจริง ๆ กำลังศึกษาอยู่ ซึ่งไม่รู้จะจัดเก็บเมื่อใด นี่ก็ประเด็นแรกที่ผมบอกว่า ประมาณการรายรับมีปัญหาและขอให้ปรับลดลง ผมเรียนท่านประธานครับว่า กรรมาธิการเสียงข้างมากเขาก็ไม่ปรับลดลงครับ ผมจึงต้องสงวนความเห็นเอาไว้ และก็เรียนท่านประธานว่ามันจะเกิดปัญหาประเด็นที่ ๒ ว่า เอกสารที่เสนอต่อสภานั้นเขียนเอาไว้ว่ามีรายได้ ๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาท มีรายได้จากการขายหุ้นในกองทุน ~~๒๕,๐๗๕~~ ๒๕,๐๗๕ ล้านบาท นี่เป็นข้อเท็จจริงที่แจ้งกับสภามา แต่ข้อเท็จจริงใช้เงินลงไปแล้ว ดังนั้น ข้อความที่แจ้งในเอกสารฉบับนี้เป็นเท็จครับ ผมก็ถามท่านประธานเหมือนกันว่า เราจะทำกันอย่างไร เอกสารชุดนี้หลุดตัวแทนประชาชนหมดทั้ง ๕๐๐ คนในสภา บอกรายว่ามีเงินจากการขายหุ้นกองทุน ๒๕,๐๗๕ ล้านบาท แล้วปกปิดเอาไว้ว่ารัฐบาลใช้เงินไปแล้ว ถ้าเอกสารซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายเสนอเข้าสู่สภามีข้อความอันเป็นเท็จ ผมก็หารือกับ

ท่านประธาน หรือกับเพื่อนสมาชิกครับ ถ้าเป็นเช่นนั้นกฎหมายงบประมาณฉบับนี้สมบูรณ์หรือไม่ครับ และในการชี้แจงเอกสารอันเป็นเท็จต่อสภาฯนี้ รัฐบาลจะรับผิดชอบต่อสภาในฐานะที่เป็นตัวแทนประชาชนอย่างไร ประเด็นของข้อกฎหมายจะทำอย่างไร เพราะมันจะมีคำถามต่อไปอีกครั้ง เป็นเรื่องที่ผมตั้งประเด็นเอาไว้ แล้วในที่ประชุมของคณะกรรมการฯยังไม่มีคำตอบเรื่องนี้ ผมเพียงแต่ตั้งข้อสังเกตว่าแน่นอนรัฐบาลอาจจะมีอำนาจที่อ้างตามกฎหมายบางฉบับไปใช้จ่ายเงินฉบับนี้ แต่ถือเป็นการใช้จ่ายก่อนที่จะอนุมัติงบประมาณรายจ่ายหรือไม่ มันมีประเด็นข้อกฎหมายตามมา เรื่องนี้เป็นเรื่องที่จะปล่อยให้ผ่านไปเฉย ๆ ไม่ได้นะครับ ผมไม่แน่ใจว่าที่ผ่านมาสภาของเราจะถูกเอกสารที่เป็นเท็จจากรัฐบาลที่เสนอหรือจากหน่วยงานใดเข้าสู่สภาบ้างหรือไม่ แต่ครั้งนี้มันจับได้ครับ การเสนอเอกสารงบประมาณเข้าสู่สภาลักษณะนี้ ทำให้เกิดคำถามเหมือนกันครับว่า มาตรฐานของสภาเราจะทำอย่างไร ถ้าเราปล่อยเรื่องนี้ผ่านไปเฉย ๆ โดยไม่พูดจาอะไรกันในวันนี้ สภาฯก็อาจจะถูกครหาได้ว่าที่สุดก็จะกลายเป็นสภาตรายาง ผมก็ไม่อยากให้เป็นเช่นนั้น ผมจึงสงวนเอาไว้ และต้องขอคำตอบจากกรรมการฯเสียงข้างมากรวมทั้งรัฐบาลที่อยู่ที่นี่ชี้แจงให้ชัดด้วย

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานครับ ในประเด็นที่ ๒ นี้ผมคงจะอธิบายเฉพาะแต่ส่วนที่เป็นหลักการคร่าว ๆ เท่านั้นว่าเหตุผลที่ผมปรับลดในประการที่ ๒ ก็คือการตั้งงบประมาณรายจ่ายนั้นขาดความโปร่งใส ขาดหลักเกณฑ์การใช้จ่าย ไม่มีรายละเอียด สวนทางกับหลักการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและขัดกับหลักการการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เราตั้งข้อสังเกตกันมาครับ ตั้งแต่ในขั้นรับหลักการวาระ ๑ บอกว่า งบกลางที่ตั้งเอาไว้มันมีเป็นลักษณะของการเสมือนกับเขียนเช็คเปล่า สภาเขียนเช็คเปล่าให้รัฐบาล แล้วรัฐบาลจะไปกรอกเบิกเงินลงรายการอะไรก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องเสนอแผนงาน/โครงการรายละเอียดให้กับสภาผู้แทนราษฎร -----

และไม่ใช่ครั้งแรกที่รัฐบาลชุดนี้เสนอเข้ามา ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ต่อปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ และงบประมาณเพิ่มเติม ท่านเสนองบกลาง และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ จาก ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท เป็น ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท เป็น ๑๖,๖๐๐~~๕~~ ล้านบาท และเป็น ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท X

ผมเรียนท่านประธานครับว่า ผมไปอยู่ในกรรมาธิการ พวกเราจากฝ่ายด้านทุกคน รวมทั้งกรรมาธิการจากสี่รัฐบาลอีกบางท่าน ผมระบุว่าบางท่าน เราชักรายละเอียดกันมากครับ ผมจะยังไม่พูดรายละเอียดก่อนว่าเราไปเจออะไรบ้างที่ไม่ชอบมาพากล มีรายละเอียดต้องพูดอีกเยอะครับ แต่โดยหลักรวม ๆ ผมเรียนท่านประธานเลยครับว่า ทั้งหมดไม่เคยมีการแจกแจงแผนงานมาก่อน แม้กระทั่ง ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งพวกเราเสนอส่วนใหญ่ให้ออกไปทั้งหมด ชักกัน ๒ วันครับ แล้วก็ตอบไม่ได้เสียที่ว่า จริง ๆ แล้วโครงการรายละเอียดนั้นเป็นอย่างไร ตอบได้เฉพาะกรอบแผนงานคร่าว ๆ เดียวจะลงรายละเอียดในส่วนที่ลงถึงมาตรา ๑๐ งบบางส่วนที่เป็นงบกลาง ที่บอกว่าอุดหนุนให้องค์กรปกครองท้องถิ่นนั้น แท้ที่จริงแล้วผูกเงื่อนไขเอาไว้ มัดมือมัดเท้าองค์กรปกครองท้องถิ่น ส่งเงินให้เขา แต่ทำโครงการเองไม่ได้ ต้องไปทำตามแผนผู้ว่า ซีอีโอ (CEO) ก่อน รายละเอียดก็คล้ายๆกัน ขัดหลักการเงินอุดหนุนองค์กรปกครองท้องถิ่นโดยสิ้นเชิง แถมคิดว่าเป็นการไปหลอกองค์กรปกครองท้องถิ่นอีกด้วย แต่ทั้งหมดที่ตั้งงบประมาณไป ๑๐๐,๐๐๐ กว่าล้าน แล้วมีงบ ไม่มีแผนงานโครงการรายละเอียดที่ผมรับไม่ได้แล้วต้องเสนอปรับลดเพราะขัดหลักการการปกครองในระบอบประชาธิปไตยครับ หลักนี้เป็นหลักที่ต้องให้ฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งหมายถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากทั่วประเทศ ทำหน้าที่ควบคุมรัฐบาล การควบคุมอย่างหนึ่งคือการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี เพราะเป็นเงินภาษีประชาชน รัฐบาลจะใช้อะไรเสนอเป็นกฎหมายงบประมาณเข้ามา มีแผนงานโครงการอย่างไร กรรมาธิการวิสามัญที่ไปจาก ส.ส. ไปนั่งชักกัน เห็นด้วย ผ่าน ไม่เห็นด้วย เสนอปรับลด ทำได้ครับ แต่การไม่มีแผนงานโครงการก่อน เพียงแต่รับปากเอาไว้ว่าจะไปดูแลให้ดีที่สุดนั่น มันพบความจริงครับ ว่างบกลางที่ทำไป ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา นั้น นอกจากไม่โปร่งใสแล้ว เป็นการใช้จ่ายงบประมาณที่ขาดประสิทธิภาพ ขาดประสิทธิผล ใช้จ่ายไปโดยที่ถูกต้องว่าสุรุ่ยสุร่ายครับ แล้วทำให้เงินภาษีของประชาชนที่ได้มาด้วยความเหนื่อยยากลำบากนั้นใช้ไปโดยไม่เกิดมรรคเกิดผลกับประชาชนเท่าที่ควร โดยที่พวกเราที่เป็นกรรมาธิการวิสามัญ

ที่เป็นตัวแทนประชาชนไม่สามารถซักถามรายละเอียดอะไรได้ ปรับลดแผนงานโครงการต่าง ๆ ไม่ได้เลย ชัดกับหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยสิ้นเชิง ผมจึงเสนอปรับลดงบเอาไว้ที่เป็นงบประมาณรวม ผมคิดว่าการปรับลดครั้งนี้ถ้าเพื่อนสมาชิกได้พิจารณาอย่างถ่องแท้ และเอาสำนึกของความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นตัวแทนประชาชนมาตั้ง ก็ควรที่จะฟังเสียงพวกเราที่เป็นผู้ส่งวนความเห็นไว้ด้วย อันนี้ก็ถือว่าอภิปรายไว้ก่อน แล้วก็รอฟังความเห็นของกรรมาธิการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการท่านถัดไปนะครับ คุณชินวรณ์ นะครับ แล้วก็ต่อด้วยคุณสรวิชัยครับ เป็นกรรมาธิการที่ส่งวนความเห็นนะครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมได้ขอสงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๓ ที่จะมีการปรับลดยอดที่รัฐบาลได้จัดตั้งงบประมาณไว้โดยภาพรวม ๑๓๕,๐๐๐ ล้านบาทลง ๕๔,๐๐๐ ล้านบาทครับ ผมมีประเด็นที่จะกราบเรียนกับท่านประธานว่าจริง ๆ แล้วก่อนที่จะผมจะพูดทางกรรมาธิการน่าจะขอโอกาสตอบประเด็นคำถามที่เพื่อนสมาชิกที่ได้อภิปรายไปเมื่อก๊ี้ะครับ ท่านสาธิต วงศ์หนองเตย เพราะเป็นการกล่าวหากรรมาธิการซึ่งผมเป็นกรรมาธิการร่วมอยู่ด้วยว่าท่านได้จัดทำเอกสารที่มาของรายได้อันเป็นเท็จ ซึ่งเป็นข้อกล่าวหาที่สำคัญมากในสภาแห่งนี้ แต่เมื่อประธานกรรมาธิการไม่ใช้สิทธิในการยกมือที่จะทำประเด็นที่สำคัญนี้ให้กระจ่าง อาจจะเหตุผลเป็นประการใดก๊ี้แล้วแต่ อาจจะเหตุผลที่ท่านคิดว่าไม่เป็นไรท่านมีเสียงข้างมากก๊ี้แล้วแต่ หรืออาจจะเหตุผลที่ท่านอาจจะคิดว่าเงินกองทุนวายุภักษ์นี้ท่านจะนำไปใช้ก่อนใช้หลัง เอาตัวเลขมาเพื่อประกอบเป็นรายได้เพิ่มเติมก๊ี้ได้ และโดยกฎหมายวิธีการงบประมาณนั้นท่านสามารถจะทำได้ท่านจึงไม่ใช้สิทธิในการตอบประเด็นสำคัญดังกล่าวนี้ ผมจึงมีความจำเป็นที่จะต้องอภิปราย อภิปรายเพื่อย้ำให้เห็นว่าจริง ๆ นะครับท่านได้ทำประมาณการรายได้ซึ่งก็เป็นข้อซักถามของท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาแห่งนี้ว่าถ้าเราจะจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วจำเป็นที่จะต้องแสดงที่มาของรายได้ เพราะการจัดงบประมาณเพิ่มเติมนั้นเป็นการจัดงบประมาณที่รัฐบาลเห็นว่ามีมีความจำเป็นเร่งด่วน ถ้าหากไม่มีความจำเป็นเร่งด่วนผมคิดว่าไม่มีความจำเป็นอะไรครับที่รัฐบาลจะจัดตั้งงบประมาณเพิ่มเติม เพราะการจัดตั้งงบประมาณนั้นถือว่าเป็นกรณีสำคัญในเชิงของการบริหารราชการแผ่นดิน เพราะเป็นการใช้เงินภาษีของพี่น้องประชาชนนะครับ มาให้ฝ่ายบริหารนั้นเป็นคนนำไปใช้ ไม่ใช่ เออะอะ เพียงแต่พูดว่าเป็นเรื่องของฝ่ายบริหาร ผมคิดว่าไม่ได้ะครับ ผมฟังเมื่อตอนเช้านี้แล้วไม่สบายใจเลยครับ ท่านนายกรัฐมนตรีได้ตอบข้อเรียกร้องของเพื่อนสมาชิกการไฟฟ้าฝ่ายผลิตว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของฝ่ายบริหาร เพราะเราปกครองโดยระบบรัฐสภาครับ ฝ่ายบริหารนั้นไปจากสภาแห่งนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีไปจากความเห็นชอบ ท่านจะเพียงว่าให้สภานั้นเป็นเครื่องมือ ระบบประชาธิปไตยนั้นมันเป็นเครื่องมือไม่ได้ และที่สำคัญที่สุดคืองบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินนั้นเป็นเงินภาษีของประชาชน เพราะฉะนั้นการถูกกล่าวหาจากเพื่อนสมาชิกว่าท่านทำรายการประมาณการพึงได้สำหรับจัดตั้งงบประมาณนี้เป็นเท็จ

จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญนะครับ โดยเฉพาะรายรับพิเศษจากการขายหุ้นให้กองทุนวายุภักษ์
จำนวนถึง ๒๕,๐๗๕ ล้านบาทนั้นก็เป็นที่เคลือบแคลงค่อนข้างมาก และเคลือบแคลงถึง
ความเป็นมาของกองทุนนี้ด้วยว่าในท้ายที่สุดแล้วเป็นผลประโยชน์ในการจัดตั้งกองทุนนี้
เพื่อผลประโยชน์อะไร มีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือไม่ มันเป็นการซักถามของเพื่อนสมาชิก
ในสภาที่มาตั้งนานแล้ว แต่วันนี้มันมีข้อกล่าวหาว่ามาเกี่ยวข้องกับการจัดทำงบประมาณเพิ่มเติม
แต่ประธานคณะกรรมการการกลับนั่งเฉยไม่หยิบยกประเด็นนี้มาให้เกิดความเข้าใจในสภา
ที่จะต้องทำให้เคลียร์ (Clear) แต่ประเด็นที่ผมจะพูดเป็นประเด็นที่สำคัญครับ ถึงแม้จะเป็น
ประเด็นที่มีการพูดกันบ้างแล้วท่านประธานครับในชั้นที่รับหลักการ แต่ผมคิดว่าประเด็น
ที่เพื่อนสมาชิกได้ตั้งประเด็นว่ารัฐบาลได้จัดประมาณเงินเพิ่มได้เพิ่มเติม ซึ่งเมื่อมาเทียบเคียง
รายละเอียดที่ท่านได้จัดทำว่าในช่วง ๔ เดือนที่ผ่านมาท่านสามารถจัดเก็บได้อย่างไร และในช่วง
อีก ๘ เดือนข้างหน้าท่านจะดำเนินการจัดเก็บได้อย่างไรแล้ว พบความชัดเจนประการหนึ่ง
ครับว่าภายใต้งบประมาณที่จัดตั้งเพิ่มเติมนี้ รัฐบาลนี้ไม่ได้คิดอ่านที่จะเอางบประมาณจาก
คนรวยมาเพิ่มเติมในงบประมาณเลยครับ การจัดเก็บระบบภาษีแบบก้าวหน้าไม่มีครับ
เพื่อนกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้ซักถาม ไม่มี ภาษีมรดกในภาวะที่เรา กำลังจะฟื้นตัวจาก
เศรษฐกิจต้องการเอาเงินงบประมาณไปกระตุ้นเศรษฐกิจ ควรจะปรับโครงสร้างทางด้านการ
การจัดเก็บภาษีในเรื่องภาษีก้าวหน้าและภาษีมรดก ไม่มี และเมื่อมาดูสัดส่วนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ระหว่างหน่วยงานที่ได้มีการจัดเก็บภาษีแล้วก็ยอมสะท้อนให้เห็นได้อย่างชัดเจน
นะครับว่ากรมสรรพากรนั้นท่านประมาณการที่จะจัดเก็บภาษีได้เพิ่มร้อยละ ๒๖.๕
กรมสรรพสามิต ๑๙.๘ กรมศุลกากร ๖.๗ รายได้หน่วยงานอื่นด้วยนะครับเข้ามา รวมเป็น
รายได้สุทธิที่ท่านจะเก็บเพิ่มขึ้น -----

ทั้งหมดนี้มันสะท้อนอะไรครับท่านประธาน สะท้อนว่าภายใต้ของการที่รัฐบาลอ้างว่าจำเป็นที่จะต้องจัดตั้งงบประมาณเพิ่มเติมอย่างเร่งด่วนนั้น มันเป็นภายใต้ที่รัฐบาลนั้นอ้างว่าจัดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ว่าพี่น้องประชาชนร้องเรียนว่ารัฐบาลมุ่งเน้นขยายฐานภาษี พี่น้องประชาชนคนยากคนจน คนประกอบธุรกิจรายย่อย วันนี้ต้องจ่ายภาษีทั้งหมดเพิ่มขึ้น นี่จึงเป็นเรื่องที่เป็นสิ่งที่มีการเรียกร้องค่อนข้างมากครับ แล้ววันนี้ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตอบผมว่ากรมสรรพากรได้ทำหนังสือไปถึงผู้ประกอบการรายย่อยไหมครับว่าจะมีการปรับฐานภาษีใหม่ ท่านบอกว่าท่านจะสนับสนุน เอสเอ็มอี (SME) เอสเอ็มอี ในความหมายของท่านคืออะไรครับ ผมเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพครับ ในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในต่างจังหวัด เราพบความจริงว่าเศรษฐกิจชุมชนนั้นอยู่ที่ตลาดบ้านผมตลาดทุ่งสง ตลาดคลองเจ็ด ตลาดมะนาวหวาน ร้านค้าย่อยที่เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนสินค้าของชาวบ้านเอาไว้มาแลกเปลี่ยนกับเสื้อผ้าไปอย่างนี้ครับ นี่เป็นเศรษฐกิจชุมชนหรือเปล่าครับ แต่วันนี้ท่านได้ขยายฐานภาษีลงไปถึงร้านค้าเล็ก ๆ เหล่านี้จนทั่วถึงหมดเลย เพราะฉะนั้นมันจึงเป็นประเด็นที่เป็นคำถามว่าที่มาที่ท่านที่ตั้งเอาไว้วันนี้ ท่านต้องการตั้งธงเอาไว้ก่อนใช่ไหมว่าท่านจะจ่ายเท่าไร ท่านจะให้ขายไปจ่าย ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ร้อยละ ๔๔ ซึ่งไม่มีแผนงานโครงการรองรับ แล้วไปตั้งเป้ารัดภาษีมาใช่ไหม ตอบไม่ได้เลยครับ ไม่มีความชัดเจนเลย ผมก็เคารพครับท่านประธานในที่ประชุมวันนี้ท่านตอบดีครับ ท่านรัฐมนตรีวราเทพ ท่านบอกว่าอธิบายเท่าไรก็ไม่เข้าใจหรอก เพราะว่าท่านกับผมคิดไม่ตรงกัน ก็หลายเรื่องที่คุณคิดไม่ตรงกันนะครับ ก็ไม่ได้ว่าใครผิดใครถูก แต่ท่านประธานครับในฐานะที่เราต้องตรวจสอบการจัดตั้งงบประมาณ โดยเฉพาะงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ผมคิดว่าในสภานี้วาระสองวาระสามเป็นวาระสำคัญที่สภานี้จะให้ความเห็นชอบหรือไม่ ต้องตอบชี้แจงให้ชัดเจน ประเด็นแรกที่บอกว่าท่านทำเอกสารเป็นเท็จต้องชัดเจนก่อน

ประเด็นที่ ๒ คือที่มาที่ท่านตั้งงบประมาณเพิ่ม ๑๓๕,๐๐๐ ล้านบาท นั้นมีความจำเป็นเร่งด่วนหรือไม่ อันนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญครับ แต่อย่างไรก็ตามครับ

ที่ผมได้ตัดยอดรวมไว้ที่ผมได้ดูถึงประการที่ ๒ ด้วย นั่นก็คือว่าการนำงบประมาณ
ดังกล่าวนี้ไปใช้จ่าย ไปใช้จ่ายเป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณว่า
ใช้จ่ายเร่งด่วนที่มีความจำเป็นที่จะต้องจัดตั้งงบประมาณกลางปี แต่วันนี้เมื่อมาดู
รายละเอียดที่ท่านได้มีการจัดตั้งงบประมาณในกรอบตามพระราชบัญญัติงบประมาณ
แล้วกรรมาธิการก็ไม่มีสิทธิที่จะแก้ไขหรอกครับ พวกผมกรรมาธิการเสียงข้างน้อยนี้
ก็ได้เพียงสงวนความเห็นนะครับ ก็ใช้สิทธิตามข้อบังคับครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม
ผมเรียนกับท่านประธานว่ากรอบทั้งหมดที่ได้ผ่านความเห็นชอบของเพื่อนกรรมาธิการ
จนเพื่อนสมาชิกในสภานี้หลายคนมาถามผมว่าเราไม่ได้มีการแปรญัตติจะพูดได้หรือเปล่า
ผมบอกคงพูดไม่ได้เลย เพราะว่าเป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียวที่ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม
เลยครับ ก็คงจะพูดไม่ได้ พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ผ่านมา
เราได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเกือบทุกมาตรา เพื่อนสมาชิกไปพบข้อเท็จจริงบางอย่าง
ก็สามารถที่จะนำมาเสนอแนะในสภานี้ได้ แต่วันนี้ไม่สามารถที่จะมาเสนอแนะ
ในที่ประชุมนี้ได้เลย ยกเว้นกรรมาธิการที่ขอสงวนความเห็นและเพื่อนสมาชิกที่ได้
ขอแปรญัตติเท่านั้น ผมจำเป็นต้องตัดลงมาก็เพราะว่าเหตุผลสำคัญในเรื่องของ
ค่าใช้จ่าย แนนอนที่สุดครับเพื่อนสมาชิกก็พูดตรงกันในประเด็นแรกอยู่แล้วตั้งแต่
ชั้นรับหลักการ คือท่านไปตั้งงบประมาณไว้ในกรอบงบประมาณค่าใช้จ่ายเพื่อส่งเสริม
ศักยภาพในการแข่งขันและพัฒนาที่ยั่งยืนถึง ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ผมซักถามในชั้น
กรรมาธิการว่าทำไมไม่เหตุผลเร่งด่วนอะไรที่ไปจัดตั้งงบประมาณตรงนี้ไว้ถึง
๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ร้อยละ ๔๔ ของงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมทั้งหมด ผมได้
ขอแปรญัตติที่จะปรับลดในมาตรา ๔ ไว้แล้ว -----

เพราะผมเห็นว่าการไปจัดตั้งงบประมาณเพิ่มเติมดังกล่าวนี้โดยหลักการในเบื้องต้น ในมาตรา ๓ นี้ ผมเพียงแต่ชี้ให้เห็นว่าไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ วิธีการงบประมาณที่ทำให้มีการจัดตั้งงบประมาณเพิ่มเติม เพราะท่านไม่มีแผนรายละเอียด โครงการรองรับ ชักถามไปชักถามมาตอบไม่ได้ บอกมันเป็นเรื่องที่จะต้องเป็นแผนงาน เป็นการจัดทำงบประมาณแบบใหม่ ท่านประธานครับ เมื่อตอนต้นปี ๒๕๔๗ พวกท่านทั้งหลาย ชี้แจงในสภานี้ครับว่าเราจะต้องจัดทำงบประมาณแบบใหม่แบบเน้นผลงาน ต้องมีพันธกิจ ต้องมีวิสัยทัศน์ ต้องมีข้อตกลงร่วมกันในคำรับรองที่จะนำงบประมาณไปใช้ ผมยอมรับว่า ตอนนั้นท่านก็ทำหลายส่วนราชการครับที่มีคำรับรองที่จะนำงบประมาณไปใช้ แต่ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทที่ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีนำงบประมาณไปใช้นี้ครับ ไม่มีคำรับรอง ไม่มีแผนงานเลย เพราะฉะนั้น ๓ ประเด็นใหญ่ตรงนี้ผมอยากจะให้ทางกรรมาธิการได้ชี้แจง ก่อนครับ ก่อนที่จะได้ลงรายละเอียดในมาตรา ๔ ในแต่ละกรอบว่าที่ผมได้ขอใช้สิทธิในฐานะ กรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้ส่งวนความเห็นไว้นั้น มีรายละเอียดที่ท่านจะต้องชี้แจงเพื่อให้เกิด ความชัดเจนว่าโครงการดังกล่าวนี้จะไปเข้าซ้อนกับโครงการที่เคยจัดตั้งเป็นงบกระตุ้นเศรษฐกิจ ที่มีปัญหาที่ผ่านมาหรือไม่ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการสรรเสริญ สมะลาภา นะครับ

นายสรรเสริญ สมะลาภา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ผม สรรเสริญ สมะลาภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ผมเป็นอีกคนหนึ่งที่ชอบส่งวนโดยเสนอให้ตัดยอดรวมของงบประมาณรายจ่ายฉบับนี้ โดยยอดรวมที่ผมเสนอให้ตัดก็คือ ๔๔,๐๗๕ ล้านบาท เนื่องจากเหตุผล ๒ ประการครับ

ประการแรกเป็นประการที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้ให้ข้อสังเกตเอาไว้ แต่ผม ก็จะต้องขออธิบายในรายละเอียดอีกสักครั้งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นรายละเอียดซึ่งไม่ตรงกับ ท่านสมาชิกทั้งหลายก็คือในเรื่องของรายได้ของรัฐบาลที่แท้จริงไม่ตรงกับที่แจ้งไว้ในเอกสาร งบประมาณการรายได้ที่ให้แก่สภาผู้แทนราษฎร

ประการที่ ๒ ก็เป็นในเรื่องของงบประมาณในส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้าง ศักยภาพในการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ยอดรวมทั้งหมดค่อนข้างสูงครับ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งผมคิดว่างบก้อนนี้ผิดหลักในการจัดทำงบประมาณและไม่มี

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๑๐/๒

ความจำเป็นต้องใช้ ผมจะขอพูดเหตุผลในข้อ ๑ ก่อนนะครับ ซึ่งเป็นเรื่องของรายได้ที่แท้จริง
ของรัฐบาล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขออนุญาตคุณสรเสริญครับ อย่าถือว่าขัดจังหวะ
บังเอิญท่านอยากจะพูด ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๒ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท มันมีมาตรา ๔ ถ้าเรา
มาตรา ๔ ดีไหมครับ เอาอันแรก

นายสรเสริญ สมะลาภา (กรรมาธิการ) : ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ในมาตรา ๔ ก็จริง
แต่มาตรา ๔ ผมจะอภิปรายในรายละเอียด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ ถ้าอย่างนั้นครับ

นายสรเสริญ สมะลาภา (กรรมาธิการ) : ในเรื่องแรกเป็นเรื่องของรายได้
ของรัฐบาลที่แท้จริง ซึ่งเรื่องนี้ไม่ตรงกับเอกสารที่รัฐบาลแจ้งไว้กับสภา ซึ่งเป็นเอกสาร
ประมาณการรายได้นะครับ รัฐบาลแจ้งไว้ว่าจะมีรายได้เข้ามาเพื่อจัดทำงบประมาณฉบับนี้
๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาท แต่รายได้ที่แท้จริงไม่ถึงครับ สาเหตุก็เนื่องมาจากว่ามีรายได้ส่วนหนึ่ง
ได้ถูกนำไปใช้แล้ว รายได้ที่ว่าก็คือเงินที่กระทรวงการคลังขายหนี้ให้แก่กองทุนวายุภักษ์
มูลค่า ๒๕,๐๗๕ ล้านบาท รายได้ในส่วนนี้ได้ถูกนำไปใช้ในการไถ่ถอนพันธบัตรในวันที่ ๒
ธันวาคม ๒๕๔๖ ซึ่งได้ถูกนำมาใช้เรียบร้อยแล้ว ดังนั้นจริง ๆ แล้วนะครับท่านประธาน
รายได้ของรัฐบาลจึงขาดไป ๒๕,๐๗๕ ล้านบาท หรืออีกนัยหนึ่งก็คือว่าเงินรายได้ของรัฐบาล
ที่แจ้งมาจะไม่ใช่ว่า ๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาทแล้ว จะเหลือเพียง ๑๑๐,๔๒๕ ล้านบาท ผมเข้าใจ
ดีครับว่าเรื่องนี้รัฐบาลอาจจะอ้างว่าเป็นเรื่องของการลงบัญชี เป็นจังหวะของการลงบัญชี
ที่ไม่ตรงกัน ก็คือว่าลงบัญชีเป็นรายได้ไปแล้วก็ทำให้อยู่ในประมาณการรายได้ แต่พอถึง
ตอนจ่ายเงินลงบัญชีไม่ทัน รายจ่ายก็เลยไม่อยู่ในงบประมาณฉบับนี้ อันนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่อง
ที่รัฐบาลจะต้องอ้าง แต่ว่าท่านประธานครับ ข้อเท็จจริงที่ยังเหลืออยู่ก็คือว่าในเมื่อรายได้
มีเพียง ๑๑๐,๔๒๕ ล้านบาทแล้วนี้ แต่รัฐบาลกลับจะใช้เงินถึง ๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาท
แล้วจะทำอย่างไร -----

ผมคิดว่าในเรื่องนี้รัฐบาลมี ๔ ทางเลือกด้วยกัน ทางเลือกแรกก็คือหารายได้อื่นมาเพิ่ม อย่างเช่น จัดเก็บภาษีเพิ่มหรือขายทรัพย์สินออกไป ทางเลือกที่ ๒ ก็คือใช้เงินคงคลังที่มีอยู่ ทางเลือกที่ ๓ ก็คือกู้มา แต่ท่านประธานครับทั้ง ๓ ทางเลือกนี้ผมคิดว่ารัฐบาลไม่ควรทำ เพราะนอกจากจะทำให้ทรัพย์สินสุทธิของรัฐบาลลดลงแล้วยังเป็นการจัดงบประมาณที่ ผิดหลักเกณฑ์ไม่รอบคอบเป็นลักษณะขอไปตายเอาดาบหน้า ยังมีเหลืออีกทางเลือกหนึ่งครับ ซึ่งผมคิดว่าทางเลือกนี้รัฐบาลควรทำก็คือปรับลดค่าใช้จ่ายให้ตรงกับรายได้เสีย แสดงให้เห็นว่า รัฐบาลรอบคอบไม่ใช้เงินเกินตัว แล้วก็ไม่ได้ทำให้ทรัพย์สินของรัฐบาลลดลง อันนี้จะครับเป็นที่มา ที่ทำให้ผมเสนอตัดยอดรวมออก ๒๕,๐๗๕ ล้านบาท สำหรับเหตุผลในข้อนี้ สำหรับเหตุผล ในข้อที่ ๒ ก็เป็นในเรื่องของงบประมาณในส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพในการ แข่งขัน ยอดรวม ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท จริง ๆ ในรายละเอียดผมจะขออภิปรายในมาตราต่อไป แต่ในหลักการแล้วผมคิดว่าการจัดทำงบประมาณแบบนี้ผิดหลักการในการจัดทำงบประมาณ อย่างมาก ผมจำได้ครับว่าเมื่อมีการชี้แจงในเรื่องนี้ในกรรมาธิการเป็นครั้งแรกมีการชี้แจง เฉพาะวัตถุประสงค์และแผนงานของงบประมาณก่อนนี้ซึ่งก็เป็นกรอบกว้าง เป็นกรอบที่กว้าง มากเลยคือจะนำเงินไปใช้ในโครงการอะไรก็ได้ เพราะวัตถุประสงค์แล้วก็แผนงานที่ชี้แจงไว้นั้น ครอบคลุมไปหมดทุกอย่าง คำถามที่ผมถามในขณะนั้นก็คือว่า ในเมื่อท่านมีแต่แผนงาน และวัตถุประสงค์แต่ไม่ได้บอกว่าจะมีโครงการใดบ้าง และที่สำคัญครับท่านประธาน ไม่ได้ บอกว่าโครงการแต่ละโครงการจะใช้จ่ายเงินเท่าไร แล้วตัวเลข ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทมาจากไหน อีกนัยหนึ่งก็คือว่าท่านทราบได้อย่างไรว่ายอดรวมของโครงการทั้งหมดที่ท่านจะใช้มันเป็น ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ต่อมาก็ได้มีการชี้แจงรายละเอียดมากขึ้นนะครับ แต่โครงการที่นำมาชี้แจง นั้นส่วนใหญ่เป็นโครงการที่ยื่นเพื่อขอใช้งบประมาณก่อนนี้ อีกนัยหนึ่งก็คือว่าโครงการเหล่านั้น ยังไม่ได้มีการพิจารณา ยังไม่ได้มีการอนุมัติแต่อย่างใด ดังนั้นคำถามที่ผมถามตั้งแต่แรกว่า ท่านทราบได้อย่างไรว่ารวมทั้งหมดแล้วยอดรวมจะเป็น ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท คำถามนั้นยังคงอยู่ และยังไม่ได้รับคำตอบ เรื่องทั้งหมดนี้จะครับทำให้ผมเชื่อได้ว่าหลักเกณฑ์ในการจัดทำ งบประมาณของรัฐบาลชุดนี้ไม่ได้คิดมาจากความจำเป็นในการใช้จ่ายเงิน แต่คิดมาจากหลักเกณฑ์ ที่ว่าหามาได้เท่าไรก็จะใช้ให้หมด อันนี้ก็เป็นเหตุผลในข้อที่ ๒ ที่ผมขอตัดงบประมาณในส่วนนี้ ออกเพิ่มเติมอีก ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งถ้ารวมข้อ ๑ และข้อ ๒ รวมกันนะครับยอดรวมทั้งหมด

ที่ผมเสนอขอตัดก็คือ ๘๔,๐๗๕ ล้านบาท ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนจะถึงคุณอลงกรณ์นะครับก็ขอเรียนแล้ว
นะครับว่าเรื่องเสนอเอกสารเป็นเท็จขาดความโปร่งใสไม่มีรายการเอากองทุนวายุภักษ์ซึ่งใช้แล้ว
มาเป็นรายได้ ผผคิดว่าเพื่อนสมาชิกก่อนหน้านี้ได้พูดแทนไปแล้วนะครับ สำหรับท่านต่อไป
ผผขอเรื่องอื่นนะครับที่เรายังไม่ได้พูดกันนะครับ เชิญเลยครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์
พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเป็นกรรมาธิการ
งบประมาณที่ได้ส่งวณความเห้นในมาตรา ๓ โดยขอปรับลด ๕ เปอร์เซ็นต์ จากงบประมาณ
รายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ตั้งไว้จำนวน ๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาท
ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ สืบเนื่องจากการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมทางรัฐบาลได้แถลงถึง
เหตุผลว่าเนื่องจากสามารถจัดเก็บรายได้ได้เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นจึงได้ตั้งงบประมาณรายจ่าย
เพิ่มเติมในยอด ๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาท เหตุผลที่กระผมได้เสนอตัด ๕ เปอร์เซ็นต์ จากยอดรวม
ดังกล่าวนั้นเพราะเห้นว่าในส่วนของรายได้ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นภาษีอากรจาก ๓ กรมหลักก็คือ
กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากรนั้นถือว่าการไปสร้างแรงกดดันในช่วง
๘ เดือนหลังของปีนี้ในการที่จะต้องมีการจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นจากพี่น้องประชาชนและจาก
สถานประกอบการต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันนั้นต้องยอมรับว่าภาวะเศรษฐกิจโดยรวมนั้นไม่ได้ดี
อย่างที่รัฐบาลได้แถลงอย่างต่อเนื่อง -----

เพราะฉะนั้นการจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นนั้นอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นการเพิ่มภาระให้กับประชาชน นอกเหนือจากนั้นยังมีการแถลงถึงรายได้ที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะหน่วยงานอื่นเป็นจำนวนอีก ๘๙,๙๖๘ ล้านบาท โดยที่รายได้ส่วนนี้นั้นจะมาจากการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ๑๒,๙๙๓ ล้านบาท และรายได้จากรัฐวิสาหกิจอีก ๔๔,๙๗๖ ล้านบาท สรุปคือจะต้องมีการจัดเก็บเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ตามเป้าหมายอีกประมาณ ๕๗,๐๐๐ ล้านบาท สรุปก็คือว่า รายได้ในส่วนนี้คงหนีไม่พ้นการที่ทางรัฐบาลจะต้องไปกดดันแรงรัดในส่วนของการให้รัฐวิสาหกิจนั้นส่งรายได้เพิ่มขึ้น รวมไปถึงการที่จะต้องมีการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ตัวอย่างหนึ่งที่เห็นชัดเจนและส่งผลกระทบต่อประชาชนก็คือสิ่งที่เรียกว่าการขึ้นค่าไฟฟ้า ข่ายรัฐวิสาหกิจ เพราะเกิดขึ้นในปีงบประมาณนี้ และเกิดในช่วงจากนี้ไป นั่นก็คือในช่วง ๘ เดือนหลังของปีนี้นั่นเอง กระผมเห็นว่าในส่วนนี้จำเป็นต้องได้รับคำชี้แจง เพราะผมไม่เห็นด้วย เนื่องจากว่าการขึ้นค่าไฟฟ้านั้นที่จะเริ่มต้นตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ไปถึงเดือนพฤษภาคมของปีนี้ และจะมีการขึ้นค่าไฟฟ้าอย่างต่อเนื่องในปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ นั้นเป็นการผลักภาระไปให้ประชาชน และในขณะเดียวกันรัฐบาลก็เร่งรัด รวบรัดในการขายรัฐวิสาหกิจ โดยจะมีการแปรรูปขายหุ้นเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ เรื่องดังกล่าวนี้เป็นเรื่องที่จำเป็นจะต้องมีการทบทวน เพราะไม่เข้าใจถึงเหตุผลอย่างอื่นนอกเหนือจากการที่รัฐบาลต้องการขายรัฐวิสาหกิจเพื่อนำรายได้เข้ามาเป็นรายจ่ายที่ตั้งไว้เพิ่มเติมเท่านั้นเอง จะบอกว่าการขายรัฐวิสาหกิจนั้นเพื่อจะให้ค่าไฟฟ้าถูกลงก็ไม่ใช่ นี่ยังไม่ได้แปรรูปรัฐวิสาหกิจค่าไฟฟ้าก็ขึ้นแล้ว และเคยตั้งกระทู้ถามไม่มีหลักประกันใดเลยว่าจะสามารถดูแลราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรมต่อพี่น้องประชาชน ทั้งที่ในภาวะปัจจุบันนั้นต้องกล่าวได้ว่าราคาไฟฟ้าของเราภายใต้ระบบปัจจุบันก็อยู่ในเกณฑ์ที่ดีสำหรับในภูมิภาคแถบนี้ หรือด้วยเหตุผลที่ว่าต้องการลดภาระในเรื่องหนี้สาธารณะ รัฐบาลก็อ้างมาตลอดเวลานี้ว่าหนี้สาธารณะนั้นไม่ใช่ปัญหาโดยภาพรวม และหนี้สาธารณะภาครัฐนั้นก็ลดต่ำลงมา ตรงนี้ก็คงจะไม่ใช่เหตุผล หรือจะเป็นในเรื่องของการประกอบการของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ในปี ๒๕๔๖ นั้นมีกำไร ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท และยังส่งเข้าคลังอีก ๗,๐๐๐ ล้านบาท จึงมองเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ว่าการเร่งรัด รวบรัดก่อนกำหนดในการต้องการขายหุ้นเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตนั้น โดยกระทำการก่อนมีการปรับโครงสร้างกิจการไฟฟ้าของประเทศ เสมือนหนึ่งว่าประสงค์จะให้การขายรัฐวิสาหกิจนั้นนำมาซึ่งรายได้เพื่อมาสนองต่อการตั้งงบประมาณรายจ่าย และรวมไปถึงการที่จะโอนการผูกขาดใน

กิจการไฟฟ้าของรัฐไปสู่กลุ่มทุนใหญ่ในภาคเอกชน เพราะในช่วงของการพิจารณาในวาระที่หนึ่ง ก็ดี ในชั้นกรรมาธิการนั้นไม่ได้มีคำอธิบายชี้แจงในส่วนนี้ จนกระทั่งเกิดปัญหาขณะนี้ก็มีพนักงาน รัฐวิสาหกิจมีการชุมนุมคัดค้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานครับ ผมเป็นคนติดตามข่าวสาร ในฐานะที่เป็นประธานคณะทำงานด้านพลังงานของพรรคประชาธิปัตย์ก็ดี เป็นรองประธาน คณะกรรมาธิการการพลังงานของสภาผู้แทนราษฎรก็ดี ผมติดตามมาตลอดว่าเหตุผลในเรื่องของการตั้งงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวนี้กับในเรื่องของการขายรัฐวิสาหกิจนั้น รัฐบาลมีจุดยืน ทำทีอย่างไร ต้องยอมรับว่ารัฐบาลนี้ได้ประกาศชัดเจนว่ากิจการรัฐวิสาหกิจด้านความมั่นคงที่เกี่ยวข้องกับสาธารณูปโภค สาธารณูปการพื้นฐาน โดยเฉพาะไฟฟ้าจะไม่มีการแปรรูป จนกระทั่งมีการตั้งกรรมการร่วม ซึ่งมีประธานที่ปรึกษาของท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานร่วมกับองค์กร ภาคเอกชนต่าง ๆ ถึงขั้นเป็นประกาศสัตยาบรรณว่า จะไม่มีการแปรรูปการไฟฟ้า ไม่ว่าจะเป็นการไฟฟ้า ฝายผลิต การไฟฟ้าภูมิภาค หรือการไฟฟ้านครหลวง และรวมไปถึงการประปานครหลวง และการประปาส่วนภูมิภาค -----

เพราะฉะนั้นความสงสัยข้องใจในประเด็นของการเร่งรีบในการขายรัฐวิสาหกิจครั้งนี้นั้น จึงมองเห็นเป็นอย่างอื่นไม่ได้ ก็มุ่งหวังแต่เพียงเหตุผลเดียวในเรื่องของการที่จะต้องมีการหารายได้เข้ารัฐ แล้วก็เอื้อให้กลุ่มทุนในการเข้ามาผูกขาดกิจการไฟฟ้า เพราะทั่วโลกนั้น ท่านประธานครับ มี ๔ - ๕ บริษัทยักษ์ใหญ่ทั่วโลกเท่านั้นเองที่เข้าไปผูกขาดแทนรัฐ ไม่ว่าประเทศไหนก็ตามในโลกนี้ ล้วนแล้วแต่อยู่ในกรอบเดียวกันทั้งสิ้น ผมประหลาดในฐานะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการว่า การดำเนินกิจการของรัฐในเรื่องของรัฐวิสาหกิจนั้นมิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม มีหน้าซ้ำไม่มีหลักประกันแต่อย่างหนึ่งอย่างใดในการที่จะไม่ไปเพิ่มภาระ ผลักภาระ เพราะว่าเป้าหมายสูงสุดของกิจการที่เข้าไปสู่ตลาดหลักทรัพย์เป็นบริษัทมหาชนนั้นแน่นอนที่สุดเป้าหมายสูงสุดคือการสร้างกำไร และการสร้างกำไรนั้นก็จะต้องมาผลักดันภาระโดยการขึ้นค่าไฟ ผมไม่เห็นด้วยต่อการสร้างแรงกดดันในการตั้งงบประมาณเป้าหมายไว้สูง ๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาท ในยอดรวม จึงเสนอให้ตัด ๕ เพอร์เซ็นต์ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจุติครับ หลังจากคุณจุติแล้วพอจะให้กรรมาธิการชี้แจงได้ไหมครับ ท่านสมาชิกครับ เราจะได้ขอมติ เชิญครับคุณจุติ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จุติ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการวิสามัญ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า พวกกระผมได้รับมอบหมายจากสภาผู้แทนราษฎรให้ไปทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้งบประมาณเพิ่มเติมของปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า บรรยากาศในการตรวจสอบก็เป็นไปด้วยดี ก็คือว่าทางท่านประธานหรือผู้ทำหน้าที่ประธานก็พยายามที่จะเร่งรัดให้เจ้าหน้าที่หรือส่วนราชการนั้นส่งรายละเอียดของโครงการให้คณะกรรมการได้พิจารณา แต่ผมเสียใจที่จะกราบเรียนท่านประธานว่า ข้อมูลที่คณะกรรมการได้รับนั้นมีเพียงแค่ประมาณ ๒๐ เพอร์เซ็นต์ของที่ควรจะมี ฉะนั้นผมกราบเรียนไว้แต่เบื้องต้นว่าประสิทธิภาพการตรวจสอบของคณะกรรมการวิสามัญนั้น ไม่สามารถทำได้ครบ ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ เพราะไม่ได้รับข้อมูลที่สมบูรณ์จากส่วนราชการ กระผมได้ขอปรับลดงบประมาณในยอดรวมไว้ ๖๙,๐๐๐ ล้านบาท

ท่านประธานครับ สาเหตุที่ปรับลดลงก็เพราะว่า ท่านประธานจะเห็นว่าผมก็ให้โอกาส
 ในวาระแรกรับหลักการนั้น ผมมิได้อภิปรายในส่วนขอพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม
 เพราะต้องการไปฟังเหตุผล ต้องการไปดูเอกสารของโครงการว่ามีความเหมาะสมเพียงใด
 หลังจากที่ได้ไปดูมาแล้วก็ต้องกลับมากราบเรียนท่านประธานรัฐสภาว่า เหตุผลที่จะอนุมัติ
 งบประมาณหมดทั้งก้อน ๑๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้น กระผมกราบเรียนได้ว่าไม่มีเหตุผล
 เพียงพอ จำเป็นต้องปรับลดงบประมาณ เหตุผลที่ ๑ ก็คือความสูญเปล่า ความสิ้นเปลืองครับ
 ท่านประธานครับ ความสูญเปล่า ความสิ้นเปลืองนั้น ผมกราบเรียนท่านประธานได้ว่า
 ผมคนหนึ่งที่เคยได้ฟังท่านผู้อาวุโสรวมทั้งท่านประธานด้วย ได้อภิปรายในก่อน ๆ ว่า
 ฝ่ายนิติบัญญัตินั้นไม่ใช่สภาตรายาง สิ่งที่เราอนุมัติงบประมาณไปนั้น เราต้องรู้ว่า
 เกิดประโยชน์กับประชาชนจริง ๆ ผมกราบเรียนท่านประธานได้ว่า ผมเองก็ไปดูแล้ว
 ก็ไม่เห็นด้วยกับวิธีการว่าฝ่ายนิติบัญญัตินั้นอนุมัติเงินเหมือนกับเขียนเช็คไม่ใส่ตัวเลข
 แล้วก็ให้ฝ่ายบริหารนั้นไปใส่ตัวเลขเอาเอง ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานได้เห็นครับ
 ว่าเหตุผลของผมนั้นมีหลักฐาน ไปดูรายงานการประเมินผลจากสภาพัฒนาเศรษฐกิจ
 สังคมแห่งชาติ ซึ่งประเมินการใช้งบประมาณไว้ในปี ๒๕๔๕ ท่านประธานครับ งบปี ๒๕๔๕
 เพิ่งประเมินเสร็จเมื่อธันวาคม ๒๕๔๖ ปลายปีที่แล้วนี่เอง -----

ในรายงานนั้นบอกว่า โครงการเพิ่มผลผลิตด้วยภูมิปัญญานักประดิษฐ์ไทยมีประสิทธิภาพ
 เพียงแค่ ๘.๗ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น หมายความว่าถ้าเราทำการค้าเราเจ๊งแน่นอนครับ เราใช้เงิน
 ไป ๑๐๐ บาท เราขายของได้เงินกลับมาเพียงแค่ ๘ บาท ๗๐ สตางค์เท่านั้น ขาดทุนยับเยิน
 นี่คือเหตุผลที่ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานตอนหนึ่งว่า ไม่เห็นด้วยที่จะอนุมัติโครงการ
 โดยไม่มีกรอบวงเงินงบประมาณเลย ไม่มีรายละเอียดของโครงการเลย แล้วโครงการนี้ก็
 ชัดเจนว่าการประเมินของสภาพพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้นประเมินว่าต้นทุน
 ในการดำเนินการนั้นสูงกว่าเป้าหมายถึง ๔๗๐,๐๐๐ บาทต่อราย กราบเรียนท่านประธานว่า
 เงินก้อนนี้สามารถนำไปปล่อยกู้ให้นักเรียนที่ไม่สามารถกู้เงินยืมเรียนได้อย่างน้อย
 ๑๐ ทุนการศึกษา ๑๐ คนต่อปีครับ นอกจากนั้นสิ่งที่สำคัญก็คือว่า ในรายงานของโครงการ
 เพิ่มผลผลิตด้วยภูมิปัญญานักประดิษฐ์ไทยนี้ รายงานสำรวจภาคสนามบอกว่า ไม่พบ
 สถานประกอบการที่นำสิ่งประดิษฐ์ไปใช้ประโยชน์ในการผลิตเลย ไม่มีเลย นี่คือสาเหตุของ
 ความสูญเสียที่เกิดขึ้น ซึ่งหน่วยราชการเป็นคนประเมิน นอกจากนั้นแล้วโครงการพัฒนาระบบ
 คุณภาพห้องปฏิบัติการเข้าสู่ระบบมาตรฐานสากล ไอเอสโอ (ISO) ไออีซี (IEC) ๑๗๐๒๕
 ท่านประธานครับ ประเทศไทยต้องการศักยภาพในการแข่งขัน ต้องการทำนวัตกรรมคือ
 ปรับปรุงประสิทธิภาพทุกอย่างเพื่อให้ทันคู่แข่งในต่างประเทศเขา แต่โครงการนี้ปรากฏว่า
 ผลประเมินของสภาพพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้นระบุว่าต้นทุนต่อหน่วยดำเนินการ
 สูงกว่าเป้าหมายถึง ๒,๙๕๐,๐๐๐ บาทต่อรายครับ นี่คือการสูญเสียเปล่าซึ่งผมคิดว่าจำเป็น
 ต้องรายงานให้สภาทราบ และยังมีรายละเอียดอื่น ๆ ซึ่งผมจะขอสงวนไว้อภิปรายในมาตรา
 ถัด ๆ ไป เหตุผลที่ ๒ ซึ่งผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ผมต้องขอตัดบยอดรวมนั้นก็
 เนื่องจากผมไปดูแล้ว และผมก็เอาหลักการที่รัฐบาลนี้ใช้เรื่องระบบธรรมาภิบาลเอามาจับ
 เอามาวัดว่าระบบธรรมาภิบาลซึ่งประกอบไปด้วยหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม
 หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ แล้วก็หลักความคุ้มค่านั้น
 ได้ทำครบถ้วนสมบูรณ์ไหม ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่าล้มเหลวโดยสิ้นเชิง
 ท่านประธานครับ เงินทุกบาททุกสตางค์มาจากภาษีของประชาชน จากหยาดเหงื่อของเขา
 ความเหนื่อยของเขาที่ต้องเสียภาษีมา เราจะนำเงินของเขาไปใช้จ่ายอย่างไร้ความรับผิดชอบ

อย่างสุรุษสุร่ายไม่ได้ อันนี้เป็นเงินแผ่นดิน ไม่ใช่เงินบริษัท ฉะนั้นกระผมกราบเรียนท่านประธานว่า ไปดูการกระจายงบประมาณว่าแต่ละจังหวัดนั้นงบประมาณที่ให้ไปจะสร้างความเจริญให้เท่าเทียมกันทุกจังหวัดไหม ผมก็ไปดูว่าบางจังหวัดนั้นได้รับงบประมาณมากกว่าจังหวัดอื่น ซึ่งก็เป็นที่น่ายินดีที่จังหวัดนั้น เช่น จังหวัดเชียงใหม่มีความเจริญมาก แต่ทำไมจังหวัดอื่น ๆ ลำพูน ลำปาง แม้กระทั่งนครสวรรค์ พิษณุโลกเขาก็ต้องการความเจริญเหมือนกันครับ ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานจะเก็บภาษีจากทุก ๆ จังหวัดแล้วไปเพียงแค่ว่าให้บางจังหวัดได้สูงกว่านั้น ก็หมายความว่าจังหวัดอื่นเที่ยวหน้าไม่ต้องเสียภาษีใช่ไหมครับ ให้เก็บจากจังหวัดที่ได้มากใช้ไหมครับ ผมเชื่อว่านั้นก็ไม่ใช่วิธีการเหล่านั้น ฉะนั้นตรงนี้ผมก็อยากจะชี้ว่าเป็นจุดอ่อนที่สำนักงานประมาณนั้นจะต้องไปดำเนินการแก้ไขในฐานะผู้ปฏิบัติ

หลักความโปร่งใส กราบเรียนท่านประธานได้เลยว่า โครงการที่เสนอมานั้นต้องเรียนว่าแทบจะกราบกันกว่าจะได้เอกสารมาสัก ๒ แผ่น แล้วเอกสารที่ได้มาก็เป็นเอกสารแค่สรุป ไม่ค่อยยอมให้ดูเอกสารจริง ตัวจริง ผมก็ไม่ทราบว่าเป็นเพราะอะไร กลัวอะไรกันนักหนา ไม่กล้าให้เอกสารตัวจริง ให้แต่เอกสารสรุป สรุปแล้วก็สรุปแบบขาด ๆ เกิน ๆ ซึ่งถ้าคนพิจารณางบประมาณท่านประธานครับ เราไม่ทราบเป้าหมายที่ชัดเจน ไม่มีวงเงินที่ชัดเจนเราตอบกับสภาไม่ได้หรอกครับว่ามันจะคุ้มค่าหรือไม่คุ้มค่า ตอบไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมต้องกราบเรียนท่านประธานไว้ว่า ต้องบันทึกไว้เป็นหลักฐาน แม้กระทั่งหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน นโยบายส่วนใหญ่ถูกกำหนดจากเบื้องบน ไม่ได้กำหนดจากความต้องการของคนระดับล่าง เมื่อเป็นเช่นนั้นผมถามว่าจะไปตอบสนองความต้องการของประชาชนในระดับล่างได้อย่างไร ถ้านโยบายทั้งหลายถูกกำหนดจากส่วนระดับบน -----

นอกจากนั้นแล้วผมกราบเรียนท่านประธานว่า มันมีความแปลกประหลาดในการจัดสรรงบประมาณอยู่มากมายมหาศาล ผมยกตัวอย่างท่านประธานเพียงแค่ ๒ - ๓ ตัวอย่างเท่านั้น เช่น งบที่บอกว่ากระตุ้นเศรษฐกิจเอเย งบฟื้นฟูเศรษฐกิจ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน งบเหล่านี้ท่านประธานครับ จะเป็นงบที่บอกได้ว่า จุดมุ่งหมายแก้ไขปัญหาจำเพาะที่ต้องการปฏิบัติและเกิดผลเร่งด่วน และก็มีอาจทำได้ตามงบประมาณปกติ แต่สิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ในการใช้งบประมาณบางส่วนนั้น ซึ่งเห็นหลายหมื่นล้านบาท ใช้ไปเลยครับ เพราะงบประจำไม่พอ ท่านศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอาน เป็นพยานได้ ว่างบกระทรวงศึกษาในเรื่องปฏิรูปการศึกษาค่าหัวไม่พอจากงบประจำ แล้วไม่เคยบอกกับสภาฝ่ายนิติบัญญัติเลยว่า งบไม่พอ กลับมาเองบส่วนนี้จากส่วนกลางนำไปใช้ ซึ่งตรงนี้น่าจะเป็นงบเร่งด่วนที่ใช้เสร็จภายในปีเดียว ตรงนี้ก็เป็นสิ่งที่ไว้วางใจทางการคลังมากที่สุดรายการหนึ่ง

นอกจากนั้นไม่ต้องพูดถึงว่า ๓๐ บาทรักษาทุกคน ที่รัฐบาลเวลามาแถลงกับบอกว่า มีงบประมาณเพียงพอทุก ๆ ปี แต่ก็มาเอาจากงบส่วนนี้เพิ่มเติมอีกทุกปีไปเหมือนกัน ตรงนี้เป็นงบปกติ ไม่ใช่งบที่จะต้องมาทำเร่งด่วนตรงนี้ นอกจากนั้นแล้วท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ผมไม่สบายใจในการผูกขาดอำนาจการอนุมัติอยู่ที่เพียงแค่คนคนเดียวหรือเพียงแค่งกลุ่มเดียว ซึ่งมีใช้คณะรัฐมนตรีด้วยซ้ำไป ผมกราบเรียนท่านประธานได้ว่า ไปดูระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีที่รัฐบาลนี้เป็นคนโปรโมท (Promote) เองเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ มันขาดองค์ประกอบการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านและสังคมที่ดีอย่างยิ่งเลย ถามว่าขาดอะไรบ้าง ประการแรกก็คือขาดความเชื่อของผู้มีอำนาจว่า อำนาจนั้นสามารถแบ่งปันได้ เห็นชัดเจนครับ งบซีอีโอ(CEO) ซึ่งเป็นงบของท้องถิ่น แต่ท้องถิ่นไม่มีอำนาจอนุมัติ อำนาจอนุมัตินั้นอยู่ที่ซีอีโอ อำนาจนั้นไม่แบ่งปันให้ท้องถิ่น ทั้ง ๆ ที่เราพูดเสมอว่ามีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ประการที่ ๒ สิ่งที่ขาดก็คือว่า กลไกในการแบ่งปันอำนาจไม่มี ประการที่ ๓ กลไกคานอำนาจก็ไม่มี ผมจำเป็นต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเสียใจว่า ผมเสียใจว่าสภาพพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทำรายงานมาได้ดีมาก ตั้งข้อสังเกตเรื่องการประเมินผลการใช้งบประมาณ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท ในการกระตุ้นเศรษฐกิจในปีแรกของรัฐบาลชุดนี้ งบที่เรากำลังพูด

ถึงนี้เป็นบัก่อนที่ ๔ แล้วครับท่านประธานครับ สิ่งทีสภำพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 เสนอนำนั้นดีมำกท่านประธานครับ แล้วถ้าเผื่อเรำนำมำปฏิบัติได้ ๑๐๐ เปอร์เซนต์
 เรำจะลดความสูญเสียชีวิต เรำจะมีความค้ำค่าเพิ่มขึ้น ประชาชนจะมีความสุขเพิ่มขึ้น
 การกระจายความเป็นธรรมจะเป็นไปอย่างทั่วถึง แต่ปรากฏว่ำสิ่งทีสภำพัฒนาเศรษฐกิจ
 และสังคมแห่งชาติเสนอนำนั้นไม่เคยได้ปฏิบัติสิ่งทีตนเองเสนอมำเลย เพราะอะไรครับ
 ผมก็ไม่ว่าบเหมือนกัน ผมก็อยำกให้ไปปรับปรุงตรงนี้ ผมไม่ต้องการเห็นระบบประเภท
 การคำนอำนำจไม่มี เมืองไทยพอแล้วระบบเห็นด้วยครับผม ถูกต้องครับนาย ไซ้ครับท่าน
 ไม่ต้องการเห็นอีกต่อไป นอกจากนั้นท่านประธานครับ กรำบเรียนท่านประธานว่ำ
 ผมก็ไม่ว่าบย่ำใจทีระบบการแก้ปัญหาของประเทศชาตินั้นไม่ได้แก้ทีต้นเหตุ แต่แก้ที
 ระบบด้วยการใช้เงินฟัดหัว ท่านประธานครับจะอย่ำงไรก็ตำมผมยกตัวอย่างให้ท่านประธาน
 ฟังว่ำ เมื่อปี ๒๕๔๓ ก็มีการสัญญากันว่ามำเป็นรัฐบาลแล้วจะแก้ปัญหาให้โซห่วย เพราะว่ำ
 รัฐบาลทีผ่านมำนั้นขำยชาติ ปลอ่ยให้ต่งชาตินั้นมำจัดการเรื่องปัญหาโซห่วย ก็ปรากฏว่ำ
 พอเข้ามำปีก็ต่งบประมาณในนี้เพื่อช่วยแก้ปัญหาให้กับโซห่วยต่งประเทศ ต่งบ
 ๓๙๕ ล้านบัท แล้วก็เพิ่มให้อีก ๑๐๐ ล้านบัท เป็น ๔๙๕ ล้านบัท แล้วก็บอคว่ำ
 งบนี้แหละจะแก้ไขปัญหำให้โซห่วย ท่านประธานครับ ยิ่งแก้ยิ่งต่าย ยิ่งแก้ยิ่งเจ้งครับ
 ท่านประธานไปดูวันนี้โซห่วยเหลือทีไหน นี่แหละครับวิธีการคือไม่ได้แก้ปัญหำทีต้นเหตุ
 แต่ใช้เงินฟัดหัว มันไม่พอมันแก้ปัญหาไม่ได้ครับ แล้วเงินทีมีผมต่งฟ้องท่านประธานครับ
 ๓๙๕ ล้านบัทนั้น ไซ้ไปแล้วประมาณ ๓๐๕ ล้านบัท เหลือแค่ ๘๐ ล้านบัท
 จะไปทำอะไรครับ-----

หรือว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อนตรงนี้ ทุกคนต้องการจับตาดูให้เห็นชัดเจน และที่สำคัญ
ท่านประธานครับ การปรับเงินค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ ผมก็เชื่อว่าเป็นการใช้เงินฟาดหัว
เหมือนกัน เพราะผมเรียนตรง ๆ ว่าเงินตรงนี้ที่เพิ่มให้กับข้าราชการเขา ๕ เปอร์เซ็นต์มันไม่จุใจ
หรอกครับ และมันแก้ปัญหาไม่ได้ ถามว่าทำไมแก้ปัญหาไม่ได้ ผมกราบเรียนท่านประธาน
ได้ว่าโครงการหลายโครงการรัฐบาลคิดดี อยากจะทำได้ดี แต่ว่าท่านไม่สามารถจ้างบุคลากร
ที่มีคุณภาพได้ แล้ววันนี้ท่านมีเงินเหลือ ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านสามารถทำให้กับระบบ
ราชการให้เขาได้ แต่ท่านให้เขาเท่าไร ๕ เปอร์เซ็นต์ เพราะอะไร เพราะท่านเองบที่เหลือนั้น
จะนำไปใช้ทางการเมืองหรือเปล่าผมไม่ทราบ แต่ผมกราบเรียนได้ว่าถ้าแก้แค่นี้ แก้ปัญหา
ไม่ได้หรอกครับ แล้วถามว่าเพิ่มแค่ ๕ เปอร์เซ็นต์นี้จะแก้ปัญหาคอรัปชั่นได้ไหม ไม่ได้
แก้ปัญหาระบบการตั้งญาติพี่น้องข้ามหัวบุคคลอื่นได้ไหม ไม่ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้
ผมกราบเรียนท่านประธานว่าเป็นงบประมาณที่ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งเลย นอกจากนั้นแล้ว
ท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานได้ว่าระบบการตรวจสอบ ระบบการตรวจสอบนั้น
ประเด็นสุดท้ายที่ผมบอกว่างบประมาณที่ผ่านมาท่านประธานครับ งบประมาณ
กระตุ้นเศรษฐกิจทั้งหลายที่ใช้ปี งบแรก ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท งบงวดที่ ๒ คือ ๑๖,๖๐๐ ล้านบาท
งบก้อนที่ ๓ คือ ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท งบก้อนที่ ๔ กำลังพิจารณาปัจจุบันนี้ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท
ถ้าท่านประธานไปดูนะครับ งบปีแรกใช้ไม่หมด ใช้ไม่ทันครับ เหลือ ๘,๐๐๐ กว่าล้านบาท
งบปีที่ ๒ เหลือ ๘,๐๐๐ ล้านบาท งบปีที่ ๓ ยังใช้ไม่หมด เหลือ ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท และงบปีนี้
จะเอาไปเพิ่มอีก สรุปแล้วนี่ ณ วันนี้ถ้าเอาเงินมากองรวมกันเงินที่ยังไม่ได้เบิกจ่ายนั้นมูลค่าสูง
เกือบ ๙๐,๐๐๐ ล้านบาทครับท่านประธาน ฉะนั้นตรงนี้ไม่จำเป็นจะเอาเงินของประชาชนนี้
มากองเอาไปใช้หนี้ ไปลดภาษีเขาเป็นประโยชน์มากกว่าอีก แล้วที่สำคัญระบบตรวจสอบ
ไม่มีครับท่านประธานครับ เรากำลังจะใช้เงินก้อนที่ ๔ เมื่อเดือนธันวาคมปลายปีที่แล้ว รัฐบาล
เพิ่งประเมินงบแรกเสร็จคืองบ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาทคืองบปี ๒๕๔๕ ท่านประธาน เริ่มใช้เงิน
๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ปลายปีที่แล้วเพิ่งประเมินเสร็จ งบ ๑๖,๖๐๐ ล้านบาท สำนักงบประมาณ
บอกว่ายังเตรียมระบบตรวจสอบอยู่ ๑๖,๕๐๐ ล้านบาทไม่ต้องพูดถึงเลยระบบตรวจสอบ
ยังไม่มี ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนี้ระบบตรวจสอบก็ไม่มี แล้วมาพิมพ์เอกสารบอกว่าวัตถุประสงค์
ของการติดตามประเมินผลนั้นบอกว่า ต้องติดตามประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม

ทันต่อเหตุการณ์เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ผมกราบเรียนท่านประธานได้ว่าผมในฐานะเป็นผู้ตรวจสอบฝ่ายนิติบัญญัติ ผมว่าโครงการทั้งหลายที่ผมขอตัดลง ๖๙,๐๐๐ ล้านบาทนั้น สมต่อเหตุผลเพราะว่าโครงการต่าง ๆ นั้นไม่มีการทำที่ทันต่อเหตุการณ์ ไม่มีประสิทธิภาพ และไม่มี ความโปร่งใสและไม่สามารถตรวจสอบได้ ผมจึงจำเป็นต้องขออภิปรายตัดงบประมาณ ในส่วนนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ ข้อข้องใจของ สมาชิกที่ได้อภิปรายไปหมดแล้ว แล้วจากนั้นผมจะขอมตินะครับ เชิญเลยครับ

นายโกศล พลกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิก ที่เคารพครับ ผมต้องขออนุญาตชี้แจงในประเด็นที่ท่านได้กล่าวว่าการแจ้งเรื่องราวได้นั้น เป็นเท็จนี้ครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินที่ได้จากการขายหุ้นให้กองทุนวายุภักษ์ ๒๕,๐๐๐ ล้านบาทเศษนี้ครับ ผมอยากขอเรียนอย่างนี้ครับว่าในเรื่องระบบเงินคงคลังก็ดี นะครับ หรือรายได้ต่าง ๆ ที่เข้ามานั้น ในวาระ ๑ ผมได้กราบเรียนชี้แจงไปครั้งหนึ่งแล้วว่า ตามกฎหมายเงินคงคลังของเรานั้นรายได้ทั้งหมดที่เราได้รับนี้โดยหลักแล้วนี้ครับ ยกเว้น พวกเงินทุนหมุนเวียนหรือมีกรณียกเว้นบ้างนิดหน่อยเท่านั้นเอง ก็จะต้องนำมาสู่บัญชี เงินคงคลังบัญชีหนึ่ง กระแสรายวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทย หรืออยู่ที่คลังจังหวัด คลังอำเภอ ดังนั้นเราไม่สามารถจะไปบอกได้ว่าเงินที่เข้ามาอยู่ในกองนี้ครับมันจะต้องเอาไปใช้ อันนั้นเท่านั้นเท่านั้น เพราะว่าตามคำอธิบายตั้งแต่ร่างกฎหมายเงินคงคลังมาที่ผมได้กราบเรียน ไปแล้วนั้น ก็ถือว่าเป็นเงินที่ประเทศมีอยู่ ณ ขณะใดขณะหนึ่ง เพียงแต่ว่าที่เราต้องมาออก กฎหมายงบประมาณรายจ่ายนั้น ไม่อย่างนั้นเราจ่ายเงินแผ่นดินไม่ได้ ถ้าหากว่าถ้าไม่มีกฎหมาย งบประมาณรายจ่ายจะประจำปี หรือจะเป็นเพิ่มเติมก็ตามแต่ครับ หรือโอนงบประมาณนี้ เราจะจ่ายได้จากอะไร ก็คือกฎหมายเงินคงคลังที่พวกเราทราบอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในมาตรา ๗ ประการหนึ่งที่จ่ายเงินตามกฎหมายเงินคงคลังก็คือ การไปไถ่ถอนพันธบัตร ซึ่งการไปไถ่ถอนพันธบัตรนั้นกฎหมายเงินคงคลัง มาตรา ๗ วรรคสอง ก็บังคับไว้ว่า ท่านจะต้องไปตั้งรายจ่ายชดใช้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายต่อไปนะครับ ในกฎหมายพิจารณางบประมาณ มาตรา ๑๔ ก็บอกว่า ให้ไปแยกไว้ต่างหากอย่าไปรวมกับ

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สัญญาภาค ๑๖/๓

งบประมาณรายจ่าย เราจะเห็นส่วนนี้จะแยกออกมา -----

- ๑๗/๑

กรณีนี้เนะครับก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลก็ประมาณการรายได้ว่ามีจากอะไรบ้าง รวมทั้งเงิน ๒๕,๐๐๐ ล้านบาทที่เรากล่าวถึงเนะครับจากกองทุนวายุภักษ์ก็เป็นรายได้ที่รัฐบาลมีเงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายนมีประมาณ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษ ถ้าขายนี้ไปในวันที่ ๑ ธันวาคมนี้ได้มาอีก ๒๕,๐๐๐ ก็ราว ๆ แล้วก็ประมาณเกือบแสนล้าน ดังนั้นเราบอกไม่ได้หรอกครับว่า การที่เราไปไถ่ถอนพันธบัตร ๒๕,๐๐๐ ล้านบาทโดยประมาณ มันเอาจาก ๒๕,๐๐๐ ล้านบาทที่ขายจากวายุภักษ์ มันทำไม่ไม่เอาจาก ๗๔,๐๐๐ ละ ฉะนั้นในทางปฏิบัติจริง ๆ เนะครับ เงินมันมากองอยู่ นั่นคือรายรับของแผ่นดินทั้งหมด เวลาเราบริหารที่ผมเรียนแล้วว่า ในการคลังซึ่งเราพูดกันตั้งแต่กฎหมายเงินคงคลัง ปี ๙๑ แล้วว่า เมื่อเป็นรายได้ที่แผ่นดินมีอยู่ขณะใดขณะหนึ่ง หรือถ้าเทียบก็คือเหมือนเงินสดในมือ ฉะนั้นก็จะเอาตัวนี้ไปบริหารจัดการ ส่วนหนึ่งก็คือเอาไปไถ่ถอนพันธบัตร อย่างนี้เป็นต้น เราจะไปบอกว่ารายรับตรงนี้นั้นจะต้องเอามาใช้อันนี้เท่านั้น ถ้าอย่างนี้ยุ่งหมดละครับ เพราะว่างบประมาณรายจ่ายที่เราตั้งมีหลายรายการ งบกลางก็มี ถ้าประจำปีนี้ของกระทรวง ของกรม ตามแผนงาน โครงการต่าง ๆ ดังนั้นถ้าบอกว่ารับอันนี้เข้ามาปั๊บ แปลว่า จะต้องไปจ่ายของโครงการนี้ มันเป็นไปได้และไม่มีกฎหมายที่ไหน บอกว่าเป็นอย่างนั้นเลย ดังนั้นโดยหลักก็คือว่ารายรับก็มากองอยู่ รายรับมาจากไหน จากภาษีอากรทั้งหลายแหล่ง ค่าธรรมเนียมแล้วก็รวมทั้งรายได้อื่น ๆ อย่างเช่น กรณี ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท อย่างนี้เป็นต้น นี่คือรายรับเข้ามาของอยู่ตรงนี้ รายจ่าย จ่ายอย่างไร ก็คือตั้งงบประมาณรายจ่าย หรือจ่ายตามกฎหมายเงินคงคลัง ตรงนี้เองที่รัฐบาลแต่ละรัฐบาลก็ต้องมาดูให้ดีว่า รายรับที่ประมาณการก็ดี เงินคงคลังซึ่งมีอยู่เนะครับ มันสัมพันธ์กันแค่ไหน ถ้าเผื่อท่านตั้งรายจ่ายแล้วไม่สัมพันธ์กับรายรับที่จะมาในอนาคตหรือว่าเงินคงคลังที่มีอยู่ มันก็อาจจะมีปัญหาได้ ดังนั้นตรงนี้เองก็เป็นเรื่องนโยบายของแต่ละรัฐบาลว่า ๑. ถ้าเราเก็บภาษีได้มากขึ้น ประมาณการรายได้มากขึ้นก็บอกว่ามาจากไหน อย่างไรบ้าง ขณะเดียวกันก็มาดูตรงเงินสดที่มีอยู่ว่ามันมีอยู่ขนาดนี้ ส่วนหนึ่งก็มีรายจ่ายที่ครอบรอบของมัน เช่น จะต้องเอาไปใช้จ่ายในโครงการต่าง ๆ ขณะเดียวกันการดำรงเงินคงคลังอยู่เท่าที่ผมทราบ เนะครับ ก็คือว่า ๒ อาทิตย์นี้มันใช้จ่ายประมาณไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยประมาณ

นะครับ แล้วมันก็จะเงินใหม่เข้ามา ยิ่งช่วงต้นปีจะมีเข้ามาเยอะ เพราะเป็นรอบเก็บภาษีได้เยอะ มันก็จะหมุนของมันอยู่อย่างนี้ตลอดเวลา ดังนั้นผมคิดว่าเจ้าหน้าที่หรือใครเข้าไปชี้แจงบอกว่า พอเงินเข้ามาปั๊บ อันนี้ล็อก (Lock) ไว้สำหรับจ่ายตรงนี้คงไม่ใช่ ไม่มีกฎหมายใดบอกว่าเงินต้องล็อกอย่างนั้น เพียงแต่ว่ามันเข้ามาแล้วมันก็อยู่ตรงนี้ ท่านหยิบออกไปเงินแสนล้านนี้บอกว่าหยิบ ๒๕,๐๐๐ ได้อย่างไร มันก็อาจจะหยิบจาก ๗๔,๐๐๐ ก็ได้ อันนี้ผมคิดว่าในข้อกฎหมายเป็นอย่างนั้น แล้วถ้าดูตามตารางที่การประมาณการต่าง ๆ นี่นะครับ ก็ประมาณการรายรับก็ประมาณการมาอย่างนี้ รัฐมนตรีก็รับทราบประมาณการรายรับอย่างนี้ แต่เมื่อถึงจังหวะที่เงินคงคลังมันมีมากก็เอาเงินคงคลังนั้นไปไถ่ถอนพันธบัตรไปก็เป็นลักษณะอย่างนี้เท่านั้น ซึ่งการไถ่ถอนพันธบัตรนี้ในที่สุดจะต้องไปตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังในปีงบประมาณปี ๒๕๔๘ อย่างที่ท่านเห็น ๓๙,๐๐๐ กรณึ่งบกลางปีนี้เป็นต้น อันนี้ก็ป็นเรื่องปกติที่มันจะหมุนไปอย่างนี้ เว้นแต่ว่ามันเกิดเหตุการณ์ที่มัน ใ้โฮ เย่มาก ๆ ไม่เป็นอะไร อันนี้ก็หนีไม่พ้นเรา เรามีรายจ่ายซึ่งมารออยู่ว่าต้องไปกู้เขา แต่ถ้าเราคิดว่าทุกอย่างมันไปด้วยดี บริหารจัดการได้ เงินสดตัวนี้ในมือก็จะมีพอสำหรับการใช้จ่ายแต่ละรอบของมันไป ผมว่านี่ก็ปฏิบัติกันมาอย่างนี้โดยตลอด เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงขอกราบเรียนว่าไม่ได้เป็นเรื่องปกปิดรายรับหรืออะไรต่าง ๆ แต่อย่างใดเลย ก็เป็นเรื่องการประมาณการไป และเมื่อมันมีเงินคงคลังเหลือก็เอาตรงนี้ไปใช้จ่าย ก็ขออนุญาตกราบเรียนในประเด็นนี้ก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐมนตรีช่วยครับ กรรมการครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมการ ขออนุญาตตอบประเด็นที่ยังเหลืออยู่ที่ท่านสมาชิกกรรมการและกัผู้เสนอคำแปรญัตติได้สอบถามไว้ในประเด็นหลัก ๆ ที่เป็นประเด็นในมาตรา ๓ ก่อนนะครับ เรื่องของการทำงานของคณะกรรมาธิการก็ต้องเรียนว่า ผมก็ต้องขอขอบคุณเช่นเดียวกันที่คณะกรรมาธิการทั้งสี่ทางฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลที่ได้ไปทำงานกันอย่างเต็มที่ แล้วก็ให้ความร่วมมือในการพิจารณาเป็นอย่างดี เรื่องเอกสารนั้นผมก็คิดว่าได้พยายามอย่างที่สุดที่จะให้เจ้าหน้าที่จัดส่งให้ได้ทั้งหมดนะครับ

๓๗

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

ยาวเรศ ๑๗/๓

อาจจะมีเรื่องของความล่าช้าอยู่บ้าง แต่อย่างไรก็ตามเราก็ได้เอกสารกันเกือบทั้งหมด
ที่เจ้าหน้าที่มีอยู่ ฝ่ายรัฐบาลมีอย่างไรก็ส่งให้ฝ่ายค้านได้รับเช่นเดียวกันนะครับ -----

- ๑๘/๑

เรื่องของการที่ยังมีความเข้าใจว่าการพิจารณางบประมาณเพิ่มเติมครั้งนี้มีขอบประมาณ
 ส่วนหนึ่ง ซึ่งบางท่านอภิปรายไปแล้วก็คือ งบในมาตรา ๔ ว่าด้วยเงิน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท
 ผมขออนุญาตพูดสั้น ๆ นะครับว่าเป็นการอนุมัติของคนคนเดียวหรือกลุ่มเดียวนั้น กรรมาธิการ
 ก็ได้สอบถามอย่างละเอียดเหมือนกันว่าการอนุมัตินั้นก็จะต้องมีคณะกรรมการนะครับ
 แล้วก็การใช้จ่ายก็ต้องมีการรอบ แล้วก็มีการรายละเอียดบางโครงการ เงิน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท
 ไม่ใช่หมายความว่าวันนี้ไม่มีอะไรเลยนะครับ ได้รับการชี้แจงว่า ๑. ก็จะต้องมีการรอบแผนงาน
 ซึ่งคงจะไปพูดในมาตรา ๔ ต่อไป แต่เรียนเบื้องต้นว่ามีกรอบแผนงาน และมีรายละเอียด
 บางโครงการที่สามารถให้กรรมาธิการได้เห็นได้เลยนะครับ เพราะฉะนั้นที่มีความเป็นห่วงว่า
 อนุมัติคนเดียวแล้วก็ไม่มีกรอบแผนงานเลยนั้นนี้ ขอเรียนว่ากรรมาธิการก็ได้สอบถาม แล้วก็
 ได้รับคำชี้แจงว่ามีกรอบแผนงาน แล้วก็มีการโครงการที่มีรายละเอียดนะครับ ส่วนเรื่องของ
 ผู้ที่อภิปรายเมื่อสักครู่บางท่านพูดถึงเรื่องการขายหุ้น แล้วก็แปรรูปรัฐวิสาหกิจ ลักษณะที่จะ
 ไปกดดันรัฐวิสาหกิจเพื่อให้ได้รายรับมากับรัฐบาลนั้น ขอเรียนว่าจริง ๆ แล้วแผนการแปรรูป
 รัฐวิสาหกิจนั้นก็ก็เป็นเรื่องที่มีมาต่อเนื่องจากหลาย ๆ รัฐบาลนะครับ แล้วรัฐบาลนี้ก็เห็นว่า
 ขณะนี้ความพร้อมในเรื่องของการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพนั้น
 มีความจำเป็น แล้วเรื่องของการที่แปรรูปรัฐวิสาหกิจกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์
 รัฐบาลก็ยังถือหุ้นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐวิสาหกิจที่เป็นสาธารณูปโภคนั้นก็มากกว่า
 ร้อยละ ๗๕ ไม่ใช่หมายความว่า จะตกไปมือของเอกชน โดยเฉพาะที่เป็นห่วงว่าจะขายให้
 ต่างชาตินั้น คงไม่มี เรามีกรอบการพิจารณาชัดเจน ส่วนเมื่อขายหุ้นแปรรูปรัฐวิสาหกิจแล้ว
 ทำให้ค่าไฟขึ้นนั้นนี้ผมคิดว่าได้มีการพูดกันไปบ้างแล้วในภายนอกสภาว่ามันไม่ได้เกี่ยวข้องกัน
 เสียทีเดียว เพราะว่า การที่จะขึ้นค่าไฟนั้นก็มาจากต้นทุนของการผลิตไฟฟ้า ถ้าต้นทุน
 การผลิตไฟฟ้าขึ้นไม่ว่าจะเป็นของรัฐบาลหรือเมื่อแปรรูปเข้าไปมันก็ต้องเป็นผลในการ
 ที่จะต้องไปคิดค่าไฟ เพราะฉะนั้นการขายหุ้นไม่ได้เกี่ยวกับการขึ้นค่าไฟฟ้าแต่อย่างใดนะครับ
 ส่วนรายละเอียดอื่น ๆ ผมคิดว่าส่วนใหญ่ก็จะไปอยู่ในมาตรา ๔ จะขออนุญาตไปตอบในช่วงนั้น
 เช่น เรื่องขององค์ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ท่านบอกว่าไปมัดมือมัดเท้านี้ะครับ คงไม่ถึงขนาดนั้น
 ครับเป็นเพียงการพิจารณากรอบยุทธศาสตร์ว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นงบประมาณ
 อุดหนุนครั้งนี้ก็ขอให้เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ของการพัฒนาจังหวัด ซึ่งก็น่าจะเป็นเรื่องที่ดี

แล้วเรื่องนี้คณะกรรมการการกระจายอำนาจซึ่งมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในนั้น ก็เห็นด้วยว่าถ้าเกิดว่าเป็นเรื่องขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปพิจารณาเงินอุดหนุน ให้ตามยุทธศาสตร์ของพัฒนาจังหวัดก็น่าจะเป็นผลดี แล้วคนอนุมัติก็เป็นท้องถิ่นเองครับ แล้วผมจะไปชี้แจงในรายละเอียดตจนถึงมาตรานั้น ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ท่านสมาชิกครับ ผมคิดว่าเมื่อ ท่านสมาชิกได้แสดงเหตุผลไปแล้ว และกรรมาธิการก็ตอบแล้ว ผมคิดว่่าก็น่าจะจบได้นะครับ นี่ผมให้ข้อสังเกตนะครับ ในการอภิปรายครั้งต่อไปก็ไม่ควรที่จะมาขอครั้งที่ ๒ เพราะว่า ถ้าเป็นการขอครั้งที่ ๒ เท่ากับเป็นการโต้เถียง ถ้าโต้เถียงมันไม่จบนะครับ ผมคิดว่่าน่าจะ เข้าใจ เราพูดให้เข้าใจที่สุดแล้วเขาก็ตอบให้เข้าใจที่สุด แล้วเป็นเรื่องของสมาชิกว่าจะเข้าใจ กับฝ่ายไหนมากกว่ากันนะครับ เชิญคุณสาทิพย์ได้เลยครับ

นายสาทิติย์ วงศ์หนองเตย (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผม สาทิติย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ผมคิดว่าคงไม่ใช่เรื่องของการโต้เถียง แต่ผมจะพยายามที่จะมีคำถามเพิ่มเติม เพื่อให้ข้อเท็จจริงกระจ่างแจ้งนะครับ เพราะผมเป็นคนที่ซักถาม รวมทั้งเพื่อนสมาชิกเกี่ยวกับเรื่องของการชี้แจงที่มาของรายได้ในการตั้งงบประมาณในส่วนของกองทุนวายุภักษ์ ๒๕,๐๗๕ ล้านบาท ผมตั้งไว้ ๒ ประเด็นก็คือ

ประเด็นที่ ๑ เงินจำนวนนี้มีการใช้ไปแล้ว กับประการที่ ๒ ก็คือเสนอเอกสารต่อสภาเป็นเท็จ

ประเด็นที่ ๑ นี่ท่านรองนายก ประธานโทษที่เอ่ยนามท่านก็คือ ท่านโกดิน พลกุล ได้ชี้แจงกับสภาเสมือนกับว่า เงินจำนวน ๒๕,๐๗๕ ล้านบาทเศษ ที่ได้จากการขายหุ้นให้กับกองทุนวายุภักษ์แล้วเป็นรายได้ของกระทรวงคล้งนั้นก็นำส่งคล้งไป แล้วเงินจำนวนที่จ่ายออกมาเพื่อไถ่ถอนพันธบัตรนั้น ท่านพูดเสมือนกับว่าไม่รู้ว่าจะเงินจำนวนนี้หรือไม่ เหมือนกับจะพยายามอธิบายว่า ๒๕,๐๗๕ ล้านบาทก็ได้มา แล้วก็ไถ่ถอนพันธบัตรนั้น ก็ไม่รู้ว่าจะเงินจำนวนนี้หรือไม่ ซึ่งการชี้แจงข้อเท็จจริงอย่างนี้ท่านประธานครับ ผมคิดว่าต้องทำความเข้าใจให้กระจ่างว่ามันแย้งกันโดยสิ้นเชิงกับเอกสาร ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของกระทรวงการคล้งชี้แจงกับกรรมการ เอกสารนี้เป็นเอกสารซึ่งสรุปเรื่องที่มาที่ไปของเงิน ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท โดยเป็นเอกสารที่สร้างขึ้นตั้งแต่ในส่วนของผู้อำนวยการสำนักกำกับและประเมินผลรัฐวิสาหกิจ ทำถึงผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ แล้วก็มียี่ห้อของผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะทำถึงรองปลัดกระทรวงการคล้ง และในที่สุดไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคล้ง รวมถึงอธิบดีกรมบัญชีกลาง เรื่องทั้งหมดมันเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๔๖ และไปสิ้นสุดเอาเมื่อมีประกาศกระทรวงการคล้งไปไถ่ถอนพันธบัตรธนาคารไทยพาณิชย์ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๖ เรื่องทั้งหมดนี้อธิบายอะไรครับ เรื่องทั้งหมดนี้มันอธิบายว่า เงินที่ได้จากการขายหุ้นให้กองทุนวายุภักษ์ ๒๕,๐๗๕ ล้านบาทนั้น มีเจตนาของการได้เงิน และเจตนาของการจ่ายเงินชัดเจนครับ ไม่ได้เป็นลักษณะของที่ว่าได้เงินมาแล้วก็ส่งไป แล้วเรื่องไถ่ถอนเป็นคนละเรื่องกัน แท้ที่จริงแล้วตั้งใจได้เงินมาตั้งใจจ่ายเงินไปครับ แล้วก็สอดคล้องกับสมมุติฐานว่าเงินนี้ได้มาแล้วและจ่ายไปแล้ว จ่ายไปอย่างไรครับ หนังสือ

ของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ สำนักกฎหมายเมื่อ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๖
 ผู้อำนวยการ สำนักกำกับและประเมินผลรัฐวิสาหกิจทำถึงผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้
 สาธารณะมีความยาว ๒ หน้า ในหน้า ๒ เขียนไว้เลยครับ บอกว่า สคร. คือสำนักงานนี้ได้เรียน
 เสนอขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพื่อนำเงินที่ได้จากการขายหุ้น
 บริมสิทธิของธนาคารไทยพาณิชย์ให้แก่กองทุนรวมวายุภักษ์ ๑ ไปไถ่ถอนพันธบัตรธนาคาร
 ไทยพาณิชย์ส่วนหนึ่ง ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาอนุมัติ ดังนั้นเพื่อเป็นการเตรียมการ
 รองรับกำหนดการขายหุ้นกระทรวงการคลังให้กองทุนรวมวายุภักษ์ ๑ ในวันที่ ๑ ธันวาคม
 ๒๕๔๖ เขาจึงขอทราบขั้นตอนการดำเนินการไถ่ถอน นี้ประการที่ ๑ ครับ บอกเจตนาเลย
 จะขายหุ้นได้เงินมาแล้วเอาไปไถ่ถอนพันธบัตรธนาคารไทยพาณิชย์ จนกระทั่งมาถึงหนังสือ
 ในส่วนที่ ๒ ส่วนที่ทำเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ มีการทำเรื่องของผู้บริหาร
 สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะไปถึงรองปลัดกระทรวงการคลัง หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้าน
 รายจ่ายและหนี้สินระบุเอาไว้ ๒ - ๓ ข้อครับ ในข้อ ๒ เขียนไว้ชัดเลยบอกว่า ได้รับแจ้งจาก
 สำนักงานกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจในฐานะผู้เลขาธิการของรัฐบาลว่าในวันที่ ๑ ธันวาคม
 ๒๕๔๖ จะมีการขายหุ้นบริมสิทธิตามโครงการช่วยเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ธนาคารไทยพาณิชย์
 จำนวน ๗๐๐,๐๐๐ กว่าหุ้น รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๕,๐๗๕ ล้านบาท ให้กับกองทุนวายุภักษ์ ๑
 ซึ่งในทางปฏิบัติเงินที่ได้จากการขายหุ้นตามโครงการนี้ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน
 แต่ก็สามารถดำเนินการไถ่ถอนพันธบัตรรัฐบาลตามโครงการช่วยเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ได้
 แปลว่าอะไรครับ แปลว่าตั้งใจเลย เงินมาอย่างไรก็ขายไปอย่างนั้น แต่สาระสำคัญที่บอกว่า
 เงินนี้ใช้ไปแล้ว และได้มาแล้วและจะแย้งกับคำที่ท่านชี้แจงก็คือ เงินได้วันที่ ๑ ครับ เงินได้
 วันที่ ๑ ธันวาคม แล้ววันที่ ๒ ธันวาคมก็มีประกาศกระทรวงการคลัง เรื่องการไถ่ถอน
 พันธบัตรรัฐบาลตามโครงการช่วยเพิ่มเงินกองทุนครั้งที่ ๑ ก่อนกำหนด ลงนามโดยรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลัง ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม ไถ่ถอนจากธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด
 ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๖ ๒๕,๐๗๕ ล้านบาท เท่ากันเลยครับตัวเลข มันอธิบายไม่ได้
 หรอกครับ บอกว่าเงินนี้ก็ได้อาส่วนหนึ่ง ส่วนเงินไถ่ถอนก็ไปเอาในเงินคงคลัง ซึ่งไม่ใช่เงิน
 จำนวนนี้ เจตนามันชัดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้จึงเป็นการชี้แจงที่ตกไป

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สันทนา ๑๙/๓

ประเด็นที่ ๒ ก็คือได้มาจ่ายไปแล้ว เอกสารเป็นเท็จจะตอบอย่างไรครับ

สภาเรา

- ๒๐/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมขอมตินะครับ เชิญเลยครับ

ท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ

นายโกศล พลกุล (กรรมาธิการ) : ผม นายโกศล พลกุล ในฐานะกรรมาธิการ กราบเรียนท่านประธานครับ คือผมอยากเรียนว่าที่ผมตอบไปนั้นะครับเป็นการตอบตาม หลักกฎหมายทั้งหมด เงินที่เข้ามาในะครับ ไม่ว่าในทางปฏิบัติกระทรวงการคลังจะถือปฏิบัติ อย่างไรนั้นะครับ เงินรายได้ตรงนี้เข้ามามันต้องไปอยู่ในบัญชีเงินคงคลัง และเมื่อใช้จากเงิน บัญชีเงินคงคลังไม่มีครั้งใดหรอกครับว่าใช้จากบัญชีเงินคงคลังแล้วแปลว่าเป็นส่วนไหน ของเงินคงคลัง เพียงแต่ว่าวิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่อาจจะคิดอย่างนี้ไป อะไรไป ผมว่ามีเท่านั้น แต่สำหรับผมดูข้อกฎหมายแล้วนั้นะครับ เงินทั้งหลายมันก็มาลงอยู่ตรงนี้ เวลาท่านใช้ออกไป ท่านก็ดูว่าเงินคงคลังท่านมีเท่าไร อย่างไร ท่านใช้ให้เหมาะสมเท่านั้นเอง ถ้ามว่า ผิดกฎหมายใหม่ ไม่ผิด ถ้ามว่ารัฐบาลไปโกหกหรือเปล่าเรื่องที่มาของรายรับ ก็มีที่มาของรายรับ อย่างนี้ หลักมันก็เป็นอยู่อย่างนี้ ไม่ทราบจะไปอธิบายได้อย่างไร นี่ก็คือเป็นปรากฏการณ์ปกติ ก็ขออนุญาตเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากว่าพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติม มาตรา ๓ นั้นะครับ กรรมาธิการไม่ได้มีการแก้ไข มีสมาชิกขอแปรญัตติ แล้วสงวนไว้ ผมต้องขอมตินะครับว่าจะให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการหรือให้เป็นไปตามคำ ของผู้แปรญัตติ ถ้าหากว่าคำของผู้แปรญัตติชนะ ผมก็จะค่อยถามว่าจะเอาตามแปรญัตติได้ เพราะแต่ละท่านนั้นขอตัดไว้ไม่ตรงกันนะครับ ถ้าที่ประชุมเห็นว่าให้เป็นไปตามกรรมาธิการ เสียข้างมาก คำขอแปรญัตติของทุกท่านก็ตกไป ไม่ต้องเอามาพิจารณาเป็นรายบุคคลนะครับ พร้อมแล้วนะครับ ผมขอท่านสมาชิกได้ใช้สิทธิครับ ถ้าใครเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการ เสียข้างมากนะครับ ให้ลงคำว่า เห็นด้วย ส่วนใครเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใด ก็แล้วแต่ ให้ใช้คำว่า ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญลงมติได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมให้เวลานะครับ เพราะเป็นกฎหมายสำคัญครับ ผมปิดการลงมตินะครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่ส่งตัวเลขคะแนนลงมาได้นะครับ ถ้าฝ่ายแปรญัตติชนะ ผมถึงจะถามว่าจะเอาของท่านใดนะครับ มติออกมาเห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมาก ๒๗๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๖๙ ท่าน งดออกเสียง ๑๐ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมาก เป็นการจบพิจารณามาตรา ๓

ขอเชิญเลขาธิการต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและผู้สงวนคำแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญครับ คุณอลงกรณ์ เชิญก่อนเลยครับ
ในฐานะกรรมาธิการครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผม
 เป็นกรรมาธิการงบประมาณที่ได้ส่งความเห็นไว้ในมาตรานี้โดยเสนอให้มีการปรับลด
 งบประมาณลงเนื่องจากกระผมเห็นว่าบางโครงการที่อาจจะมีความไม่ถูกต้อง มีความ
 ไม่เหมาะสมและมีความไม่โปร่งใส ทั้งนี้ท่านประธานคงจะทราบว่าในมาตราดังกล่าวนั้น
 จะมีรายการที่สำคัญเกี่ยวกับงบประมาณ ค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขัน
 และการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ซึ่งในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ นั้นได้เคย
 ขออนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท แต่ว่าในการของบประมาณรายจ่าย
 เพิ่มเติมปี ๒๕๔๗ นั้น ได้ขอเพิ่มเติมในรายการค่าใช้จ่ายส่วนนี้ไว้สูงถึง ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท
 โดยที่ปราศจากซึ่งรายละเอียดของโครงการ ในส่วนของคณะกรรมการก็พยายามที่จะขอ
 รายละเอียดความชัดเจนว่า ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนั้นจะใช้จ่ายไปอย่างไร มีโครงการอะไร
 เพื่อดูว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ และดูลำดับความสำคัญก่อนหลังในการใช้งบประมาณ
 แผ่นดิน แต่ก็ไม่ได้รับรายละเอียดในส่วนนั้น มีหน้าซำก็ได้มีการตรวจพบว่าในการใช้
 งบประมาณในรายการเดียวกัน ๑๖,๕๐๐ ล้านบาทนั้น มีรายการที่มีความสำคัญรายการหนึ่ง
 ก็คือโครงการจัดหาเครื่องบินลำเลียงขนาดกลางแบบแอร์บัส (Air bus) ในเรื่องนี้ทาง
 สำนักงานงบประมาณก็นำเอกสารมารายงานต่อคณะกรรมการโดยระบุรายละเอียด
 ดังเอกสารนี้ครับว่าเป็นโครงการจัดหาเครื่องบินลำเลียงขนาดกลางแบบแอร์บัส
 โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ อนุมัติโครงการจัดหาเครื่องบิน
 ลำเลียงขนาดกลางแบบแอร์บัส วัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มศักยภาพและความคล่องตัว
 ในการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนสามารถให้การรักษาคณะรัฐมนตรีและบุคคลสำคัญ
 ได้อย่างทั่วถึงและมีความปลอดภัยสูงขึ้น ผลที่คาดว่าจะได้รับคือการบริหารราชการแผ่นดิน
 และการรักษามีศักยภาพและความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น โดยมีค่าใช้จ่ายเป็นวงเงิน
 ๑,๑๑๗.๘๒ ล้านบาท ประกอบด้วยชำระค่าเครื่องบินจำนวน ๑,๑๐๐ ล้านบาท และค่าใช้จ่าย
 อื่น ๆ ท่านประธานครับ เมื่อเราได้เห็นรายการดังกล่าวนั้นก็มีการซักถามก็ทราบว่าเป็นการ
 จัดซื้อเครื่องบินแอร์บัสเพื่อใช้ในการเดินทางของท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีเป็น
 จำนวนวงเงิน ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งก็มีคำถามว่าเป็นการผิดวัตถุประสงค์หรือไม่

ในการใช้บกลางโดยเฉพาะในรายการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ก็ดูประหนึ่งว่าไม่มีคำตอบ และเห็นว่างบดังกล่าวนั้นน่าจะเป็นการใช้บกลางที่ผิดวัตถุประสงค์ แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความผิดปกติอยู่ในตัว กระผมได้ติดตามในเรื่องนี้เพื่อค้นหาความจริงว่าการจัดซื้อเครื่องบินแอร์บัสดังกล่าวนั้นมีลำดับความเป็นมาอย่างไร และมีขั้นตอนที่ถูกต้องหรือไม่ โปรดใส่ตรวจสอบได้หรือไม่ โดยเฉพาะเป็นความยากลำบากจริง ๆ ในการแสวงหาซึ่งข้อเท็จจริงทั้งหลายภายใต้รัฐบาลชุดนี้ ก็พบว่าโดยแท้ที่จริงแล้ว แม้แต่เอกสารการชี้แจงของคณะกรรมการก็เหมือนเป็นการบอกความจริงเพียงครั้งเดียว อ้างแต่เพียงมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ แต่ความจริงแล้วเรื่องนี้ดำเนินการมาโดยมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และเครื่องบินดังกล่าวนั้นถ้าพูดว่าเป็นเครื่องบินลำเลียงขนาดกลางก็ดูเหมือนกับว่าเป็นเครื่องบินทหาร แต่แท้ที่จริงก็ไม่ใช่เครื่องบินดังกล่าวนั้นความจริงเป็นเครื่องบินแอร์บัส ซีเจ ๓๑๙ (CJ 319) เป็นเครื่องบินโดยสารที่นำมาปรับใช้เป็นเครื่องบินวีไอพี (VIP) มีการตกแต่งภายในที่แตกต่างไปจากเครื่องบินโดยสารทั่วไป มีพิสัยการบินนั้นไกลกว่า โบอิง ๗๓๗ (Boeing 737) เครื่องบินดังกล่าวนี้มีมูลค่าลำละ ๕๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ นั้นเป็นมติที่กำหนดให้มีการแลกเปลี่ยนกับเฮลิคอปเตอร์ ซูเปอร์ พูม่า หรือเรียกเป็นทางการภาษาของกองทัพอากาศว่า เฮลิคอปเตอร์ แบบ ๙ ซูเปอร์พูม่า เอ็มเค ๒ (Super puma MK2) จำนวน ๒ เครื่อง ซึ่งตีมูลค่าไว้ ๒๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยแลกกับเครื่องบินแอร์บัส คอร์เปอเรท เจทไลเนอร์ มูลค่า ๕๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยส่วนต่าง ๓๐ ล้านดอลลาร์นั้น มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ อนุมัติให้ดำเนินการในลักษณะของผูกพันข้ามปีงบประมาณ โดยใช้งบประมาณปี ๒๕๔๖ จำนวน ๑๐๙ ล้านบาท และงบประมาณปี ๒๕๔๗ จำนวน ๑,๑๙๙ ล้านบาท -----

ท่านประธานจะเห็นว่าลำดับความเป็นมาของเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเพียงแค่มติ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ซึ่งถ้าหากกรรมการเสียงข้างน้อยไม่ได้ไปตรวจสอบข้อเท็จจริงก็คงไม่ทราบว่าเรื่องนี้มีลำดับความเป็นมาอย่างไร ความไม่ปกติของเรื่องนี้ต้องเรียนท่านประธานว่า เครื่องเฮลิคอปเตอร์ซูเปอร์พูมานั้นเดิมที่เรามีการจัดซื้อจัดหามาใช้ในกองทัพ ๓ ลำ เกิดเหตุการณ์เครื่องตกทางภาคใต้ ๑ ลำ หลังจากนั้นก็มีวัตถุประสงค์ในการที่จะต้องมีการจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนเครื่องซูเปอร์พูมา ๒ ลำนี้ออกไปซึ่งเป็นของฝรั่งเศส ในสมัยรัฐบาลที่แล้วกองทัพอากาศได้เสนอโครงการมา ๒ โครงการครับท่านประธาน แล้วมันมาผสมลงตัวในรัฐบาลนี้ โครงการที่ ๑ ก็คือทำให้มีการแลกเปลี่ยนซูเปอร์พูมา ๒ ลำกับเครื่องบินขับไล่ของออสเตรเลีย การแลกเปลี่ยนดังกล่าวนั้นก็ยังไม่ถึงมีการแลกเปลี่ยน ในที่สุดก็มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ขณะเดียวกันกองทัพอากาศในขณะนั้น ก็ได้มีการเสนอในเรื่องของการจัดหาเครื่องบินเพื่อถวายเป็นเครื่องพระราชที่นั่งก็มีการเปลี่ยนแปลง และด้วยข้อจำกัดทางเศรษฐกิจและการคลังขณะนั้น จนกระทั่งมาถึงรัฐบาลปัจจุบัน ผมได้พยายามตรวจสอบดูว่าในมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ นั้น ซึ่งเป็นมติคณะรัฐมนตรีที่เป็นทางการและเป็นการกำหนดให้มีการแลกเปลี่ยนซูเปอร์พูมา ๒ ลำ แต่ไม่ใช่กับแบล็คฮอว์ค คราวนี้เขาโครงการแลกเปลี่ยนกับแอร์บัส ซีเจ ๓๑๙ ซีเจ ก็ย่อมาจาก คอ์เปอเรท เจ็ท ไลเนอร์ มติดังกล่าวนั้นทำให้มีการใช้จ่ายเงินงบประมาณไปในปี ๒๕๔๖ จำนวน ๑๐๙ ล้านบาท ที่น่าสงสัยก็คือว่าเอกสารของคณะรัฐมนตรีในการประชุมวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ นั้น กระผมตรวจสอบแล้วตรวจสอบอีก ไม่ปรากฏว่ามีมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องการแลกเปลี่ยนระหว่างเครื่องซูเปอร์พูมากับแอร์บัสจะด้วยเป็นความลับอย่างสุดยอด ก็ไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะว่าทุกครั้งที่มีการแถลงมติ คณะรัฐมนตรีก็จะมีเอกสารของสำนักโฆษกคณะรัฐมนตรีนั้นให้มีการได้ตรวจสอบ รับรู้ เผยแพร่ แต่คราวนี้น่าแปลกว่าการจับของโครงการในอดีต ซึ่งเรียนว่ามีการวิ่งเต้นมาก เหลือเกินครับจาก ล็อบบี้ยิสต์ (Lobbyist) หลายฝ่าย ไม่สำเร็จ แต่ว่าทำไมมาสำเร็จ ในรัฐบาลชุดนี้ แต่กลายเป็นว่าไม่ใช่แลกระหว่างเฮลิคอปเตอร์ซูเปอร์พูมากับแบล็คฮอว์ค แต่กลายเป็นว่าแลกระหว่างซูเปอร์พูมากับแอร์บัส ลงตัวพอดีพอดี แต่มติคณะรัฐมนตรี

มีถึงส่วนราชการ ไม่ว่ากระทรวงกลาโหม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่ว่าในส่วนของเรา
เผยแพร่คณะรัฐมนตรีไม่ปรากฏ ไม่เป็นไรครับ เราก็ตรวจสอบสืบความจริงมาได้
ให้เกิดความสงสัยว่าเมื่อมีการตั้งงบประมาณปี ๒๕๔๗ ทำไมถึงไม่ตั้งในงบปกติ
ทั้งที่ความจริงแล้วในมติคณะรัฐมนตรี ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ นั้นอยู่ในช่วงต้นของ
การแปรรูปงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ จนกระทั่งมาได้คำตอบในวันที่ ๑๘
พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นมติคณะรัฐมนตรีฉบับนี้ -----

เรื่องขอรับการสนับสนุนงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ เพิ่มเติม (โครงการจัดหาเครื่องบินลำเลียงขนาดกลาง แบบ แอร์บัส คอรัเปอเรทเจทไลเนอร์ หรือ แอร์บัส ซีเจ)

โดยคณะรัฐมนตรีเห็นชอบที่กระทรวงกลาโหมเสนอให้อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ เพิ่มเติม จำนวน ๑,๓๐๙ ล้านบาท ให้กองทัพอากาศเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการจัดหาเครื่องบินลำเลียงขนาดกลางแบบแอร์บัส ซีเจ จำนวน ๑ เครื่อง กระผมเรียนท่านประธานและผ่านไปถึงคณะกรรมการว่าเมื่อมีมติคณะรัฐมนตรีอย่างนี้ดูเหมือนกับว่ากองทัพอากาศไม่ค่อยจะรู้เนื้อรู้ตัว เพราะเมื่ออ่านในมติคณะรัฐมนตรีเขียนไว้บอกว่า อันนี้เป็นเหตุผลทางกองทัพอากาศนะครับ ในการที่ไม่สามารถเจียดจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ของตัวได้ จึงเขียนไว้อย่างนี้ว่างบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ที่กองทัพอากาศได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลจำนวน ๑๕,๔๐๖ ล้านบาทนั้น กองทัพอากาศไม่ได้เสนอขอตั้งงบประมาณเพื่อการนี้ ประกอบกับกองทัพอากาศได้กำหนดแผนการใช้จ่ายงบประมาณไว้หมดสิ้นแล้ว จึงไม่สามารถขอตั้งงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนการปฏิบัติการในโครงการดังกล่าวได้ หมายความว่าความเหมือนกับว่าคณะรัฐมนตรีหรือใ้โ้มองคนใดคนหนึ่งกดดันลงไปให้กองทัพอากาศ แล้วในที่สุดบังคับกล่าวนั้นมาโผล่ที่ไหนครับ มันโผล่ขึ้นในงบกลาง งบกลางรายการค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ตอนพิจารณางบประมาณด้านนี้ท่านประธานคงทราบว่ามีรายการแม่แต่บรรทัดเดียวเราทวงถามเหมือนกับการพิจารณารายจ่ายเพิ่มเติมกลางปีนี้แหละครับ ขอมาดูสิว่าจะซื้ออะไรบ้าง ไม่มีรายการชี้แจงแถลงจากรัฐบาล บอกว่าเป็นงบเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขัน ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท แล้วก็ขออำนาจสภาไปสู่คณะรัฐมนตรี ไม่มีรายการเหมือนพยายามที่จะปิดบังการตรวจสอบ ไม่เสนอรายละเอียด เหมือนที่เรา กำลังพิจารณาอยู่ขณะนี้ละครับ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าในการดำเนินการอนุมัติรายการค่าใช้จ่ายดังกล่าว นั้น นอกจากผิดวัตถุประสงค์แล้วยังถือว่าไม่โปร่งใส แล้วก็ซ่อนเร้นปิดบังและไม่เหมาะสม คำว่าไม่เหมาะสม นั้น คงต้องการคำชี้แจงค่อนข้างมาก อย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้วว่ากองทัพอากาศมีโครงการจัดหาเครื่องบินแอร์บัสเพื่อถวายเป็นเครื่องพระราชที่นั่ง แต่พอมาถึงมติคณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันกลายเป็นเครื่องวิไอพีของคณะรัฐมนตรี ถ้าเอาตามคำชี้แจงเอกสารอย่างเป็นทางการของสำนักงานงบประมาณที่แจกให้กับคณะกรรมการเขียนไว้ชัดเจนครับ ว่าเพื่อเพิ่ม

ศักยภาพและความคล่องตัวในการบริหารราชการแผ่นดินตลอดจนสามารถให้การอารักขา
 คณะรัฐมนตรีและบุคคลสำคัญ ท่านประธานคงเข้าใจความหมายนี้ คณะรัฐมนตรีและบุคคล
 สำคัญ ก็คงเป็นบุคคลสำคัญอื่น ๆ ครับ เพราะว่ามีคณะรัฐมนตรีไว้ข้างหน้า ผมเห็นว่า
 มีความไม่เหมาะสม คณะกรรมการเลียงช้างมากต้องชี้แจง เพราะปัจจุบันนี้เรามี
 เครื่องวีไอพีอยู่ ๓ ลำครับ ลำหนึ่งเป็นแอร์บัส เอ ๓๐๐ แล้วก็มีเครื่องบินอิง ๗๓๗ อีก ๒ ลำ
 ซึ่งกองทัพอากาศเป็นผู้ดูแลอยู่ที่ดอนเมืองนั่นเอง เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผมคิดว่าไม่สามารถ
 จะเห็นชอบจึงได้เสนอตัดงบประมาณโดยเฉพาะในรายจ่ายดังกล่าว ซึ่งไม่มีความโปร่งใส
 แล้วก็ไม่มีรายละเอียดและอย่าได้ถือปฏิบัติอีกเลย อย่ามามัดมือชกฝ่ายนิติบัญญัติ และก็จะ
 ต้องแถลง เพราะนี่คือภาษีของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศครับ ผมทำหน้าที่ด้วยจุดยืนที่คิดว่า
 เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ไม่ได้มีอคติ แต่นี่คือข้อเท็จจริงที่ได้ไปแสวงหามาและเป็นความยาก
 ลำบากจริง ๆ เพราะเอกสารที่เราได้เพียง ๑ หน้า แล้วก็ไม่ใช่ความจริงทั้งหมดจนกระทั่ง
 ได้ความจริง ซึ่งผมก็ยังให้ความเป็นธรรมในการที่ให้กรรมการได้ชี้แจงในประเด็นดังกล่าว
 ขอขอบคุณครับ

(เนื่องจาก นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ดิทรราชการ
 นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณกอร์ปศักดิ์ครับ

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (กรรมาธิการ) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ กอร์ปศักดิ์
 สภาวสุ ส.ส. ประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย กระผมสงวนความเห็นไว้
 ก็มีอยู่ ๒ รายการนะครับท่านประธาน คือเรื่องค่าใช้จ่ายการผลักดันเงินค่าตอบแทนบุคลากร
 ภาครัฐ ๑๖,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งขอตัดไว้ประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ รายการที่ ๒ ก็เรื่องที่รู้ ๆ
 กันอยู่ครับงบกลาง ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนั้นก็ขอตัดออกทั้งหมด ผมคงจะขอใช้เวลาของสภา
 อภิปรายในประเด็น ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท เท่านั้นเองนะครับ ท่านประธานครับความจริงก็รู้สึก
 เบื่อ ๆ เหมือนกันนะครับท่านประธาน เพราะว่าเรื่องงบกลางแล้วก็จัดแบบทันสมัยอย่างนี้ครับ
 ก็ทำกันมาทุกปี ผมเองก็แหกปากพูดอย่างนี้ทุกปีท่านประธาน ขออนุญาตครับถ้าหากจะ
 ไม่สุภาพไปหน่อย แต่ว่าจริง ๆ แล้วมันรู้สึกหงุดหงิดครับ หงุดหงิดก็เพราะว่ารัฐบาลใช้เงิน
 ไม่เกรงใจเลย ความจริงรัฐบาลอยากจะใช้เงินอะไรแล้วเป็นประโยชน์ผมคิดว่าพี่น้องประชาชน
 เจ้าของเงินเขาไม่ว่า แต่ที่ชอบเอาไปเก็บไว้ครับ แล้วนี่จะใช้อะไรเมื่อไรก็ใช้ สิ่งที่เรา
 อภิปรายกันในวันนี้ก็คือสายไปแล้วเพราะใช้ไปแล้ว อย่างวันหนึ่งที่ตั้งกันไว้ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท
 จะไม่มีใครได้มีโอกาสพูดเลยว่าโครงการอะไร เพราะมันยังเลื่อนลอยอยู่ครับ จะไปรู้อีกทีหนึ่ง
 จับได้อีกทีหนึ่งว่าไปทำอะไรบ้างก็ต้องรอปีหน้า ก็ไล่กันไปไล่กันมาอย่างนี้ทุกปี เพราะฉะนั้น
 ก็มีความรู้สึกว่ามันอะไรกันนี้ มากเกินไปแล้วกระมังผมว่า ที่ผมว่ามากเกินไปท่านประธาน
 ดูตัวเลขสิครับ คือท่านประธานอยู่ในสภามานานเป็นรัฐมนตรีมาท่านประธานก็รู้ความสามารถ
 ในการใช้เงินของศิริราชการ แล้วไม่มีปัญญาท่านประธาน ท่านประธานดูตัวเลขสิครับ
 ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ตอนท่านนายกทักษิณเข้ามาเป็นรัฐบาลใหม่ ๆ ตอนนั้นก็พูดดีครับ
 ว่าตั้งใจเฉย ๆ หรอกถึงเวลาไม่จำเป็นก็จะไม่ใช่ ใช่มั้ยละก็เลยเคยครับ เหลือไว้คนเดียวครับ
 เหลือไว้ ๑,๙๑๕ ล้านบาท แต่ที่บอกว่าใช้ไปซะเกลี้ยงใช้ไปแล้วหมดถึงเวลานี้ก็ยังไม่มีปัญญา
 เบิกเงินนะครับ เงินที่ค้างอยู่ขณะนี้ผมว่าน่าจะถือได้ว่าอยู่ในเงินคงคลังที่ท่าน

ที่ปรึกษากรรมการได้ชี้แจงสภาพเมื่อสักครู่ก็ส่วนหนึ่ง ค้างอยู่ ๑๐,๙๖๕ ล้านบาทเศษ
อันนี้หมายถึงปี ๒๕๔๕ นะครับที่คุยนักคุยนว่าเงินเข้าไปแล้วกระตุ้นเศรษฐกิจมันจะเข้าได้
อย่างไรมันยังค้างอยู่เลยครับ ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท พอมาปีที่ ๒ ก็เกรงใจสภาครับ ตั้งไว้
๕๘,๐๐๐ ล้านบาท ก็ลดลงมาหน่อยเหลือ ๑๖,๖๐๐ ล้านบาท ก็เข้าอีกรอบเดิมละครับ
ให้เรียบร้อยเหมือนกันใช้หมดครับเหลือจริง ๆ แล้วค้างอยู่ในที่ไม่ได้เป็นโครงการเลย
๒,๒๑๖ ล้านบาท ก็ใช้ไป ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท แต่ถามว่ามีปัญญาเบิกไหม ก็ยังไม่มีอีกครับ
ยังค้างอยู่เป็นเงินอยู่ในคลังอีก ๖,๒๑๘ ล้านบาท ถ้าหากว่าเรามานึกถึงงบประมาณ
ปี ๒๕๔๗ ที่มีงบบ้า ๆ อย่างนี้เข้ามาอีก ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท รวมมาถึงวันนี้แล้วมีเงินค้างอยู่
เพราะว่างบ ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท ไม่มีปัญญาใช้เลยครับ เงินเพิ่งออกไปไม่กี่ร้อยล้านบาทเอง
เหลืออยู่ ๑๕,๕๑๗ ล้านบาท รวมยอดเงินเม็ดเงินที่ตั้งเบิกในลักษณะขาดวินัยทางการคลัง
อย่างนี้รวม ๓ ปีเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๒,๗๐๐ กว่าล้านบาท นี่ยังไม่ทันครบปีเลย กลางปีเท่านั้น
นะครับคุยนว่าเก็บเงินได้มาก ตั้งอีกแล้วเหี้ยวนี่เอาสุด ๆ เลยครับอีก ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท
ไม่ไหวครับ -----

เพราะว่าของเก่ายังค้างอยู่ ๓๐,๐๐๐ กว่า เทียนนี้จะเอาอีก ๕๙,๐๐๐ ล้าน แบบที่ผมกราบเรียน ท่านประธานไปตอนที่ผมได้อภิปรายวาระที่หนึ่งนี้ ผมคิดว่าบ้านเมืองเรา

๑. ต้องมีวินัย เพราะเงินไม่ใช่ของเรา พวกเราที่ใช้เงินไม่ได้ใช้เงินของตัวเอง ใช้เงินของพี่น้องประชาชน ต้องมีวินัย

อันที่ ๒ ก็คือต้องระวัง ต้องระวังว่าอนาคตเป็นของไม่แน่นอน ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานติดตามข่าว ผมพูดง่าย ๆ อนาคตที่เราควบคุมไม่ได้เลย ยกตัวอย่างว่า เมื่อประมาณ ๒ เดือนที่แล้วได้ สายการบินที่บินจากยุโรปเข้าอเมริกาห้ามเกือบหมดนะครับ เดี่ยวห้าม เดี่ยวห้าม เพราะไม่แน่ใจว่าจะเกิดเหตุการณ์แบบที่เคยเกิดหรือเปล่า นียกตัวอย่างให้ฟังอย่างนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่นอกเหนือความสามารถของเราที่จะไปควบคุมอะไรมันก็เกิดขึ้นได้ แล้วเวลาเก็บเงินเขามามากขึ้นมาน้อยทำไมตีปีกตีกดีใจแล้วก็หาเรื่องใช้ให้หมด ๆ ไป อย่างนี้ ถ้าหากเราเป็นผู้แทนแล้วเราไม่พูดมันก็จะเสียความเป็นผู้แทนครับ ความจริงที่เก็บได้มากมันก็ไม่ได้มากจริง วันนี้ก็โผล่มา ๒๕,๐๐๐ ล้าน กองทุนวายุภักษ์ ก็เห็นชัดว่าได้มา จริง ๆ แล้วก็ต้องเอาไปใช้หนี้คืนเขา แถมนี่ได้บอกพี่น้องด้วยว่าจริง ๆ ถ้ามา ๓๐,๐๐๐ กว่าล้าน ใช้หนี้ไป ๒๐,๐๐๐ ล้าน ขาดทุนไป ๑๐,๐๐๐ กว่าล้าน รายการกองทุนวายุภักษ์นี้ นี่ก็ปิดเงียบไว้ไม่บอกใคร ขาดทุน ๑๐,๐๐๐ กว่าล้าน แต่มาคุยว่าประหยัดดอกเบี้ยได้อีก ๑๐,๐๐๐ กว่าล้าน ท่านประธานครับ ตรงนี้คือสิ่งที่ผมกังวลว่าเงินคงคลังจริง ๆ ขณะนี้มีเหลืออยู่เท่าไร หาคำตอบไม่ได้ กรุณาตอบ พวกเราสักหน่อยก็ดีกว่าจริง ๆ แล้วมีเหลืออยู่เท่าไร เพราะว่าส่วนหนึ่งเรามีข้อผูกพันไว้แล้ว ๓๒,๐๐๐ กว่าล้านที่เรายังใช้ไม่หมด แต่ต้องใช้เพราะเราทำสัญญาไว้เรียบร้อยแล้วครับ ไม่ว่าจะเป็นโครงการอะไรก็แล้วแต่ ๓๒,๐๐๐ กว่าล้านนี้ไม่มีแล้วในกระเป๋า ๒๕,๐๐๐ ล้านก็จะไม่มีอีกเหมือนกันเพราะไปใช้หนี้เขา แล้วถ้าหากว่าเรามีเหลือ ๗๐,๐๐๐ ล้านจริง ๆ แล้วเรายังมีเหลืออีกจริง ๆ เท่าไร ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านหรือ หรือผมเข้าใจผิด ผมขอให้ผมเข้าใจผิดจะได้สบายใจที่ผมกังวลและผมไม่เห็นด้วย และผมคิดว่าไม่ควรจะทำเพราะผมกังวลในเรื่องของอนาคต ผมยกตัวอย่างให้ฟังว่า รัฐบาลไม่ค่อยบอกความจริงให้กับประชาชนทราบ ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ แต่เป็นเรื่องที่ฟังดูแล้วตกอกตกใจนะครับท่านประธาน ปกป้องค่าเงินบาท ท่านประธานจำเรื่องในอดีตหลายปีมาแล้วได้ไหม เงียบฉะเลย ไม่มีใครรู้เรื่อง พอเกิดปัญหามาตุ้ม เงินสำรองของเราที่เป็นเงินตราต่างประเทศหายไป ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านเหรียญสหรัฐ เพราะนโยบายอัตราแลกเปลี่ยน

เงินตราซึ่งต้องมีการแก้ไข อันนี้ท่านที่ปรึกษาท่านทราบดีครับ ท่านประธานทราบหรือเปล่าวา
ณ วันนี้เขาปกป้องค่าเงินบาทกันอีกแล้วครับ ไม่ใช่ใช้เงิน ๕ แสนเหรียญสหรัฐ ไม่ใช่ใช้เงิน
๑,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ แล้วก็ไม่ได้ใช้เงินทุนสำรองของเราไปแต่ใช้เงินบาท คือสวนทางอย่าง
สิ้นเชิงกับเมื่อครั้งที่แล้วครับ ถึง ณ วันนี้อันตราการแห่งประเทศไทยเอาเงินบาทที่หนักก็ไม่รู้ไปซื้อ
ดอลลาร์ไว้ เพราะกลัวเงินบาทจะแข็งเกินไป เป็นเงินทั้งสิ้นตามตัวเลขที่ผมมีอยู่ ณ วันที่ ๖
กุมภาพันธ์ ๗,๑๗๓ ล้านเหรียญสหรัฐครับ ๒๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ตรงนี้หนักกังวล ถ้าหาก
ผมพูดอย่างนี้แล้วหมายความว่า แล้วเงินสำรองเงินตราต่างประเทศที่ท่านนายกท่านพบ
ประชาชนแล้วบอกเรามีเยอะมากนี่จริง ๆ เรามีเท่าไร ตัวเลขที่บอกว่ามีเยอะมากแล้วก็บอกว่า
ต้องรับใช้ ไอเอ็มเอฟ (IMF) นี่นะครับ ปัจจุบันถ้าดูตัวเลขให้ชัดก็คือ ๔๒,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ
แต่ขอโทษครับ แอบไปวางขายล่วงหน้าไว้แล้ว ๗,๐๐๐ กว่าล้านเหรียญครับ มีจริง ๆ เพียง
๓๕,๐๐๐ ล้านเท่านั้น ทำไมไม่พูด อย่างนี้ทำไมไม่พูด ผมคิดว่าไม่ใช่ความผิดของรัฐบาล
ที่แบงก์ชาติขณะนี้กำลังดำเนินนโยบายที่เขาจำเป็นต้องทำเพื่อสนับสนุนการส่งออก แต่ประเด็น
สำคัญก็คือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่อง ๒ ขาคครับ ถ้าไปขายก็ต้องซื้อภายใน ๓ เดือน ๖ เดือน ถึงเวลานั้น
จริง ๆ ดอลลาร์เข้ามาต้องซื้อเป็นเงินบาท ๒ แสนกว่าล้านก็จะทะลักในตลาด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คุณกอร์ปศักดิ์ครับ ขอโทษนะครับ ผมอยากจะให้คุณกอร์ปศักดิ์ได้อภิปรายในส่วน
ที่ได้แสดงความเห็นในเรื่องค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพนะครับ

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (กรรมาธิการ) : ผมกำลังกราบเรียนท่านประธานว่า
ผมกังวล มันจะเป็นปัญหาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คือมันไกลเกินกว่าที่พูดถึง ๕๙,๐๐๐ ล้านแล้ว

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (กรรมาธิการ) : ไกลไปหรือครับท่านประธาน
เวลามันเข้ามาใกล้ตัวท่านประธาน ท่านประธานระวังนะ เพราะว่ามันเป็นเรื่องอันตรายจริง ๆ
แต่ไม่เป็นไรครับพูดเวทีอื่นได้ ไม่ว่ากันครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอให้อยู่ในประเด็นหน่อยนะครับ

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (กรรมการ) : เอาเป็นแต่เพียงว่าปัญหาอันนี้อาจจะเกิดขึ้นและถ้าเกิดขึ้นอัตราเงินเฟ้อ ซึ่งมีโอกาสขยับขึ้นขณะนี้จะขึ้นแน่นอน เหล็กก็ขึ้นไปแล้ว ราคาน้ำมันก็อาจจะต้องขึ้นจะพุงได้แค่ไหน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นมาแล้วเรามีปัญหาท่านประธาน แล้วถ้าเราไม่เก็บเงินที่เรามีไว้ในยามฉุกเฉิน แล้วเราตะบันใช้ให้หมด กลับกลายเป็นการเร่งเงินเพื่อให้เกิดขึ้นอีก แล้วจะอย่างไรครับ ผมเป็นห่วงรัฐบาลเพราะว่านโยบายของรัฐบาลเป็นเรื่องของดอกเบี้ยต่ำหมด พอเงินเฟ้อขึ้นมา ธนาคารแห่งประเทศไทยก็ขยับดอกเบี้ยอีกเง็กกันไปหมด แล้วจะอย่างไรครับ ทั้งหมดที่ผมกราบเรียนนี้มันอาจจะไกลสำหรับท่านประธาน แต่มันใกล้มากเลยสำหรับคนที่ติดตามเรื่องเหล่านี้ แล้วผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า มันเป็นเรื่องที่น่ากังวล ผมจึงจำเป็นที่จะต้องสงวนความเห็นแล้วก็ขอตัดออกทั้งหมด เพราะผมคิดว่าไม่เหมาะสมเลย โดยข้อสรุปก็คือ ๑. ไม่มีปัญญาใช้ของเก่าที่ตั้งไว้ยังเหลืออีกเยอะแยะ ๒. ควรระวังอนาคต เพราะอนาคตไม่ใช่ของรัฐบาล อนาคตเป็นของประชาชนคนไทยทั้งประเทศไทยครับ ท่านประธาน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : อาจารย์วิจิตรครับ

นายวิจิตร ศรีสอ้าน (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสอ้าน ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ที่ผมได้ขอสงวนความเห็นนั้น ในมาตรา ๔ จะมีอยู่ ๓ รายการด้วยกัน รายการใน (๒) ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรการพัฒนาและบริหารกำลังคน อันนี้ขอตัด ๒๕ เปอร์เซ็นต์ (๓) ค่าใช้จ่ายการปรับค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ ขอตัด ๕ เปอร์เซ็นต์ และ (๔) ค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขัน ขอตัด ๓๙,๐๐๐ ล้านบาท กระผมขอชี้แจงเหตุผลในการเสนอขอตัดงบประมาณดังต่อไปนี้ครับ

ใน (๒) ค่าใช้จ่ายตามมาตรการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงนั้น ผมขออ้างถึงเอกสารปกขาวที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้แถลงประกอบคำของบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ซึ่งมีข้อความสำคัญว่า รัฐบาลกำหนดมาตรการกับจำนวนและคุณภาพข้าราชการให้เหมาะสมกับบทบาทภารกิจและแนวทางการบริหาร

จัดการภาครัฐใหม่เป็นเงิน ๑๔,๕๙๐ ล้านบาท เรื่องนี้เมื่อขอดูรายละเอียดและได้รับคำชี้แจงจากผู้รับผิดชอบเรื่องนี้ที่รัฐบาลกำหนดให้มาชี้แจงต่อคณะกรรมการ จำนวนก็ไม่ได้ปรับคุณภาพก็ไม่ปรากฏว่ามีการเสริมตรงไหน อยู่ดี ๆ ก็บอกว่าขอเงินในจำนวน ๑๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้คนหนุ่มสาวเข้ามารับราชการ แล้วก็ให้คนอาวุโสตามเกณฑ์อายุ ๕๐ ขึ้นไปออก เพื่อให้เกิดการหมุนเวียน มันก็ไม่ตรงกันกับที่ท่านนายกแถลงเลย เพราะท่านแถลงว่ากำหนดมาตรการปรับจำนวนและคุณภาพข้าราชการให้เหมาะสม ไม่เห็นปรับตรงไหนเลยครับ ผมถาม ๒ รอบ ๓ รอบ ท่านก็ยืนยันว่าไม่ได้ปรับลดจำนวน ซึ่งเรื่องนี้เวลาที่ท่านนายกแถลง ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกจะเข้าใจตรงกันว่า จะมีการปรับจำนวนข้าราชการให้เล็กลง จะได้มีเงินสำหรับที่จะทะนุบำรุงระบบราชการ ถ้าปล่อยให้โตไปเรื่อย ๆ แล้วก็เติมเงินในลักษณะที่ซื้อคนออก จะเรียกว่าจูงใจก็ได้ ด้วยเงินเป็นหมื่นล้าน ในที่สุดถามว่าได้อะไร เมื่อเป็นเช่นนี้ผมก็เห็นว่ามันไม่ได้ตามที่ท่านนายกแถลง คำซึ่งเป็นคำกุญแจที่ต้องยึด ซึ่งท่านนายกแถลงก็คือมาตรการปรับจำนวนกับมาตรการปรับคุณภาพ ซึ่งเวลาที่ได้อะไรมาไม่มีทั้งปรับจำนวนแล้วก็เชื่อไม่ได้เลยครับว่า จะมีการปรับคุณภาพ อาจจะเชื่อได้ว่าปรับให้เลวลง เพราะคนที่ชำนาญ คนที่อยู่ในราชการมาระยะหนึ่ง เอามาแทนโดยคนที่ไม่มีประสบการณ์เลยเป็นคนใหม่เข้ามา แล้วจะบอกว่าดีกว่าคนเก่า -----

ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ฟังแล้วมันสวนทางกันกับที่ท่านนายกแถลง รวมทั้งเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ เป็นเรื่องที่เคยทำ เราก็ถามว่าที่ทำไปแล้วมีการประเมินหรือเปล่านั้นมาตรการปรับลด กำลังคนก็ดี เกษียณก่อนกำหนดก็ดี จะเรียกชื่ออะไรก็แล้วแต่ ผลเป็นอย่างไร ก็ได้รับรายงานว่ามีผลกระทบทำให้เกิดการขาดแคลนข้าราชการในสาขาวิชาซึ่งหลายสาขา แล้วก็ระบุชัดเจนเลยครับว่ากระทบมากที่สุดคือข้าราชการครู เมื่อรายงานผลออกมาเช่นนี้และจะทำซ้ำอีก ทางคณะรัฐมนตรีก็ได้มีมติเมื่อ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ว่าจะต้องมีมาตรการเพิ่มเติมก็คือไม่ให้เกิดผลกระทบกับราชการ ก็ให้ยกเว้นการใช้มาตรการนี้สำหรับข้าราชการในงานหรือสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลนตามที่ส่วนราชการเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณากำหนด ก็รอบคอบดีนะครับ ผมก็ขอขอบคุณว่าแล้วส่วนราชการเขากำหนดอย่างไร เพราะข่าวที่ออกมาเนี่ยปรากฏว่ามีข้าราชการสมัครใจจะเปลี่ยนวิถีชีวิตเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ แล้วก็จะต้องมาพิจารณาว่าจะให้ใครก่อนหลังอย่างไร โดยเฉพาะเมื่อผลประเมินบอกว่าหน่วยที่สูญเสียกำลังคนในสาขาวิชาชีพขาดแคลนมากที่สุดคือข้าราชการครู ก็ปรากฏว่ามีมติคณะรัฐมนตรีครับ แต่กระทรวงศึกษาธิการในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการครู ยกเว้นพวกมหาวิทยาลัยซึ่งตอนนี้ก็สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ไม่มีประกาศกำหนดสาขาขาดแคลน ผมก็ขอให้ชี้แจงว่าทำไมไม่ประกาศกำหนดในเมื่อไม่มีมาตรการนี้ก็ขาดอยู่แล้ว เช่น ครูสอนคณิตศาสตร์ สอนวิทยาศาสตร์ สอนภาษาอังกฤษ และสาขาที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ก็ได้รับคำชี้แจงว่าที่ไม่ประกาศก็เพราะเหตุว่าสามารถจะสอบบรรจุคนใหม่เข้ามาทดแทนได้ ซึ่งถ้าทดแทนได้แล้วทำไมวงการครูถึงได้ขาดสาขานี้ต่อเนื่องมาเป็นสิบปี ก็บางสาขามันก็ไม่มี แล้วก็ไม่มีพอ ก็แสดงให้เห็นว่ามาตรการที่ ครม. ออกมาเองครับ แล้วก็กระทรวงเจ้าปัญหาที่เขาประเมินแล้วบอกสูญเสียมากที่สุดกลับไม่ดำเนินการตามมติ ครม. แต่ประการใด ก็เลยทำให้ผมเข้าใจว่าเมื่อเป็นเช่นนี้มาตรการนี้ไม่ได้ผลแน่นอน ประกอบกับในระยะเดียวกันนี้ทางด้านมหาวิทยาลัยก็ได้มีการเรียกร้องโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ออกตัวเลขชัดเจนว่ามาตรการที่ให้เกษียณก่อนกำหนดทำให้สูญเสียอาจารย์มหาวิทยาลัยในหลายสาขา ซึ่งกว่าท่านเหล่านี้จะแก่ก็มักจะอายุ ๔๐ กว่า ๕๐ กว่าแล้ว สร้างบารมีและผลงานทางวิชาการจนใช้การได้ดี เปิดโอกาสก็ออกไปในที่สุดก็ไม่มีคนใหม่ทดแทนเพราะเขาต้องบรรจุคนปริญญาโทหรือปริญญาเอกเป็นหลัก แล้วเขาทำอย่างไรครับ เขาก็มาขอรัฐบาลเป็นหมื่นล้านนะครับเพื่อที่จะเอาไปผลิตและพัฒนา

คนใหม่ ซึ่งต้องใช้เวลาคงละ ๕ ปี ๖ ปีครับ แล้วส่วนใหญ่อีกจะต้องส่งไปเรียนต่างประเทศ
คนที่ใช้การได้เราไปมีมาตรการให้เขาออก คนที่ยังใช้การไม่ได้ก็ต้องส่งไปเรียน ต้องให้ทุนครับ
เสียเงินเป็นหมื่นล้านนะครับ -----

แล้วถามว่าอย่างนี้ถ้ามันเกิดขึ้นกับข้าราชการครูเราก็ต้องเสียเงิน ๒ ต่อครั้ง เช่น ขณะนี้
หลักสูตร ๕ ปีนี้ต่อรองกันอยู่ครึ่งระหว่างฝ่ายผลิตกับฝ่ายที่ดูแลเรื่องเงิน ฝ่ายผลิตบอกว่า
จะทำให้ได้คุณภาพต้องขอหัวละ ๑๑๐,๐๐๐ บาท ฝ่ายที่ดูแลเรื่องเงินก็บอกว่าให้ได้สัก
๘๐,๐๐๐ บาท นั่นไม่ใช่เงินหรือครับ เพราะฉะนั้นในการทำอะไรสวนทางกันนี้ปล่อยให้
ทำได้อย่างไร เมื่อวานนี้เองนะครับ พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ซึ่งผ่านสภาเราไป วุฒิสภาก็มีมติเมื่อวานนี้ มีมาตราหนึ่งนะครับ แก้วว่าให้อาจารย์
มหาวิทยาลัยเกษียณอายุเมื่ออายุ ๖๕ ปีครับ ต่อไปอีก ๕ ปี แล้วก็บางเสียงจะให้ ๗๐ ด้วยซ้ำ
แล้วมันสวนกันหรือเปล่าเล่าครับ ในเมื่อเรากำลังจะออกกฎให้อยู่ได้นาน ๆ ก็ให้มีมาตรการ
ให้ออกได้เร็ว เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้ผมก็เห็นว่ามาตรการนี้ไม่รอบคอบ ยังไม่ได้ดูแล
ให้มาตรการนี้ได้ผลตามเจตนารมณ์ ซึ่งโดยหลักการผมเห็นด้วยนะครับไม่ใช่ไม่เห็นด้วย
แล้วเมื่อผมตรวจสอบกับที่ท่านนายกแถลงกับข้อมูลและข้อชี้แจงแล้วมันไม่ไปด้วยกัน
ผมจึงได้เสนอให้ปรับลดในเรื่องนี้ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ เพื่อให้กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งเขามีประกาศ
เรื่องสาขาขาดแคลน เช่น กระทรวงสาธารณสุข หลายกระทรวงเขามีครับ เขาป้องกันเรื่องนี้ได้
แล้วก็กระทรวงที่ไม่มีก็น่าจะปรับลดเรื่องนี้ลง ในข้อ (๓) ครับ เป็นค่าใช้จ่ายปรับค่าตอบแทน
บุคลากรภาครัฐ ผมก็ต้องยึดคำของท่านนายกครับ ท่านแถลงไว้ในสมุดปกขาวนี่นะครับ
ข้อ ๓ ครับว่า ค่าใช้จ่ายปรับเงินค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐจำนวน ๑๖,๕๗๐ บาท
เหตุผลของท่านนะครับ เนื่องจากค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ เมื่อเทียบกับภาคเอกชน
มีความเหลื่อมล้ำกันสูงมากและไม่ได้มีการปรับค่าตอบแทนมาเป็นเวลานานเกือบ ๑๐ ปี
ประกอบกับดัชนีผู้บริโภคในประเทศของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ใช้ในปี ๒๕๔๑ เป็นฐาน
ในช่วงระยะเวลาเดียวกันได้ปรับตัวสูงขึ้นประมาณร้อยละ ๓๔.๖ บาท จึงจำเป็นต้องปรับ
ค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ เพื่อช่วยบรรเทาปัญหาให้บุคลากรภาครัฐพอสามารถยังชีพได้
อย่างมีศักดิ์ศรี นี่คือการแถลงของท่านนายก พอเวลาที่เราขอข้อมูลและรายละเอียดให้มาชี้แจง
มันตรงกันข้ามครับ ปรากฏว่าเงินที่จัดสรรเพิ่มให้ ๑๖,๕๗๐ ล้านบาทนั้น ไม่ได้เอาไปใช้
ปรับเงินเดือนทั้งหมดครับ ท่านอธิบายว่าท่านเลือกที่จะไม่ทำโครงสร้างเงินเดือนใหม่
ทั้ง ๆ ที่โดยหลักแล้วมันต้องทำใหม่ เพราะโครงสร้างเงินเดือนมัน ๑๐ กว่าปีแล้ว เอาละ
เมื่อท่านเลือกที่จะไปปรับโครงสร้างใหม่ท่านก็ไปทำตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและ

เงินประจำตำแหน่งปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งกำหนดว่ารัฐบาลสามารถจะออกพระราชกฤษฎีกา
ปรับขึ้นเงินเดือนของข้าราชการทุกประเภทได้ไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ โดยให้ถือว่าปรับแล้ว
เอามาแทนบัญชีเงินเดือนเดิม แต่ต้องปรับทุกชั้นเท่ากันไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ สำหรับ
ข้าราชการทุกประเภท-----

ผมก็คิดว่าเมื่อเลือกทางนี้แล้ว มันก็น่าจะปรับให้เขา ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ทั้ง ๆ ที่ที่ถูกต้องนี้ควรจะปรับไม่น้อยกว่า ๓๔.๖ ครับ ถ้าปรับ ๓๔.๖ นี่เจ้านะครับ เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วข้าราชการมีเงิน ๑๐๐ บาท ได้รับ ๑๐๐ บาท เดียวนี้มันเหลือ ๖๕ - ๖๖ บาท นี่ไปปรับให้เขาเท่าไรรู้ไหมครับ ชี้แจงหน้าตาเฉยบอกปรับ ๓ เปอร์เซ็นต์ครับ หรืออาจจะเป็น ๕ เปอร์เซ็นต์ ปรับ ๓ เปอร์เซ็นต์นี้ มันน้อยกว่าการขึ้นเงินเดือนแต่ละปีอีกครับ เพราะข้าราชการนี้เงินเดือนแต่ละปีก็ขึ้นนี้ ปรับประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วปรับทำไมครับ ทำให้ข้าราชการเขารู้สึกดีอกดีใจ ของขึ้นราคาไปแล้ว ได้ ๓ เปอร์เซ็นต์ครับ ที่นี้ ๓ เปอร์เซ็นต์นี้แล้วเงินอีกจำนวนหนึ่งเอาไปทำอะไร แม่นะครับ แม่นไว้อีกจำนวนหนึ่ง ก็ไปจัดสรรเป็นเงินเพิ่มพิเศษครับ สำหรับผู้บริหารระดับสูง ระดับกลาง ตั้งแต่ผู้อำนวยการขึ้นไป รวมทั้งระดับเชี่ยวชาญ ระดับชำนาญการนี้ ท่านทราบไหมครับเขาจะเพิ่มให้คนละเท่าไร ระดับสูงนี้ได้คนละ ๓๐,๐๐๐ บาทครับต่อเดือน ระดับกลางนี้ได้เป็น ๒ เท่าของเงินตำแหน่งที่ได้รับอยู่แล้ว ถ้าเป็นอย่างนี้ก็หมายความว่า ข้าราชการโดยทั่วไปจะได้คนละ ๓ เปอร์เซ็นต์ ข้าราชการกลุ่มพิเศษ จะเรียกว่า ซีอีโอ (CEO) หรือเปล่า ผมไม่ทราบ ท่านจะได้ ๓ เปอร์เซ็นต์เหมือนชาวบ้านเขาครับ บวกกับเงินเพิ่มพิเศษอีก ๓๐,๐๐๐ บาท หรือ ๒ เท่า ท่านก็มีเงินตำแหน่งเดิมอยู่แล้วด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ชัดอีกครับ ว่าเงินที่จัดสรรไปนั้นไม่ได้ตกแก่ข้าราชการชั้นผู้น้อยครับ ถ้าเงินเดือนเริ่มต้น ๖,๐๐๐ บาท นะครับ ๓ เปอร์เซ็นต์นี้มัน ๑๘๐ บาทครับ เขาอธิบายว่า ๓๐๐ เพราะเขาจะหาทางไป ขึ้นเงินเดือนเสียก่อนแล้วเอามาทวนอีก ๓ เพราะท่านไม่มีสิทธิไปบวกเปอร์เซ็นต์ที่ไม่เท่ากันครับ กฎหมายบังคับ ๓ ต้อง ๓ หมด ๑๐ ต้อง ๑๐ หมด แต่ในขณะเดียวกันนะครับ ผู้ใหญ่ชั้นพิเศษทั้งหลายนี้ได้เท่าไรครับ ได้เพิ่มอีกเดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท บวกไปอีก ๓ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๒ เท่าของเงินตำแหน่ง อย่างนี้ไม่ได้ช่วยข้าราชการโดยทั่วไปครับ ข้าราชการเกือบ ๒ ล้านคนนี้จะไม่ได้อะไรเลย แต่ข้าราชการอีกไม่กี่พันคนจะเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์โดยอ้างว่าระดับนี้ต้องแข่งกับเอกชนได้ แต่ระดับข้าราชการชั้นผู้น้อยไม่ต้องแข่งหรืออย่างไร เมื่อมาตรการเป็นอย่างนี้ผมก็ถามว่า ที่ท่านนายกแถลงว่าปรับตัวสูงขึ้นถึง ๓๔.๖ จึงต้องปรับเงิน ค่าตอบแทนเพื่อช่วยบรรเทาปัญหาให้บุคลากรภาครัฐพอสามารถยังชีพได้อย่างมีศักดิ์ศรี ก็คงจะมีละครับคนที่ได้เดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาทพอจะมีศักดิ์ศรี แต่คน ๑๘๐ บาทนี่คงหา ศักดิ์ศรีไม่ค่อยจะละครับ ท่านนายกแถลงดีมากครับ แต่ทำไมเวลาที่ไปปฏิบัติมันไม่เป็นไป

อย่างที่ท่านนายกแถลง แล้วตรงนี้ก็ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด ข้าราชการก็ดีใจ พ่อค้าก็ดีใจ ของก็ขึ้นไปแล้ว นึกว่าข้าราชการจะมีเงินเดือนขึ้นเป็นครั้งใหญ่ ไม่ใช่ครับ เพราะฉะนั้น เมื่อเป็นเช่นนั้นผมถึงได้เสนอให้ตัด ๕ เปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่เพื่ออะไรครับ ผมเห็นด้วยกับการปรับ แต่เมื่อปรับไม่ถูก ก็อยากจะใช้โอกาสนี้เรียนว่าปรับเสียให้ถูก แล้วถ้าจะปรับให้ถูกนะครับ ท่านก็ปรับเป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ไปเลยถ้ากฎหมายให้ทุกชั้น ทุกบัญชี ทุกข้าราชการนี้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ทำได้ ทำไมต้องไปกำหนดเป็น ๓ เปอร์เซ็นต์ซึ่งน้อยนิด ไม่เท่าแม้แต่เงินที่ขึ้นในแต่ละปี ในส่วนนี้นะครับผมคิดว่าเมื่อท่านได้เงินก่อนไป ทบพวนเถอะครับ ใช้เงินก่อนนี้ให้เกิดประโยชน์แก่คนส่วนใหญ่ -----

ผมก็เคยเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มาแล้ว ผมมีความรู้สึกว่าการขึ้นผู้ใหญ่ก็สำคัญ
ทำงานไม่ได้หรอก ถ้าไม่มีข้าราชการชั้นผู้น้อย แล้วคนที่เดือดร้อนที่สุดคือข้าราชการ
ชั้นผู้น้อย แต่เรากลับไปเติมให้กับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ผมลองเอาเงิน ๓ หมวดนี้มา
มาบวกกันและนี่คือทางออกอีกทางหนึ่ง เมื่อท่านได้ความคล่องตัวในลักษณะงบกลาง
คือเอา (๑) ซึ่งผมไม่ได้สงวน เพราะมีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง เนื่องจากผมก็ต้องไปเอา
เงินทนายมาใช้จ่าย บำเหน็จดำรงชีพ ยอด ๓๓,๐๔๐ ล้านบาท อันนี้ได้สำหรับคนเกษียณ
ไปแล้ว เอาบำเหน็จตกทอดมาใช้ ๑๕ เดือน หรือไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ รวมกันกับยอดที่ ๒ ครับ
อีก ๑๔,๕๙๐ ล้านบาท รวมกับยอดที่ ๓ ครับ อีก ๑๖,๕๗๐ ล้านบาท ๓ ยอดนี้เป็น
ค่าใช้จ่ายบุคคลทั้งหมดครับ และผมชื่นชมว่า แหม รัฐบาลใจป้ำมาก เสนอบเพิ่มเติมมา
๑๓๓,๐๐๐ กว่าล้านบาทเป็นค่าใช้จ่ายบุคลากร ๓ รายการนี้ ๖๔,๒๐๐ ล้านบาทครับ
คิดแล้ว ๔๘ เปอร์เซนต์ครับ ใจป้ำมากครับ แต่ว่าเอาไปจัดสรรในลักษณะที่ไม่ก่อให้เกิด
ประโยชน์สูงสุดครับ พวกคนที่อยู่ในประเภทที่ ๑ บำเหน็จดำรงชีพก็ดีใจเป็นธรรมดา
แต่ถามว่าท่านเดือดร้อนเหมือนกันกับคนที่อยู่ในกลุ่มที่ ๓ ที่รอการปรับเงินเดือนใหม่
ก็คงไม่เท่ากัน ถามว่าเอาไปซื้อคนออกอีก ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ ทำไมไม่คำนึงถึงคนอยู่
แล้วเอายอดเหล่านี้มารวมกัน ท่านขึ้น ๑๐ เปอร์เซนต์ได้สบาย โดยไม่เดือดร้อนอะไร
ไม่ต้องไปหาเงินอื่น เพราะฉะนั้นมองภาพนี้ดูเหมือนจะทุ่มเทให้ค่าใช้จ่ายบุคคล
แต่มองการจัดสรรลึกลงไปแล้วนี่การจัดสรรยังไม่ได้ช่วยอะไรที่ได้ตามเจตนารมณ์
ที่ท่านนายกแถลง เพราะฉะนั้นอยากจะให้รัฐบาลทบทวนตรงนี้ ผมขอตัด ๕ เปอร์เซนต์
เพียงเพื่อจะพูดเท่านั้นครับ เพราะรู้ว่าถ้าไม่ตัดก็ไม่ได้พูด แล้วผมก็เพิ่มไม่ได้
ในฐานะเป็นกรรมาธิการ เป็น ส.ส. เขาห้ามเพิ่ม เพื่อนข้าราชการก็รับทราบไว้ด้วยนะครับ
ไม่ได้ตัด สนับสนุน แต่ว่าท่านได้น้อยไป

เรื่องที่ ๓ ครับ ใน (๔) ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพ
การแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อนสมาชิกอภิปรายไปเยอะแล้วครับ ผมไม่ต้องการ
อภิปรายซ้ำ ผมเพียงแต่จะเสริมสัก ๒ ประเด็นเท่านั้น แล้วจะอธิบายว่าทำไมขอตัด
ในประเด็นที่ ๑ ยืนยันเหมือนเพื่อนสมาชิก ว่างบประมาณนี้จัดไปหลายชื่อ ตั้งแต่กระตุ้น
เศรษฐกิจ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม เสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันและ

พัฒนาที่ยั่งยืน ๔ ครั้งรวมทั้งครั้งนี้ด้วย ชัดเจนครับว่าใช้จ่ายไม่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์
ไม่ว่ายุทธศาสตร์ท่านจะตั้งชื่อว่ากระตุ้นเศรษฐกิจหรือปรับโครงสร้าง สมาชิกอภิปราย
ไปแล้วนะครับว่าท่านเอาไปใช้อะไรบ้าง รวมทั้งบางคนอ้างชื่อผม เช่น ไปจี๋เข้าบอกว่า
ค่าใช้จ่ายรายหัวเด็กไม่พอก็เอาไปจากงบนี้ครับ ๓๐ บาทไม่พอกับนี้ละครับ ตรงนั้น
ขาดถนนกับนี้ละครับ แล้วเพิ่งรู้จากท่านอลงกรณ์ว่า ขอโทษที่เอ่ยนามครับ มีการไป
ซื้อเครื่องบินด้วย นี่ผมก็เพิ่งรู้ครับ -----

เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นงบในลักษณะที่ไม่ใช่ตามยุทธศาสตร์โดยตรงนี้ ใช้จีปาก็ไม่ใช่
งบประมาณแบบเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ ผมจึงไม่สามารถที่จะเห็นชอบกับอันนี้ได้ กับ

ประการที่ ๒ ครับ ผมชื่นชมในรายงานของสภาพัฒน์ที่ได้มีการติดตามผล
แล้วพบว่าการจัดงบกลางก่อนโตทำนองนี้ แล้วก็ตั้งโครงการกันภายในปีเดียวนี้ทำไม่ได้ละ
ส่วนมากโครงการกว่าจะได้อนุมัติก็ ๕ - ๖ เดือน ตอนนี้เหลือ ๖ เดือนนะครับ เหลือ ๗ เดือนครับ
เพราะเป็นงบกลางปีมันก็จะยิ่งไปกว่าที่จัดไว้ตอนต้นปี แล้วในที่สุดก็เอาเงินไปกองไว้ใช้ไม่หมด
แล้วก็ยกยอดต่อไปอาจจะเป็นอันสงสัยก็ได้ครับรัฐบาลหน้าอาจจะได้เงินตรงนี้ไปใช้เยอะ
เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้ ผมก็ถูกคิดครับว่าในเรื่องของ (๔) ที่จริงเขียนไว้กว้างนะครับ
ท่านเอาไปทำอะไรเร่งด่วน เอาไปสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจ เอาไปทำอะไรได้สารพัด
แต่สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลนี้ ข้อ ๑๑.๑ และเป็นนโยบายสำคัญมาตั้งแต่ตอนหาเสียง
ก็คือ การจัดปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและตามรัฐธรรมนูญ
แล้วก็ชัดเจนครับว่าถ้าจะปฏิรูปการศึกษาให้เป็นมรรคเป็นผลนี้ เรื่องเกี่ยวกับการจัดสรร
เงินอุดหนุนในสิ่งที่เป็นเรื่องจำเป็น เช่น ค่าใช้จ่ายรายหัวขณะนี้ผลงานวิจัยออกมาแล้วครับ
ทุกระดับมันจัดต่ำกว่าที่ควรจะได้ไปหัวละ ๕๐๐ บาท ก็ต้องการเงินอีกสัก ๕,๐๐๐ ล้านบาท
ครับ มิฉะนั้นคุณภาพการศึกษานี้จะตกต่ำนะครับไม่ใช่เท่าเดิมด้วย เพราะจัดให้น้อยไป
หรือกฎหมายบังคับให้จัดกองทุนพัฒนาครู ให้จัดกองทุนส่งเสริมครู ก็ไม่จัด ซึ่งอันนั้นจะมีมาก
มีน้อยก็เต็มไว้ ที่สำคัญที่สุดครับ เรื่องของการพัฒนาครูและผู้บริหารการศึกษาที่จะขับเคลื่อน
การปฏิรูปนี้จะต้องใช้งบเพราะคนเยอะ ๕ - ๖ แสนคนนะครับไม่จัดครับ และในนี้ท่านก็
ไปเขียนว่าจะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ผมก็ถามคนที่มาชี้แจงนี้ว่ามีโครงการแผนงานกรอบ
ตรงนี้ไหม ไม่มีครับ แล้วถ้าหากว่าท่านจะแข่งขันกับใคร ท่านไม่ใช้การศึกษาเป็นสิ่งที่เกื้อหนุน
แข่งกับใครไม่ได้หรอกครับ เพราะถ้าท่านไม่พัฒนาคนให้เก่ง ท่านไม่พัฒนาองค์ความรู้ให้ดี
ท่านสู้ใครไม่ได้หรอกครับ แล้วการศึกษามันไม่ได้เห็นผลทันที จึงจำเป็นที่จะต้องพิจารณาเรื่องนี้
ที่ผมได้ทักไว้ตอนที่เข้าในวาระแรกว่าสิ่งหนึ่งที่จะเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
ทุกประเทศทั่วโลก ขอนั่นการศึกษาและเน้นเรื่องการวิจัยและพัฒนาที่จะเสริมสร้างนวัตกรรม
และเทคโนโลยีเราถึงจะสู้กับเขาได้ ปีนี้งบประมาณปกติคิดแล้วมัน ๐.๒๑ เปอร์เซ็นต์ของ จีดีพี
ในขณะที่ประเทศระดับนี้เขาจะลงกัน ๓ - ๔ เปอร์เซ็นต์ของ จีดีพี ----- - ๓๒/๑

ตอนนี้ทำไมไม่ลงล่ะครับ ในเมื่อนั้นแหละคือปัจจัยที่เสริมสร้างศักยภาพและการแข่งขันที่แท้จริง เพราะฉะนั้นผมจึงเสนอตัดเท่ากับจำนวนเงินคงคลังที่ขาดไป ถามว่าทำไมผมเอาตัวเลข ๓๙,๐๐๐ ล้านบาท เหลือไว้ให้ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อจะไปแบ่งให้การศึกษาบ้าง ๓๙,๐๐๐ ล้านบาท ตอนที่เข้าวาระแรกผมอภิปรายไว้ นะครับ ท่านจัดซื้อใช้เงินคงคลัง ๓๙,๐๐๐ ล้านบาท โดยใช้เงินคงคลังไปเมื่อเดือนกันยายนปีที่แล้ว ต้องตั้งซื้อ แต่มันเป็น การซื้อใช้เชิงรายจ่าย ไม่ใช่ซื้อใช้เชิงรายได้ เพราะท่านก็อธิบายแล้วว่าเงินทั้งหมดที่เข้ามาเป็น เงินคงคลังตามบัญชี ๑ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นตามบัญชี ๑ แล้วก็มาจัดแต่เพียงค่าใช้จ่าย เพื่อให้มันถูกต้องตามพระราชบัญญัติเงินคงคลัง ผมไม่ได้ว่าอะไร แต่ผมมีความรู้สึก ว่า ก็เมื่อรายได้มันเยอะ แล้วท่านก็ใช้ไม่หมดหรอกครับ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ก็คืนเข้าไปบัญชี ๑ เขาเสีย ๓๙,๐๐๐ ล้านบาท จะได้มีวินัยทางการเงิน และได้มีความมั่นคงทางการคลังครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับคุณสาทิติย์ครับ

นายสาทิติย์ วงศ์หนองเตย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิติย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ซึ่งส่งความเห็นเอาไว้ ในรายการที่ได้ขอส่งความเห็นไว้ นะครับ ก็จะอยู่ในมาตรา ๔ ว่าด้วยงบกลาง ซึ่งมีทั้งหมด ๕ รายการด้วยกัน ความจริงผมได้ส่งความเห็นเอาไว้ ๔ รายการครับ แต่เนื่องจากรายการที่ ๒ กับรายการที่ ๓ เพื่อนสมาชิกที่เป็นคณะกรรมาธิการ ด้วยกันได้อภิปรายไปแล้ว จึงจะขออภิปรายเฉพาะในส่วนของ (๔) ก็คืองบ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทอย่างที่ว่า แล้วเรื่องสุดท้ายก็คืออภิปรายในส่วนของ (๕) เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ทั้ง ๒ เรื่องที่ผมจะ อภิปรายนี้ท่านประธานครับ จริงอยู่แม้ว่างบ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท จะมีเพื่อนสมาชิกได้อภิปราย ไปแล้วบ้างก็ตาม ผมก็จะพยายามที่จะไม่อภิปรายซ้ำประเด็นกับเพื่อนสมาชิก เนื่องจาก ผมได้อภิปรายไว้ในคณะกรรมาธิการ และขอเสนอปรับลดเอาไว้ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ให้ตัดออกทั้งหมดครับ เหตุที่ตัดออกทั้งหมดนั้น ความจริงโดยส่วนตัวก็ได้อภิปรายติดตาม กันเอาไว้หลายครั้ง แต่ข้อเท็จจริงทั้งหลายที่ได้พบจากการชี้แจงในคณะกรรมาธิการนั้น

ทำให้เห็นได้ชัดครับว่า งบลักษณะที่เป็นงบกลางจะตั้งซื้อสอยหรืออย่างไร แล้วตั้งเอาไว้ โดยให้อยู่ในอำนาจการใช้จ่ายของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพียงกลุ่มเดียว หรือคนคนเดียว ที่มีอำนาจสูงสุดคือนายกรัฐมนตรี โดยไม่มีรายละเอียดผ่านสภาผู้แทนราษฎรนั้น เป็นสิ่งที่ ไม่สมควรทำเป็นอย่างยิ่ง ผมมีเหตุผล ๒ ข้อครับ ในส่วน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนี้ เหตุผล ๒ ข้อนี้ คือจะสนับสนุนว่าทำไมต้องปรับลดทั้งหมดครับ

เหตุผลข้อที่ ๑ ก็คือว่า งบลักษณะ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนี้จัดปีแรกปี ๒๕๔๕ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท มีผลของการประเมินออกมาแล้ว โดยสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ และจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม เสียหายที่การประเมินผลงบ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาทนั้นไม่ได้ มีการนำเสนอสู่สาธารณะและได้รับการวิพากษ์วิจารณ์กันโดยทั่วไป ผมเองตามเรื่องนี้ อยู่ ก็ไม่ค่อยทราบหรอกครับ แต่เขาสรุปงบ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท ผมย้อนกลับนิดเดียวให้ ท่านประธานเห็นว่า งบ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาทนั้นเสนอเป็นครั้งแรกของรัฐบาลภายใต้ชื่อ มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจครับ ท่านนายกก็ดี ท่านรองนายกก็ดี มาพูดไว้กับสภานี้บอกว่า งบ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาทนี้มีคนเป็นห่วงมาก แต่ก็ขบอว่าอาจจะใช้หรือไม่ใช้ก็ได้ จะใช้เท่าที่ จำเป็นเท่านั้น ผ่านไปปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ มาถึงปี ๒๕๔๗ เอกสารชุดนี้มีการประเมินออกมา เป็นงบที่ประเมินกันเมื่อธันวาคม ๒๕๔๖ -----

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๓๓/๑

เอกสารชุดนี้สำคัญ เพราะเป็นเอกสารชุดแรกที่ประเมินงบกลาง ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท และโยงมาถึง ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท และ ๑๖,๖๐๐ ล้านบาท รวมถึง ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท แต่ผลจากเอกสาร การประเมินชุดนี้ผมจะเรียนกับท่านประธานครับว่า มันจะไม่น่าเชื่อถืออีกต่อไปแล้วถ้าจะมีการ ประเมินต่อจากนี้ไป เพราะหน่วยที่ถูกประเมินคือสภาพัฒน์ ผมไม่แน่ใจว่า เพราะประเมินโครงการ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท มีปัญหาหรือไม่ จึงถูกเปลี่ยนจากสภาพัฒน์มาเป็นสำนักงานประมาณ เป็นผู้ประเมิน ผมไม่ได้ต่อว่าสำนักงานประมาณในเชิงที่ว่าไม่มีคนที่มีความพอรอบคอบ แต่ผม สงสัยเท่านั้นเองครับ เพราะโดยหลักแล้วสำนักงานประมาณเป็นคนอนุมัติงบประมาณ คนที่ควรจะเป็น ฝ่ายประเมินน่าจะเป็นส่วนที่ทำงานทางด้านวิชาการอย่างสภาพัฒน์มากกว่า ที่นี้เอกสารนี้ ว่าอย่างไร เอกสารนี้สรุป ๕๘,๐๐๐ ล้านบาทเอาไว้ชัดเจนครับว่า ถ้าจะทำให้ดีมันจะต้องมี ๓ - ๔ - ๕ เรื่องครับ ใน ๓ - ๔ - ๕ นี้มันบอก ๒ เรื่องครับว่า ๑. โครงการที่จะใช้บลักษณะพิเศษ แบบนี้ต้องเป็นโครงการที่มีอาจจัดทำได้โดยงบประมาณปกติ คืองบปกติจัดทำไม่ได้แล้วจึงใช้ งบพิเศษลักษณะอย่างนี้ ปีต่อปี ว่ากันไป กับ ๒. ควรมีกำหนดเวลาเตรียมการอย่างน้อย ๓ - ๔ เดือนล่วงหน้า เพราะยังบอกต่ออีกว่า ขนาดเตรียม ๓ - ๔ เดือนล่วงหน้าแล้ว งบ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท ในปีแรกที่อนุมัติไปใช้ไม่หมด ใช้ไม่หมดอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีว่า เราก็เข้าใจว่าเงินที่ใช้ไม่หมดจะนำส่งคลัง แต่ข้อเท็จจริงไม่ใช่ มีการกันเงินเหลือมปีเอาไว้ก็ เตรียมไว้ใช้ในปีถัดไปอีก อันนี้เป็นความไม่เหมาะสมซึ่งเราก็เจอกันไป แต่เมื่อสภาพัฒน์เขาประเมิน ว่าต้องเตรียมโครงการล่วงหน้าอย่างน้อย ๓ - ๔ เดือน มันมีนัยครับ แสดงว่าถ้าจะตั้งปีหลังอีก ต้องเตรียมโครงการไว้ก่อน ๓ - ๔ เดือน ถ้าไม่เตรียมไว้ประเด็นจะอยู่ที่ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ที่เสนอตัดครับว่า เหลือเวลา ๗ เดือน ในการที่จะใช้จ่ายงบประมาณ ถ้าต้องเตรียมการล่วงหน้า ๓ - ๔ เดือน กว่าที่จะมีการเสนอแล้วอนุมัติมันอาจจะเลย ๗ เดือนนี้ไปก็ได้ นี่คือประเด็นที่เราตั้ง เมื่อแรกที่เข้าในคณะกรรมการธิการ แต่ผลที่พบว่าเป็นอย่างไรครับ เมื่อ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาทประเมิน ว่าไม่ผ่านแล้ว ชื่อนำส่งสัยที่ผมคิดว่าจำเป็นต้องตัดจะอยู่ในส่วนที่ ๒ เหตุผลก็คือว่า เมื่อประเมินว่า ไม่ควรจัด แต่ถ้าจัดต้องเตรียม ๓ - ๔ เดือน และต้องเป็นงบที่ไม่สามารถจัดงบปกติได้แล้ว ทำไม

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๓๓/๒

รัฐบาลจึงยังพยายามตั้งต้นที่จะจัดครบ คำตอบมันมาอยู่ใน ๑๖,๖๐๐ ล้านบาท
 ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท และอีก ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทที่จะเกิดครบ ผมเอาเฉพาะ ๑๖,๖๐๐ ล้านบาท
 กับ ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท โยงตรงนี้ให้ท่านประธานเห็น เพราะว่าในชั้นสภาพกติเราไม่เห็นงบ
 ส่วนนี้เลยคิดว่าไม่ไปทำอะไร จนกระทั่งมาถึงพิจารณาครั้งนี้ เรียกกลับมาดูถึงได้รู้ว่ามันไม่ควร
 จะตั้งไว้จริง ๆ แล้วไว้วางใจ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทไม่ได้เลย ๑๖,๖๐๐ ล้านบาท
 กับ ๑๖,๕๐๐ ล้านบาทมันมีปัญหาอะไร ปัญหามันก็คือ ๑. ไม่มีรายละเอียดแผนงานโครงการ
 เข้าสภาให้กรรมาธิการวิสามัญพิจารณางบปกติเขาไปพิจารณาเหมือน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทเลย
 เมื่อไม่มีแผนงานโครงการเข้าไปก็แปลว่าอำนาจอยู่ที่ใคร คนนั้นก็ไปจัด อำนาจอยู่ที่ใครครบ
 อำนาจอยู่ที่ท่านนายกรัฐมนตรีครับ อยู่ที่ท่านนายกรัฐมนตรีและอยู่ที่คณะรัฐมนตรี แต่กรุณา
 อย่าตอบว่าคณะรัฐมนตรีนั้นเป็นคณะ ไม่ใช่คน ๆ เดียว เพราะเวลาประชุมท่านนายกรัฐมนตรี
 ก็พูดอยู่คนเดียว จนสื่อบอกว่าเหมือน ทอล์คโชว์ (Talk show) ไปแล้ว ใครก็รู้ครับ ถ้าเป็นอย่างนั้น
 แสดงว่าคนที่มีความอำนาจในการที่จะไปครอบงำการใช้จ่ายงบประมาณส่วนนี้ก็คือหัวหน้ารัฐบาล
 นั่นเอง คำถามก็มีว่า ๑๖,๖๐๐ ล้านบาท กับ ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท ใช้จ่ายอย่างเหมาะสมหรือไม่
 ผมเรียนท่านประธานครับว่า มันมีความไม่ถูกต้องอยู่ ๓ ข้อครับ คือ ๑. มันไม่เป็นธรรมเลยครับ
 เอาเฉพาะโครงการที่เราได้เห็นนะครับ ที่ไม่เห็นอีกเยอะครับ ๑. ไม่เป็นธรรม ๒. ไม่เหมาะสม
 และ ๓. ไม่ถูกหลักการโดยสิ้นเชิง ไม่เป็นธรรมกับประชาชนอย่างไรครับ มี ๒ ประเด็น คือ
 ๑. ไม่เป็นธรรมเพราะประชาชนนั้นใช้จ่ายภาษีเท่าเทียมกันทุกจังหวัด ทั้งถึงทุกคนที่เป็นผู้จ่ายภาษี
 เรา ส.ส. เป็นผู้ควบคุมการใช้จ่ายภาษีของรัฐบาลผ่านงบประมาณ สมควรเห็นแผนงานงบประมาณ
 โครงการมันผ่านการประเมินหรือไม่อย่างไร จะงบ ๑ ล้านบาท ๒ ล้านบาท ๒๐ ล้านบาท
 ๓๐ ล้านบาท ๕๐๐ ล้านบาท ๑,๐๐๐ ล้านบาท หรือ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทก็ตาม สภาผู้แทนราษฎร
 วุฒิสภา ในฐานะตัวแทนประชาชนสมควรได้รับการพิจารณางบแผนการ โครงการเหล่านั้นก่อน
 แต่ส่วนเหล่านี้ไม่เลยครับ กลายเป็นเรื่องของผู้มีอำนาจในรัฐบาลไป -----

๒. มันไม่เป็นธรรมกับประชาชนเพราะว่า เมื่อมันไปอยู่ในอำนาจของคนเพียงไม่กี่คนที่มีอำนาจโอกาสบิดเบือน ใช้อำนาจบิดเบือนงบประมาณไปให้เกิดผลประโยชน์เฉพาะตนสูงครับ สูงทั้งในส่วนที่ไปตอบสนองเรื่องของการลงพื้นที่ทางการเมือง สูงทั้งไปตอบสนองเรื่องนโยบายที่อาจจะไม่สามารถจะเป็นปกติได้เพราะจะถูกตรวจสอบมาก แต่ตัวเองก็ส้างเอาจากงบในส่วนนี้ ผมเรียนท่านประธานเลยครับ ๑๖,๖๐๐ ล้านบาท กับ ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท และ ๕,๘๐๐ ล้านบาทเท่าที่ตรวจพบนะครับล้วนกันสนุกเลยครับ มันไม่เป็นธรรมนี้ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็นนิดเดียวเท่านั้นเอง ในงบประมาณที่เรียกว่างบสร้างเสริมศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ๑๖,๕๐๐ ล้านบาทครับ ๑๖,๕๐๐ ล้านบาทนี้ต้องยอมรับนะครับ ที่ผมจะพูดต่อไปนี้ คงไม่ได้ว่าจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งเป็นพิเศษ ถ้าจังหวัดนั้นเขามีความขาดแคลนสมควรได้รับงบประมาณเขาก็สมควรได้รับ เหมือนกับที่จังหวัดอื่นสมควรได้รับครับ เพราะทุกคนทั้งประเทศนี้จ่ายภาษีเท่ากัน ถ้าจะจัดไปที่ใดที่หนึ่งมากเป็นพิเศษก็ควรจะมีคำอธิบายครับ ใน ๑๖,๕๐๐ ล้านบาทนี้เท่าที่ตรวจพบท่านประธานครับไปอยู่ที่จังหวัดเดียวเท่าที่อยู่ในมือผมเท่าที่เห็นนี้กว่า ๓,๐๐๐ ล้านบาทครับ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าบังเอิญจังหวัดนั้นเป็นจังหวัดที่จำเป็นผมก็ไม่ได้ว่าอะไรหรอกครับ แต่ต้องมีคำตอบให้ชัดด้วย ๑๖,๕๐๐ ล้านบาทนี้ไปอยู่ที่เชียงใหม่ครับ ถึงเกือบ ๓,๐๐๐ ล้านบาท เท่าที่ตรวจพบนะครับ ไปอยู่ในโครงการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลก ๑,๕๘๐ ล้านบาท ใน ๑,๕๘๐ ล้านบาทนี้ครับมีงบลงทุนเขียนเอาไว้เฉพาะคำว่า งบลงทุน ๑,๒๐๐ ล้านบาท ไม่ทราบลงทุนอะไร ปกติงบลงทุนถ้าตามงบปกติสูงขนาดนี้มันต้องผ่านหลายชั้น หลายชั้น หลายตอนครับ นี่ไปอยู่ในงบกลางครับ ๑,๕๘๐ ล้านบาท ไปสร้างสิ่งที่เรียกว่าสวนสัตว์ โครงการเชียงใหม่ซาฟารีไนท์ ไนท์ ซาฟารี อีก ๑,๐๙๐ ล้านบาทครับ ๒ โครงการนี้ ๒,๕๐๐ กว่าล้านบาท จาก ๑๖,๕๐๐ ล้านบาทครับ มีงบไปสร้างตลาดกลางสินค้าเกษตรอีก ๓๐๐ กว่าล้านบาท ก็ที่เชียงใหม่ ผมจะไม่ต่อว่าเรื่องนี้ว่าทำไมไปลงที่เดียว แต่ถ้าจะจัดไปที่เดียวเยอะ ต้องจัดที่อื่นให้เป็นธรรมด้วย และมันก็มีคำถามต่อมาว่า งบลักษณะอย่างนี้จังหวัดอื่นได้ไปเท่าไร ผมเรียนท่านประธานเลยว่ากระทั้ง ๑๖,๖๐๐ ล้านบาทก่อนหน้านี้ มีการแสดงงบว่าไปภาคเหนือ ๒ จังหวัด ๓๒๗ ล้านบาท ไปเชียงใหม่ ๓๒๐ ล้านบาท

เขียนรายได้ ๗ ล้านบาท นอกนั้นไม่ได้ครับ ก็ไม่เป็นไรครับ แต่มันจะต้องชี้แจงเพราะมันจะต้องเป็นธรรมกับคนที่จ่ายภาษีในจังหวัดอื่นด้วย ถ้าจัดให้จังหวัดหนึ่งจังหวัดอื่นเขาก็มีสิทธิที่จะได้งบลักษณะอย่างนี้ด้วย ถ้าจัดในงบปกติครับแน่นอนครับ ส.ส. ทุกจังหวัดต้องผ่านการตรวจสอบ แต่ผ่านงบกลางอำนาจอยู่ที่ท่านนายก จัดอย่างนี้เป็นข้อควรหาครับว่าไม่เป็นธรรมกับประชาชน

ประการที่ ๒ ไม่เหมาะสมครับ ไม่เหมาะสมนั้นมีหลายเรื่องที่ผมเรียนท่านประธานว่าอยากล้างได้ล้างในงบนี้ไม่ต้องผ่านปกติ ๓๐ บาทรักษาทุกโรครัฐบาลยืนยันตอนที่ฝ่ายค้านอภิปรายบงกบไม่เพียงพอ รัฐบาลบงกบพอ ไปดูเถอะครึ่งงบกลางทุกปีล้างไปปีละ ๓๐ บาทรักษาทุกโรคทุกปีที่มีงบกลาง จักรยานเชื้ออาหารก็ล้างอย่างนี้ครับ จัดเอเปค (APEC) ก็ล้างจากงบกลางนี้ครับ จะสร้างศูนย์ราชการก็ล้างจากงบนี้ เมืองแพ้นที่ไปเดินกันกลางถนนี่ล้างจากงบนี้ครับ นี่ยังจะมึงกรุงเทพงามยามราตรีอีก ไม่ทราบไปทำอะไร แต่ที่ไม่เหมาะสมที่สุดผมเรียนท่านประธาน ผมเองก็เป็นคนหนึ่งที่ดีใจครับที่เอาเงินงบกลางไปซื้อแอร์บัส -----

เจตนาที่เพื่อนสมาชิกอภิปรายเห็นชัดว่าเป็นบเพื่อคณะรัฐมนตรี เป็นเครื่องบินของท่านรัฐมนตรี ผมตรวจสอบเลยครับว่าในโลกนี้มีเครื่องบินส่วนตัวของผู้นำรัฐบาลไม่ใช่ผู้นำที่เป็นประมุขประเทศอยู่ที่ไหนบ้างที่ชัดที่สุด มีข้อมูลครับ แล้วคนที่ตามเรื่องนี้เขาเล่าให้ฟังบอกว่ามี ๒ ประเทศเท่านั้นครับที่มีลักษณะ แอร์ฟอร์ซ 1 คืออเมริกากับรัสเซีย แต่ ๒ ประเทศนั้นก็ปกครองในระบอบประธานาธิบดีครับ คนที่เป็นประมุขประเทศกับผู้นำฝ่ายบริหาร คือ เฮด ออฟ สเตท (Head Of State) กับ เฮด ออฟ กาฟเวอร์เนนท์ (Head Of Government) เป็นคน ๆ เดียวกัน เขามีเครื่องบินที่เรียกว่าเป็นเครื่องบินที่เป็นลักษณะแอร์ฟอร์ซ 1 ส่วนตัวผู้นำครับ แต่อังกฤษครับ ท่านประธานครับ แบบเดียวกับเราที่ผมเรียนท่านประธานเลยปีที่แล้วมีข่าวว่าท่านนายกโทนีแบลล์ เคยของบเพื่อซื้อเครื่องบินใช้ และอ้างว่าเพื่อ ครม. แต่ถูกต่อต้านจากสื่อ สื่อมวลชนเขาขนานนามว่าเป็นแบลล์ 1 สื่อที่นั่นเขาบอกว่าขนาดควีนอลิซาเบทยังไม่มีเครื่องบินส่วนตัวเลย เวลาจะไปไหนทางกองทัพถวายให้และเหมาลำบริติช แอร์เวย์ ที่ญี่ปุ่นครับ นายกญี่ปุ่นก็ไม่ได้มีเครื่องบินส่วนตัวหรอกนะครับ แต่จะไปไหนก็ทราบว่าจะเหมาลำของแจแปน แอร์ไลน์ นี่เป็นเรื่องใหญ่นะครับ รัฐบาลต้องตอบเรื่องความเหมาะสม ผมจึงวนเรื่องนี้ผ่านท่านประธานไปถึงสื่อมวลชนช่วยตรวจสอบเรื่องนี้ต่อครับ นี่คือการไม่เหมาะสมครับ สุดท้ายคือไม่ถูกหลักการเลยครับ ไม่ถูกหลักการก็เพราะว่าหลักการมันต้องผ่านกระบวนการตรวจสอบ แต่ไม่ผ่านกระบวนการตรวจสอบ แล้วเราจะอนุมัติไปได้อย่างไรครับ ที่สำคัญผมต้องเรียนท่านประธานต่อครับ เพื่อนสมาชิกถามกันมากแล้ว ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ปีหน้าเขาเอาไปทำอะไร ผมถามเยอะกว่าท่านอีกครับ ถามตั้งแต่วันแรกเลย ผมเรียนท่านประธานเลยครับคำตอบที่ได้รับนั้นไม่ใช่เรียกว่าแค่ไม่คลุมเครือเท่านั้น แต่ไม่ชัดเจน ไม่มีอะไรเอาเสียเลย มาตอบเอาในวันสุดท้ายครับ เขาบอกว่า ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท จะแบ่งอย่างนี้ครับ แบ่งให้เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการตามนโยบายการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ หรือที่เรียกว่าแผนพัฒนาจังหวัดของผู้ว่าซีอีโอ ประมาณ ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท พุดแค่นี้ครับ

ไปในส่วนของยุทธศาสตร์เพื่อการแก้ไขเศรษฐกิจไทยร่วมคิดร่วมสานฝัน วาดฝันประเทศไทย

ประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่เหลือเขาใช้คำว่า เป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการตามนโยบาย
เร่งด่วนของรัฐบาล ก็มีเรื่องเขียนไปคร่าว ๆ ครับ เรื่องโรคระบาดในไก่ ค่าใช้จ่ายแก้ไข
ปัญหาความยากจน ฟู๊ดเซฟตี้ (Food Safety) แต่ทั้งหมดนี้ท่านประธานครับ
ผมเรียนท่านเลยครับ ไม่มีรายละเอียดของแผนงานกับโครงการหรอกครับ เอกสารสภาพัฒน์
ถึงบอกว่าถ้าตั้งงบประมาณนี้มันต้องเตรียมการมาแล้ว ๓ - ๔ เดือน มันต้องมี ลีด ไลน์
(Lead Line) ที่ชัดว่าท่านจะทำอะไร แต่เขียนไว้คร่าว ๆ อย่างนี้อันตรายนะครับ โดยเฉพาะ
งบที่สมควรต้องตามดูใกล้ชิดที่สุดคืองบผู้ว่าซีอีโอครับ เพื่อนสมาชิกก็เพิ่งทราบครับ
ที่พรรคผมเอกสารมาบอกผู้ว่าซีอีโอขอมาทั้งหมดกับรัฐบาลนี้ ๑ แสนกว่าล้านบาทครับ
เป็นยอดเงินที่รวมได้ถึงปัจจุบัน อนุมัติไปแล้วโดยงบกลางปกติปี ๒๕๔๗ ๒,๒๕๐ ล้านบาท
เดี๋ยวจะมีเพื่อนสมาชิกลุกขึ้นมาพูดว่าที่อนุมัติมันมีอะไรไม่เหมาะสมอยู่บ้าง ไม่ชอบมาพากล
อยู่บ้าง ที่เหลือเขาจะใช้งบนี้กว่า ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ประเด็นของงบผู้ว่าซีอีโออยู่ตรงนี้ครับ
งบนี้ขอเยอะมาก แล้วเป็นงบที่ตั้งมาโดยจังหวัดถูกวิจารณ์ว่าไม่ได้ผ่านกระบวนการ
มีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง ผู้ว่าซีอีโอก็คือคนที่ทำงานภายใต้กรอบนโยบาย
รัฐบาล คิดอะไรก็ไปในทิศทางนั้นครับ แต่งบแสนกว่าล้านบาทนี้ถ้าจะใช้ทั้งหมดนี้
คนที่พิจารณางบนี้ไม่ใช่สภาผู้แทนราษฎรครับ แต่เป็นรองนายกรัฐมนตรีที่กำกับดูแล
ในแต่ละโซนพื้นที่ที่รัฐบาลตั้ง ไปดูเถอะครับรายละเอียดงบผู้ว่าซีอีโอ ผมไม่ว่านะครับ
หลายโครงการก็มีแนวโน้มว่าจะดี แต่หลายโครงการที่ขอมาผมคิดว่าในกรรมวิธีการ
ก็ถามจังหวัดหนึ่งติดกับกรุงเทพ ผู้ว่าซีอีโอขอสร้างทางด่วน ๒๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท
ได้หรือครับ ผ่านท่านรองนายกพิจารณาแค่นั้นหรือครับ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ถึงบอกว่า
ถ้าข้อครหาทางการเมืองว่าเวลาดังผู้ว่ามันมีคนของพรรคการเมืองตอบสนองใครครับ
นี่คือประเด็นใหญ่ที่ต้องตามดูต่อว่า ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทที่บอกจะไปตามงบผู้ว่าซีอีโอ
มันทำได้ไหม ถ้าทำไม่ได้ไม่ถูกต้องตามหลักการควรตัดครับ แล้วเอาเรื่องนี้กลับมาสู่สภา
เอาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกจังหวัดมาพิจารณาเสีย อย่าทำอย่างนี้เลยครับ -----

แล้วบผู้ว่าชิโอโนี่ผมเรียนท่านประธานเลยเดี๋ยวมี่อีกรับ เขาจะใช้กันอีก แต่ไปหลอก
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอาไ้ครับ ผมจะอภิปรายต่อจากนี้ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนี้จึงสรุป
ได้ว่าไม่มีอะไรชัดเจน ที่สำคัญท่านประธานครับ ที่บอกว่าไปค่าใช้จ่ายตามนโยบายเร่งด่วน
ของรัฐบาล เขาสงสัยกันมากครับ ถามใครใครก็ไมรู้ ถามสำนักงบก็ไม่ทราบ ถามรัฐบาล
ก็ไม่มีใครตอบ เพื่อนสมาชิกเขายกตัวอย่าง คำว่า อย่างยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาคความยากจน
มันมีข่าวลือครับ บอกว่าเขาจะใช้งบนี้ไปแจกคนที่ลงทะเบียนคนยากจน เขตเลือกตั้ง ๑๕๐ คน
๒๐๐ คน คนละ ๑ แสนบาท ผมก็ไม่ทราบจริง ไม่จริง แต่ถ้าทำอย่างนั้นท่านประธานครับ
อย่าทำเลยครับ มันยิ่งกว่าน่าเกลียดอีก ผมพูดไว้ก่อนครับ ดังนั้นงบกลาง ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท
จึงไม่เหมาะสมด้วยประการทั้งปวงครับ ตัดไปเสียเถอะครับ

ส่วนที่ ๒ เป็นส่วนสุดท้ายที่ผมจะพูดในส่วนนี้ก็คือบที่อยู่ในมาตรา ๔ (๕)
ว่าด้วยเงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ห้อยเอาไว้ต่อครับว่า เพื่อดำเนินการ
ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาล ตั้งเอาไว้ ๑๒,๓๐๐ ล้านบาท ผมไม่ตัดออกเลย
แม้แต่บาทเดียว แต่ต้องแก้ไขวิธีการจัดสรรเงินนี้ใหม่ครับ ผมให้มีการเปลี่ยนแปลง ตัดคำว่า
เพื่อดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาล ออก เหลือเฉพาะเงินอุดหนุนให้
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะอะไรครับ งบนี้คือบที่รัฐบาลหลอกองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นครับ หลอกทั้งประเทศ แล้วในที่สุดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ไม่ได้ใช้ละครับ
ไม่มีอิสระในการจัด เพราะอะไรครับ แนวทางการจัดสรรที่ชี้แจงในกรรมาธิการผมไม่ทราบว่า
เปลี่ยนหรือยัง เพราะวันนั้นผมเป็นคนขอให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับสำนักงาน
คณะกรรมการกระจายอำนาจไปแก้ไขหลักเกณฑ์นี้เสียใหม่ จนบัดนี้ยังไม่มีคำตอบให้ผม
นะครับ แนวทางการจัดสรรเขาจะทำอย่างนี้ท่านประธานครับ ๑๒,๓๐๐ ล้านบาทนี้เขาจะ
ใช้หลักประชากรคิดก่อนแล้วแบ่งเงิน ๑๒,๓๐๐ ล้านบาทนี้ออกไปให้องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นทั่วทั้งประเทศ อบจ. ได้ไปโดยเฉลี่ยประมาณจังหวัดละ ๑๐ ล้านบาท เทศบาล
โดยเฉลี่ยประมาณแห่งละ ๒ ล้านบาท อบต. แห่งละ ๑ ล้าน ๒ กทม. ได้ไปประมาณ
๑,๐๗๔ ล้านบาท เมืองพัทยาได้ไปประมาณ ๑๕ ล้านบาทเศษ อาจจะไม่เท่ากันแล้วแต่
รายหัวประชากร ดูอย่างนี้ครับน่าจะได้ทุกที่ก็น่าจะดีใจ แต่แนวข้อที่ ๒ ครับ เขียนไว้บอกว่า
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำโครงการตามอำนาจหน้าที่ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์

การพัฒนาจังหวัด โดยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ หรือ กบจ. และสภาท้องถิ่น สำหรับกรุงเทพมหานครให้จัดทำโครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ การพัฒนากรุงเทพมหานคร ผมสงสัยครับ ผมถามว่าอธิบายให้ผมชัด ๆ สิ ถ้าเกิดเงินจัดสรร ไปถึง อปท. คือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วต้องทำอะไรต่อ คนที่มาชี้แจงเขาบอกว่า เขาทำอย่างนี้ครับ ตอนนี้นำให้ผู้ว่าซีอีโอแต่ละจังหวัดแจ้งเป้าประสงค์ของโครงการ ตามแผนยุทธศาสตร์ไปถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกที่ก่อน ให้รู้ว่าแผนยุทธศาสตร์ พัฒนาจังหวัดตามแบบซีอีโอนี้มีอะไรก็อย่าง เมื่อเงินไปถึงให้ท้องถิ่นคิด ผมถามว่าตรงนี้ อีสระใหม่ เขาตอบว่าอีสระ แต่อยู่ภายใต้กรอบของแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดตามแบบ ซีอีโอแล้วอีสระไปไหนครับ แปลว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องไปถามผู้ว่าซีอีโอว่า เงินที่ได้มาจะทำอะไร เงินนี้จึงเรียกว่าเงินอุดหนุนปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้เลย ผมก็ไม่รู้ครับ ว่ามันจะขัดกับเรื่องเจตนารมณ์กฎหมายที่กำหนดเรื่องเงินอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือไม่ครับ ต้องไปดูอีกทีครับ ต่อมาเมื่อเสนอแผนโครงการตามยุทธศาสตร์ของผู้ว่าซีอีโอแล้ว เขาจะตั้งกรรมการระดับจังหวัดมีคำตอบว่า กรรมการชุดนี้ยังไม่เป็นที่ยุติว่ามีใครอยู่บ้าง อ้ายนี้แหละครับที่ผมสงสัยว่าสุดท้ายเขาตั้งผู้ว่าซีอีโอมาเป็นประธาน แล้วเป็นคนกลั่นกรองงบ ในจังหวัดตัวเอง อย่างนี้เรียกเงินอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้เลยครับ ผมเรียน ท่านประธานว่าผมเป็นคนพูดในกรณีการว่าอย่างนี้หลกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วรัฐบาลได้ ๒ ต่อ ต่อที่ ๑ ไปบอกคนทั้งประเทศว่าจัดงบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามเปอร์เซ็นต์ของพระราชบัญญัติกำหนดแผนชั้นตอนกระจายอำนาจแล้ว ๒๒.๕ เปอร์เซ็นต์ ๒. เอาไปให้ผู้ว่าซีอีโอตัวเองใช้งบ มีเพื่อนสมาชิกสงสัยครับ ถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถามผู้ว่าแล้วผู้ว่าจะต้องไปถาม ส.ส. จังหวัดนั้นก่อนหรือเปล่าครับ อันนี้จะยุ่งนะครับ -----

ผมบอกในที่ประชุมกรรมการฯ ว่าผมขอเถาะครับ ขอให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
กับสำนักงานคณะกรรมการกระจายไปปรับแก้หลักเกณฑ์เสียใหม่ เขาเริ่มข้อสังเกตไป
แต่คำว่า รับข้อสังเกต เดียวนี้ใช้กันทุกกรรมการครับ รับแล้วหาย ๆ ตอบผมหน่อยครับ
แก้หรือยังหลักเกณฑ์นี้ ถ้าไม่แก้จะครับผมฟ้องท่านประธานเลย รัฐบาลหลอกองค์กร
ปกครองท้องถิ่นทั่วประเทศ เงินเม็ดเงินผ่านท่านแต่ใช้ไม่ได้ ผมถามต่ออีกนะครับว่าถ้าเงิน
ลงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่ดำเนินการโครงการจำเป็นต้องอยู่ในองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นนั้นหรือไม่ เพราะเทศบาลเมืองเมืองหนึ่งก็อยากได้งบในท้องถิ่นตัวเอง อบต. หนึ่ง
ก็อยากได้ คำตอบที่ได้รับน่าตกใจจะครับว่าไม่จำเป็น แปลว่าอะไรครับ ถ้าผู้ว่าร้อยเงิน อบต.
ที่ไหนได้สัก ๑๐ - ๒๐ ที่เอาไปตั้งที่ไหนก็ได้ครับ ร้อยเงินเทศบาลที่ไหนสักที่ก็เอาไปตั้งที่ไหน
ก็ได้ครับ เงินนี้มันจึงเรียกว่า เงินอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ได้ครับ ต้องตัดคำว่า
เพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดออก และแก้ไขแนวทางการจัดสรรเงินอุดหนุน
เสียใหม่ ทั้งหมดที่ผมอภิปราย ท่านประธานครับ เป็นความไม่เหมาะสมทั้งสิ้น เป็นการใช้
อำนาจแต่โดยเฉพาลำพังรัฐบาลทั้งสิ้น ตัดลดเถาะครับ

(นายวิทยา แก้วภราดัย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนหนึ่ง) : คุณวิทยาประท้วงหรือครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ผมขออนุญาตหารือท่านประธาน
นิดเดียวครับ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช
พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตหารือท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการฯ ทั้งหมด
ด้วยนะครับว่า จนถึงบัดนี้มาตรา ๔ เพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านได้อภิปรายไว้ทั้งหมดประมาณ
๔ ท่าน และทุกท่านได้มีคำถามซึ่งผมคิดว่าจำเป็นต้องได้รับคำตอบ แต่ถ้าคณะกรรมการ
ตั้งใจว่ารอจนถามกันให้หมด ท่านประธานก็จะบ่นกับพวกผมว่าผมถามย้าอยู่ที่เดียว
เพราะผมไม่แน่ใจว่าท่านมีคำตอบให้กับสภาหรือประชาชนหรือไม่ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้
ท่านตอบสักรอบก่อนครับ พวกผมรอบหลัง ๆ ที่รออีก ๓๗ ท่านไม่ต้องซ้ำประเด็นกัน ขออนุญาต
หารือเลยครับท่านลองหารือกันดูครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คือตามข้อบังคับเขาจะให้รัฐมนตรี ถ้าหากว่ารัฐมนตรีคิดว่าอยากจะตอบก็ตอบ แต่ถ้าหากว่ารัฐมนตรีคิดว่าจะรวบรวมประเด็นที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไว้ และจะตอบเสียทีเดียวก็เป็นสิทธิที่ท่านรัฐมนตรีจะทำได้ ในเมื่อท่านรัฐมนตรีไม่ได้ยกมือ ประธานโทษนะครับ เมื่อกรรมาธิการไม่ได้ยกมือผมจะไปชี้ให้ท่านชี้แจงก็ไม่ได้ ส่วนการหารือเป็นสิทธิที่ท่านสมาชิกจะหารือได้ สุดแต่แต่กรรมาธิการเราคงไปบังคับกรรมาธิการไม่ได้นะครับ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องระหว่างกรรมาธิการกับสมาชิกทั้งหมดครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ อันนี้ผมหารือท่านประธานครับ ท่านคงย้ำพวกผมไม่ได้นะครับว่าอย่าซ้ำประเด็น เพราะผมไม่แน่ใจว่าที่ถาม ๆ ไปเขาจะตอบหรือไม่ ถ้าไม่ตอบผมก็ต้องฟ้องประชาชนซ้ำเป็นระยะ ๆ จนกว่าจะมั่นใจว่าใครจะทนกว่ากัน ท่านต้องอย่าเตือนนะครับ เดี่ยวท่านเตือนว่าซ้ำประเด็นอีก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คือในข้อบังคับ ข้อ ๖๑ เขาเขียนไว้ค่อนข้างชัดเจนนะครับว่า ไม่ให้อภิปรายซ้ำประเด็น ไม่ให้อภิปรายวกเวียนวนวน เขาจะมีกำหนดไว้ คนที่ทำหน้าที่เป็นประธานก็จะดูก็สุดแต่คนที่นั่งทำหน้าที่เป็นประธานนะครับ บางท่านก็อาจจะเตือนบางท่านก็อาจจะไม่เตือน เมื่อเห็นว่าประเด็นมันแน่นอนแล้วครับ มาตรา ๔ มันมีอยู่แค่ ๕ วงเล็บเท่านั้น เมื่อ ๕ วงเล็บรายละเอียดของสมาชิกแต่ละท่านก็อาจจะไม่เหมือนกัน จะเห็นว่าผมไม่ได้เตือนใครเลย เพราะผมเข้าใจว่าพออภิปรายแล้วรายละเอียดที่จะแตกประเด็นมันไม่เหมือนกัน ผมก็ให้สิทธิ แต่ถ้าผมเห็นว่ารายละเอียดที่แตกประเด็นไปเมื่อสักครู่สมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว ผมก็จะเตือน ตรงนี้ครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ขอบคุณครับท่าน ผมเข้าใจว่าท่านวราเทพอยากตอบดูบ้างแล้วครับ เพราะท่านคงมีคำตอบอยู่บ้าง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับท่านกรรมาธิการ

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

วัดนี้ ๓๗/๓

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม วราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมการ ผมคิดว่าขอใช้สิทธิหรือประเด็นท่านวิทยากร
 ขอร้องที่เอ่ยนาม คือทางกรรมการก็พร้อมนะครับ แต่ว่าถ้าท่านประสงค์จะให้กรรมการ
 ตอบเราก็ไม่ขัดข้องและมีคำตอบอยู่แล้ว ผมคิดว่าเป็นเรื่องยากเหมือนกันที่ท่านประธาน
 จะควบคุมแล้วก็เราจะใช้ดุลยพินิจ เพราะว่าไม่รู้ว่าท่านที่สงวนคำแปรญัตตินั้นจะถาม
 ในประเด็นที่ลักษณะคล้ายกันหรือไม่ครับ แต่ผมคิดว่าถ้าท่านอยากจะให้ตอบบ้างสลับกัน
 ก็ไม่ขัดข้องก็อยู่ที่ท่านจะอนุญาตหรือไม่ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ผมขอกรรมการที่สงวน
 ความเห็นก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : อยู่ที่คณะกรรมการนะครับ ถ้ากรรมการไม่ยกมือผมจะไปบอกว่า
 กรรมการตอบก็คงไม่ได้ ผมก็คงจะให้สิทธิกรรมการไม่เห็นว่สมควรเหมาะสมแล้วอยาก
 จะตอบท่านก็ยกมือ ผมก็จะชี้ให้กรรมการตอบ แต่ถ้าไม่ยกมือผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไรครับ
 ผมคงจะใช้ความเหมาะสมตรงนี้

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ผมทราบแล้วท่านครับสักครู่ผมฟัง
 ไม่ผิดครับท่านวราเทพหรือท่านประธานว่าจะอนุญาตให้ท่านตอบก่อนหรือเปล่าครับ ถ้าท่าน
 ไม่อนุญาตก็ไม่อนุญาต ถ้าอนุญาตเขาก็จะตอบแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ที่จริงที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วครับคุณวิทยา ผมเข้าใจครับอยู่ที่กรรมการ
 เขาต้องยกมือด้วย ไม่ใช่พอสมาชิกอภิปรายกันไป ๓ - ๔ ท่านแล้วท่านไม่ได้ยกมือเลย
 ผมไม่ทราบว่าท่านเตรียมพร้อมหรือไม่ในบางประเด็นที่สมาชิกได้อภิปรายไป ถ้าหากว่า
 ท่านพร้อมในการที่จะตอบท่านยกมือ นั้นแสดงว่าท่านมีข้อมูลพร้อมในการที่จะตอบนะครับ
 ตรงนี้ต้องเห็นใจคนที่นั่งทำหน้าที่ด้วย ชี้ให้ท่านตอบโดยที่ท่านไม่ยกมือ ท่านบอกตรงนี้ท่านยัง
 ไม่ได้เตรียม พอสมาชิกจะอภิปรายตรงนี้ท่านไม่ได้เตรียมไว้ก็จะเกิดปัญหาอีก เพราะฉะนั้น
 ขอให้อยู่ที่กรรมการนะครับ ถ้ากรรมการไม่ยกมือผมคงไปบังคับกรรมการไม่ได้ ขอเชิญ

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

ว้ฒนี้ ๓๗/๔

คุณชินวรณ์ครับ ท่านวินัยมีอะไรครับ เพราะว่าท่านไม่ได้ส่งวนความเห็น หรือไม่ได้ขอแปรญัตติ
อะไรไว้นะครับ

- ๓๘/๑

พันเอก วินัย สมพงษ์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ ส.ส. จากพรรคชาติพัฒนา กระผมขอกราบเรียนหาหรือ
 ท่านประธาน ถ้าเผื่อท่านจะกรุณาอนุญาตครับ เพราะผมมีเรื่องหาหรือท่านสั้น ๆ นิดเดียวครับ
 ท่านครับ ผมไม่ได้แปรรูปแล้ว แล้วก็ทุกมาตราเลยไม่มีการเปลี่ยนแปลง ผมไม่มีสิทธิที่จะอภิปราย
 อยู่แล้ว ผมอยากจะขอหาหรือท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนอย่างนี้ครับท่านครับ ประเด็น
 ที่กระผมมีความสนใจมากก็คือประเด็นการที่ทางกรมการกงสุลท่านได้กรุณาอภิปรายถึง
 เรื่องเครื่องบินแอร์บัสนะครับ กราบเรียนว่ารายละเอียดในงบประมาณเพิ่มเติมนี้ไม่มีจริง ๆ ครับ
 แล้วก็ถ้ามันมีเรื่องอย่างนี้ตั้งแต่วาระแรกมาผมก็คงจะไม่ปล่อยให้นานมาจนถึงขนาดนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ท่านวินัยครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (บัญชีรายชื่อ) : เผอิญว่าเรื่องนี้ได้มีการพูดกัน ก็อยากจะ
 ทราบเพียงว่าเรื่องนี้ทางรัฐบาลมีแผนจะซื้อจริงจังแค่ไหน อยากจะทราบครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ท่านวินัยครับ ท่านนั่งเถอะครับ คือตรงนี้เมื่อสมาชิกได้มีการอภิปรายว่าได้นำ
 งบประมาณในส่วนนี้ได้ไปขอปรับเปลี่ยนชื่อแอร์บัสอะไรนี้ เราไม่มีใครทราบหรอกครับ ประเด็น
 รัฐมนตรีจะเป็นคนตอบ สมาชิกมีสิทธิที่จะอภิปรายถ้าหากว่าสงสัยในส่วนที่ตัวเองได้สงวน
 ความเห็นไว้จะครับ เชิญคุณชินวรณ์ต่อครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 ชินวรณ์ บุญยเกียรติ กรรมการเสียงข้างน้อยที่ได้ขอสงวนความเห็นไว้จะครับ ผมต้อง
 ขออนุญาตท่านประธานที่จะอภิปรายประเด็นที่ผมได้ขอสงวนความเห็นไว้ ทั้งในกรอบของ
 (๒) (๓) และ (๔) (๕) ด้วยนะครับ แต่ผมจะอภิปรายเฉพาะ ๒ กรอบที่สำคัญคือเรื่องค่าใช้จ่าย
 เพื่อการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ กับเงินอุดหนุนให้
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ท่านประธาน

ที่เคารพครับ ผมคิดว่างบประมาณ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ร้อยละ ๔๔ ของงบประมาณเพิ่มเติมที่จัดตั้งขึ้นมา ก็ได้มีการซักถามกันในชั้นกรรมาธิการค่อนข้างกว้างขวางพอสมควร แต่ในท้ายที่สุดก็ไม่สามารถที่จะได้รับคำตอบที่ชัดเจนได้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมาซักถามกันในวาระที่สอง วาระที่สาม โดยใช้สิทธิในฐานะที่เป็นผู้สงวนความเห็น ทำไมงบประมาณก้อนนี้จึงถือว่ามีความสำคัญที่จะต้องได้รับทราบรายละเอียดกัน ผมอยากเรียนต่อเพื่อนสมาชิกในสภานี้ครับ จริง ๆ เราก็ได้รับคำตอบจากผู้นั่งเป็นประธานว่า อะไรที่ทางผู้ชี้แจงชี้แจงได้ให้ชี้แจง อะไรชี้แจงไม่ได้ก็ไม่ใช่ชี้แจง ถ้าท่านจะชี้แจงอย่างนี้อีกในที่ประชุมใหญ่ ผมก็ไม่รู้ว่าจะได้ข้อยุติอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านชินวรณ์ครับ ประธานโทษครับ ประเดี๋ยวจะเข้าใจคลาดเคลื่อน ไม่ได้หมายความว่าชี้แจงได้ก็ชี้แจง ชี้แจงไม่ได้ก็ไม่ต้องชี้แจง ไม่ใช่ครับ ที่ผมพูดเมื่อสักครู่นี้ ผมหมายความว่าถ้าหากว่ารัฐมนตรีพร้อม มีข้อมูล ท่านยกมือ ผมก็จะให้ท่านชี้แจง แต่ถ้าหากว่าท่านยังไม่ได้เตรียมข้อมูลพร้อม พอติสมาชิกได้อภิปรายนี้ท่านไม่มีข้อมูล ผมจะไปชี้ให้ท่านลุกขึ้นชี้แจงก็คงจะไม่ได้ ต้องเข้าใจอย่างนี้นะครับ ไม่ใช่ว่าท่านจะชี้แจงก็ชี้แจง ไม่ใช่ชี้แจงก็ไม่ชี้แจง ไม่ใช่ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ท่านประธานคลาดเคลื่อน ผมหมายถึงว่าท่านประธานในที่ประชุมของกรรมาธิการได้ชี้แจงต่อประเด็นที่ผมจะตั้งคำถาม ไม่ใช่ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านพูดไม่ชัดเจน ผมก็เข้าใจว่าท่านหมายถึงผม ไม่ใช่ใครครับ อภิปรายต่อครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณมากครับ ท่านประธานที่เคารพครับ จริง ๆ งบประมาณในส่วนที่มีการจัดตั้งเป็นงบเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ก็คืองบที่จัดตั้งในรูปแบบของงบกระตุ้นเศรษฐกิจเหมือนเดิมครับ ไม่ได้มีอะไรเปลี่ยนแปลงเลย เพราะเป็นงบประมาณที่ไม่ได้มีแผนงานและโครงการรองรับ และรัฐบาลได้มีการจัดตั้งปี ๒๕๔๕ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาทครับ ปี ๒๕๔๖ ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท และปี ๒๕๔๗ ๑๖,๕๐๐ ล้าน ท่านประธานลองรวมดูสิครับ กลับมาจัดตั้ง

เพิ่มเติมอีก ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท รวมเป็นแสนกว่าล้านบาท เป็นงบประมาณที่ไม่มีแผนงาน
โครงการรองรับ ทั้ง ๆ ที่เราได้มีการพูดกันว่าการจัดตั้งงบประมาณตามยุทธศาสตร์ ที่รัฐบาลนี้
เริ่มต้นก็จะพูดอยู่เสมอว่ารัฐบาลบริหารงานแบบใหม่ต้องสนองตอบต่อยุทธศาสตร์ งบประมาณ
จะต้องสนองตอบต่อนโยบายของรัฐบาล วันนี้รัฐบาลมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ๕ ประการด้วยกัน
นะครับ ไม่ว่าจะเป็นยุทธศาสตร์ในเรื่องของการแก้ไขปัญหาความยากจน -----

ยุทธศาสตร์ในเรื่องความมั่นคงและความยุติธรรมของประเทศ ยุทธศาสตร์ในเรื่องของการที่จะสร้างเสริมความสามารถในการแข่งขันกับสังคมโลก แต่วันนี้มาตั้งงบประมาณที่เป็นรูปแบบของงบกระตุ้นเศรษฐกิจเสกกว่าล้านบาท เงินภาษีของพี่น้องประชาชนเสกกว่าล้านบาท มาจัดตั้งโดยไม่ต้องมีวิสัยทัศน์ ไม่ต้องมีพันธกิจ ไม่ต้องมีข้อรับรองที่ตกลงร่วมกันรองรับ ไม่มีตัวชี้วัดที่เราพูดกัน ตอนพิจารณางบประมาณ ปี ๒๕๔๗ พอพวกผมชักใช้ถึงโครงการแผนงาน ท่านบอกว่าท่านทำงบประมาณแบบใหม่ มันจะต้องดูถึงตัวชี้วัด ดูถึงเป้าหมาย จะต้องดูถึงแผนงานโครงการ ๒๐ ล้านบาทลงมา ไม่ต้องถาม เพราะเป็นเรื่องที่หน่วยงานราชการนั้นจะต้องไปทำตามข้อตกลงสาธารณะที่ตกลงร่วมกัน แต่วันนี้รวมกันแล้วเสกกว่าล้านบาทนะครับ ถ้าอย่างนี้การจัดทำงบประมาณต่อไปนี่ก็ไม่จำเป็นต้องมีกระทรวง ทบวง กรม เลยครับ เอามาจัดตั้งไว้ที่งบกลางทั้งหมด แล้วให้สามารถใช้จ่ายได้ตามอำเภอใจเลย ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อผมมาดูรายละเอียดของงบประมาณ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนั้น แนนอนที่สุดครับความเป็นมาผมก็ได้กราบเรียนไปแล้ว แต่ว่ารัฐบาลได้สรุปว่าปัจจุบันวงเงินที่จัดสรรไว้ ๑๖,๕๐๐ ล้านบาทนั้น คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาอนุมัติโครงการจัดสรรงบประมาณดังกล่าวหมดแล้ว ในขณะที่รัฐบาลยังมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการภายใต้ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ โดยเฉพาะการวางรากฐานด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้เศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ท่านประธานครับ จึงจัดตั้งงบประมาณเพิ่มเติมเข้ามาอีก ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท พวกผมก็ไปชักใช้ดูนะครับ ว่ามีอะไรบ้างที่เป็นรายละเอียด มีรูปแบบ มีกรอบทิศทางในการที่จะใช้จ่ายงบประมาณนี้อย่างไร ก็ได้รับคำชี้แจงครับว่ามีวัตถุประสงค์ในการที่จะใช้จ่ายงบประมาณเพิ่มเติม ปี ๒๕๔๗ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญอยู่ ๔ ข้อครับท่านประธานครับ ข้อที่ ๑ เพื่อพัฒนาและปรับทิศทางของประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่มีสมรรถนะสูง มุ่งเน้นการวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมเพื่อการแข่งขันของประเทศ ข้อที่ ๑ ครับ ข้อที่ ๒ เพื่อสนับสนุนภาคเอกชนไทยในการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศในตลาดโลก ข้อที่ ๓ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของปัจจัย สนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีคุณภาพที่ยั่งยืน มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เสริมสร้างศักยภาพในการใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานภาครัฐ ข้อที่ ๔ เพื่อเร่งรัดการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด จังหวัดของผู้ว่าราชการจังหวัด ซีอีโอท่านประธานที่เคารพครับเมื่อมาดูกรอบแผนงาน แนนอนครับ มีกรอบแผนงานทั้งหมด ๖ กรอบแผนงาน ตามหลักทฤษฎีแล้วถือว่ารองรับกับวัตถุประสงค์ครับ เช่น แผนงานสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อการแข่งขัน แผนงานที่จะส่งเสริมการแข่งขันเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะสาขาการผลิตที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศในตลาดโลก แผนงานมุ่งเน้นสภาพแวดล้อมที่ดีต่อการประกอบธุรกิจ หรือแผนงานในการสร้างศักยภาพผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจ และแผนงานพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์จังหวัด และยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แต่ท่านประธานครับเมื่อมาดูกรอบที่ ๖ คือโครงการตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล และในกรอบที่ ๖ นี้ละครับ ท่านประธานครับ มีข้อย่อยเรียงตามลำดับเลยนะครับ ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล มันจึงตรงกับนโยบาย หรือตรงกับกรอบแผนงานที่ได้มีการจัดสรรมาแล้ว ๓ ปีติดต่อกันนะครับ ๕๔,๐๐๐ ล้านบาท ๑๖,๖๐๐ ล้านบาท ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท ก็ใช้ตามโครงการเร่งด่วนของรัฐบาลเมื่อไปดูแล้ว ซึ่งมีทั้งความล้มเหลว มีทั้งความที่มีความเป็นไปได้ และมีปัญหาในเชิงการปฏิบัติในขณะนี้ ต้องยอมรับความเป็นจริงนะครับ ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนามเมื่อกี้ท่านกอร์ปศักดิ์บอกว่ายังมีเงินคงเหลืออยู่ตั้ง ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท จาก ๓ โครงการที่ผ่านมา ยังไม่สามารถที่จะเบิกจ่ายได้ นี่เพราะอะไรครับท่านประธาน เพราะว่าไปดำเนินการใช้จ่ายตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล หรือบางที่ไม่ใช่เป็นของรัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรีไปพูดที่ไหนก็เป็นโครงการเร่งด่วนที่นั่น ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าไม่สอดคล้องกับการจัดสรรงบประมาณแบบใหม่ และไม่สอดคล้องกับการให้ความสำคัญกับภาษีของพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ พวกผมก็ลองไปถามดูครับ ว่าในวงเงิน ๕๔,๐๐๐ ล้านบาท ทางสำนักงานงบประมาณหรือทางสภาพัฒน์ลองเอาตัวเลขมาให้ดูสิครับว่า ในกรอบแผนงานแต่ละแผนงานนั้น ตอบได้ไหมครับว่ามีประมาณการสักเท่าไร -----

บางกรอบแผนงานตอบไม่ได้เลยครับ เพราะไม่มีรายละเอียดรองรับเลย เช่น กรอบแผนงาน
 โครงการว่าด้วยการสอดคล้องยุทธศาสตร์ในการจัดสรรงบประมาณว่าด้วยการส่งเสริม
 การวิจัยและการพัฒนา ถ้าอย่างนี้ผมเห็นด้วยเลย กรอบที่ ๑ ว่าประเทศชาติบ้านเมืองของเรา
 ต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ ต้องมีการวิจัย ต้องมีการพัฒนาเพื่อการแข่งขันกับประเทศ
 แต่ปรากฏว่าไม่มีรายละเอียด ตอบไม่ได้ กรอบแผนงานว่าด้วยยุทธศาสตร์เพื่อการแข่งขันของ
 เศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะสาขาการผลิตเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในตลาดโลก ผมคิดว่า
 อย่างนี้ครับ พอรับได้ว่าเป็นโครงการต่อเนื่องจากงบกระตุ้นเศรษฐกิจ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท
 งบปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ๑๖,๖๐๐ ล้านบาท แต่ว่าไม่มีตัวเลขที่จะยืนยัน ไม่มีแผนงานที่
 รองรับเลย มาสู่แผนงานที่ ๓ โครงการมุ่งเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีต่อการประกอบธุรกิจ
 นี้ประมาณการบอกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท คำว่า โครงการแผนงาน เป็นอย่างไรครับ ไม่มีครับ
 ผมจึงอยากจะเรียนเรื่องนี้ว่าในฐานะผมเป็นคณะกรรมการเสี่ยงข้างน้อยก็ได้ซักถามดูว่า
 ถ้าเป็นอย่างนี้ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทที่ตั้งเอาไว้มันก็จะไปในรูปเดียวกับงบกระตุ้นเศรษฐกิจ
 งบปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ผ่านมาอีก โครงการยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์จังหวัด และ
 ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ๒,๐๐๐ ถึง ๓,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ งบปีที่ผ่านมา
 ท่านก็ตั้งไว้ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ที่มีการพูดถึงเมื่อที่ว่าไม่มีการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชน
 แผนงานโครงการตามคำขอและความเป็นไปได้ที่จะปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมายหรือตัวชี้วัด
 ที่แท้จริงไม่เกิดขึ้น แต่ในกรอบที่ ๖ ครับท่านประธาน โครงการตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล
 ตั้งไว้ ๑๙,๐๐๐ ล้านบาทครับ ก็ไปสอดคล้องกับแนวคิดที่เป็นกรอบเดิมที่ไว้แก้ปัญหาเร่งด่วน
 ของรัฐบาล และนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่รัฐบาลบางเรื่องได้ทำไปแล้ว ซึ่งตรงนี้ครับเมื่อผมมาดู
 การประเมินโครงการในเฉพาะที่เป็นงบพิเศษอย่างนี้ ท่านประธานครับ เราเห็นได้อย่างชัดเจน
 นะครับว่า จริง ๆ แล้วมันเป็นลักษณะที่รัฐบาลน่าจะเอาผลการประเมินของสภาพพัฒนา
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ได้ประเมินโครงการที่มีการจัดตั้งงบกระตุ้นเศรษฐกิจนั้นว่า
 ควรมีลักษณะเช่นใด ผมอยากเรียนถามท่านประธานกรรมการด้วยครับ จากการประเมิน
 ของสภาพพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติบอกว่าลักษณะของโครงการที่จะใช้งบประมาณ
 พิเศษควรมีลักษณะเฉพาะสามารถสนองตอบวัตถุประสงค์ของการใช้เงินมากที่สุด
 มีลักษณะเฉพาะอะไรครับ เฉพาะตามอำนาจใจของท่านนายกรัฐมนตรีหรือเปล่าครับ

แล้วบอกว่าโครงการที่จะใช้งบประมาณพิเศษดังกล่าวนี้ควรมีลักษณะการจัดเตรียมโครงการที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ มันไม่มีโครงการเลยนะครับ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ข้อที่ ๑ ควรเป็นโครงการที่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑ ปี เพื่อให้เกิดผลต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมในระยะสั้นเป็นสำคัญ ถ้าเป็นความหมายเดียวกันต้องการที่จะส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืน ผมคิดว่าการใช้งบประมาณเร่งด่วนต้องอยู่ในลักษณะที่จะต้องให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑ ปีครับ ควรมีการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ มีการออกแบบรายละเอียดเรียบร้อยเพื่อให้สามารถประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างได้ทันที ไม่มีครับ ไม่เข้าหลักเกณฑ์ครับ ควรมีความพร้อมด้านที่ดินในกรณีโครงการเกี่ยวกับการก่อสร้างเพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินหรือสิทธิการใช้ประโยชน์ ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกรณีต้องขออนุญาตดำเนินการจากหน่วยงานอื่น และควรมีแนวทางป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนในกรณีที่โครงการอาจก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ท่านประธานครับ นอกจากหลักเกณฑ์นี้เราจะชี้ให้เห็นได้อย่างชัดเจนครับว่า จริง ๆ แล้วหลายโครงการล้มเหลว และหลายโครงการไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดเอาไว้เลยครับ แล้วเราจัดงบประมาณในระบบเป็นแบบนี้ผมคิดว่าเงินภาษีของพี่น้องประชาชนภายใต้การบริหารงานของรัฐบาลนี้จะมีปัญหา และในที่สุดก็สนองตอบผลประโยชน์ต่อทางการเมือง หรืออาจจะนำไปสู่ที่เรียกว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือไม่ ซึ่งเป็นคำถามที่สำคัญนะครับท่านประธาน ผมอยากกราบเรียนชี้ให้เห็นประเด็นของโครงการที่ผมเรียกว่าประสบความสำเร็จล้มเหลวครับ โครงการแรกคือโครงการฟื้นฟูอาชีพเกษตรกรหลังการพักชำระหนี้ ท่านใช้งบกระตุ้นเศรษฐกิจ ๑๖,๖๐๐ ล้านบาทครับ ท่านใช้งบประมาณก้อนนี้ไปทั้งหมด ๑,๗๙๐.๖๒ ล้านบาท -----

ท่านประธานครับ ท่านลองสำรวจดูสิครับว่า ผลจากการใช้งบประมาณโครงการฟื้นฟู อาชีพเกษตรกรหลังการพักชำระหนี้ของท่านนั้น ในขณะนี้มันผลตามวัตถุประสงค์ของท่านไหม เพื่อสร้างรายได้ สร้างงานให้เกษตรกรใหม่ บางอำเภอ บางตำบลยังร้องเรียนอยู่เลยครับ วันนี้เข้ารายชื่อแล้วไม่มีการอบรมที่จะได้รับเงินโครงการที่จะสนับสนุนด้านการถ่ายทอด เทคโนโลยีและการสนับสนุนปัจจัยการผลิต ยังไม่ได้รับเลยถึงวันนี้ และในหลายอำเภอ ในหลายตำบลที่ได้รับไปแล้วในขณะนี้มันเป็นเรื่องของการจัดทำโครงการแบบพิธีกรรม เป็นการจัดทำโครงการเพียงขอเบิกเงินเท่านั้นเอง เพราะว่าการแก้ไขปัญหาฟื้นฟู อาชีพเกษตรกรนั้นไม่ใช่ทำแบบฉาบฉวยครับ การแก้ไขปัญหาคนยากคนจนนั้น จะต้องแก้ปัญหาด้านโครงสร้างเป็นหลัก ต้องให้พี่น้องประชาชนนั้นได้เห็นความสำคัญ ของเศรษฐกิจแบบพอเพียงเขาจึงสามารถที่จะยืนอยู่บนขาตัวเองได้ วันนี้ยิ่งฟื้นฟู ยิ่งล้มเหลว แต่ในส่วนของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ซึ่งมีกฎหมายรองรับชัดเจน กลับไม่ได้รับงบประมาณไปสนับสนุนเลย อีกโครงการหนึ่งที่ผมอยากจะยกตัวอย่าง ท่านประธานครับ อยู่ในงบประมาณที่ผมอยากจะกราบเรียนเป็นตัวอย่างเพื่อให้ตรงกับ ประเด็นที่ผมได้เรียนกับท่านประธานไปในเบื้องต้นว่าไม่สอดคล้องกันเลย ไม่เป็นไปตาม หลักการและไม่มีเหมาะสมและบางเรื่องก็ไม่มีความเป็นธรรม มีโครงการหนึ่งที่ ชัดเจนครับ ที่พูดกันมา ๓ ปี และเมื่อปี ๒๕๔๖ นั้นรัฐบาลก็ไปจัดตั้งงบประมาณเอาไว้ ตามมติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ปี ๒๕๔๕ ว่าจะจัดตั้งเงินลงทุนในบริษัทร่วมทุน ยางพารา ๓ ประเทศ ๔,๐๐๐ ล้านบาท ผมเพิ่งมาขออุดหนุนเป็นกรรมมาธิการงบประมาณ รายจ่ายเพิ่มเติมตอนนี้ละครับ ว่าจริง ๆ แล้วเป็นเรื่องของความล้มเหลวโดยสิ้นเชิงครับ ความล้มเหลวจนเพื่อนกรรมมาธิการที่นั่งอยู่ด้วยกันนี้ยังพูดโดยไม่มีความเข้าใจเลย บอกว่า ราคายางพาราที่ได้ขึ้นมาจนถึงวันนี้เพราะรัฐบาลได้มีการจัดตั้งบริษัทร่วมทุนยาง ๓ ประเทศ ท่านมีมติคณะรัฐมนตรีก็จริงครับ ๔,๐๐๐ ล้านบาท แต่ท่านได้มาจัดสรรงบประมาณ ในรายการปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม ๑๖,๖๐๐ ล้านบาท เพียง ๘๘ ล้านบาท ๒ ล้านเหรียญ นั่นหมายความว่าอย่างไรครับท่านประธานครับ นั่นหมายความว่า มติคณะรัฐมนตรีที่ท่านรัฐมนตรีช่วยเนวินมาชี้แจงในสภานี้ว่าจะดำเนินการจัดตั้งบริษัท ร่วมทุนยางและดำเนินการในการที่จะสร้างอำนาจในการต่อรองให้ได้ภายใน

วันที่ ๒๐ มีนาคม ปี ๒๕๔๖ มีได้อย่างไรครับ เพราะถ้าจะสามารถจัดตั้งบริษัทร่วมทุนยาง
 ประเทศไทยซึ่งประเทศผู้ผลิตหลักนั้นจะต้องนำเงินไปลงทุน ๑๐๐ ล้านเหรียญ
 คือ ๔,๐๐๐ ล้านบาท จึงสามารถจะมีอำนาจในการต่อรองในฐานะบริษัทร่วมทุนยางได้
 และหลังจากนั้นท่านก็ไปสร้างภาพครับ ไปที่อินโดนีเซียบอกว่าได้การลงนามข้อตกลง
 ในการจัดตั้งบริษัทร่วมทุนยาง จริง ๆ ไม่ครับ เป็นการทบทวนเอ็มโอยู (MOU)
 เป็นการทบทวนเอ็มโอยูเท่านั้นเอง และในท้ายที่สุดก็เพื่อรักษาหน้าในการที่ประกาศ
 โครงการนี้ว่าอย่างพาราที่ได้ขึ้นราคาเนื่องจากรัฐบาลได้จัดตั้งบริษัทร่วมทุนยาง ท่านเลย
 ไปลงทุนอีก ๒ ล้านเหรียญ ๒ ล้านเหรียญเท่านั้นเองท่านประธานครับ ตรงนี้เป็นเครื่อง
 ชี้ให้เห็นว่าบริษัทร่วมทุนยางนั้นยังไม่เกิดขึ้น ยังไม่สามารถสร้างเป็นกลไกอำนาจ
 ในการต่อรองทดแทนที่เราเคยมี อินโร (INRO) อยู่เดิมได้-----

และวันนี้จากงบประมาณก้อนนี้มันเป็นตัวชี้ให้เห็นได้อย่างชัดเจนครับ ว่าบริษัทร่วมทุนยางของท่านนั้นไม่มี และที่สำคัญที่สุดก็คือว่ายางพาราที่ราคาขึ้นมานี้ พี่น้องเกษตรกรจึงเท่าทันครับ เท่าทันว่าไม่ได้เกิดขึ้นมาจากการที่ตั้งบริษัทร่วมทุนยาง ๓ ประเทศ แต่เกิดขึ้นเนื่องจากว่าประเทศจีนนั้นได้เข้าดับบลิวทีโอ (WTO) แล้วก็มีความต้องการในการบริโภคยางภายในประเทศสูงขึ้น ตัวเลขนี้ชี้ให้เห็นชัดเจนนะครับ ปริมาณรถยนต์ในประเทศจีนนั้นเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๐๐ แล้วครับท่านประธานครับ ความต้องการยางจึงเพิ่มขึ้นและมีการสั่งยางเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น และปี ๒๕๕๐ นั้นประเทศจีนจะเป็นเจ้าภาพในการแข่งขันโอลิมปิกด้วย ความต้องการในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การพัฒนาประเทศเพิ่มมากขึ้น ความต้องการใช้ยางก็เพิ่มมากขึ้น วันนี้ข้อถกเถียงของเกษตรกรและพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางไม่ได้อยู่ที่ราคายาง ท่านไปหาเสียงเรื่องราคายางจึงไม่ได้ผลครับ เพราะอะไรครับ เพราะวันนี้สิ่งที่ต้องการคือเขาต้องการเสถียรภาพราคายางว่าในอนาคตควรจะเป็นอย่างไร ควรจะมีหน่วยงานใดมารองรับอินโรที่เราจะตกลงร่วมกันในการเก็บภาษี ก็คือว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณชินวรณ์ครับ กลับมาประเด็นที่ท่านได้ส่งวนความเห็นไว้ก็แล้วกันนะครับ ตรงนั้นมันจะไกลเกินไปแล้ว

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ขอบขอบคุณท่านประธาน ก็ผมซักถามในกรณีการนี้ครับ ผมบอกว่าเวลาเราจัดตั้งงบประมาณที่ไม่มีแผนงานโครงการรองรับ ไม่มีตัวชี้วัดนี้ท่านตั้งไว้ ๔,๐๐๐ ล้านบาท แล้วท่านก็โฆษณาว่าเขาให้ ๔,๐๐๐ ล้านบาท แต่เอาเข้าจริงครับ ๔๔ ล้านบาท มันชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสิ่งที่ท่านพูดมันไม่ตรงกับความเป็นจริง และงบประมาณที่นำไปใช้นั้นไม่เกิดผล มันเกิดความล้มเหลว ผมจึงบอกมันมากเกินไปครับท่านประธาน ๕๔,๐๐๐ ล้านบาท ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท ๑๖,๖๐๐ ล้านบาท ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนี้มันแสนกว่าล้านบาท ไปอยู่ในมือของคนคนเดียว กลุ่มเดียวโดยไม่มีแผนงานโครงการรองรับมันจึงประสบความล้มเหลวครับ ถ้ารัฐบาลเชื่อมั่นในยุทธศาสตร์ตามที่คุยจริงนะครับ ทำไมจึงไม่มอบหมายกระทรวง ทบวง กรม ละครับ ทำแผนงานโครงการตามยุทธศาสตร์นี้จับบังคับไปเลยว่าต้องทำตามยุทธศาสตร์ของรัฐบาล รัฐบาลนี้ก็ควบคุมได้

ชัดเจนอยู่แล้วครับ แต่วันนี้ลงมาจัดตั้งงบประมาณในลักษณะนี้จึงเป็นข้อกล่าวหาที่ผมเพียงแต่ชี้ให้เห็นว่าโครงการที่ตั้งลักษณะนี้นั้นจะนำไปสู่ความล้มเหลว และในท้ายที่สุดฝ่ายสภาก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะตรวจสอบได้เลยครับ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนี่นะครับที่ผมเรียนกับท่านประธานว่าเขียนกรอบไว้จริงครับ ๖ กรอบ แต่ทั้ง ๖ กรอบนั้นบอกตัวเลขไม่ได้เลยว่าจะใช้เงินเท่าไร ในท้ายที่สุดก็ไปอยู่ที่กรอบที่ ๖ คือไปใช้ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลแล้วก็จะเกิดปัญหาเหมือนโครงการที่เกิดขึ้นนี้ ในท้ายที่สุดก็จะถูกเขากล่าวหาว่ามันไม่ได้นำไปสู่ยุทธศาสตร์ในการแก้ปัญหาความยากจนของพี่น้องประชาชน หรือในการกระตุ้นเศรษฐกิจบางโครงการไปในลักษณะของการใช้งบประมาณตามอำเภอใจ เช่น แอร์บัส เป็นต้นที่อภิปรายไปแล้ว ผมไม่ขออภิปรายเพิ่มเติมตรงนี้เพราะว่าจะเป็นการซ้ำประเด็นท่านประธานที่เคารพครับ

ประเด็นที่ ๒ คือกรณีของงบท้องถิ่นครับ ผมเรียนกับท่านประธานว่าผมก็เข้าใจครับ เข้าใจว่าภายใต้นโยบายของรัฐบาลนี้ใน ๓ ปีที่ผ่านมา ช่วงปีแรกก็มีข่าวว่าจะมีการยุบ อบจ. ๒ ปีที่ผ่านมาก็มีข่าวว่าจะมีการยุบ อบต. และเร็ว ๆ นี้จะยุบ จะมีการยุบกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่มาจากการเลือกตั้งให้มาจากการแต่งตั้ง แสดงชี้ให้เห็นว่าเป็นความคิดที่ต้องการจะรวบอำนาจ จึงไม่แปลกใจที่ท่านสมาชิก วรศ.หนองคาย ประธานโทษที่เอ่ยนามพูดชัดเจนว่า ทำไมรัฐบาลจึงเพิ่มเงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด จริง ๆ เงินก้อนนี้ไม่ได้เพิ่มขึ้นมา มีการไปพูดว่าท้องถิ่นได้เงินอีกแล้ว รัฐบาลเพิ่มให้ ๑๒,๓๐๐ ล้านบาท ไม่ได้เพิ่มครับ เป็นไปตามกฎหมายพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ที่จะต้องจัดตั้งงบประมาณให้ได้ร้อยละ ๒๒.๐๕ เปอร์เซนต์ เพราะฉะนั้นเมื่อคุณจัดตั้งงบประมาณเพิ่มเติมเข้ามา ๑๓๕,๐๐๐ ล้านบาท ก็จะต้องจัดสรรให้กับท้องถิ่น ๑๒,๓๐๐ ล้านบาทครับ เพราะฉะนั้น ๑๒,๓๐๐ ล้านบาทนี้มันจึงต้องไปตามกรอบคือ ๑. ต้องจัดสรรให้เป็นเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ๒. ต้องจัดสรรให้เป็นเงินอุดหนุนทั่วไป ท่านประธานที่เคารพครับ คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๖ เห็นชอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ๑๓๕,๐๐๐ ล้านบาท และให้เพิ่มเติมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๒,๓๐๐ ล้านบาท สำนักงานงบประมาณควรประสานงานการดำเนินการกับคณะกรรมการการกระจายอำนาจ

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สัญญาภาค ๔๒/๓

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ กปถ. นะครับท่านประธาน เพื่อให้เป็นไปตามมติ

คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๖ -----

- ๔๓/๑

เรื่องการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย นี่ชัดเจนครับ ชัดเจน
แต่วันนี้กระทรวงการคลัง หรือว่ากระทรวงมหาดไทยครับ ที่มาเพิ่มคำนี้ขึ้นมาว่า
ให้อุดหนุนดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ท่านมดมือมดเท้า
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น น่าเกลียดมากเลยครับ ถ้าท่านบอกว่าให้เป็นไปตาม
ยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด กรอบ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ท่านก็มีกรอบสำคัญอยู่ใน
กรอบที่ ๕ แล้วว่าท่านจะจัดสรรงบประมาณให้กับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด
ทำไมท่านไม่ใช้งบประมาณก้อนนั้นมาเป็นงบสูงใจครับ สูงใจให้ท้องถิ่นนี้ตั้งงบประมาณ
เพื่อสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด แต่ท่านกลับมามดมือมดเท้าโดยใช้
งบประมาณก้อนนี้เพื่อให้เป็นไปตามคนของรัฐบาลก็คือผู้ว่าราชการจังหวัด นั่นเป็น
เรื่องที่ทำลายเจตนารมณ์ในการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องมียุทธ
ในเรื่องงบประมาณ ในเรื่องของการคลัง ในเรื่องของการพัฒนา ในเรื่องของบุคลากร
มันจึงชัดเจนมากครับ แล้วก็เมื่อผมมาดูครับ ท่านประธานครับ ไม่ยอมปล่อยวางเลย
จริง ๆ ครับ ไม่ยอมปล่อยวางอย่างไร ท่านประธานครับ ผมมาดูการจัดงบประมาณ
เมื่อปี ๒๕๔๗ ที่ผ่านมานี้ครับท่านประธาน ท่านจัดงบประมาณให้กับท้องถิ่นทั้งหมด
๗๙,๑๓๘ ล้านบาท ท่านประธานครับ ในส่วนสำคัญที่ท่านจัดเอาไว้สำหรับเป็นงาน
ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ท่านยังมี
เจตนารมณ์คือการจัดงบประมาณการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์
การพัฒนาประเทศ มีปัญหาอยู่แล้ว ท่านจำไว้ครับ ต้องยื่นไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญให้
ตีความเรื่องนี้ มันไปกระจุกอยู่ตรงไหนครับ และวันนี้ผมถามว่างบประมาณยุทธศาสตร์
พัฒนาประเทศตั้งไว้เท่าไรครับ ท่านประธานครับ ๓,๒๒๖ ล้านบาทครับ
๓,๒๒๖ ล้านบาท ท่านประธานกรรมาธิการแท้จริงเอาตัวเลขมาแฉในสภาสิครับ
จะได้ยื่นศาลรัฐธรรมนูญกันอีกคราวหนึ่ง ว่าไปอยู่ที่จังหวัดไหนบ้าง อย่างไรบ้าง
ขอรายละเอียดได้ไหมครับก่อนที่จะลงมติ แน่นนอนที่สุดครับ ท่านประธานครับ ผลสรุป
จะเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ แต่ผมคิดว่านั้นคือความไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์และขัดแย้ง
กันแน่นอนครับ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่ให้ตัดข้อความที่ทาง
สำนักงานงบประมาณทำมาเพิ่มเติมนี้ครับ ที่กรรมาธิการทำมาเพิ่มเติมว่า เป็นบอุดหนุน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด
ต้องตัดคำว่า เพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด ออกไป เพราะจะเป็น
ปัญหาในเชิงปฏิบัติอย่างแน่นอนนะครับ ในวันนี้อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น
เขาควรจะได้รับวงเงิน ๑๒,๓๐๐ ล้านบาทนี้ตามเกณฑ์ที่มีการจัดสรรตามประชานั้น
ผมเห็นด้วย แต่การที่จะให้มาผ่าน กบจ. คือคณะกรรมการบริหารงานพัฒนายุทธศาสตร์
จังหวัดอีก นั่นคือการที่ไม่เคารพกฎหมายรัฐธรรมนูญ เจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ
และอาจจะนำไปสู่การวิ่งเต้นงบประมาณและนำไปสู่การขึ้นในทางการเมืองเพื่อ
มีการจัดตั้งงบประมาณดังกล่าวนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจึงอยากจะกราบเรียนว่า
๑๒,๓๐๐ ล้านบาทนี้รัฐบาลต้องเอากลับไปทบทวนและจัดตั้งเป็นงบประมาณอุดหนุนทั่วไป
ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายแต่ละขั้นตอนการกระจายอำนาจครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนหนึ่ง) : คุณศิริวรรณครับ

นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู (แพร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพคะ
ดิฉัน ศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ พรรคประชาธิปัตย์
ดิฉันได้ขอแปรญัตติตั้งงบประมาณใน (๔) กับ (๕) ใน (๔) ในหมวดค่าใช้จ่ายเพื่อการ
เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนา ซึ่งตั้งไว้ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ดิฉันได้ขอตัดลง
๕๐ เปอร์เซ็นต์ และใน (๕) เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตาม
แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ดิฉันก็ขอตัดลด ๒๐ เปอร์เซ็นต์ -----

จากได้ฟังเพื่อนกรรมาธิการได้อธิบายในเรื่องของการจัดสรรงบประมาณ ดิฉันเห็นว่ามันไม่มี
 ความเป็นธรรม แล้วก็ไม่มีประโยชน์กับพี่น้องประชาชนคนยากคนจนโดยส่วนรวมของประเทศ
 ดิฉันขออนุญาตท่านประธานว่าในพื้นที่จังหวัดแพร่ของดิฉันนี่นะคะ งบประมาณทั้งหมดที่ส่งมา
 ดิฉันได้ขอจากคณะกรรมการที่เป็นกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ว่า
 ทั้งหมดโครงการที่ขอมา ซึ่งส่วนใหญ่แล้วไม่ได้เป็นโครงการที่ทำให้พี่น้องประชาชนส่วนมาก
 ในเรื่องของน้ำกิน น้ำใช้ น้ำที่บริโภค หรือเกษตรกร แต่ส่วนใหญ่แล้วเป็นโครงการการท่องเที่ยว
 ค่ะท่านประธาน ดิฉันแล้วเศร้าใจจริง ๆ นะคะ แล้วก็ต้องกราบเรียนท่านคณะกรรมการ
 ท่านผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณนะคะ ว่าในส่วนของจังหวัดแพร่เราได้ฟังจากสำนักงาน
 การตรวจเงินแผ่นดินเมื่ออาทิตย์ที่แล้วท่านประธานคะ เราจะเห็นว่าสำนักงานการตรวจเงิน
 แผ่นดินได้ตรวจสอบการใช้งบประมาณของเทศบาลเมืองแพร่เมื่อคราวที่แล้ว ๓ โครงการ
 ๖๗ ล้านบาท เป็นโครงการปรับปรุงทัศนียภาพเขตเทศบาลเมือง โครงการปรับปรุงทัศนียภาพวัดหลวง
 โครงการปรับปรุงทัศนียภาพสถานที่ท่องเที่ยวทั้งหมดเป็นเงิน ๖๗ ล้านบาท แล้วเป็นโครงการที่มี
 การทุจริต แต่ปรากฏว่าในโครงการที่ส่งมาท่านคะ เกือบครึ่งหนึ่งของทั้งหมดที่โครงการส่งมา
 ดิฉันขออนุญาตว่าถ้าเป็นโครงการที่เป็นประโยชน์กับพี่น้องเกษตรกร หมายถึงทางด้านน้ำ
 ทางด้านถนนหนทางนี่ดิฉันเห็นว่าเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนนะคะ แต่โครงการทั้งหมด
 ที่ดิฉันได้ขอมานี้ะคะ โครงการประตูลู่ล้านนา ๓ ล้าน ๕ แสนบาท โครงการประตูลู่ล้านนา
 กิจกรรมสร้างสวนอนุรักษ์ไม้สักทอง ๔ ล้านบาท โครงการจังหวัดแพร่ประตูลู่ล้านนา
 ของพัฒนาชุมชน โครงการเมืองแพร่ประตูลู่ล้านนาของมหาวิทยาลัยเกษตร โครงการท่องเที่ยว
 ในแหล่งพลอยแหล่งสุดท้ายของประเทศ ๒๕ ล้านบาท โครงการจังหวัดแพร่ประตูลู่ล้านนา
 ๒ ล้าน ๕ แสนบาท โครงการเยอะมากไม่รู้จะอ่านอย่างไรนะคะ มันเยอะจริง ๆ แต่ดิฉันเห็นว่า
 โครงการเหล่านี้ไม่เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนนะคะ ดิฉันขอสนับสนุนในส่วนของที่
 ท่านเอาไปทำฝายน้ำล้น หรือว่าดำเนินการทำโครงการประปา โครงการฝายนี้ะคะน่าจะ
 เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน แต่โครงการที่เป็นส่วนที่จะต้องเอาไป แล้วมีการประมูล
 มีการให้เปอร์เซ็นต์กันนี่ดิฉันขอความกรุณาว่าตัดออกทั้งหมดเลยคะ อย่างน้อยที่สุด
 ถ้าท่านจะเอาโครงการเหล่านี้ไปในพื้นที่ใดก็ตามในประเทศไทยน่าจะดูประโยชน์
 ที่จะได้รับกับพี่น้องประชาชนในส่วนของเงินอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ท่านประธานคะ ดิฉันต้องกราบเรียนท่านว่าขณะนี้มีการสมัครแข่งขันในเรื่องของ อบจ. กับ ส. อบจ. นะคะ แล้วก็ขณะนี้เราก็มีหลายพรรคการเมืองส่งผู้สมัคร และในขณะเดียวกันก็มีพรรคการเมืองไปหาเสียงทำนองว่าถ้าเลือกพรรครัฐบาลแล้วจะได้งบประมาณอุดหนุนที่จะได้ ซึ่งดิฉันเห็นว่าตรงนี้จะไม่เป็นธรรมกับผู้สมัครโดยรวมทั่วประเทศ ต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ดิฉันขอฝากทุกจังหวัดคงเหมือนกันหมดนะคะ ทุกจังหวัดคงเหมือนกันหมดที่มีการเลือกตั้ง นายก อบจ. หรือ ส. อบจ. ถ้าสมมุติว่ารัฐบาลใช้งบประมาณตรงนี้ไปทำให้มีความเหลื่อมล้ำกัน ไม่เป็นธรรมกับพี่น้องประชาชนนะคะ มันก็จะส่งผลให้การจัดทำงบประมาณของท่านนี้ ไม่ประสบผลสำเร็จเลยนะคะ ดิฉันเห็นว่าถ้าอย่างนี้แล้วนี้ท่านไม่มีประโยชน์เลยที่จะทำ งบประมาณลงไปในพื้นที่ทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นดิฉันขอกราบเรียนท่านประธานนะคะว่า ขอให้ท่านดูเป็นกรณีพิเศษด้วยว่างบประมาณไหนที่ทางผู้ว่า ซีอีโอ ส่งมาเป็นประโยชน์กับ พี่น้องประชาชนหรือไม่อย่างไร ดิฉันฝากให้ท่านดูบ น้ำกิน น้ำใช้ให้ดีที่สุด แล้วก็ในส่วน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดิฉันดีใจด้วยนะคะกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั่วประเทศที่ท่านจะได้งบประมาณเพิ่มเติม แต่ขณะนี้มีการหาเสียงกันในการทำงบนี้ได้เฉพาะ ส่วนที่เป็นพรรครัฐบาลเท่านั้นถ้าชนะการเลือกตั้ง ซึ่งอันนี้คะท่านทั้งหลายต้องไปอธิบาย กับผู้สมัครของท่านนะคะว่า ไม่ใช่ เป็นบที่รัฐบาลต้องให้ความเป็นธรรมกับคนไทย ทั่วประเทศเหมือนกันแล้วก็เท่าเทียมกัน กราบขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณวิทยากรรับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์
ผมขออนุญาตเรียนถามผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมการธิการอีกครั้งนะคะ ไม่ทราบ
จะเรียนถามท่านที่ปรึกษาหรือกรรมการหรือประธานคณะกรรมการธิการดีนะคะว่า
ท่านพร้อมจะตอบสักรอบหนึ่งก่อนหรือเปล่า ก่อนผมอภิปราย ถ้าพร้อมเชิญเลยครับ
ท่านยกมือสิครับ ไม่อย่างนั้นประธานชี้ไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมการครับ

นายโกดิน พลกุล (กรรมการ) : ผม นายโกดิน พลกุล กรรมการ กระผม
ขออนุญาตเรียนชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ครับ เอาเรื่องของบ ๑๖,๕๗๐ ล้านบาท
ก่อน คือค่าใช้จ่ายในการปรับค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ คือการขึ้นเงินเดือน อยากจะเรียน
ชี้แจงว่า จริงครับกฎหมายเขาบอกว่า เวลาขึ้นเงินเดือนถ้าจะออกเป็นพระราชกฤษฎีกานั้น
ก็ต้องขึ้นทุกระดับ ซี ๑ ยัน ซี ๑๑ เท่ากันหมด เราก็บอกว่าทำไมไม่ขึ้นไปเลย ๕ เปอร์เซ็นต์
๗ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าอย่างนั้นขึ้นผู้น้อยก็ได้ประโยชน์มาก เรียนว่าถ้าขึ้นอย่างนั้น
ขึ้นผู้น้อยได้ประโยชน์น้อยกว่า ถามว่าเพราะอะไร เพราะว่าขึ้นผู้น้อยนั้นเงินเดือนต่ำ ขึ้นผู้ใหญ
เงินเดือนสูง ถ้าขึ้น ๗ เปอร์เซ็นต์เท่ากันนี่ครับ ผู้ใหญ่ได้มากกว่าผู้น้อยแน่นอน แต่ถามว่า
มีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้ขึ้นผู้น้อยนั้นสามารถที่จะได้มากกว่า เพราะไม่อย่างนั้นถ้าจะกำหนด
ไปว่าขึ้นผู้ใหญ่ว่าได้ ๒ เปอร์เซ็นต์ ขึ้นผู้น้อยได้ ๗ เปอร์เซ็นต์ ต้องไปออกพระราชบัญญัติ
จะเป็นเรื่องที่ข้าราชการไม่ได้เงินเดือนเมษายนนี้แน่นอน ดังนั้นกระบวนการดำเนินการตรงนี้
จึงบอกว่า ๓ เปอร์เซ็นต์ได้เท่ากันหมดตั้งแต่ขึ้นผู้น้อยจนขึ้นผู้ใหญ่ แต่สำหรับผู้ใหญ่ก็คือ
ซี ๑ ถึง ซี ๗ นี่นะครับ จะขึ้นเงินเดือนให้อีก ๑ ขั้นพิเศษ ดังนั้นเขาจะได้ไปเพิ่มอย่างนี้จาก
๓ เปอร์เซ็นต์แล้วได้ตรงนี้อีก เท่าที่จริงแล้วก็ประมาณอีก ๔ เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นขึ้นผู้น้อยตรงนี้
ก็จะได้มากกว่าขึ้นผู้ใหญ่ นี่ก็คือวิธีการขึ้นปกติ ซึ่งก็จะเหมือนกรณีที่เรารับเงินเดือนในอดีต
ที่ผ่านมา แต่การขึ้นเงินเดือนครั้งนี้หรือการปรับตรงนี้ มันไม่ได้เป็นเรื่องของการที่เราเพียงแค่

ขึ้นเงินเดือนจากที่เขาได้อยู่เท่านี้ขึ้นไป ๓ เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๗ เปอร์เซ็นต์ แต่มันมีแนวคิดอีกประการหนึ่งแทรกเข้ามาด้วย นั่นก็คือว่า ทำอย่างไรจะให้ข้าราชการที่จะได้รับค่าตอบแทน ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือนหรือรูปแบบอื่นก็ตามแต่นั้นะครับ มันสัมพันธ์กับงานที่เขาทำสัมพันธ์กับการที่จะถูกประเมินจากงานที่ทำ ตรงนี้เองจึงได้มีการกำหนดถึงเงินที่จะให้เป็นกรณีที่ไม่ใช่เป็นกรณีเงินเดือน ซึ่งเมื่อก่อนท่านสมาชิกได้กล่าวไปนี้ อย่างกรณีที่ผู้บริหารระดับสูง อย่างเช่นผู้ว่า ซีอีโอ หรือระดับอธิบดีนั้นะครับ ก็อาจจะได้เงินอีก ได้เงินตรงไหน ก็ได้ เงินตรงที่ว่า ที่ท่านให้คำรับรองในการปฏิบัติงานไปนี้ ท่านต้องปฏิบัติให้ได้ตามนั้น ตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ถ้าท่านปฏิบัติได้ ท่านก็มีสิทธิจะได้รับที่เราพูดไป ๓๐,๐๐๐ บาทนี้ ก็คือโดยเฉลี่ยโดยประมาณ ตรงนี้ท่านมีสิทธิได้ แต่ไม่ใช่ว่าทุกคนจะได้ ถ้าท่านไม่สามารถผ่านการประเมินได้ ท่านก็ไม่ได้ ไม่ใช่ว่าเป็นกรณีผู้ใหญ่นะครับ ๓ เปอร์เซ็นต์แล้ว ทุกคนก็ได้อีก ๓๐,๐๐๐ บาท ไม่ใช่ท่านต้องทำงานให้เห็นว่าท่านมีประสิทธิภาพจริง ๆ ตามคำรับรอง และตามการชี้วัดที่มีการประเมิน ถ้าท่านทำได้อย่างนั้นก็สมควรจะได้ เพราะว่าที่ผ่านมาในระบบราชการเรา เราก็อยู่แบบดั้งเดิมมา ก็คือก็ทำกันไปอย่างนี้ ถึงเวลาขึ้นเงินเดือนก็ขึ้นทั้งระนาบไปอย่างนี้ ฉะนั้นการวัดประสิทธิภาพการทำงาน การปรับเปลี่ยนระบบการทำงานต่าง ๆ เราก็ไม่ได้ใส่ลงไปเท่าที่ควร

อีกกรณีหนึ่งก็คือเป็นกรณีที่ไม่ได้ให้กับตัวบุคคล แต่ให้กับตัวหน่วยงานทั้งหน่วยงาน ยกตัวอย่างเช่นระดับกรมทั้งหมด กรมของท่านไปตกลงมา ซึ่งเวลานี้ก็มี ๓ แบบ แบบแรกก็คือ ไม่ได้ตกลงอะไร แบบที่ ๒ คือไปตกลง ตกลงมีคำรับรองว่าจะทำให้ได้อย่างโน้นอย่างนี้ พร้อมกับตัวชี้วัดต่าง ๆ แบบแรกที่ไม่ได้ตกลงนั้นก็ประเมินเหมือนกัน ถ้าประเมินแล้วผ่านตัวชี้วัดซึ่งเบากว่า เพราะว่าท่านยังไม่พร้อมที่จะมีคำรับรองลักษณะที่ว่าท่านพร้อมจะปฏิบัติให้ถึงเป้าอย่างโน้นอย่างนี้ ท่านก็อาจจะได้ ๑๕ ล้านบาทโดยประมาณ ก็เอาไปแบ่งกันทั้งกรม แต่ถ้าเป็นกรมที่มีการรับรอง บอกว่าท่านจะสามารถทำได้อย่างโน้นอย่างนี้ ผ่านตัวชี้วัดผ่านการประเมินทั้งหมดแล้ว ท่านเอาไป ๒๕ ล้านบาท ก็เอาไปแบ่งกันในหมู่ผู้ปฏิบัติงานทั้งหมด -----

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๔๖/๑

ดังนั้น แนวคิดตรงนี้การขึ้นเงินเดือนข้าราชการเราไม่ได้ขึ้นแบบแฟลต (Flat) เหมือนแต่ก่อน เอาไป ๗ เปอร์เซ็นต์เท่ากันหมด หรือว่าระดับสูงเอาไป ๓ เปอร์เซ็นต์ ระดับล่างเอาไป ๗ เปอร์เซ็นต์ เอาไป ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วแต่ซีเล็ก ซีใหญ่ต่าง ๆ หรือระดับกลาง อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งอันนั้นต้องไป แก่ พ.ร.บ. แต่ถ้าในกรอบที่กฎหมายให้ทำได้ ซึ่งก็ได้มีการถามมาในช่วงของกรรมาธิการแล้วว่า ตรงนี้จะทำอย่างไร ในชั้นวาระ ๑ ว่าต้องไปแก่ พ.ร.บ. หรือเปล่า คำตอบก็คือไม่ต้อง นั่นโดยสรุป นะครับก็คือว่า ระดับทุกคน ซี ๑ ถึง ซี ๑๑ ได้ ๓ เปอร์เซ็นต์ แต่ ซี ๑ ถึง ๗ ขึ้นเงินเดือนให้อีก ๑ ขึ้นไป ก็จะได้เพิ่มตรงนี้เข้ามา นี่ก็เป็นเงินประมาณ ๑๑,๐๐๐ ล้านบาท ส่วนอีกประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้น สำหรับข้าราชการระดับสูงที่จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบสำคัญ ถ้าท่านสามารถผ่านการประเมินตามที่ท่านได้ตกลงเอาไว้ ท่านก็มีสิทธิได้เงินตัวนี้ไป และคนหนึ่ง ก็ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่ใช่ว่าได้ทุกคนที่เรียนแล้ว กรณีที่ ๒ ก็คือหน่วยงานที่มีสิทธิได้ ก็เอาไป เฉลี่ยกันทุกคน ดังนั้นเงินเดือนก็ได้ขึ้นทุกคน ขณะเดียวกันถ้าจะได้เงินเพิ่ม อาจจะเรียกว่า โบนัส (Bonus) ตรงนี้นะครับ ก็ต้องทำงาน พรูฟ (Prove) ให้เห็นว่าทั้งองค์กรนั้นมี ยูนิตี (Unity) มีความสามัคคี มีความสามารถที่จะทำงานตามที่ตกลง ตามที่รับปากกันไว้ได้ อันนี้ก็เป็นมาตรการ ที่อาจจะแตกต่างจากในอดีต คือเป็นการกระตุ้นเพื่อให้เกิดการทำงานในส่วนตรงนี้ขึ้นมา

ในส่วนของเงิน ๑๔,๕๙๐ ล้านบาท ค่าใช้จ่ายตามมาตรการการพัฒนา แล้วก็ บริหารกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ท่านจะเห็นว่าวัตถุประสงค์ตรงนี้ บางทีอาจจะมอง ต่างกัน คือเรามองว่า ข้าราชการวัย ๕๐ ปี กำลังมีความรู้ กำลังเข้มแข็ง โดยเฉพาะครูหรืออาจารย์ ทำไม่ปล่อยเขาออก ส่วนหนึ่งอาจจะมียูอยู่อย่างนั้นจริง ดังนั้นหลักเกณฑ์จึงบอกว่า ต้องไม่ใช่ เป็นงานหรือสาขาอาชีพที่ขาดแคลนนะ อย่างไรก็ตามเราจะเห็นว่ากระบวนการในการทำงาน ข้าราชการทั่วประเทศ ๒ ล้านกว่าคน รวมทุกฝ่ายหมดแล้ว เรามองว่าทำอย่างไรจะให้ข้าราชการ มีจำนวนที่ลดลง ทำอย่างไรภารกิจต่าง ๆ จะผลักไปให้ภาคเอกชนทำ หรือผลักไปให้ท้องถิ่นทำ แต่ท้องถิ่นก็ยังถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกแบบหนึ่ง แต่วัตถุประสงค์ใหญ่ การจะผลักดันภารกิจ หลายอย่าง ซึ่งราชการไม่ควรทำไปให้ท้องถิ่นทำ ถ้ามารวมลักษณะอะไร ประการหนึ่งก็คือการปรับปรุง

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๔๖/๒

กำลังคน ราชการอยู่กันมานานะครับ บางทีอยู่ที่นี่ก็ดูแล้วไม่มีโอกาสไปไหน แล้วก็ทำงานไปวันหนึ่ง ๆ อยู่เป็นซี ๘ จะขึ้นซี ๙ หรือซี ๙ จะขึ้นซี ๑๐ ไม่มีตำแหน่งเลย ก็อยู่ไปวันหนึ่ง ๆ ถามว่าจะปรับถ่ายตรงนี้อย่างไรให้คนรุ่นใหม่ ๆ ขึ้นมาทดแทนได้บ้าง แต่คนรุ่นใหม่ที่ว่านี้ไม่ใช่จะไปเอาซี ๗ มาแทนซี ๙ มันก็ไล่กันไป ถูกไหมครับ คนจะขึ้นซี ๙ ได้ก็ต้องซี ๘ จะไปขึ้นซี ๑๐ ก็ต้องซี ๙ อย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นจริง ๆ แล้วมันไม่ได้เป็นปัญหามากมายนัก ถ้าซี ๑๐ ออกไปส่วนหนึ่ง ซี ๙ ก็ขึ้นมาทดแทนได้ จริง ๆ แล้วเงินใช้น้อยกว่านะครับ เพราะซี ๑๐ อาจจะกินเงินขึ้นไปเต็มแล้ว ซี ๙ ที่ขึ้นมาจะกินบนฐานต้น ๆ เท่านั้นเอง ฉะนั้นการจ่าย คนที่มาเป็นซี ๑๐ คนใหม่อาจจะจ่ายเงินน้อยกว่าด้วยซ้ำไป แต่ทั้งหมดมันเกิดการเปลี่ยนแปลงตรงที่ว่าคนรุ่นใหม่ ๆ ได้ขึ้นมารับผิดชอบมากขึ้น คนรุ่น ๕๐ ปี ไม่ใช่ว่าเขาไม่เอาไหน เพราะหลายคนที่มีศรัทธาใจนั้นอาจจะเป็นคนเก่ง คนดี ถามว่าเขาไปไหน เขาออกไปสู่ภาคเอกชน สิ่งที่สังคมนี้ต้องการก็คือผู้ประกอบการรายใหม่ ข้าราชการเหล่านี้มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญกับระบบราชการ เข้าใจระบบกลไกต่าง ๆ เมื่อออกไปประกอบการเขาก็สามารถที่จะ น่าจะทำได้ดีกว่าประชาชนทั่ว ๆ ไปที่อาจจะขาดความรู้ หรือประสบการณ์ในแง่ของการทำงานต่าง ๆ มาพอสมควร ฉะนั้นคนเหล่านี้ก็จะไปเสริมภาคเอกชนให้เข้มแข็งขึ้น มีธนาคาร เอสเอ็มอีส์ (SMEs) อะไรต่าง ๆ ที่จะให้คำปรึกษาว่าท่านจะไปประกอบธุรกิจอะไรบ้าง ขณะเดียวกันก็มีเงินติดกระเป๋าออกไปเพื่อจะไปทำงานต่าง ๆ ฉะนั้นคนไม่ได้ไปไหน ก็คือออกจากจุดนี้ของสังคมไปสู่อีกจุดหนึ่งของสังคม อาจจะมีคำถามว่า แล้วพวกอาจารย์มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตรงนี้แต่ละแห่งเราก็มอบอำนาจให้เขาไป เขาก็ดูแลกัน ในลักษณะที่ให้สมเหตุสมผล อย่างครูเราถามมานี้ ครูนี้กระทรวงศึกษาธิการเขาถือว่าไม่ใช่สาขาอาชีพขาดแคลน เขาก็ว่าเป็นสาขาอาชีพที่ยังมีครูจะขึ้นมารอบรรจุอีกเยอะแยะที่เป็นครูอัตราจ้างทั้งหลาย แต่เมื่อออกไป ถ้าสมมุติเป็นครูที่มีความรู้ ความสามารถ หรือมีทักษะเฉพาะทาง เขาให้ออกใหม่ คำตอบคือเขาไม่ให้ออก เขาก็ว่าเป็นบุคลากรอย่างนี้ต้องเอาไว้ แต่ถ้าทั่ว ๆ ไปแล้วออกไปแล้วใครก็ขึ้นมาทดแทนได้ อย่างนี้เขาให้ออก มันไม่ใช่ถ้าใครมาเสนออยากจะออกก็ออกได้หมดทุกคน ในมหาวิทยาลัยก็เช่นเดียวกัน เข้าใจว่าบางมหาวิทยาลัยก็กำหนดถึงระดับ

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๔๖/๓

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไปไม่ให้ออก เพราะว่าบางแห่งสาขานั้นอาจจะไม่ขาดแคลน แต่งานมันมีเยอะ คนมันมีน้อย เขาก็อาจจะไม่ให้ออก อันนี้ก็ให้หัวหน้าส่วนราชการไปดู แอดจัสต์ (Adjust) ให้เหมาะสม ว่าควรจะเป็นอย่างไร เพราะจะไปวางมาตรฐานกลางว่าอันนี้ห้าม อันนี้ให้ บางทีมันไม่สามารถจะตอบได้ทุกหน่วยงาน แน่นนอนเราขยับอายุ ซึ่งเราจะเสนอกฎหมายขยับอายุ ครูปาอาจารย์จากที่เกษียณ ๖๐ ปี ให้อาจจะขึ้นไปถึง ๗๐ ปี อันนี้มันอีกประเด็นหนึ่ง เรามองว่า ถ้าคน ควอลิไฟ (Qualify) ท่านอยู่ได้ถึง ๗๐ ปี แต่ถ้า ๕๐ ปี ท่านมีโอกาสเลือก ณ วันนี้ว่าท่านอยากจะอยู่หรือไม่อยู่ แต่การเลือกของท่านนั้นถ้าเป็นเรื่องที่ว่าท่านเป็นอาจารย์ที่มีทักษะเฉพาะทาง หรือเป็น ผศ. เป็น รศ. ในมหาวิทยาลัยแล้ว เขาไม่ให้ออกนะ ฉะนั้นตรงนี้ทางราชการก็จะไม่ได้ขาดแคลนท่านเหล่านี้ไป ถ้าท่านจะออกท่านก็ต้องออกเอง ไม่ได้เงินติดกระเป๋าไปเท่านั้นเอง งานนี้ก็ถือว่าอยากจะสนับสนุนให้ท่านออกไป -----

กลุ่มนี้คือกลุ่มที่สมัครใจ มันจะมีอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องหย่อนสมรรถภาพ ตรงนี้ถ้าประเมินแล้วพวกนี้ ๕ เปอร์เซนต์นี้หย่อนสมรรถภาพแบบแยเลย ซึ่งที่ผ่านมานี้ในกฎหมายเราก็สามารถให้ออกได้ แต่ส่วนใหญ่เราก็ไม่ได้ทำ ส่วนมากเราก็จะเอื้ออาทรกันก็เอาอยู่กันไป แต่เวลานี้มันต้องปรับตรงนี้ ก็เมื่อประเมินแล้วว่าท่านหย่อนสมรรถภาพใช้ค่าง่าย ๆ นะครับ ก็เอามาอบรม มาสัมมนา ถ้าท่านผ่านตรงนี้แล้วท่านมีสิทธิเลือกจะออกอีกก็ได้ หรือถ้าท่านผ่านก็ทำงานต่อก็ได้ แต่ท่านไม่เลือกออกเขาประเมินท่านใหม่รอบ ๒ ไม่ผ่านตอนนี้อาเอาท่านออกนะเพราะท่านหย่อนสมรรถภาพ ผมว่านี่ก็เป็นระบบปกติที่ต้องมีการปรับ ต้องมีการเกลี้ยเพื่อให้เกิดพลังเกิดการทำงานในระบบที่จะตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมมากขึ้น เพราะว่ารัฐบาลมองว่าสังคมนั้นเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงมากขึ้นเราคงต้องพัฒนาหรือปรับปรุงการเกลี้ยคนเข้าสู่ภาคการผลิตหรือภาคการทำงานต่าง ๆ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้นนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าเรามองคนละปรัชญาคนละมุมมองมันก็อาจจะพูดกันคนละแบบไป อันนี้ก็ได้ทำตรงนี้ไป

อีกส่วนหนึ่งที่ผมขอชี้แจงในเบื้องต้นก็คือ ในเรื่องของงบผู้ว่า ซีอีโอ นี่นะครับ ผมอยากเรียนอย่างนี้ครับว่าในงบปี ๒๕๔๗ งบประมาณรายจ่ายประจำปีนี้นะครับ ส่วนนี้เอาไปใช้ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ๗๕๐ ล้านบาทที่เราให้ผู้ว่าไปคนละ ๑๐ ล้านบาท อีก ๒,๒๕๐ ล้านบาทนั้นก็เอามาใส่โครงการต่าง ๆ ตรงนี้เองที่อยากจะเรียนว่าก็เหมือนกับเป็นการทดลองการนำร่อง ผมขออนุญาตอธิบายสั้น ๆ ท่านประธานครับ คือคอนเซ็ปท์ (Concept) นี้ ถ้าท่านประธานเห็นการทำงานงบประมาณของเรานะครับ ในอดีตที่ผ่านมาเราทำจากไหนครับ ทำจากส่วนกลางทั้งสิ้นก็คือจากกระทรวง จากกรมเสนอคำขอ งบประมาณมา ผู้ว่าที่อยู่ในจังหวัดไม่เคยมีส่วนในการจะเสนอ หรือเห็นว่างบประมาณนั้นของจังหวัดเขาควรจะทำอะไร อย่างไรบ้าง ยิ่งระดับกลุ่มจังหวัดเล็กพูดเพราะไม่มีการพูดถึงกลุ่มจังหวัด ดังนั้นงบประมาณก็คือ กรม กระทรวง ดูแล้วบอกว่าฉันจะทำนี้ทำนี้ ผู้ว่าก็แค่ว่าไปเป็น โอเปอเรเตอร์ (Operator) ระดับหนึ่งหรือว่าแค่ไปดูแลติดตามในจังหวัดของตัวเองเท่านั้น ขณะนี้คอนเซ็ปท์มันเปลี่ยนไป ซึ่งมันก็เริ่มต้นตั้งแต่งบประมาณปี ๒๕๔๗ ถือว่านำร่องแล้วพอปี ๒๕๔๘ จะยิ่งชัด หรือบอกกลางปีที่จะเห็นนี้นะครับก็คือว่า ทำอย่างไรที่จะให้การจัดทำงบประมาณนั้นมันมีข้อเสนอมาจากจังหวัดขึ้นมา ด้วยเหตุนี้เองที่เมื่อที่บางท่านได้กล่าวไปว่า

รอนายกไปพิจารณาแล้วก็จบ ไม่ใช่ครับ คือคำเสนอของงบประมาณนั้นมันจะขึ้นมาจากจังหวัดแล้วก็ไปบรรจุไหนครับ บรรจุไปในงบประมาณของกรมนี้ละ ของกระทรวงนี้ละ แต่เมื่อเสนอขึ้นมาจากจังหวัดขึ้นมาเป็นขั้นเป็นตอนต่าง ๆ ท้ายที่สุดก็ผ่านรอนายก แล้วก็ไปสำนักงบประมาณเหมือนเดิม เพียงแต่ว่าคำขอไม่ใช่ว่าผูกขาดโดยกระทรวง โดยกรมนะ เอาข้างล่างขึ้นมา เขาถึงตั้งกรรมการ ๓ ระดับ

ระดับแรก คือระดับชาติท่านนายกเป็นประธาน อันนี้ก็มาดูบูรณาการทั้งหมด

ระดับที่ ๒ คือระดับกลุ่มจังหวัด อันนี้รอนายกเข้าไปดู

ระดับที่ ๓ คือระดับจังหวัดเอง อันนี้ผู้ว่าไปดู ระดับจังหวัดที่ผู้ว่าดูนี่นะครับ ก็จะมีตัวแทนทั้งองค์กรปกครองท้องถิ่น ตัวแทนภาคเอกชน ตัวแทนภาคประชาชน รวมกับส่วนราชการต่าง ๆ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ระดับกลุ่มจังหวัดก็เช่นเดียวกันก็จะมีตัวแทนภาคประชาชน ตัวแทนของเอกชน ตัวแทนของภาคราชการ ก็เพื่อจะได้ดูไล่เป็นสเต็ป ๆ (Step) ขึ้นมา ทั้งหมดนี้คือทำขอ คำขอนี้อาจจะเข้ามา สมมติว่า ๒ ล้านล้าน สมมติว่าเขาต้องไปดูอีกทีว่าคำขอเหล่านี้ สมมติเรามีเงินแค่ ๑ ล้าน ๑ ล้านล้านก็มาดูว่าคำขอ ๒ ล้านล้านนี้มันควรจะฟิต อิน (Fit in) แค่เป็น ๑ ล้านล้านได้อย่างไร ดังนั้นท่านจะเห็นว่าต่อไปนี้ความต้องการของผู้คนในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศมันจะได้รับการสะท้อนผ่านทั้งองค์กรปกครองท้องถิ่น ผ่านทั้งระดับผู้ว่าราชการจังหวัดขึ้นมาถึงระดับต่าง ๆ จนกระทั่งเป็นโครงการของกระทรวง ของกรม ระยะยาวต่อไปในอนาคตงบประมาณมันก็จะเปลี่ยนแนวไปอีกแล้ว ถ้าตัวนี้มันไปได้และมีผลดีเพราะมันจะทั่วถึงมากขึ้นนี่นะครับ ต่อไปนี้กระทรวง กรม ต่าง ๆ การตั้งงบประมาณนั้นคงเป็นเรื่องของการอำนวยความสะดวกเป็นหลัก เรื่องโอเปอเรชั่น (Operation) ปฏิบัติการนั้นมันจะลงไปสู่ระดับจังหวัด ซึ่งจะประกอบด้วยทั้งผู้ว่าและท้องถิ่นจะเป็นคนที่จะไปดูแลต่อไป เราจะเห็นว่าอย่างนั้นการใช้เงินต่าง ๆ จะสะท้อนความต้องการที่เป็นจริงของประชาชนในระดับพื้นฐานมากขึ้น มากกว่าที่ส่วนกลางเป็นคนคิดตัดสินใจให้ ซึ่งผมได้กราบเรียนในที่ประชุมกรรมาธิการแล้วว่าหลายโครงการนั้นเขาคิดจากส่วนกลาง ผมเคยยกตัวอย่างเขื่อนทดน้ำบางปะกงก็สร้างขึ้นมา เสร็จแล้วก็ใช้ไม่ได้ต้องเปิดไว้ แล้วก็วางท่อเพื่อไปสูบน้ำเหนือเขื่อน วางเสร็จไม่มีน้ำให้สูบเลยไปซื้อที่ดินขุดบ่อเพื่อสูบน้ำ -----

นี่ก็คือสิ่งที่เกิดขึ้น ก็เพราะว่าท้องถิ่นเขาไม่ได้เสนอว่าเขาเป็นอย่างไรเราไม่รู้ เราบอกว่าเราจะเอาอย่างนี้ก็สวนเบี่ยงลงไป นี่คือปัญหาที่เกิดขึ้น เวลานี้ก็เอาใหม่ให้ระดับล่างเสนอขึ้นมาแล้วก็มานุรณาการระดับกลุ่มจังหวัด แล้วมานุรณาการระดับประเทศว่าจะทำกันอย่างไร ในส่วนตรงนี้เองถ้าท่านถามว่าให้ไปจังหวัดละ ๒๐ - ๓๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๔๗ งบประมาณปีนี้นะครับ ก็เป็นเบื้องต้นก็เป็นการคุยกันระหว่างทางโครงการที่ผู้ว่าเสนอมาประมาณแสนล้านบาทนี่นะครับ ต้องเข้าใจว่ามันก็มีทั้งบางอันควรจะเป็นส่วนกลางทำ บางอันก็น่าจะร่วมกันระหว่างกลุ่มจังหวัด บางอันก็เป็นเรื่องของจังหวัดนั้นโดยแท้ ของจังหวัดนั้นโดยแท้บางที่ท่านก็เสนอเยอะ ท่านก็คงเข้าใจครับ ถ้าท่านเคยจัดทำงบประมาณทุกคนก็เสนอ ๆ เข้ามา เงินควรจะใช้สัก ๑๐๐ บาท ก็เสนอไปสัก ๒๐๐ บาท เพื่อเขาตัด นี่คือระบบมันจะเป็นอย่างนั้นอยู่ เวลานี้ก็เลยต้องมาเคร่งครัดมาดูกันเพียงแต่ครั้งแรก ๆ ระยะแรก ๆ มันอาจจะไม่เป๊ะ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ต่อมาก็เห็นแล้วว่าโครงการหลายโครงการนี้ถ้าสนับสนุนให้จังหวัดเขาทำต่อมันจะเป็นประโยชน์ แล้วจะสามารถวัดได้ง่ายนิดเดียวครับ เมื่อเอาลงไปใส่แล้วอย่างน้อยที่สุด จีดีพี (GDP) จังหวัดมันขึ้นใหม่ เวลานี้เราไปดูละเอียดถึงขนาดที่ว่าจังหวัดนี้ถ้าจะทำสิ่งนี้ต่อไปแล้วรายได้มันต่ำเหลือเกิน มันไม่ได้ช่วยอะไรเลย เราเปลี่ยนตรงนี้ได้ไหม อย่าไปทำอย่างเดิมได้ไหม เปลี่ยนเป็นอีกอย่างได้ไหม ถ้าเปลี่ยนอีกอย่างจะใช้เวลาเท่าไร เตรียมการอย่างไร ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้ มันก็จะเหมือนเดิมหมด เงินที่มันใส่ลงไปมันก็จะเสียหายเยอะ ผมคิดว่าถ้าใช้วิธีการอย่างนี้สักระยะหนึ่งมันน่าจะเป็นผลดี เวลานี้เราก็ตกลงไปแล้ว อย่าง ๒๐ - ๓๐ ล้านบาทที่จังหวัดได้ไปนี่ โครงการหลากหลายอยากจะเรียนว่าตั้งแต่ ๔๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท จนถึง ๑๐ ล้านบาทก็มี ตรงนี้เองก็ให้แนวทางไปบอกว่าท่านทำไปนี้ ๓ เดือนท่านรู้แล้วว่าเวิร์คไม่เวิร์ค ไม่เวิร์คให้เลิกให้หยุดไปทำอย่างอื่น ปรับตรงนี้เสีย เพราะที่ผ่านมาราชการนี่นะครับทำจนกระทั่งมันจบ แล้วก็แจ้ง แล้วก็เลิกไป อันนี้เราเสียหายเยอะด้วยลักษณะอย่างนี้ ถามว่าทำไม ผมก็เคยถามเขาบอกว่าประมูลไปแล้วต้องทำให้จบ ผมยกตัวอย่างวางท่อไปสูบน้ำเหนือเขื่อน มันไม่มีน้ำให้สูบน้ำนี้คุณวางมาได้สัก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ต้องเลิกแต่คุณไม่เลิก คุณวางให้ครบ ๑๐๐ เพื่อสูบน้ำไป อย่างนี้เป็นต้น ถูกไหมครับ มันไม่ควร

จะเกิดขึ้นอย่างนี้อีกต่อไป ดังนั้น ผมจึงคิดว่าถ้าเราสามารถทำตรงนี้ได้ก็น่าจะเป็นประโยชน์กับที่เอาไปใช้ครั้งนี้เขาถึงบอกว่าใน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ในส่วนของผู้ว่า ซีอีโอ จังหวัดหนึ่งอาจจะได้รับการจัดสรรอีกโดยประมาณ ๓๐๐ - ๕๐๐ ล้านบาท เอาไปดูกัน ซึ่งในส่วนของผมที่ประชุมไปก็บังคับไปบอกอย่างน้อย ๑ โครงการในกลุ่มจังหวัดที่ท่านเสนอนี้ต้องเป็นโครงการแบบบูรณาการ ไม่ใช่เป็นของจังหวัดท่านโดด ๆ ยกตัวอย่างเช่น กลุ่มนี้จะทำเรื่องอีสาน เรื่องใหม่ หรือจะทำเรื่องโคนม ลองไปดูสิว่ามันบูรณาการกันอย่างไร เพราะจังหวัดท่านติดต่อกันหมด ไม่ใช่ว่าต่างคนก็ต่างเสนอต่างคนก็อยากมีโรงพาสเจอร์ไรซ์หมด ทำเป็นนมผงหมด อย่างนี้เป็นต้น มันก็จะเสียหายสิ้นเปลือง แล้วดีไม่ดีตัว ซัพพลาย (Supply) ไม่มีพอ ไปดูร่วมกันว่าควรอยู่ตรงไหนอย่างไร อย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นถ้าเราสามารถทำได้ลักษณะนี้จังหวัดได้เงิน เงินที่ว่านี้ไม่ได้หมายความว่าให้ผู้ว่าเอาไปจ่าย ๓๐๐ ล้านบาท ๕๐๐ ล้านบาทนะครับ คือท่านเสนอขึ้นมาเพื่อเข้ามาสู่ในระบบใหญ่ แต่มาจากข้อเสนอของท่าน ผมคิดว่าถ้าใช้ระบบนี้ไปอีกสักระยะหนึ่ง ต่อไปการจัดงบประมาณมันจะสะท้อนความเป็นจริงของรากหญ้าได้มากขึ้น ดังนั้นก็เลยขอเรียนชี้แจงว่าตรงนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ว่าใครจะไปคิดขึ้นมาแล้วก็ไม่มีโครงการรองรับ ไม่ใช่ครับ มันมีโครงการรองรับ เพียงแต่ว่าโครงการที่ว่านี้นะครับจะต้องมีการ สกรีน (Screen) กันอีกทีหนึ่ง มีโครงการอยู่แล้วสกรีนให้เหมาะสมแล้วอาจจะต้องปรับแก้บางส่วนเพื่อให้ตอบสนองต่อการใช้เงินให้ได้ประโยชน์สูงสุดครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับท่านกรรมาธิการวราเทพ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมาธิการ ขอใช้เวลาได้ตอบชี้แจงในช่วงนี้ก่อนครับ ผมคิดว่าประเด็นที่ท่านผู้เสนอคำแปรญัตติซึ่งทั้งกรรมาธิการเสียงข้างน้อย แล้วก็ผู้ที่เป็นสมาชิกในสภานี้ให้ความสนใจก็คงจะอยู่ที่ ๒ - ๓ ประเด็นหลัก ๆ ประเด็นแรก ก็คงจะประเด็นเรื่องงบประมาณค่าใช้จ่ายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนา

ประเทศที่ยั่งยืน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท อีกประเด็นหนึ่ง ก็คือประเด็นเรื่องของเงินอุดหนุน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนประเด็นอื่นนั้นท่านที่ปรึกษากรรมมาธิการท่านรองนายก
ได้ตอบไปแล้วนะครับ

ในส่วนของประเด็นเรื่อง ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับว่า
เป็นประเด็นที่ท่านสมาชิกให้ความสนใจกันมาก แล้วก็มีผู้เสนอคำแปรญัตติค่อนข้างมาก
กรรมมาธิการก็ได้ใช้เวลาในเรื่องนี้มากกว่าทุกเรื่อง ในการที่จะหาข้อมูล ในการที่จะให้
เจ้าหน้าที่ได้ชี้แจง แล้วสุดท้ายก็เป็นไปอย่างที่เราได้เห็นว่กรรมมาธิการเสียงส่วนใหญ่
ก็ยังเห็นว่ามีคามจำเป็นที่จะสนับสนุนบ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนี้ไว้ต่อไป -----

ด้วยเหตุผลก็คือว่าหลักการที่เสนอเงิน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ถ้าอภิปรายกันบอกว่าไม่มีกรอบ ไม่มีแผนงาน ไม่มีรายละเอียดเลยก็คงจะไม่ถูกต้องนัก ถ้าพูดอย่างนั้นก็จะเป็นการเข้าใจผิดว่า เราไม่มีเรื่องที่จะให้รู้ ให้ทราบเลย คงไม่ใช่ถึงขนาดนั้นนะครับ ก็มีกรอบ มีแผนงาน เรื่องทั้งหมด ก็มีเอกสารชัดเจน ผมคงไม่ใช่เวลาที่ประชุมสภาแห่งนี้ได้อ่านทั้งหมดนะครับ แต่เรียนว่ากรอบ ของการใช้เงินงบประมาณ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนั้น มันมีที่มาก็คือว่าแนวคิดของการที่จะใช้เงิน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศ ก็คือการใช้เงินกระตุ้นเศรษฐกิจ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท เมื่อเราเริ่มกระตุ้นเศรษฐกิจได้แล้วก็เริ่มที่จะต้องมีเม็ดเงินเข้าไปเพื่อไป ปรับประสิทธิภาพทางการแข่งขันเป็นปีที่ ๒ และปีที่ ๓ ก็คือว่าเพื่อเสริมศักยภาพในการแข่งขัน และพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน ซึ่งท่านก็คงจะได้เห็นว่าตามแนวนโยบายของรัฐบาลนี้ได้ดำเนินการ ในเรื่องนี้สำคัญไม่น้อยไปกว่าการพัฒนาภายในประเทศ หลาย ๆ เรื่องที่ไปสู่ระดับรากหญ้า นะครับ โดยในกรอบของการใช้เงิน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ๑. ก็คือเพื่อพัฒนาและปรับทิศทาง ของประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่มีสมรรถนะสูง มุ่งเน้นการวิจัย พัฒนาและนวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ของประเทศ มีทั้งหมดหลายข้อซึ่งผมขออนุญาตไม่อ่าน แต่ทั้งหมดนั้นก็ถือว่ามีความจำเป็น ที่จะต้องไปดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งไม่สามารถจัดในงบประมาณของกระทรวง เหมือนงบประมาณทั่วไปได้ แล้วในเวลาอันจำกัดที่เป็นงบเพิ่มเติมเป็นไปไม่ได้ที่จะไปจัด งบประมาณลงในกระทรวงต่าง ๆ ในเวลาอันจำกัดที่เราใช้เวลาใช้เงินอีกครั้งปี นั้นก็เป็นที่มา และเป็นเหตุผลหนึ่ง ก็จะตอบประเด็นแรกว่ามีกรอบและแผนงานอย่างน้อยก็ให้เห็นทิศทาง ไม่ใช่หมายความว่าไม่มีอะไรเลยนะครับ ถ้าพูดว่าไม่มีอะไรเลยนี่คนที่ไม่ได้ฟังการอภิปราย ตลอดก็จะตกอกตกใจว่ารัฐบาลกำลังจะมาขอแถมเงิน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทไปโดยไม่มีทิศทาง นอกจากทิศทางแล้วยังมีกรอบแผนงาน ซึ่งกรอบแผนงานก็ได้มีการชี้แจงในกรรมาธิการ ไปด้วยว่ากรอบแผนงานจะเอาไปใช้ในด้านใดบ้างนะครับ แผนงานผมยกตัวอย่างนะครับ เป็นแผนงานใหญ่ ๆ ประมาณ ๖ แผนงาน ได้อภิปรายในวาระ ๑ ไปแล้ว แต่ขอยกตัวอย่าง ตรงนี้อีกนิดเดียวก็คือว่า แผนงานที่จะใช้เงิน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทก็คือแผนงานที่จะ ดำเนินการตามโครงการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปี ๒๕๔๗ ก็คือเงินปี ๒๕๔๗ ที่ได้จัดไปแล้วว่าด้วยการวิจัย การพัฒนาแล้วการแข่งขัน

ของประเทศที่ไม่เพียงพอที่คิดว่ามีความจำเป็นต้องใช้ต่อ ก็จะใช้เงิน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนี้ไปเสริมในเรื่องนี้ต่อเนื่องจากเงินงบประมาณปกติ

แผนงานที่ ๒ ก็คือแผนงานโครงการที่สอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์เพื่อการแข่งขันทางเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งจะมีเรื่องของการมุ่งไปสู่ความเป็นเลิศในตลาดโลก การพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ

เรื่องต่อไปก็คือเรื่องมุ่งเน้นสภาพแวดล้อมที่ดีต่อการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ มีหมคนะครับแผนงานที่เราคิดว่าจะไม่มีอะไรเลย ก็ไม่ใช่ครับ ก็คิดว่าคงพอจะตอบคำถามให้ท่านที่เป็นห่วงนั้นได้สบายใจว่าได้มีกรอบแผนงาน หรือแม้กระทั่งบางโครงการก็ได้ระบุไปเลยนะครับ เช่น แผนงานโครงการตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล เช่น ค่าใช้จ่ายตามนโยบายในการบริหารงานแบบบูรณาการของผู้ว่าราชการจังหวัด ค่าใช้จ่ายแผนงานยุทธศาสตร์เรื่องความปลอดภัยด้านอาหาร ซึ่งก็มีเงินงบประมาณคร่าว ๆ นะครับ อย่างเช่นเรื่องของยุทธศาสตร์ความปลอดภัยด้านอาหารวงเงินประมาณ ๑,๘๐๐ ล้านบาท หรือแม้กระทั่งเรื่องของการจัดตั้งสำนักงานบริหารพัฒนาองค์ความรู้วงเงินประมาณ ๔๐๐ ล้านบาท ซึ่งกรรมการในที่ประชุมวันนั้นก็สนับสนุนว่าการพัฒนาในเรื่องของสำนักงานบริหารองค์ความรู้ก็มีความจำเป็น หรือเรื่องการส่งเสริมพัฒนากระจายสินค้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งมีความสำคัญในปัจจุบัน ๓,๐๐๐ ล้านบาท ก็ระบุไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นถามว่าถ้าบอกว่าไม่มีอะไรเลยคงจะบอกว่ามีแผนงาน กรอบ แล้วมีทิศทางครับ แต่ความเป็นห่วงของกรรมการเสียงข้างน้อยแล้วที่ท่านสมาชิกบางท่านที่อภิปรายก็คือว่าไปมองถึงในอดีตแล้วก็หยิบบางโครงการมาบอกว่าเป็นโครงการที่ไม่มีความเป็นธรรม ไม่มีหลักการ ไม่มีเหตุผล อนุมัติเพียงคนคนเดียว ผมได้ตอบไปแล้วในวาระ ๑ ว่าการอนุมัตินั้นจะมีคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ ซึ่งเมื่อก่อนอยู่ที่สภาพัฒน์เปลี่ยนมาที่สำนักงานประมาณไม่ใช่ด้วยเหตุผลอะไรที่เป็นเรื่องที่เหมือนกับว่าสำนักงานประมาณจะต้องมาอนุมัติแทนสภาพัฒน์ เพราะสภาพัฒน์ไปประเมินแล้วประเมินไม่ดี จริง ๆ แล้วไม่ใช่เลยครับ สำนักงานประมาณนั้นเราคิดว่าเป็นหน่วยงานที่โดยปกติก็เป็นผู้อนุมัติ เป็นผู้พิจารณาในเรื่องของการพิจารณาโครงการปกติ ซึ่งจำนวนเป็นงบประมาณประจำปีโครงการก็หลายแสนล้านที่เป็นงบลงทุนก็สำนักงานประมาณ เพราะฉะนั้นโครงการเสริมสร้างศักยภาพ

สผ ๗/๒๕๕๗ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๔๙/๓

๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เราก็คิดว่าสำนักงานประมาณก็น่าจะไม่ได้แตกต่างอะไรกับปกติ
น่าจะให้สำนักงานประมาณดำเนินการเป็นฝ่ายเลขานุการได้ -----

- ๕๐/๑

แต่องค์ประกอบก็ยังมีสภาพพัฒนา มีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ แล้วทั้งหมดก็ต้องไปที่ประชุม คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบอีก ไม่ใช่หมายความว่าใครก็ตามที่อยากจะอนุมัติก็อนุมัติไป แล้วผมอยากเรียนนะครับว่าในบรรยากาศของที่ประชุมคณะรัฐมนตรีอาจจะบอกว่าผมพูด เพราะว่าผมอยู่ในนั้นจริงหรือเปล่าก็ไม่รู้ ผมเรียนว่าท่านนายกก็เปิดโอกาสเสมอ ไม่ใช่หมายความว่าท่านพูดคนเดียวแล้วก็สรุปทั้งหมด ท่านยังพูดอยู่เสมอว่าอะไรที่ไม่เห็นด้วย ก็ให้ ครม. ได้ค่านะครับ หมายความว่าไม่ใช่หมายความว่าท่านชี้นำไปทุกเรื่อง แล้วผมเรียนว่า ท่านเลขาธิการพัฒนาท่านปัจจุบันนี้ะครับก็คัดค้านหลายเรื่องที่ผ่านมาคณะกรรมการกลั่นกรองมาแล้วไม่เห็นด้วยแล้วก็ตกไป ในโครงการ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท กิติ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาทก็ดี ถูกตัดไปเยอะนะครับไม่ใช่เสนอมาแล้วได้หมด แล้วผมเรียนว่ารัฐมนตรีบางท่านบางกระทรวงยังมีความรู้สึกไม่ดีว่าสภาพพัฒนาตัดโดยไม่มีเหตุผลด้วย เพราะฉะนั้นในความเป็นห่วงว่าจะไม่มีใครดูแลผมเรียนว่าได้มีคณะกรรมการดูแลระดับหนึ่ง แล้วก็ยืนยันได้ว่าการตรวจสอบงบประมาณนี้ เมื่ออนุมัติไปแล้วก็ไปเข้าสู่กระบวนการปกติ ไปขอเงินงวดจากสำนักงบประมาณ เมื่อเงินงวดออกแล้วก็ต้องไปขอตั้งวงเงินเบิกจ่าย ไปตั้งฎีกาที่กรมบัญชีกลาง การตรวจสอบ การประมูล จัดซื้อจัดจ้างก็เหมือนงบปกติ ไม่ใช่หมายความว่าเงิน ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท หรือ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท หรือ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท ที่อนุมัติไปนั้นจะไปอนุมัติกันโดยวิธีพิเศษที่ไม่ถูกกระบวนการงบประมาณ ไม่ใช่ ผมคิดว่าบางโครงการเข้มงวดกว้างปกติด้วยซ้ำไป จะขอ ยกตัวอย่างที่ท่านสมาชิกได้พูดไปว่ามันไม่เป็นธรรมไปลงบางจังหวัด เช่นยกตัวอย่าง จังหวัดเชียงใหม่ผมคิดว่าจังหวัดเชียงใหม่ถ้าวันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้เกิดที่จังหวัด เชียงใหม่ผมคิดว่าท่านคงไม่มีประเด็นที่จะอภิปรายหรือว่าถ้าท่านไม่อยู่ที่นั่น เพราะวันนี้จังหวัด เชียงใหม่ต้องเรียนว่าเป็นจังหวัดท่องเที่ยว เป็นจังหวัดศูนย์กลางทางภาคเหนือ เป็นจังหวัดที่เรา มียุทธศาสตร์หลายรัฐบาลแล้วก็อยากให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางในเรื่องของการท่องเที่ยว การพัฒนาในภูมิภาค เงินที่ไปไม่ว่าจะเป็นโครงการที่ท่านกรณายกตัวอย่างมหกรรมพืชสวนโลก ๑,๕๘๐ ล้านบาทนั้นไม่ใช่หมายความว่าทุกจังหวัดจะมีได้ ที่ท่านบอกว่าทำไมไม่ให้ทุกจังหวัด เหมือนกัน ที่ไปเชียงใหม่ก็เพราะว่ามหกรรมพืชสวนโลกนั้นประเทศไทยเราไปรับมติของ องค์การนานาชาติซึ่งเป็นเกี่ยวข้องกับการจัดมหกรรมพืชสวนโลกว่าจะต้องมีการจัดแสดง มหกรรมพืชสวนโลกขึ้นในเมืองไทยในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า จะต้องมีการก่อสร้างสถาปัตยกรรม

ของแต่ละประเทศในโลกนี้ที่สำคัญ ๆ มาอยู่ที่ในประเทศไทย เหมือนกับสร้างที่ประเทศจีนที่เขาจัดขึ้นที่เมืองคุนหมิง สวองามแล้วก็เป็นที่เกิดประโยชน์กับประเทศที่ได้รับเป็นเจ้าภาพมาก ครม. ก็เห็นความสำคัญว่าน่าจะให้เงิน ๑๕,๐๔๐ ล้านบาทไปจัดที่เชียงใหม่ เพราะ

๑. เรื่องพืชสวนโลก ภูมิภาคอากาศที่เชียงใหม่ก็เหมาะสมไม่ได้มีเจตนาว่าไปลงเชียงใหม่ เพราะเป็นจังหวัดท่านนายกรัฐมนตรีแต่อย่างใด หรือในเรื่องโครงการอื่น ๆ ผมคิดว่าเวลาคงไม่มีพูดในรายละเอียด แต่อยากจะเรียนว่าเมื่อรวมทั้งหมดดูเหมือนว่าเชียงใหม่จะได้เยอะกว่าคนอื่น แต่เรียนว่าอยู่บนพื้นฐานของหลักของจังหวัดที่มีศักยภาพแล้วก็พร้อมกับโครงการวันนี้มีโครงการที่เชียงใหม่ได้ไปแล้วก็คือโครงการเกี่ยวกับเรื่องการก่อสร้างศูนย์ประชุมนานาชาติ ซึ่งจังหวัดภูเก็ตก็จะได้เช่นเดียวกัน หมายความว่าอยู่ในแผนที่เป็นเรื่องที่ต่อเนื่องมา จังหวัดภูเก็ตวันนี้ที่ยังไม่ได้ในเรื่องของศูนย์การก่อสร้างศูนย์ประชุมนานาชาติก็เพราะว่ารอเรื่องพื้นที่ซึ่งทราบว่าขณะนี้ยุติแล้วว่ามีพื้นที่ที่ชัดเจนก็จะลงไปสร้างที่ภูเก็ตเช่นเดียวกัน นั่นคือเรื่องพื้นที่ จริง ๆ ผมมีรายละเอียดน่าจะครบว่าทั้งหมดนั้นมีโครงการที่ลงในภาคต่าง ๆ อย่างไร ถ้าเอามาดูแล้วก็เปรียบเทียบประชากรผมคิดว่าไม่ได้แตกต่างแบบลึกสั้นกันอย่างสิ้นเชิง ตรงนี้ผมคิดว่าถ้าท่านใดมีความประสงค์อยากจะดูรายละเอียดมากกว่านี้นะครับ สำนักงานประมาณพร้อมที่จะให้เอกสารได้นะครับ ผมขอเวลาท่านประธาน เพราะว่าจะได้จบประเด็นในรอบแรก เรื่องของการที่ท่านสมาชิกได้พูดถึงเป็นเฉพาะกรณี อย่างเช่นเรื่องเครื่องบินที่ท่านอลงกรณ์ ขอบภัยที่เอ่ยนาม ซึ่งท่านอภิปรายน้อยมากผมไม่ทราบว่าท่านจะมีประเด็นหรือข้อมูลอะไรอีกหรือไม่ กระผมก็จะตอบเฉพาะส่วนที่ท่านถามมาก่อนก็แล้วกัน ทราบว่าท่านเตรียมภาพเครื่องบินซึ่งผมก็อยากเห็นเหมือนกัน เรื่องของเครื่องบินนี้นะครับจริง ๆ แล้วเป็นเรื่องที่ผมเองก็มีส่วนในฐานะที่อยู่ใน ครม. เรื่องทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้น ท่านพูดไปแล้วเมื่อสักครู่ว่าไม่ใช่รัฐบาลนี้เกิดขึ้นครั้งแรก เป็นเรื่องตั้งแต่รัฐบาลที่แล้ว เป็นเครื่องบินที่มีอยู่ที่เรียกว่าต้องขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษ เครื่องบินเฮลิคอปเตอร์แบบ ๙ หรือที่เรียกว่า ฮุปเปอร์ พูมา ของประเทศไทยเรานี้กองทัพอากาศมี ๓ เครื่อง -----

ในปี ๒๕๔๐ ตกไป ๑ เครื่อง ท่านก็บอกแล้วว่าตกไป ๑ เครื่อง ในหนังสือที่กองทัพอากาศทำเข้า
กรม. ที่ท่านบอกว่าไม่มีรายละเอียดอะไรเลยนี่นะครับ เอกสารของกระทรวงกลาโหม วันที่ ๑๘
กรกฎาคม ๒๕๔๖ ทำเรื่องซึ่งผมได้อ่านดูแล้วเป็นรายละเอียดทั้งหมด ๕ หน้าด้วยกัน
มีรายละเอียดเกี่ยวกับการขอเปลี่ยนแปลง การแลก แล้วก็การไปจัดหาเครื่องบินหมดเลย
เพราะฉะนั้นที่ท่านบอกว่าเหมือนกับใครเป็นอัยโม่งไปสั่งให้กระทรวงกลาโหม โดยกองทัพอากาศ
ไปหาเครื่องบิน ตรงนั้นเรียนยืนยันว่าเอกสารนี้เป็นเอกสารลับมาก ด่วนที่สุด ที่ กห ๐๖๐๖/๒๘
ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ส่งไป กรม. กรม. ก็มีมติตามที่กระทรวงกลาโหมจากกองบัญชาการ
ทหารสูงสุด แล้วก็กองทัพอากาศได้เสนอไป เรื่องก็มีอยู่ว่าการที่ได้แลกเปลี่ยนเครื่องที่ท่านบอกว่า
รัฐบาลที่แล้วต้องการที่จะแลกเครื่อง ซึ่งผมไม่แน่ใจว่าเป็นศัพท์ทางเทคนิคที่ท่านอภิปรายไปว่า
เครื่องซูเปอร์ พูม่า นี่นะครับ จะขอแลกกับเครื่อง ผมไม่แน่ใจว่าท่านพูดถึงเครื่องอะไรนะครับ
แต่ที่ท่านพูดแบล็คฮอค ไซ้ใหม่ครับ ถ้าผิดต้องขออภัย จริง ๆ แล้วไม่ใช่ว่าจะแลกกับแบล็คฮอค
นะครับ ทางกองทัพอากาศได้แจ้งมาว่า กองทัพอากาศเคยมีโครงการที่จะแลกเครื่องซูเปอร์ พูม่า
กับเครื่อง ฮ. เบลล์นะครับ ฮ. เบลล์ ๔๑๒ อี.ที. ซึ่งจะเป็นลักษณะ ฮ. เดียวกันกับ ฮ. ที่มีอยู่เดิม
แต่การแลกนี้ไม่สำเร็จ เหตุผลก็เนื่องจากว่าซูเปอร์ พูม่า นี้ไม่มีใบสำคัญการเดินอากาศแบบ
พลเรือน คนที่จะมาแลกอาจจะพลเรือนก็เลยไม่สามารถที่จะแลกได้ เพราะว่าซูเปอร์ พูม่า
เขาไม่ให้ใบสำคัญการเดินอากาศสำหรับพลเรือน ผู้รับจ้างก็คือบริษัทจึงไม่ยอมแลกเปลี่ยน
โครงการก็เลยหยุดไปนะครับ ไม่มีเจตนาว่าอยู่ ๆ จะไปเปลี่ยนอะไรนะครับ กองทัพอากาศก็
ยืนยันมาว่า เดิมว่าจะแลกกับ ฮ. เบลล์ แลกไม่ได้เนื่องจากว่าคนที่จะมาแลกด้วย ซูเปอร์ พูม่า
ไม่ให้ เนื่องจากว่าไม่มีใบสำคัญการเดินอากาศสำหรับพลเรือน พุดง่าย ๆ ก็คือน่าจะใช้สำหรับ
กองทัพ กองทัพอากาศก็เลยทำหนังสือฉบับที่ผมได้อ่านเมื่อสักครู่นี้ครับ ผมขอเอาประเด็น
ที่เป็นเหตุผลของกองทัพอากาศนะครับ กองทัพอากาศได้ให้เหตุผลในหนังสือเข้าคณะรัฐมนตรีว่า
เนื่องจากว่ากองทัพอากาศได้มีเครื่องบินที่เรียกว่า เฮลิคอปเตอร์ แบบ ๙ นะครับ คือ ซูเปอร์
พูม่า อยู่ในสภาพพร้อมทำการบิน แต่ว่ารอการขายหรือแลกเปลี่ยนในอนาคต แต่อย่างไรก็ตาม
แนวโน้มความต้องการใช้งานเครื่องบินลำเลียงที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งยังขาดจำนวนความต้องการ
กองทัพอากาศจึงพิจารณาเห็นสมควรจัดหาเครื่องบินลำเลียงขนาดกลางเพิ่มเติมจำนวน ๑ เครื่อง
สำหรับหมุนเวียนใช้งาน ตรงนี้ก็ชัดเจนว่าเป็นของกองทัพอากาศ ไม่ใช่เป็นของส่วนตัวที่ท่านบอกว่า

ส่วนตัวใครคนใดคนหนึ่ง แล้วผมคิดว่าถ้าจะพูดถึงส่วนตัวนี้มันทำให้เข้าใจผิดเหมือนกัน ถ้าบอกว่าราชการเอาไปใช้ส่วนตัวก็คงจะพูดได้ในทำนองที่เป็นห่วงว่า วันหนึ่งก็ขับรถที่ใช้ในราชการไปจอดที่บ้านแล้วก็เอาไปใช้ส่วนตัวได้ อันนี้เราก็น่าจะเป็นห่วง แต่เครื่องบินมันจอดอยู่สนามบินคงจะไม่มีใครขับเครื่องบินเป็นนะครับ ที่เป็นผู้บริหารแล้วจะเอาไปใช้ส่วนตัวเอง แล้วผมเรียนยืนยันว่าคงจะไม่มีท่านนายกรัฐมนตรีหรือ ครม. คนไหนอยากขึ้นเครื่องบินเล่นนะครับ เพราะเรารู้ว่าการขึ้นเครื่องบินนี้ขึ้นเฉพาะจำเป็นที่จะต้องไปงานเท่านั้นครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ตอบในประเด็นที่ท่านเป็นห่วงนิดหนึ่งนะครับ แต่ผมคิดว่าท่านคงจะอภิปราย และผมคิดว่าโครงการนี้ท่านรองนายกวิษณุในขณะเป็นเลขาธิการ. ท่านแจ้งกับผมมาว่า ท่านยืนยันจะมาตอบให้ท่านได้ทราบรายละเอียดทั้งหมดนะครับ เพราะว่ามีบางอย่างเป็นเรื่องในทางลึกลับครับ เดี่ยวท่านรองวิษณุจะมาตอบ แต่ผมเรียนยืนยันว่าอันนี้ที่มาที่ไปเป็นอย่างนี้ก่อน แล้วถามว่าทำไมมาใช้เงินนี้ เรียนว่ากองทัพอากาศได้ใช้เงินของตนเองไปในปี ๒๕๔๖ ประมาณ ๑๐๙ ล้านบาท โดยสำนักงบประมาณ ท่านผู้อำนวยการก็ให้ความเห็นเหมือนกับงบประมาณทั่วไปว่า เมื่อไม่มีงบประมาณตั้งไว้ หลักแรกส่วนราชการจะต้องไปปรับแผนของตนเอง ก็คือเงินที่มีอยู่ กองทัพอากาศก็ไปใช้เงินที่ตัวเองปรับแผนได้ในปี ๒๕๔๖ ประมาณ ๑๐๙ ล้านบาท แต่ปี ๒๕๔๗ ไม่ได้ตั้งงบไว้ปัญหาก็เกิดว่าเมื่อเราแลกแล้วเราอาจจะได้ข้อเท็จจริงที่ผมเข้าใจว่าทางผู้ไปเจรจามองว่า น่าจะต้องให้เสร็จสิ้นในปี ๒๕๔๗ ก็เป็นภาระในเรื่องของการที่จะต้องหาเงินนะครับ เมื่อเงินปี ๒๕๔๗ งบประมาณไม่มีรัฐบาลก็ต้องมีหน้าที่มาดูว่าจะเอาเงินตรงไหนได้ -----

มาดูแลโครงการนี้ก็อาจจะมองใน ๒ มุมเหมือนกัน บางคนก็บอกว่าไม่น่าจะเข้าบ
 ในเรื่องของเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน แต่ผมก็คิดว่าเรื่องนี้ก็พอตอบได้ว่า
 การใช้เครื่องบินที่เป็นเรื่องที่จำเป็นในราชการ เพื่อไปติดต่อหรือเพื่อทำงานในระดับ
 บุคคลสำคัญแล้วก็เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในระดับประเทศมันก็เข้าได้ ที่ประชุม
 คณะรัฐมนตรีจึงได้ให้ความเห็นชอบว่าให้ใช้เงินตัวนี้ เพราะว่าจะได้จบสิ้นโครงการ
 นั้นก็คือที่มาของเรื่องเครื่องบิน ซึ่งคิดว่าคงจะต้องอาจจะมีคำถามเพิ่มเติม ผมขอตอบ
 ในเรื่องเครื่องบินเพียงเท่านี้ก่อน อีกนิดเดียวครับท่านประธานครับ จะได้จบเรื่อง
 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่องนี้ต้องขอเรียนว่าเป็นเรื่องที่รัฐบาลไม่ได้มีการคิด
 แบบมีการเข้าใจว่าบอกว่าไปมัดมือชกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือว่าจะเอา ๒ ต่อ ๓ ต่อ
 ใด ๆ ทั้งสิ้นนะครับ เป็นเรื่องที่ทางรัฐบาลเมื่อมีงบเพิ่มเติมแล้ว รัฐบาลก็คิดว่าน่าจะจัดสรร
 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามสัดส่วนเปอร์เซ็นต์ที่เขาได้ ก็คือแบบปกติเราให้
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไป ๒๒.๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้าวันนี้เรามีงบเพิ่มเติมขึ้นมาอีก
 แล่นกว่าล้านบาท เราก็คิดว่าจะรักษา แล้วก็ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปตามกฎหมาย
 ก็ให้เพิ่มเข้าไป เมื่อให้เพิ่มเข้าไปแล้วก็ให้เป็นเงินอุดหนุนทั่วไป เพราะฉะนั้นเมื่อสักครู่นี้
 ท่านศิริวรรณขอภัยที่เอ่ยนามบอกว่า บางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้ บางองค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้นั้นไม่จริงนะครับ จะได้เหมือนกันทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 ตามสัดส่วนและเกณฑ์ เช่น จังหวัดทั่วประเทศ ๗๕ จังหวัด กทม. พัทยา ก็ได้ไปตามเกณฑ์
 แล้วเทศบาลก็ได้ทุกเทศบาล อบต. ก็ได้ทุก อบต. ส่วนจะได้มากน้อยก็เป็นไปตามเกณฑ์เฉลี่ย
 ยกตัวอย่างก็คือ เราจะใช้เกณฑ์เฉลี่ยด้วยกันก็คือ เกณฑ์จำนวนประชากรเป็นหลัก
 ส่วนโครงการถามว่าเอามาจากไหนที่ท่านสมาชิกในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อยแปรญัตติ
 บอกว่าอยากจะให้เขียนไปสั้น ๆ ว่าให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ไปทำกันมา
 โดยไม่ต้องไปผ่านยุทธศาสตร์จังหวัด ตรงนี้เป็นกรอบแนวคิดซึ่งรัฐบาลเองคิดว่า
 เราก็สนับสนุนในเรื่ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่เราก็อยากให้การทำงานร่วมกัน
 ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรัฐบาลกลางมีประโยชน์สูงสุด เงินตรงนี้เราคิดว่า
 เป็นเงินที่เราอยากเห็นการต่อเนื่องกับการทำงานร่วมกัน แต่ไม่ใช่หมายความว่า

ไปบังคับ ผมเรียนยืนยันนะครับ เมื่อตอนเที่ยงนี้ก็มีคณะกรรมการกระจายอำนาจประชุม แล้วผมก็นำเรื่องนี้ แล้วท่านสาทิติย์ได้ฝากไป ทางเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมปกครองส่วนท้องถิ่น ก็ทำเรื่องนี้เข้าคณะกรรมการกระจายอำนาจ แล้วก็ได้พูดกันอย่างเสร็จสิ้น กระผมเรียนว่า ก็ไม่ได้มีการไปเปลี่ยนแปลงอะไร หลักเกณฑ์ก็ยังคงเหมือนเดิมว่าให้เป็นยุทธศาสตร์ สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่พูดกันให้ชัดว่าจะทำอย่างไร เพื่อให้สบายใจ กับกรมการด้วย ผมก็ได้บอกกับคณะกรรมการกระจายอำนาจว่าผมจะมาแจ้งที่ประชุม บายนี้ ให้สบายใจว่าเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเสนอ ไม่ต้องไปพิจารณาอนุมัติ โดยผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ว่าขออย่างนี้ครับว่า เงินที่ท้องถิ่นจะได้รับไปครั้งนี้ ขอให้ยึดกรอบ ตามแนวยุทธศาสตร์ของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดว่ากลุ่มจังหวัดหรือยุทธศาสตร์จังหวัดนั้น ทำเรื่องอะไร ซึ่งมันกว้างมาก ไม่ใช่เฉพาะแคบ ๆ ว่าทำได้แค่ ๕ เรื่อง แล้วไม่ทำ ๕ เรื่องก็ไม่ใช่ สามารถที่จะทำได้กว้างขวางมาก แล้วทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผมคิดว่าถ้าคิด ยุทธศาสตร์ไม่เข้ากรอบเลย ผมคิดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น คงจะเป็นเรื่องที่ น่าจะพิจารณาใหม่ว่าทำไมไม่มีโครงการอะไรเลยเข้ากรอบของจังหวัด เพราะฉะนั้น การพิจารณาก็จะขึ้นอยู่กับสภาท้องถิ่น พิจารณาโครงการโดยทางคณะกรรมการในเรื่อง ของคณะกรรมการจังหวัดบูรณาการหรือ กบจ. นี่นะครับ ซึ่งมีตัวแทนของท้องถิ่น อยู่ในนั้นด้วย ถึงแม้จะมีราชการ แต่ก็มีตัวแทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าตัวแทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในนั้น ต้องการจะเห็นทิศทาง ไปอย่างไร คณะกรรมการที่เป็นตัวแทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถที่จะเสนอ คณะกรรมการ กบจ. จังหวัด ว่าภาพของจังหวัดนี้ หรือกลุ่มจังหวัดนี้จะเป็นอย่างไร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับงบประมาณไปครั้งนี้ก็ไปเสนอแผน แล้วก็ให้สภา ออกข้อบัญญัติ แล้วก็พิจารณาไปตามขั้นตอน ก็อยากจะเรียนว่าให้สบายใจได้ว่า จะไม่เป็นการไปมัดมือชกทำตามผู้ว่าสั่งอย่างเด็ดขาด แล้วคณะกรรมการกระจายอำนาจ ซึ่งวันนี้ก็มีตัวแทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ ก็เห็นตรงกันหมดว่าถ้าเป็นอย่างนี้ ก็สบายใจ ก็อยากจะเรียนว่าในเรื่องของเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นน่าจะ

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

ชนิกา ๕๒/๓

ไม่ต้องเป็นห่วงหรือเป็นกังวลได้ ผมคิดว่าคงใช้เวลาเพียงเท่านี้แล้วกัน ขอบพระคุณครับ
ท่านประธาน

- ๕๓/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านวิทยากรครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ เคารพอย่างสูงของคณะกรรมาธิการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมอนุญาตท่านวิทยากรก่อนนะครับ ท่านวิทยากรจะสละสิทธิใช่ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นท่านอภิปรายก่อนครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมาธิการ) : กระผมขอใช้สิทธิพาดพิง เพราะมันต่อเนื่องครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เท่าที่ฟังไม่มีอะไรพาดพิงการชี้แจง ท่านวิทยากรเชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ มีบางประเด็นซึ่งพยายามที่จะให้มีการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมขออนุญาตคุณวิทยากรอภิปรายก่อน เชิญท่านวิทยากรอภิปรายครับ แล้วเดี๋ยวมีประเด็นแล้วจะอนุญาตท่านอีกที

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ขอบขอบคุณครับท่านประธาน ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีนะครับ ในฐานะกรรมาธิการที่ได้ตอบข้อซักถามของเพื่อนสมาชิกเป็นการเบื้องต้น ในส่วนของผมเองได้แปรญัตติตัดลงงบประมาณในมาตรา ๔ ตามลำดับ ดังนี้ มาตรา ๔ (๑) ตัดลดลง ๕ เปอร์เซ็นต์ (๒) (๓) ๕ เปอร์เซ็นต์ ส่วน (๔) ตัดทั้งหมดนะครับ แล้วก็ (๕) ตัด ๕ เปอร์เซ็นต์ ผมมีเหตุผลในการตัดยอดรวมทั้งหมดเมื่อคิดเป็นเงินแล้วก็ตก

ประมาณ ๖๘,๘๒๕ ล้านบาท ถ้ามวดัดแล้วจะเอาเงินนี้ไปไหนครับ ขออนุญาตทราบเรียน
ท่านประธานก่อนครับว่า ผมมีความเชื่อมั่นตั้งแต่คณะกรรมการธิการได้ตอบในมาตรา ๓ แล้วว่า
ผมไม่เชื่อเลยครับว่าคณะกรรมการที่ยืนยันกับสภาว่ารัฐบาลจะหางบประมาณได้ครบ
๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาท ก็โดยเฉพาะงบบที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปหลายท่านว่า ในส่วนของ
เงินที่ขายหุ้นให้กับกองทุนวายุภักษ์ไป ๒๕,๐๗๕ ล้านบาทนั้นได้ใช้ไปหมดแล้ว เพราะฉะนั้น
รัฐบาลจะต้องหาเงินมาเพื่อกลับให้หมดนี้ ข้อข้องใจประการแรก ผมขออนุญาตเรียนถาม
ผ่านไปก่อนเลย เพราะข้ออภิปรายของผมจะมี ๒ ส่วนครับก็คือ ข้อที่ผมสงสัยก็จะถามไว้
แล้วก็รอกรรมการตอบ ข้อที่ผมไม่เห็นด้วยผมก็จะอภิปรายประกอบไปที่เดียว

ประการที่ ๑ ที่ผมข้องใจและต้องขอถามกรรมการว่า ยอดรายได้ที่เข้ามา
ทั้งหมดรวมถึงเราจะขายรัฐวิสาหกิจไปด้วยหรือเปล่าครับ เพราะเป็นทิวพาทศวรรษกันวันนี้
นี้การไฟฟ้าก็ยังประทังอยู่ จะขายการไฟฟ้าฝ่ายผลิต และวันศุกร์นี้ก็จะขายการทำอากาศยาน
ทั้งหมดนี้จะรวมอยู่ในรายรับของรัฐบาลหรือไม่ ที่จริงคำตอบนี้ผมคิดว่าท่านรองประธาน
คณะกรรมการ ซึ่งผมขออนุญาตชื่นชมครับ ในประเด็นที่ท่านได้ตอบกับสื่อมวลชนไปเมื่อเช้า
กรณีที่กระทรวงการคลังที่ท่านรับผิดชอบ แล้วก็กองสลากมีความคิดที่จะเพิ่มกรณีพิเศษสำหรับ
การกระตุ้นให้คนซื้อหวย แล้วท่านก็ไม่เห็นด้วย เพราะคิดว่าการซื้อหวยเป็นกรณีที่กำจัด
หวยได้ดิน อันนี้ก็ต้องขอชื่นชมครับ แต่ผมต้องการคำตอบว่าในกรณีการขายรัฐวิสาหกิจ
ทั้งหมดนี้กรรมการคิดว่าเงินเหล่านี้จะรวมอยู่ในรายรับของรัฐบาลที่จะเพิ่มเติมกลางปีหรือไม่

ประเด็นที่ ๒ ในส่วนที่ผมได้แปรญัตติตัดลดงบประมาณในส่วน (๑) เงินเบี้ยหวัด
บำเหน็จ บำนาญ ซึ่งขอปรับลดไป ๕ เปอร์เซ็นต์ (๒) ค่าใช้จ่ายตามมาตรการพัฒนาบริหาร
กำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ๕ เปอร์เซ็นต์ และ (๓) ค่าใช้จ่ายการปรับเงินค่าตอบแทน
บุคลากรภาครัฐ ๕ เปอร์เซ็นต์ ทั้งหมดผมดูในคำอธิบายในช่วงของการเสนองบประมาณ ซึ่งได้
ให้รายละเอียดต่อสภา นอกนั้นผมไม่เห็นอะไรเลยครับ เห็นคำอธิบายที่บอกว่า ในส่วน (๑) ที่จะ
ปรับเรื่องเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ จำนวน ๓๓,๐๔๐ ล้านบาทนั้น ผมเข้าใจว่ารัฐบาล
ทราบปัญหาดีครับว่า ภาวการณ์ปัจจุบันเป็นเรื่องที่บุคคลภายในประเทศ ประชาชนภายใน
ประเทศทั้งหมดค่อนข้างจะมีปัญหาเรื่องรายได้ที่ไม่พอกับรายจ่าย และก็เป็นเหตุผลที่ยืนยัน
ในเอกสารทางราชการครับ การปรับครั้งนี้เพื่อให้ข้าราชการบำนาญสามารถดำรงชีพได้อย่าง

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

นัยนา ๕๓/๓

เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน แต่ข้อที่ผมสงสัยครับ หลังจากที่ที่ปรึกษากรรมมาธิการ
ได้ตอบต่อที่ประชุม ใน (๑) มันจะไปพัวพันมาตรการเดียวกับ (๓) หรือไม่ เพราะข้าราชการ
บำนาญถ้าเราจะปรับ ผมไม่แน่ใจว่าท่านจะประเมินข้าราชการบำนาญเหมือนกับข้าราชการ
ที่จะปรับใน (๓) หรือเปล่า -----

- ๕๔/๑

เพราะข้าราชการบำนาญถ้าเราจะปรับ ผมไม่แน่ใจว่าท่านจะประเมินข้าราชการบำนาญ เหมือนกับข้าราชการที่จะปรับใน (๓) หรือเปล่า เพราะข้าราชการบำนาญโอกาสที่จะ ประเมินยาก ถ้าปรับอย่างไม่ต้องประเมินปัญหาว่ามาตรฐานการปรับท่านได้ทำตาราง แจ้งให้กับสภาได้ทราบได้หรือไม่ครับ เพราะ (๑) ถึง (๓) นี่เป็นปกติครับ ปีนี้รัฐบาลก็เป็นปี สุดท้าย สิ่งที่รัฐบาลต้องดูแลเอาใจระบบข้าราชการทั้งหมด ไม่ใช่เรื่องผิดครับในการหาเสียง โดยวิธีการขึ้นเงินเดือนเป็นความจำเป็น แต่อย่างน้อยวางเกณฑ์ให้ทราบครับว่าใน (๑) ข้าราชการบำนาญจะเอาอย่างที่ท่านที่ปรึกษาตอบเมื่อสักครู่นี้หรือเปล่านั้นมีการประเมินกัน เดี่ยวผมจะว่าใน (๓) อีกส่วนหนึ่ง ประเด็นที่ ๒ ครับ ค่าใช้จ่ายตามมาตรการพัฒนาและ บริหารกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ส่วนนี้เป็นส่วนที่ผมคิดว่าหลายฝ่ายได้สะท้อน ปัญหาให้กับคณะกรรมการได้รับทราบในเรื่องการปรับกำลังคนภาครัฐ เพราะภาวะ ปัจจุบันครับ กำลังคนภาครัฐในหลายส่วนขาดแคลน กำลังคนภาครัฐในบางส่วนก็เกินกำลัง ในมาตรการการที่จะปรับอัตรากำลังคนภาครัฐใน (๒) นี้ ผมไม่แน่ใจว่าเราได้มีมาตรการพิเศษ สำหรับแก้ปัญหาใน ๓ จังหวัดภาคใต้กรณีที่มีการขาดแคลนอัตรากำลังครูอย่างเต็มกำลัง และก็ขาดแคลนอัตรากำลังข้าราชการทั้งหมด เพราะวันนี้ข้อที่กระผมได้ร้องเรียนมาทั้งหมดครับ เพราะวันนี้ข้อที่พวกผมได้รับร้องเรียนมาทั้งหมดครับ ข้าราชการในภาคใต้ส่วนใหญ่ครับ ใน ๓ จังหวัดภาคใต้อายากย้ายออก ขณะเดียวกันความคิดเห็นของนักวิชาการในภาคใต้ เขาก็เสนอต่อรัฐครับ ในการรับอัตรากำลังคน ซึ่งมาจาก ๓ จังหวัดภาคใต้โดยตรง เพื่อเข้าทดแทนอัตรากำลังคนที่ต้องว่างเพราะมีการขอย้ายไป เพราะในการส่วนของ (๒) ทิศทางของคณะกรรมการได้ซักถามดูหรือไม่ครับว่า เราได้เตรียมที่จะรองรับ เช่นนั้นหรือไม่

ประการที่ ๓ ครับ (๓) ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงเงินค่าตอบแทนบุคลากร ภาครัฐ ผมฟังข้อชี้แจงของท่านที่ปรึกษากรรมการมานะครับ ซึ่งก็ค่อนข้างแปลกใจครับ การจัดทำงบประมาณแบบบูรณาการของเรา รูปแบบการนั่งของกรรมการก็บูรณาการ ไปด้วย เพราะผมเพิ่งเห็นครั้งแรกครับว่าที่ปรึกษากรรมการมานั่งหัวโต๊ะ แล้วก็ประธาน กรรมการหายไป ผมไม่ทราบว่าเป็นการเตรียมตัวก่อนที่จะปรับก่อนสงกรานต์หรือเปล่า แต่ก็เห็นบูรณาการที่คิดว่าแปลกขึ้น ที่ผมสงสัยในข้อชี้แจงของท่านครับ ก็คือวิธีการ

ปรับเงินเดือนข้าราชการ ท่านชี้แจงว่าจะออกเป็นกฎฎีกาเพื่อจะวางเลยว่าได้คนละ
ก็เปอร์เซ็นต์นั้นไม่เหมาะสม มันไม่เหมาะสม ควรจะใช้ระบบของการประเมิน ผมนี่ก็ออก
เลยนะครับว่านี่คือระบบซีอีโอและผมนี่ก็ถึงวันที่ผมจบจากมหาวิทยาลัยแล้วก็ไปทำงาน
ครั้งแรกครับ ผมทำงานบริษัทเงินทุนครับ แล้วก็มีเจ้าของบริษัทครับ แล้วเขาประเมิน
ผมก่อนครับ เวลาจะขึ้นเงินเดือนผมเขาก็เรียกพนักงานที่ละคนเข้าไปพบ แล้วเขาประเมิน
จากหน้าตาผม ประเมินจากหน้าตาผมแล้วเขาก็ปรับเงินเดือนตรงนั้น ผมเลยเข้าใจว่า
ซีอีโอกับระบบที่ผมเคยเจอเมื่อ ๒๐ กว่าปีที่แล้ว คือระบบเก่าแก่อันเดียวกันหรือเปล่า
เพราะถ้าเราประเมินระบบราชการโดยไม่มีเกณฑ์อย่างนี้นะครับ ไม่มีมาตรฐานว่าใคร
จะได้ปรับเงินเดือนขึ้นกี่เปอร์เซ็นต์ตำแหน่งไหนได้เท่าไร ๆ ก็เท่ากับว่าเรากำลังจะสร้าง
ระบบเก่าแก่ แล้วหนีไม่พ้นครับเพื่อนสมาชิกเคยอภิปรายไว้ในสภาครับ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่
อยากได้ปรับขึ้นเยอะ ผู้ว่าคนไหนจะได้ ๓๐,๐๐๐ บาท ๕๐,๐๐๐ บาท ๘๐,๐๐๐ บาท
ก็ต้องท่องคาถาไว้ ๓ คำครับ ถูกครับนาย ไซ้ครับผม แล้วก็เหมาะสมครับท่าน
ถ้าเป็นอย่างนี้ไม่ได้เรื่องครับ ถ้าไปวางเกณฑ์อย่างนี้ผมคิดว่าระบบซีอีโอของเรา
กับระบบเก่าแก่ไม่ได้แตกต่างกัน มันไม่ใช่ระบบเหตุผล เพราะฉะนั้นผมคิดว่าควรตัด
ที่ผมเสนอตัดเพราะว่าท่านให้คำอธิบายที่ไม่ชัดเจนเลยครับ

เรื่องที่ ๔ ครับ ค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนา
ที่ยั่งยืนของประเทศ ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายมาทุกคน แล้วผมเองก็ฟังคำอธิบาย
กลับจากท่านรัฐมนตรีและผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีซึ่งเป็นรองประธานกรรมการ มีเรื่องติดค้าง
กับพวกผมตั้งแต่งบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ครับ เพราะท่านกำลังจะแจ้งว่า
งบที่เราเคยเรียกว่างบกระตุ้นเศรษฐกิจหรือที่เรียกว่างบประมาณพิเศษ หรือถ้ามองภาพรวม
ทั้งประเทศครับ ในวันที่เราจัดงบประมาณทั้งประเทศแบ่งไปให้หน่วยราชการต่าง ๆ
ตามแผนงานโครงการต่าง ๆ ทั้งหมดแล้ว เราก็กวาดเงินไว้ส่วนหนึ่ง ไว้กับนายกรัฐมนตรี
ปีแรกเราเคยทำได้ครับ ๕๔,๐๐๐ ล้านบาท แล้วท่านให้คำมั่นสัญญากับสภาแห่งนี้ครับ
ถ้าไม่จำเป็นไม่ใช้ ขอไว้ ๕๔,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าไม่จำเป็นไม่ใช้ สุดท้ายเกิดอะไรขึ้นครับ
การอภิปรายไม่ไว้วางใจในสภารอบแรกเกิดจากงบประมาณก้อนนี้ครับ และผมคิดว่า
ลามไปถึงรายงานของ สตง. ที่ออกมาในทุกฉบับ งบประมาณก้อนนี้เป็นงบประมาณ

๑๒๒

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สถิติมา ๕๔/๓

ที่มีปัญหาครับ แล้วการที่ว่าไม่จำเป็นไม่ใช้กลายเป็นเรื่องไม่จริงครับ ปี ๒๕๔๕
ใช้ไม่หมดก็ขอกันไว้ปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๖ ใช้ไม่หมดกันไว้ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๗ ใช้ไม่หมด
นี้จะกันกันไว้อีกครับ แล้วก็มาขอเพิ่มตรงนี้อีก -----

- ๕๕/๑

ท่านประธานครับ ท่านทราบไหมครับว่าวันนี้มีเงินเฉพาะที่เราเรียกว่า กระตุ้นเศรษฐกิจ จะกลายเป็นเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งอำนาจของนายกรัฐมนตรี เป็นคนจ่ายอยู่ในกระเป๋านายกรัฐมนตรี ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ๑ - ๒ - ๓ เตรียมการหาเสียง โดยแจกเงินเดือนข้าราชการ ไม่เป็นไรครับ ถ้ามีหลักมีเกณฑ์ แต่ (๔) นี่ครับ เป็นสิ่งที่ผมคิดว่า ยิ่งนำเกลียดไปใหญ่ครับ เรากำลังวางรูปแบบที่จะให้กับองค์กรปกครองท้องถิ่น เขามีวิธีการ จัดงบประมาณเหมือนกับสภาเราครับ เหมือนกับรัฐบาลเรา เรากำลังสอนเขา วันข้างหน้า ท่านจะว่าใครไม่ได้เลยครับ ถ้านายกเทศมนตรีเทศบาลไหนจะตั้งงบประมาณนี้ไว้สัก ๔๔ เปอร์เซ็นต์ เหมือนกับที่รัฐบาลตั้งไว้วันนี้ วันข้างหน้าไปว่าใครไม่ได้เลยครับถ้าสภาตำบล นายก อบต. จะกันงบไว้สัก ๒๐ เปอร์เซ็นต์เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในตำบล ผมคิดว่าเป็นรูปแบบ การวางงบประมาณที่ประหลาดและนับวันยิ่งมากขึ้น ๆ ให้คำตอบไม่ได้เลยครับว่าบังควร หรือไม่บังควรกรณีไปเครื่องบิน แล้วก็วันนี้ครับ ข้อที่มันตอบกันได้ชัดเจนทั่วประเทศก็คือ งบที่บอกว่าเอาไว้กระตุ้นเศรษฐกิจจนพัฒนาလာมาเป็นเสริมศักยภาพในการแข่งขัน ท่านก็ให้คำตอบไม่ได้ครับ ว่าที่ไหนจะได้อย่างไร เท่าไร มีเกณฑ์กันอย่างไร เพราะฉะนั้น งบส่วนนี้ผมคิดว่าไม่ควรให้ไปเลยครับ ถ้าจะบอกกันตรง ๆ วางบตรงนี้จะไปกระตุ้นตรงไหน ผมพร้อมจะให้ครับ และ (๑) ถึง (๓) เราขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการ ข้าราชการบำนาญ จบสิ้นแล้ว วันนี้รัฐบาลประกาศขึ้นทะเบียนคนจนครับ แล้วเท่าที่ตามข่าวมาคนจนหลัก ๆ ก็มีอยู่ ๒ เรื่องครับ ๑. คนไม่มีที่ทำกิน ซึ่งผมมั่นใจครับว่ารัฐบาลคงไม่แบ่งที่ดินรวยให้ คนจนแน่ แต่ก็ระวังครับ อย่าไปชวนชาวบ้านบุกป่าสางวน เรื่องที่ ๒ ครับ ชาวบ้านไม่มีเงิน ถ้ารัฐบาลตั้งใจแจกเงิน บอกผมเสียเดี๋ยวนี้ได้ไหมครับว่าเอา ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทตรงนี้ ที่รวมกับในกระเป๋านายกที่กันเอาไว้หลัอมปีรวม ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท จะแจกกันเลยไหม ถ้าเป็นอย่างนั้นพอรับกันได้ครับ แต่เอาใส่กระเป๋ไว้เฉย ๆ แล้วพวกผมต้องไปตามว่าใครเอาไป ทุจริตที่ไหน ใครเอาไปเรียงหินที่ไหน ใครเอาไปทำอะไรที่ไหน ผมว่าไม่เหมาะ แล้วก็เป็น ตัวอย่างที่ไม่ดีสำหรับการที่จะพัฒนาประเทศและสร้างความเข้มแข็งของประเทศ แล้วก็สภาพพวกผมกลายเป็นสภาที่ไม่ได้เรื่องครับ ผมไปตอบชาวบ้านไม่ได้เลย ท่านตั้งงบไว้ ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านเอาใส่เข้าไป ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท แล้วผมไปตอบชาวบ้าน

ไม่ได้ว่าใครจะได้ที่ไหน อย่างไร ภารกิจพวกผมมีน้อยนะครับ ส.ส. เดียวนี้ภารกิจไม่ได้ทำถนน ทำสะพาน ไม่ได้ขุดบ่อ ต่อศาลาแล้ว งานพวกนั้นต้องถีนเขารับไปหมด พวกผมมีหน้าที่ มาตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของรัฐบาล ทีนี้ถ้าท่านบอกว่าท่านจะดำเนินโครงการ มีแผนงาน มีกรอบ ท่านแจกให้พวกผมได้ไหมครับ ผมได้ไปบอกชาวบ้านเขาได้ว่าจะทำอะไรกันบ้าง เพราะผมเข้าใจว่าตั้งไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ จนวันนี้ก็ใช้กันไม่ถูก ใช้กันไม่หมด ใช้กันไม่รู้จะเป็นอย่างไร ใช้กันจนไม่ไว้วางใจ แล้วนี่มาขอตั้งไปอีก ถ้าปีสุดท้าย ไหน ๆ ก็เอากันครับผมไม่ว่าครับถ้ารัฐบาลจะหาเสียง เพราะการหาเสียงคือการทำสิ่งที่ดีให้กับประชาชนถึงจะได้เสียง แต่ทำสิ่งที่ดีกับอกสีครับ เพราะคนทั้งประเทศครับ ไม่ได้ว่าเชียงใหมจะเป็นคนไม่ดีครับ เชียงใหม่จะได้งบประมาณเท่าไรผมไม่ได้ว่า แล้วผมคิดว่า พี่น้องชาวจังหวัดเชียงใหม่ก็มีความเป็นธรรมเหมือนกัน แต่อย่าไปเสริมสร้างลักษณะที่ทำให้ คนที่อื่นเขาไม่สบายใจ -----

เพราะฉะนั้นบในส่วนี้ผมคิดว่าผมรับไม่ได้เลยครับ ถ้าคณะกรรมการยังไม่สามารถ
แจ้งพวกผมได้เป็นปัสสุดท้ายของรัฐบาลแล้วว่ ท่านใช้อะไรกันบ้าง อย่าเอาไปเลยครับ
ถ้าบอกสักคำว่ใช้อะไรกันบ้าง ประชาชนทั้งประเทศได้คำตอบ ผมก็พร้อมจะให้

ในส่วสุดท้ายครับ ที่ผมขอปรับลดไว้ก็คือเงินอุดหนุนองค์กรปกครอง
ส่วท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาลังหวัด เอกสารประกอบ
งบประมาณครับ แล้วก็ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงไปเมื่อสักครู่ครับ ว่เป็นความตั้งใจ
ที่จะให้องค์กรปกครองส่วท้องถิ่นได้ทำตามกรอบยุทธศาสตร์ของลังหวัด เอกสาร
งบประมาณก็อธิบายไว้แบบนี้ครับ เพื่อบสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
ในระดับรากหญ้าตามความต้องการและศักยภาพขององค์กรปกครองส่วท้องถิ่น
ตรงนี้ครับ ท่านที่ปรึกษาครับที่สำคัญครับ และผมคิดว่เป็นเรื่องใหญ่ โดยให้
องค์กรปกครองส่วท้องถิ่นและผู้ว่าราชการลังหวัดร่วมกันพัฒนาให้สอดคล้องและ
สนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาลังหวัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน โดยให้
องค์กรปกครองส่วท้องถิ่นและผู้ว่าราชการลังหวัดร่วมกันพัฒนา ท่านต้องกลับไปดู
รัฐธรรมนูญครับ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๒ เขาเขียนไว้แบบนี้ครับ ภายใต้บังคับ
มาตรา ๑ รัฐจะต้องให้เป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักการปกครองตนเอง
ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น นั่นคือท้องถิ่นครับ เพราะฉะนั้นถ้าจัดบให้
ผู้ว่ากับท้องถิ่นปรึกษากัน งบประมาณท่านฉบับนี้ประการที่ ๑ นะครับ กำลังขัดกับ
รัฐธรรมนูญ จะไปวางกรอบยุทธศาสตร์อย่างไรจากรัฐบาลไม่มีสิทธิครับ เป็นอิสระของ
ท้องถิ่นที่เขาจะต้องว่กับประชาชนในท้องถิ่น ไม่เกี่ยวกับผู้ว่าครับ ท่านจะไปกระตุ้น
ผู้ว่าลังหวัดละ ๓๐๐ - ๕๐๐ ล้านบาท ไม่ว่าครับ เสริมสร้างความเป็น ซีอีโอ อย่าไปยุ่งกับ
การปกครองท้องถิ่นครับ เพราะคำอธิบายในเอกสารประกอบงบประมาณขัดต่อ
รัฐธรรมนูญ

ประการที่ ๒ ครับ ถ้าเขียนไปแบบนี้ครับ ดีความได้อย่างเดียวครับ
มันไม่ใช่งบในการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นครับ เป็นการสร้างบไปเสริมสร้างให้กับ
ผู้ว่า ซีอีโอ แล้วก็ท้องถิ่นมาร่วมพิจารณากับผู้ว่า ซีอีโอ คราวนี้มันก็จะขัดครับท่าน
มันจะขัดกับพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗ ซึ่งเราบอกไว้ว่

เรากระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นโดยใช้เงินทั้งหมด ๒๒.๐๕ เปอร์เซนต์ แต่ถ้าตัด
จำนวนนี้ออกครับ มันไม่ถึง ๒๒.๐๕ เปอร์เซนต์แล้ว

แล้วชุดประการที่ ๓ ครับ ผมเข้าใจว่าต้องไปดูกฎหมายแผนและขั้นตอน
การกระจายอำนาจ เมื่อไม่เป็นไปตามกรอบแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจในการ
จัดสรรให้กับท้องถิ่น ผมเชื่อว่าชุดกฎหมายครับ เพราะฉะนั้นกรรมวิธีการสิ่งที่ต้องทำนะครับ
ผมคิดวก่อนที่จะให้มันขัดรัฐธรรมนูญ ท่านช่วยไปแก้เอกสารแผ่นนี้ เอกสารประกอบ
งบประมาณนะครับที่บอกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดงบประมาณร่วมกับ
ผู้ว่าราชการจังหวัด และท่านรัฐมนตรีว่าาทะก็ต้องแก้กรอบยุทธศาสตร์ของจังหวัดด้วย
รัฐธรรมนูญไม่ให้โอกาสครับ ไม่เช่นนั้นแล้วพระราชบัญญัติฉบับนี้จะขัดงบประมาณและก็
ขัดกับกฎหมายพระราชบัญญัติงบประมาณปี ๒๕๔๗ ด้วยครับ ผมอยากฟังคำตอบจาก
ข้อถามทั้งหมดทั้ง ๕ ประการครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ท่านอลงกรณ์อภิปรายคนแรกแล้วนะครับ ในมาตรานี้ท่านเป็นคนอภิปราย
ท่านแรกเลย ตอน ๑๕.๐๕ นาฬิกา

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ
กระผมมีนิดเดียวเพื่อให้ประเด็นต่อเนื่อง เผอิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
ได้ชี้แจงว่า ท่านรองนายกรัฐมนตรี วิษณุ เครืองาม ในฐานะที่เป็นกรรมการกำกับ
การแลกเปลี่ยนชูปเปอร์ พูมากับแอร์บัส จะมาชี้แจง เผอิญท่านอยู่ และเข้าใจว่าเป็น
ประเด็นที่ต่อเนื่องก็เลยอยากขอความกรุณาท่านประธานว่า ถ้าท่านรองนายกจะได้ชี้แจง
ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจในเรื่องนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ผมให้สั้น ๆ ก็แล้วกันนะครับ ท่านจะอภิปรายก่อนหรือท่านจะให้รองวิษณุตอบ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านรองวิษณุต่อเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญท่านรองวิษณุครับ

นายวิชณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 วิชณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ขออนุญาตชี้แจงในนามของรัฐบาล ต้องขอภัยสภา
 ที่ต้องใช้เวลาทั้งที่ไม่ได้เป็นกรรมาธิการ แต่มันมีเหตุที่ท่านสมาชิกที่เคารพนับถือบางท่าน
 ได้ตั้งประเด็นที่เกี่ยวกับงบประมาณ แต่ว่าพาดพิงเอาไปถึงเรื่องที่เป็นเนื้อหาสาระ คือ
 เรื่องเกี่ยวกับการจัดหาเครื่องบินแอร์บัส เรื่องนี้คงมีการตั้งเป็นประเด็นมาในสภา ๒ ประเด็น

ประเด็นแรกก็คือ เรื่องของเงินทองที่เอาไปใช้จ่ายในเรื่องนี้มาจากไหน
 อยู่ในหมวดใด ประเภทใด ซึ่งเรื่องนี้ก็คงจะอยู่ในความรู้ของคณะกรรมการที่จะต้อง
 กราบเรียนท่านประธาน แต่

ประเด็นที่ ๒ ที่มีการพูดถึงก็คือ ทำไมถึงจะต้องมีการจัดหาเครื่องบินด้วย
 ทำให้เข้าใจไปว่าเหมือนกับรัฐบาลมีความฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ หรืออาจจะหนักไปกว่านั้นก็คือ
 มีความไม่รู้จักที่สูงที่ต่ำ โดยเฉพาะถ้าหากเปรียบเทียบกับท่านผู้นำของประเทศอื่น ๆ ซึ่งเขา
 ไม่จำเป็นต้องมีเครื่องบินอันเป็นพาหนะที่ใช้ในราชการของรัฐบาลเอง เฉพาะตรงประเด็นนี้
 อาจจะไม่ได้อยู่ในความรู้ของคณะกรรมการและบังเอิญคณะกรรมการก็ได้เรียกผู้แทน
 รัฐบาลไปชี้แจง ผมจึงขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานในสภานี้เฉพาะประเด็นที่ ๒ นี้ครับ
 เรื่องนี้มีการจัดหาเครื่องบินที่เรียกว่าแอร์บัสจริง ๑ ลำ แต่จะเรียกว่าเป็นการซื้อนั้นคงไม่ได้
 ศัพท์ที่เราใช้ก็คือ การจัดหา และเรื่องนี้ไม่ใช่ภาษาศรียุทธศาสตร์ว่าซื้อหรือจัดหาเป็นคำเดียวกัน
 ความจริงถ้าจะพูดให้ถูกต้องที่สุดก็คือ การแลกเปลี่ยน เพราะเราเอาเฮลิคอปเตอร์ที่มีอยู่ ๒ ลำ
 ไปแลกเอาเครื่องบินแอร์บัสมา ๑ ลำ แต่แน่นอนมูลค่ามันผิดกัน จึงต้องมีการเพิ่มเงินสมทบ
 ลงไป ซึ่งก็เป็นจำนวนมากพอสมควร และเงินที่สมทบลงไปในนั้นเองจึงต้องมาตั้งเป็นงบประมาณ
 แต่เรื่องนี้ก็ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ รัฐบาลมีเฮลิคอปเตอร์อยู่ ๒ ลำ แล้วนี้จะแลกก็เอาไปแลก มันมีที่มา
 ที่ไปทั้งหมด เรื่องของเรื่องมันเกิดขึ้นอยู่ตรงที่ว่าในสมัยรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรี ขอภัยที่ต้อง
 เอ่ยนาม กองทัพอากาศได้มีข้อเสนอเมื่อปี ๒๕๓๙ ว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งยวดที่จะต้อง
 จัดหาเฮลิคอปเตอร์ ๓ ลำ เพื่อใช้เป็นพระราชพาหนะ และเป็นเฮลิคอปเตอร์ติดตาม

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๕๗/๒

ในขบวนเสด็จพระราชดำเนิน ต่อจากนั้นก็มีการจัดหาจนกระทั่งได้เฮลิคอปเตอร์แบบ
ซูเปอร์พูมา ซึ่งเราเรียกกันย่อ ๆ ในเวลานี้ว่าแบบ ฮ. ๙ จำนวน ๓ ลำ หลังจากที่ได้ใช้เพียง
ไม่นานนักก็เกิดเหตุอันน่าสลดใจขึ้น เมื่อเฮลิคอปเตอร์ลำหนึ่งในจำนวน ๓ ลำประสบอุบัติเหตุ
ตกที่จังหวัดนราธิวาสในระหว่างอยู่ในขบวนเสด็จพระราชดำเนินของสมเด็จพระนางเจ้า
พระบรมราชินีนาถ เป็นเหตุให้ข้าราชการบริพารที่โดยเสด็จพระราชดำเนินในเฮลิคอปเตอร์ลำนั้น
เสียชีวิตไปเป็นจำนวนมาก ส่วนเฮลิคอปเตอร์ ๒ ลำที่มีได้ประสบอุบัติเหตุด้วยแต่อยู่ในขบวน
ลำหนึ่งเป็นลำพระราชพาหนะ อีกลำหนึ่งเป็นลำที่อยู่ในขบวนเสด็จ ก็เป็นเรื่องที่มีการพิจารณา
กันมาตั้งแต่รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก ชวลิต เป็นต้นมาว่าจะคงเฮลิคอปเตอร์
๒ ลำนี้ไว้หรือจะจัดการอย่างไร ซึ่งครั้งนั้นรัฐบาลและกองทัพอากาศมีความเห็นร่วมกันว่า
ไม่สมควรจะเก็บเฮลิคอปเตอร์ ๒ ลำนี้ไว้ ไม่ว่าด้วยเหตุผลกลใดก็ตามที่ สมควรที่จะ ถ้าใช้ศัพท์
อย่างหยาบ ๆ หน่อยก็บอกว่า ถ้าจัดออกไปให้พ้นโดยเร็วที่สุด แต่มันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย ๆ เป็น
เฮลิคอปเตอร์ใหม่เอี่ยมตกมาถึงเมืองไทยเพียงไม่กี่เดือน หรือจะพูดให้ชัดก็ตอบว่าไม่กี่วัน
จึงไม่สามารถที่จะกำจัดได้ง่าย ๆ ก็เลยต้องใช้วิธีที่ศัพท์นักบินเขาเรียกว่า กราวด์ (Ground) คือ
จอดทิ้งไว้เฉย ๆ ระหว่างนั้นก็พยายามเสาะแสวงหาว่าจะทำอย่างไรกับเฮลิคอปเตอร์ ๒ ลำนี้
สิ่งแรกที่คิดในเวลานั้นก็คือ ขาย แต่ปรากฏว่าเมื่อมีการบอกขายไป ก็มีข้อขัดข้องถึง ๓ ประการ

ประการแรกก็คือ หาผู้ซื้อยาก เพราะใครจะมาซื้อเฮลิคอปเตอร์ที่ใช้แล้ว
แม้จะไม่กี่วัน ไม่กี่เดือนก็ตาม แล้วยิ่งทราบประวัติว่าเป็นเฮลิคอปเตอร์รุ่นที่อยู่ในขบวน
เสด็จพระราชดำเนินและ ๑ ใน ๓ ประสบอุบัติเหตุก็ยากที่จะไปบอกขายได้ หรือ

ประการที่ ๒ แม้บอกขายได้ก็มีผู้เสนอจะซื้อ แต่กดราคาต่ำมาก ต่ำมาก
กว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของราคาที่เราซื้อมา ซึ่งเราก็ถือว่าอย่างไรเสียก็ยังเป็นเฮลิคอปเตอร์ที่
ยังใหม่ไม่ควรจะได้ราคาต่ำขนาดนั้น เหตุทั้งหมดนี้เกิดสมัยรัฐบาล ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
พลเอก ชวลิต ต่อกับต้นรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรี ชวน ในสมัยที่ ๒ ข้อขัดข้อง

๑๒๙

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๕๗/๓

อีกประการหนึ่งที่เกิดขึ้น แล้วก็เป็นข้อขัดข้องที่ดูจะใหญ่ที่สุดที่ไม่สามารถจะขายได้โดยง่าย
เครื่องบินเฮลิคอปเตอร์แบบ ฮ. ๙ นี้เราซื้อมาจากบริษัทฝรั่งเศสที่มีชื่อว่า ยูโรคอปเตอร์
ซึ่งเป็นผู้ผลิต และสัญญาที่กองทัพอากาศทำไว้กับยูโรคอปเตอร์ มีข้อความตอนหนึ่งจำหัวหมวด
เป็นภาษาอังกฤษว่า นัน รีเอกซ์ปอร์ตเช้น (Non re-exportation) แปลเป็นไทยว่า ห้ามนำออก
นอกราชอาณาจักร -----

- ๕๘/๑

ข้อความในสัญญานั้นมีว่า กองทัพอากาศในฐานะผู้ซื้อจะนำเฮลิคอปเตอร์ทั้งหมดที่ซื้อนี้ออกนอกประเทศไทย ไม่ว่าจะขาย ให้เช่า ให้ยืม แลกเปลี่ยนหรือกระทำการประการใด ๆ ให้พ้นไปจากประเทศไทย โดยไม่ใช่เป็นการบินตามปกติ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากรัฐบาลฝรั่งเศส ไม่ใช่บริษัทเฮลิคอปเตอร์ที่ขายนะครับ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากรัฐบาลฝรั่งเศสไม่ได้ เรื่องนี้ดูจะเป็นเรื่องใหญ่ที่ทำให้ขว้างงไม่พ้นคอ เพราะไม่รู้จะไปบอกขายใครกันได้ง่าย ๆ ในที่สุดก็เก็บเอาไว้ ในสมัยรัฐบาลท่านนายกชวน ขออภัยที่ต้องเอ่ยนาม เพราะว่าครั้งนั้นผมเป็นเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทราบปัญหาอยู่ เพราะก็อยู่ในขบวนการที่ทางกองทัพอากาศมาปรึกษา มาเตรียมนำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีอยู่ตลอดว่าจะทำอย่างไรกับเฮลิคอปเตอร์ ๒ ลำนี้ ระหว่างนั้นก็จอดทิ้งไว้ ก็เป็นปัญหาในการซ่อมแซมทะนุบำรุงเป็นอันมาก ในที่สุด ในสมัยรัฐบาลท่านนายกชวนก็เกิดความคิดใหม่ ซึ่งเป็นข้อเสนอของกองทัพอากาศว่าถ้าอย่างนั้นอย่าไปขายเลย เพราะขายก็ไม่มีคนซื้อ เอาไปแลกดีกว่า แลกกับเฮลิคอปเตอร์ คือเอาเฮลิคอปเตอร์ ๒ ลำนี้ไป แล้วหาเฮลิคอปเตอร์ใหม่มา จะลำเดียว ๒ ลำ ๓ ลำก็สุดแต่แต่จะเทียบเคียงราคากัน ครั้งนั้นเราคิดว่ามันจะแลกได้ง่าย ๆ เพราะมีผู้เสนอมาว่าจะป็นนายหน้าจัดการแลกให้ ปรากฏว่าหลังจากเจรจากันไปมันก็เป็นอย่างที่ท่านแหละครับ แบล็คฮอค หรือไม่แบล็คฮอคก็ตามที่ มากันหลายเจ้า ก็มาเจออุปสรรคเข้ากับเรื่องราคา แลกได้เขาก็เอาแต่เขากดราคาคือตีราคาเฮลิคอปเตอร์ ซูเปอร์ พูม่า ฮ. ๙ ๒ ลำของเราเนี่ยต่ำมาก เหตุที่ต่ำมากต่ำจนกระทั่งไม่น่าเชื่อเป็นราคาของเฮลิคอปเตอร์ ซูเปอร์ พูม่า แต่เขามีเหตุผลที่เขากดราคาต่ำ เพราะเขามาเจอข้อความในสัญญาที่เรียกว่า นัน รีเอ็กซ์พอร์ตชั่น คือห้ามนำออกนอกราชอาณาจักร ได้มีการเจรจากับรัฐบาลฝรั่งเศส เพื่อให้รัฐบาลฝรั่งเศสอนุญาต รัฐบาลฝรั่งเศสซึ่งเขาก็ต้องฟังบริษัท ยูโรคอปเตอร์ ผู้ขาย ตอบมาว่าจะอนุญาตถ้าหากว่ามีการจ่ายเงินต่อไปให้กับ ยูโรคอปเตอร์ เรื่องราคาที่ซื้อกันมันก็ว่ากันไปจบแล้ว แต่ซื้อแล้วมาบินอยู่ในเมืองไทย ขายประเทศอื่น แลกกับประเทศอื่นก็ต้องมีการจ่ายเงินเพิ่ม แล้วก็ต้องจ่ายเงินที่เขาเรียกกันว่า ใบอนุญาตสำคัญในการบินอากาศ เพราะเครื่องบินที่เราซื้อมานี้ไม่มี ใบอนุญาตสำคัญสำหรับบินอากาศ ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการบินนอกประเทศที่เขาเรียกว่า แอร์ เวิร์คตีเนท (Air worthiness) ถามว่าแล้วจะได้ใบนี้มาอย่างไร ยูโรคอปเตอร์บอกว่าจะได้มาก็ต้องจ่ายเงินเขา เท่าไร ลำละ ๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เฮลิคอปเตอร์

๒ ลำที่รอดอยู่นั้น ลำหนึ่งเราซื้อ ๑๘ ล้านเหรียญสหรัฐ อีกลำหนึ่ง ๑๔ ล้านเหรียญสหรัฐ
 ผมจำไม่ได้ว่าลำที่ตกราคาเท่าไร แต่ลำที่มันเหลืออยู่ ๑๘ ล้านเหรียญสหรัฐ และ ๑๔
 ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งผู้ซื้อหรือผู้แลกเขาจะกดราคาจาก ๑๘ และ ๑๔ ล้านเหรียญสหรัฐ
 ลงมาเหลือเพียงไม่กี่ล้านเป็นเลขตัวเดียว แล้วมีหน้าซ้ำเขาก็อ้างว่าเขาจะต้องไปจ่ายอีกลำละ
 ๒ ล้านเหรียญสหรัฐให้กับ ยูโรคอปเตอร์ เขาจึงกดราคามาก มากจนกระทั่งในที่สุดคิดกัน
 ไม่ตกว่าจะทำอย่างไร จนถึงวันที่เราคิดว่า เขาจะราคาตกก็ยังมีดี ต่ำก็ยังดี ผู้ที่คิดว่าจะแลกเขา
 ก็ไม่เอา เพราะเขารู้สึกว่าเขาจะมีปัญหามาก เนื่องจากว่าคนที่มาติดต่อกับเรานั้นก็ไม่ได้เอา
 ไปบินเอง เกิดจะเป็นนายหน้าเอาไปขายต่อ เมื่อมันผ่านมือกันไปหลายมือ มันก็จะยุ่งกัน
 ไหญ่โต ก็ย้อนกลับไปขออนุญาตฝรั่งเศสกันหลายหน ในที่สุดจนพันรัฐบาลท่านนายกชวน
 เรื่องนี้ก็จะรับค้ายู้อย่างนั้น เฮลิคอปเตอร์พม่า ๒ ลำก็จอดอยู่อย่างนั้น ไทรมอยู่อย่างนั้น
 จะซ่อมต่อก็ไม่รู้จะซ่อมลงไปเท่าไร แล้วก็ซ่อมไปทำไม เพื่อเอาไปทำอะไร ครั้นมาถึงรัฐบาลนี้
 กองทัพอากาศก็เสนอเข้ามาว่า เมื่อคิดจะขายก็ขายไม่ได้ เมื่อคิดจะแลกกับเฮลิคอปเตอร์
 ก็แลกไม่ได้ ทำไมไม่คิดจะแลกกับเครื่องบินอื่นที่มีใช้เฮลิคอปเตอร์ -----

รัฐบาลก็ถามว่าแล้วจะมีความเป็นไปได้หรือ กองทัพอากาศตอบว่ามีความเป็นไปได้ เพราะว่า มันก็ต้องมีการแลกกันชนิดที่เรียกว่า เครื่องบินต่อเครื่องบิน แต่ก็ต้องเพิ่มเงิน แต่ถ้ารัฐบาล ไม่เอาข้อเสนอนี้ก็หยุดจอดทิ้งไว้จนกระทั่งกลายเป็นเศษเหล็ก หรือจะบินกันก็บินกันอยู่ใน ประเทศไทย บินกันอยู่ในประเทศไทยก็เป็นปัญหา ซึ่งไม่สมควรและขออนุญาตที่จะไม่เล่าในที่นี้ว่า มันเป็นปัญหาไปหมด ในที่สุดลองทาบถามดูว่าถ้าเราจะเอา ซูเปอร์พума ๒ ลำนี้ไปแลกกับ เครื่องบินขนาดกลาง คือเครื่องบินโดยสารที่ไม่ใช่เฮลิคอปเตอร์ นั่งได้สัก ๒๐ - ๓๐ - ๔๐ คน มีใครสนใจหรือไม่ เพียงแค่บอกกล่าวไปว่าร้องไปไม่นานนักก็มีผู้แสดงความสนใจมามากพอสมควร รัฐบาลจึงตัดสินใจให้กองทัพอากาศไปตั้งคณะกรรมการดำเนินการเรื่องนี้ ตอนนั้นก็ได้คิดว่า จะมาเกี่ยวกับทำเนียบรัฐบาล ให้กองทัพอากาศไปว่ากัน เพราะ ซูเปอร์พума ๒ ลำนี้อยู่ใน ความครอบครองของกองทัพอากาศครับ ท่านประธาน ปรากฏว่ากองทัพอากาศก็ไปตั้ง คณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งมีรองเสนาธิการทหารอากาศในขณะนั้นเป็นประธาน ผมได้อ่านรายงาน การประชุม ซึ่งเขาประชุมกันถึง ๑๒ ครั้ง ได้ข้อยุติในที่สุดเสนอมายังรัฐบาลว่า ให้แลกกับเครื่องบิน ขนาดกลาง มีที่นั่ง ๒๐ - ๓๐ - ๔๐ ที่นั่ง ซึ่งมันจะใช้ประโยชน์ได้มากกว่าแลกกับเฮลิคอปเตอร์ เพราะว่า ๑. จะบินได้ไกลกว่า คือบินถึงอเมริกาก็ได้ จอดครั้งเดียวที่ญี่ปุ่น ๒. บรรทุกได้มากกว่า เฮลิคอปเตอร์นั่งได้อย่างมากที่สุด ๖ - ๗ คน แต่เครื่องบินขนาดนี้อาจจะนั่งได้ถึง ๒๐ - ๓๐ - ๔๐ คน แล้วก็ประการที่ ๓ มีความเป็นไปได้มากกว่าที่จะแลกกับเฮลิคอปเตอร์ด้วยกัน และที่สำคัญที่สุด คือความจำเป็นที่จะต้องมีเฮลิคอปเตอร์นั้นจะน้อย เพราะว่าตั้งแต่เครื่องบิน ซูเปอร์พума ลำที่ ๓ ตก ก็ได้มีการจัดหาอย่างอื่น หรือเปลี่ยนเอาอย่างอื่นมาใช้ จนกระทั่งพอจะทดแทนกันไปได้ แต่เครื่องบินขนาดกลาขนั้นประเทศไทยไม่เคยมี เมื่อคิดอย่างนั้นแล้วรัฐบาลจึงพิจารณาว่าถ้าจะไป เห็นชอบตามข้อเสนอของกองทัพอากาศก็ดูจะรวบรัดและรวดเร็วเกินไป เพราะยังไม่มี การตรวจสอบ รัฐบาลจึงตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งเพื่อตรวจสอบข้อเสนอของกองทัพอากาศ และโดยเหตุที่คณะกรรมการที่จะมาตรวจสอบนี้ต้องประสานกับหลายฝ่าย ต้องประสานกับ ราชสำนัก เพราะกำลังจะเอาเครื่องบินที่เป็นพระราชพาหนะออกไปแลกเปลี่ยน ต้องประสาน กับสำนักงานงบประมาณ ต้องประสานกับกองทัพอากาศ กองบัญชาการทหารสูงสุด และอีก

๑๓๓

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๕๙/๒

หลายหน่วยงาน จึงได้ตั้งให้เลขาธิการคณะรัฐมนตรีในขณะนั้น ซึ่งบังเอิญก็คือผม เป็นประธาน
แล้วก็มีคณะกรรมการ ประกอบด้วย ผู้แทนกองทัพอากาศ กองบัญชาการทหารสูงสุด สำนักงาน
อัยการสูงสุด กระทรวงพาณิชย์ เพราะมันมีประเด็นที่จะต้องทำ เคาน์เตอร์ เทรด (Counter trade)
ด้วย กระทรวงการต่างประเทศ เข้ามาร่วมพิจารณา ซึ่งก็ประชุมกันอยู่หลายครั้ง ก็ได้ทราบว่
กองทัพอากาศได้ไปประกาศเชิญชวน ใครสนใจให้มาเสนอ ปรากฏว่ามีผู้มาขอของ ก็คล้าย ๆ
ประมูลแหละครับ ท่านประธาน ไปดูเงื่อนไข ๖ เจ้า แต่พอถึงเวลามายื่นจริง ๔ เจ้า คือยื่นข้อเสนอ
ว่าจะยอมแลกเปลี่ยนด้วย ๔ เจ้า ๔ เจ้านั้นต่างกันต่าง ๆ นานา คือหลายบริษัท แต่สรุป
รวมความแล้ววกไปวนมา ก็คือเครื่องบินมีอยู่ ๒ ยี่ห้อเท่านั้น คือโบอิง กับแอร์บัส ๒ เจ้าแรก
เป็นผู้ผลิต คือเจ้าของมาขึ้นเอง ๒ เจ้าหลัง เจ้าหนึ่งก็โบอิง เจ้าหนึ่งก็แอร์บัส แต่เป็นนายหน้า
ซึ่งก็ได้มีการพิจารณา แล้วคิดว่าเราคงไม่พูดกับนายหน้า คงจะพูดกับผู้ผลิต แต่ในที่สุดก็ต้อง
พูดหมดทั้ง ๔ เจ้า คณะกรรมการกำกับ ซึ่งชุดที่ผมเป็นประธานนั้นบอกให้ไปพูดหมดทั้ง ๔ เจ้า
เพราะเราจะเอาที่ราคาดีที่สุด คุณภาพดีที่สุด คือเอาของดีที่ถูก หลังจากไปพิจารณา ไปศึกษากัน
เรียบร้อยแล้ว ให้ทั้ง ๔ เจ้า ยื่นข้อเสนอ แล้วก็มีการเจรจา ซึ่งไม่เคยเจรจากับคณะกรรมการชุดผม
เลยนะครับ ทำกับชุดกองทัพอากาศตลอด จนกระทั่งได้ข้อสรุป ผมก็ทำเป็นตารางเปรียบเทียบ
เสนอที่ประชุม เสนอท่านนายกรัฐมนตรี เสนอคณะรัฐมนตรีด้วย เราได้เปรียบเทียบระหว่างแอร์บัส
กับโบอิง เราต้องเอาแอร์บัสกับโบอิงเป็นหลัก อย่าเพิ่งเอาบริษัทนะครับ ว่าเจ้าไหนเป็นอย่างไร
เอายี่ห้อเป็นหลักก่อน

ประการแรก เราได้พิจารณาในแง่ของประเภทเครื่องบินว่า แอร์บัสกับโบอิง
มันต่างกันตรงไหน พบว่าในแง่ของประเภทเครื่องบิน เครื่องบินโบอิงที่เขาเสนอมานั้นเป็นรุ่นที่ผลิต
ในปี ๒๕๔๕ เรื่องที่ผมกำลังกราบเรียนท่านประธานนั้น เหตุเกิดปี ๒๕๔๕ ปลายปี ต่อกับ ๒๕๔๖
แต่เครื่องบินโบอิงนั้นทำกันเมื่อต้นปี ๒๕๔๕ ขณะที่แอร์บัสยังผลิตไม่เสร็จ และคาดว่าจะเสร็จ
ในปี ๒๕๔๖ นั่นคือเครื่องบินใหม่เอี่ยม นี่ในแง่ของข้อดีข้อเสียข้อแรก

ข้อดีข้อเสียข้อที่ ๒ ที่เราศึกษาคือสถานะหรือสมรรถนะในการบิน ความบินไกล บินไกลเขาก็พอกันนั่นละคือบินถึงอเมริกาได้ทั้ง ๒ เจ้า เพียงแต่ต้องจอดแวะเติมน้ำมัน กลางทาง เจ้าหนึ่งไปไกลสุดขับไปโรแล้วก็เติมน้ำมัน อีกเจ้าหนึ่งไปไกลสุดรัสเซียแล้วก็เติมน้ำมัน ซึ่งเราคิดว่ามันจะเติมน้ำมันที่ไหนเราก็ไม่ห่วง ปลายทางขอให้บินถึงอเมริกาได้ ก็แล้วกันถ้าไกลสุด ข้อนี้ดูจะไม่ทำให้มีคะแนนแตกต่างกัน

ข้อที่ ๓ เทคนิคการบินพบว่าโบอิงนั้นนักบินไทยคุ้นกับเครื่องบินโบอิง ถ้ามีปัญหาที่เอนักบินไทยของกองทัพอากาศมาบินได้เลยไม่ต้องฝึก หรือมิฉะนั้นก็เอนักบิน ของการบินไทยมาบินได้เลยไม่ต้องฝึก แต่แอร์บัสเป็นเครื่องใหม่แปลกประหลาดอยู่สักหน่อย จะต้องมีการฝึกนักบินก่อนถึงจะบินได้ ข้อนี้เป็นความแตกต่างที่สำคัญที่ทำให้ในรอบแรก โบอิงได้คะแนน กองทัพอากาศมีความพอใจโบอิงซึ่งก็ไม่ต่างกัน

พอไปถึงอันสุดท้ายคือราคาซึ่งเป็นตัวตัดสินใจที่สำคัญทันที เพราะว่าโบอิงนั้น เสนอว่าเขาตีราคาซูเปอร์ พูม่า ฮ. ๙ ของเราลำละ ๒ ล้านเหรียญสหรัฐ ขณะที่แอร์บัสตีราคา ซูเปอร์ พูม่า ของเราลำละ ๑๐ ล้านเหรียญสหรัฐ และขณะเดียวกันโบอิงเขาบอกว่า เมื่อเราไปแลกกับเครื่องบินของโบอิงเครื่องบินขนาดกลางที่ว่านี้ละ ๓๐ ที่นั่งที่ว่านี้ละเราจะต้อง จ่ายเงินเพิ่มให้เขา ๕๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ส่วนแอร์บัสให้จ่ายเพียง ๓๐ ล้านเหรียญสหรัฐ รวมความแล้วมันต่างกันเป็นเงินไทยนับพันล้านบาท ผมจำได้ว่าในการพิจารณาครั้งแรก กองทัพอากาศยืนยัน นั่งยัน นอนยันว่าเขาอยากได้โบอิงเพราะนักบินเขาคุ้นและบินได้เลย แต่ผมติดตรงเรื่องเงินและเรื่องราคาที่มันต่างกันลิบลับ ก็ได้พยายามพิจารณาแล้วก็ไม่รู้ จะทำอย่างไรเพราะผมไม่รู้เรื่องเทคนิคดีพอ สุดท้ายก็โยนไฟไปสุดท้ายว่าให้กองทัพอากาศ ไปเจรจากับโบอิง ถ้าโบอิงยอมลดลงมาเท่ากับแอร์บัส ผมจะแนะนำรัฐบาลให้เอาโบอิง กองทัพอากาศก็ไปเจรจา แต่ผมแนะไปด้วยว่าเพื่อความยุติธรรมคุณต้องเจรจากับทั้ง ๒ เจ้า เพราะเจรจาไปเจรจามาแอร์บัสอาจจะลดลงอีกครั้งหนึ่งก็ได้ สุดท้ายผลจากการเจรจา ปรากฏว่าโบอิงไม่ลด ในขณะที่แอร์บัสเขาบอกว่าถ้ามันยุ่งยากเรื่องนักบินเขายอมให้นักบิน กองทัพอากาศไปฝึกบินฟรีของศูนย์เขาที่สิงคโปร์ ชั่วโมงบินปีละ ๕๐ ชั่วโมงบินเป็นเวลา ๕ ปี ติดต่อกันคือเขาเทรน (Train) ให้ กองทัพอากาศพอใจเงื่อนไขนี้เป็นอันมาก จึงย้อนกลับมา เสนอคณะกรรมการชุดผมว่าเมื่อแอร์บัสตกลงเรื่องฝึกบินฟรี แล้วระหว่างนี้ก็มียกนักบินของ

๑๓๕

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

บ้งอร ๖๐/๒

กองทัพอากาศพอที่จะบินแอร์บัสได้ แล้วกว่าเครื่องบินแอร์บัสมันจะเสร็จมาถึงเราก็ส่งคนไปฝึก
พลางก่อนน้ำมันจะทันกันพอดี จึงสามารถที่จะรับเงื่อนไขนี้ได้ ก็เป็นอันว่าสมบูรณ์ทั้งใน
ศักยภาพการบิน สมรรถนะ ขนาด แล้วที่สำคัญก็คือราคา มันก็มาเจอประเด็นเข้า
อีกประเด็นหนึ่งว่าเรื่องเงินเรื่องทองน้ำมันของবাদใจ พูดกันแต่เฉพาะเรื่องที่ว่าเขาตีราคา
เฮลิคอปเตอร์เท่าไรของเรานี้เท่าไร แล้วเราจ่ายอีกเท่าไร มันไม่ใช่ว่าได้เครื่องบินมาแล้วก็
พรั่งพร้อมได้ ปรากฏว่ามีค่าใช้จ่ายในการตกแต่ง มีค่าใช้จ่ายเรื่องอะไหล่ มีค่าใช้จ่าย
ในเรื่องของอื่น ๆ ที่เครื่องบินจะต้องพึงมี เมื่อเกิดค่าใช้จ่ายนี้ขึ้นผมก็บอกให้ไปหารายละเอียด
มา เพราะไม่ใช่ว่ารวมไปรวมมาสุดท้ายแอร์บัสแพงมากเข้าไปกว่าโบอิง ปรากฏว่าในที่สุด
ได้ตัวเลขมาว่าค่าตกแต่งเครื่องบินนั้นโบอิงเสนอว่าขอ ๑๔ ล้านเหรียญ -----

- ๖๑/๑

แอร์บัสเสนอว่า ๘ ล้านเหรียญ จะตกแต่งได้ในมาตรฐานเดียวกัน ค่าฝึกนักบินรอบแรก
 โบอิงคิดราคา ๑๗ ล้านเหรียญสหรัฐ แอร์บัสคิด ๑ ล้านเหรียญสหรัฐ เป็นอันหมด
 ไม่มีเงินอีกบาทเดียวเหลือจากนี้อีกแล้ว เราก็พอใจทุกอย่าง ผมก็สรุปทั้งหมดนี้
 กราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรี ท่านนายกก็นำเรื่องนี้เข้าคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒
 กรกฎาคม ๒๕๔๖ อย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวถึงจริง ๆ แล้วก็ได้เป็นเรื่องลับเรื่องอะไร
 เลยครับ ครม. มีมติ โฆษกก็ได้แถลง คณะรัฐมนตรีมีมติในวันนั้นว่าเห็นชอบให้แลกเปลี่ยน
 ชูปเปอร์พุ่มา ฮ. ๙ ๒ ลำ กับเครื่องบินขนาดกลาง ๑ ลำ ๓๒ ที่นั่ง เรื่องที่นี้ก็นีก็เหมือนกัน
 ก็เกี่ยกันอยู่ครับ เพราะถ้าที่นั่งมากมันก็แพง ที่นั่งน้อยมันก็ถูก ท่านนายกก็พยายาม
 ไปดูว่าให้มันถูกนี้เอาสักกี่ที่นั่ง เราพบว่า ๑๒ - ๑๓ ที่นั่ง อัตราหนึ่ง สูงขึ้นมาถึง ๓๒ ที่นั่ง
 อีกอัตราหนึ่ง ขึ้นไปถึง ๓๖ ๓๘ หรือ ๔๐ อีกอัตราหนึ่ง ท่านนายกก็ตัดสินใจเอาตรง
 ๓๒ ที่นั่ง หมายเหตุตรงนี้ว่าคณะรัฐมนตรีมี ๓๖ คน ถ้าจะเดินทางโดยเครื่องบินนี้
 ทั้งคณะรัฐมนตรีก็ยังไม่ได้นะครับ เพราะมันได้แค่ ๓๒ ที่นั่ง ซึ่งก็มีสนนราคาที่เราจะ
 รับได้ เพราะมันต่างจาก ๑๒ ๑๓ ที่นั่งอะไรไม่มากนัก ครม. ก็มีมติเห็นชอบ ต่อจากนั้น
 ก็พื้นเรื่องของคณะกรรมการชุดผม ก็กลายเป็นเรื่องเงินเรื่องทองละที่นี้จะหาเงิน
 ที่ไหนมา ได้ทราบว่ครั้งแรกก็คิดจะเองงบประมาณแผ่นดิน จะตั้งงบประมาณ
 เพราะคิดว่ามันก็คงจะมีเวลา แต่ปรากฏว่าพออยู่มา ๆ แอร์บัสเขาก็ตั้งเงื่อนไขว่า
 การจ่ายเงินจะต้องทำเมื่อนั้นเมื่อนี้ ซึ่งก็เป็นเหตุให้เรื่องเงินทองที่คิดจะตั้งงบประมาณ
 เกิดปัญหาขึ้น เพราะมันจะต้องจ่ายช้าหรือจ่ายเร็วกว่าที่เคยคิดเอาไว้ หลังจากที่
 เสร็จเรื่องนะครับท่านประธาน ร่ำ ๆ ว่าจะยกเลิกไม่ต้องทำอะไรกันไปแล้วหนึ่
 เพราะเรารู้สึกว่าบริษัทแอร์บัสมีอะไรบางอย่าง ถ้าใช้ศัพท์ชาวบ้านก็บอกว่าตุกติก
 แต่ถ้าจะพูดว่าตุกติกมันก็หยาบคายเกินไป แต่หมายความว่ามันไม่ได้ราบรื่นอย่างที่
 เราคิดกันว่า คุณเอาชูปเปอร์พุ่มาไปแล้วก็เอาเครื่องบินมา มันก็ยังเกี่ยยังงอนกัน
 อยู่ชนิดหนึ่งว่าเขาจะเอาชูปเปอร์พุ่มาไปทันที เพราะเขาจะต้องไปขายต่อ แต่ว่าเครื่องบิน
 แอร์บัสยังให้เราไม่ได้ ก็คล้ายกับเมื่อเย็นหมูป่าไม่ได้ ก็ยังไม่เย็นแมวมา เราก็ไม่อยากจะ
 ปล่อยชูปเปอร์พุ่มาไปโดยยังไม่ได้แอร์บัสมา เพราะจับพลัดจับผลูเกิดเรื่องเกิดราวขึ้นมา

๑๓๗

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

นนท์สภรณ์ ๖๑/๒

เกิดไปตกเข้าที่ไหน เดี่ยวก็มีเรื่องมีราวกันขึ้นมาอีก ปรีกษายัยการแล้วในแง่อรรถคดี
ซูปเปอร์พุ่มาออกจากประเทศไทยเมื่อไร เราก็จะเสียเปรียบ แล้วที่สำคัญตัวหนึ่งที่เป็น
ปัจจัยให้เราเลือกแอร์บัสได้โดยง่ายขึ้น ก็คือปรากฏว่าแอร์บัสเป็นบริษัทของฝรั่งเศส
มีความสัมพันธ์อันดีกับยูโรคอปเตอร์ ซึ่งเป็นผู้ผลิตซูปเปอร์พุ่มาและสัญญาที่พูดถึง
เรื่อง นั้น รีเอกซ์เปอร์เตชัน ห้ามนำเครื่องซูปเปอร์พุ่มาออกนอกประเทศนั้น พอเราบอกว่า
เราจะแลกกับแอร์บัส ซึ่งแปลว่าแอร์บัสจะมาเอาซูปเปอร์พุ่มา ๒ ลำนี้ออกนอก
ราชอาณาจักร รัฐบาลฝรั่งเศสตอบว่าไม่มีปัญหา ยูโรคอปเตอร์ตอบว่าไม่มีปัญหา
แถมซุ่มาอีกว่าถ้าเอาโบอิงมีปัญหา ก็เมื่อทุกอย่างมันไปอย่างนี้ก็ไม่ทราบว่าจะดำเนินการ
อย่างไรต่อ ถ้าหากว่าจะคิดว่าไม่เอา ไม่ทำ มันก็เหลืออย่างเดียวคือ จอดเฮลิคอปเตอร์
ซูปเปอร์พุ่มา ๒ ลำนั้นไว้จนกระทั่งถึงวันนี้

ขอกราบเรียนเป็นประเด็นสุดท้ายครับ ท่านประธานที่เคารพ เครื่องบิน
ขนาดกลาง ๓๒ ที่นั่งที่ได้มานี้ ไม่ใช่พาหนะของนายกรัฐมนตรี ไม่ใช่พาหนะของ
คณะรัฐมนตรี สิ่งที่เรายึดเป็นหลักและพูดมาตลอดเมื่อยูโรคอปเตอร์มาถาม ซึ่งเขาต้องถาม
ก็คือเป็นพาหนะของบุคคลสำคัญ เราไม่สามารถจะพูดได้ว่าเป็นใคร ก็สุดแต่แต่เหตุการณ์
มันจะผันแปรมาว่าจะไปใช้ในสถานการณ์ใด ครั้งแรกสุดได้คิดว่าจะให้ยี่ห้อเครื่องบิน
ขนาดกลางนี้ว่า พระราชพาหนะ แต่เมื่อได้ปรึกษาและประสานกับหลายฝ่ายแล้วเห็นว่า
ไม่เหมาะสม เพราะในเวลาที่ผ่านมาก็เคยมีเครื่องบินที่เป็นพระราชพาหนะ แล้วพอถึงเวลา
รัฐบาลก็ต้องขอพระราชทานยืมใช้ หรือมิฉะนั้นก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม
ให้รัฐบาลนำไปใช้ ซึ่งทุกรัฐบาลได้รับพระมหากรุณาธิคุณ ก็เป็นเรื่องที่รู้สึกอยู่ในใจ
ตลอดเวลามันมีความไม่เหมาะสมไม่สมอยู่บางประการตั้งแต่ในตอนนั้นแล้ว ไม่ใช่เรื่อง
ที่จะต้องมาหาเครื่องบินในตอนสุดท้าย ความไม่เหมาะสมอีกประการหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องที่
อธิบายยาก ถ้าจะพยายามอธิบายผมต้องอุปมาอย่างนี้ครับท่านประธาน ซึ่งก็เป็น
การอุปมาจากเหตุการณ์ที่เป็นจริง ครั้งหนึ่งเครื่องบินอันเป็นพระราชพาหนะ ผมจำได้
เครื่องบินลำนี้เป็นลำเดียวกันกับที่ท่านนายกรัฐมนตรีชวน เมื่อท่านเป็นนายกรัฐมนตรี
สมัยแรก นำคณะรัฐมนตรีบินไปถวายสัตย์ปฏิญาณที่พระตำหนักทักษิณราชธานี

ภาคใต้ ผมเป็นรองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีตามไปในขบวนด้วยในครั้งนั้น
ได้รับพระมหากรุณาพระราชทานให้ใช้ ต่อมาก็พระราชทานพระมหากรุณา
ให้กองทัพอากาศนำไปใช้ในประโยชน์ของกองทัพอากาศ ฝึกบิน ฝึกซ้อมอะไรกันไป
ตามเรื่อง วันหนึ่งตก นักบินเสียชีวิต -----

กองทัพอากาศก็จำเป็นต้องตั้งงบประมาณจัดหาเครื่องบินลำใหม่ ผมจำได้ว่าวันที่ท่านเสนาธิการทหารอากาศเข้ามาชี้แจงในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี รัฐบาลถามว่าเครื่องบินนี้มีประกันหรือไม่ ท่านเสนาธิการทหารอากาศในครั้งกระนั้นตอบว่าเครื่องบินนี้เป็นพระราชพาหนะประกันไม่ได้ ไม่มีผู้รับประกัน ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สำคัญ เพราะฉะนั้นจากประเด็นนั้นจนถึงวันนี้เป็นสิ่งที่รับรู้กันว่าอย่าเรียก พระราชพาหนะ วันนี้เราถึงเรียกว่าเครื่องบินของบุคคลสำคัญ รัฐบาลจะใช้ก็ได้หรือบุคคลสำคัญที่เป็นแขกรัฐบาลก็ใช้ได้ ในเวลาที่ผ่านมาท่านประธานที่เคารพ เรามีบุคคลสำคัญ มีพระราชอาคันตุกะ มีแขกที่เป็นสเตท วิสิท (State visit) หรือแขกของรัฐบาลเดินทางมาเยี่ยมประเทศไทย มาเยือนประเทศไทย บางท่านก็นำพาหนะของท่านมาเอง บางท่านก็ไม่ได้นำมา บางท่านมาเดี่ยว บางท่านมาพร้อมทั้งคู่สมรส บางครั้งมาทั้งพระราชโอรสหรือบุตร เมื่อถึงเวลาเดินทางก็ต้องแยกออกเป็น ๒ ขบวน ซึ่งรัฐบาลต้องจัดพาหนะแยกออกเป็น ๒ ขบวนตามความประสงค์ และเป็นเรื่องที่รัฐบาลคิดมาตลอด และไม่ใช่ว่ารัฐบาลนี้คิด คิดมาตลอดทุกรัฐบาลว่าถ้ามีเครื่องบินอย่างนี้ไว้รองรับสถานการณ์อย่างนั้นก็ดูจะมีประโยชน์ แต่เรื่องอยู่ดี ๆ ไปตั้งงบประมาณซื้อไม่มีรัฐบาลไหนทำแน่ และวันนี้เหตุการณ์มันก็มาเกิดขึ้นเพราะโยงมาจากกรณีซูเปอร์บูมาดังกล่าว เฉพาะฉะนั้นในส่วนประเด็นที่ไปที่ไปกระผมกราบเรียนท่านประธานได้อย่างนี้ แต่ส่วนเงิน ๆ ทอง ๆ ว่าเอามาจากงบไหน ตั้งอย่างไรรัน คงจะต้องขอให้คณะกรรมการการกราบเรียนท่านประธานครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : พอสมควรแล้วนะครับ เพราะว่าชี้แจงก็ชัดเจนหมดแล้วนะครับท่านรองกรรณ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงต้องขอขอบคุณท่านรองนายกรัฐมนตรีนะครับที่ท่านประธานได้อนุญาตในการที่จะมาชี้แจง ซึ่งก็เป็นเรื่องข้อเท็จจริงความเป็นมาบางส่วน แต่ว่าไม่ได้ตอบคำถามประเด็นที่กระผมตั้งไว้ โดยเฉพาะมีบางข้อเท็จจริงที่จำเป็นจะต้องเรียนท่านประธานเพื่อให้เกิดความถูกต้อง กระผมได้ตั้งประเด็นไว้ว่าการใช้งบประมาณดังกล่าวนั้นในงบกลาง ในเรื่องของการเสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งนั้นผิดวัตถุประสงค์หรือไม่

ประการที่ ๒ ก็คือว่าทำไมถึงมีการปกปิดในเรื่องนี้และในการชี้แจงส่วนที่เป็นเอกสารของทางราชการต่อกรรมาธิการหลังจากที่เราได้เพียรทวงถามในเรื่องนี้ ไม่ได้มีการพูดถึงมติคณะรัฐมนตรี ๒๒ กรกฎาคมเลย มีแต่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ อย่างที่ผมได้เรียนเป็นประเด็นแล้วว่าในเอกสารที่ทำให้กระผมได้ตั้งข้อสังเกตทวงถามว่าทำไมเรื่องนี้ถึงดูประหนึ่งว่าไม่ค่อยจะโปร่งใสหรืออีกนัยหนึ่งก็คือว่าไม่เปิดเผย เพราะในเอกสารของสำนักโฆษกสรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ผมตรวจดูทุกบรรทัดครับ ๒ - ๓ รอบไม่มีมติด้อย่างที่ท่านรองนายกได้ชี้แจง เพราะผมได้สืบค้นในเรื่องนี้ มีเพียงที่แจ้งต่อกรรมาธิการ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ไม่มีการอ้างอิงถึงมติดังกล่าวเลย ไม่แต่เท่านั้นกระผมได้ตั้งประเด็นว่าแล้วทำไมถึงไม่มีการตั้งปกติ ในปี ๒๕๔๗ ในเมื่อมีมติให้มีการแลกเปลี่ยนระหว่าง ฮ. ๙ ซูเปอร์พูมกับแอร์บัส เอ ๓๑๙ (A 319) ซี่ง แต่กลับปรากฏว่าในปี ๒๕๔๖ ให้มีการปรับบของ ทอ. ๑๐๙ ล้านบาทเพื่อจ่าย แต่ในปี ๒๕๔๗ กลับไม่มีการตั้ง และท้ายที่สุดพวกเขาก็มาทราบในช่วงประชุมกรรมาธิการเมื่อสัปดาห์ที่แล้วนี้เองครับ ซึ่งมันควรจะรู้ก่อนหน้านี้ถ้าหากว่ามีการพิจารณาตั้งแต่ในการพิจารณางบประมาณปี ๒๕๔๗ ในเรื่องรายจ่ายเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขัน ๑๖,๕๐๐ ล้านบาท เราก็เพิ่งทราบจริง ๆ กรรมาธิการทุกคนถึงในส่วนที่ได้ส่งความเห็น จึงได้นำเป็นประเด็นขึ้นมาถามในวันนี้

และที่เห็นว่าในเรื่องที่ตั้งประเด็นว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ อันนี้ประเด็นสำคัญ เพราะว่า ในเอกสารของทางราชการที่ส่งให้กรรมาธิการนั้นเขียนไว้ชัดเจนครับ วัตถุประสงค์คือเพื่อเพิ่มศักยภาพและความคล่องตัวในการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนสามารถให้การรักษาคณะรัฐมนตรีและบุคคลสำคัญได้อย่างทั่วถึงและมีความปลอดภัยสูงขึ้น ผมไม่ทราบว่าคุณความสำคัญดังกล่าวระหว่างคณะรัฐมนตรีและบุคคลสำคัญนั้นควรอยู่ก่อนหน้าหลังหรือไม่ ถ้าเป็นอย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีชี้แจงคงต้องสลับตำแหน่ง แต่ถ้าเป็นเช่นนี้เป็นของคณะรัฐมนตรีแน่นอน และผมเรียนว่าที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการได้ชี้แจงว่าไม่ใช่เครื่องบินส่วนตัว ใช่ครับ เป็นเครื่องบินวิไอพีที่ใช้อยู่ ปัจจุบันมี ๓ ลำ คือแอร์บัส แล้วก็โบอิงอีก ๒ ลำ รวมเป็น ๕ ลำ แล้วเครื่องบินนี้ก็เป็นเครื่องบินที่แลกมา แต่ผมเรียนว่าในประเด็นเหล่านั้นเป็นเรื่องที่ทางกรรมาธิการจะชี้แจงหรือไม่ก็ได้ แต่ว่าอันนี้ก็คือเครื่องบิน อยากจะให้ท่านประธานได้เห็นก็คือแอร์บัส เอ ๓๑๙ ซีเจ ซีเจย่อมาจาก คอร์ปอเรท เจ็ตไลน์เนอร์ (Corporate jetliner) เป็นเครื่องสำหรับผู้บริหาร ความเหมาะสมหรือไม่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้ กับ ๒ ก็คือความเหมาะสมหรือไม่ในการใช้งบประมาณ จากงบกลางที่เป็นงบเสริมสร้างความเข้มแข็งนั้นที่ผมตั้งประเด็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : พอสมควรแล้วครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : เพราะฉะนั้นขอบคุณท่านรองนายกณะครับ ที่กรุณาให้ข้อเท็จจริงบางประการ แล้วก็อยากจะเรียนว่าเหตุการณ์ที่อันนาเศร้างลตนั้นเกิดเมื่อ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๐ ครับ ในฝ่ายรัฐบาล พลเอก ชวลิต คว้าไม่ได้เข้ารัฐบาลมาแต่ก็คงไม่ใช่ประเด็นหลักสำคัญ แต่ว่าการแลกเปลี่ยนลักษณะอย่างนี้ผมเรียนถามว่าปัญหาก็คือว่าซูเปอร์พุ่มานี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : พอแล้วครับท่านอลงกรณ์

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ปัจจุบันนั้นอยู่ในอัตราที่ ๒๐ กว่าล้านเหรียญ แล้วก็แลกกับแอร์บัส ๕๗ ล้านเหรียญเราต้องตั้งบจ่าย แต่ว่าประเด็นคือ

ตั้งงบทำไมจะต้องมาอยู่ที่บตวนี้ โดยที่ถ้ารู้ล่วงหน้าแล้วไม่มีเหตุการณ์บางอย่างทำไมถึงไม่ตั้งงบปกติ ซึ่งมันผิดปกติครับว่าหน่วยงานใช้งบ ๒๕๔๖ แล้วแต่ไม่ตั้งงบ ๒๕๔๗ จนต้องมาเองบกลาง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เข้าใจแล้วครับ พอแล้วครับ จะชี้แจงใหม่ครับถ้าไม่ชี้แจงเชิญท่านจตุตถ์ผู้สงวนคำแปรญัตติต่อไปครับ

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จตุ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ในรายการนี้เหมือนกัน ท่านประธานครับ แล้วผมก็ยังไม่ชัดเจนเกิดขึ้น เพราะว่าสิ่งที่กระผมได้รับฟังคำชี้แจงจากท่านรองนายกรัฐมนตรีนั้นขัดกับข้อเท็จจริงในเอกสารงบประมาณที่เราได้รับมาในฐานะกรรมาธิการครับ ท่านรองนายกครับ ท่านมาชี้แจงกับเราบอกว่าไม่ใช่สำหรับคณะรัฐมนตรีแต่เป็นบุคคลสำคัญ แล้วท่านก็กล่าวโถ้ง ๆ เคียงคล้าย ๆ ว่าถ้าเป็นระดับบุคคลสำคัญมาก ๆ ของเรานั้นจะประกันไม่ได้ แต่ในเอกสารที่สำนักงานงบประมาณเสนอให้กับคณะกรรมการวิสามัญหลังจากเรียกร้องกันแทบตายได้วันสุดท้ายครับ ได้วันสุดท้ายบอกว่าอย่างไร โครงการจัดหาเครื่องบินลำเลียงขนาดกลางแบบแอร์บัส ความเป็นมาของโครงการ คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ อนุมัติโครงการจัดหาเครื่องบินลำเลียงขนาดกลางแบบแอร์บัสเพื่อเพิ่มศักยภาพและความคล่องตัวในการบริหารราชการแผ่นดิน ถ้าถวายเป็นเรื่องสูงไม่ต้องบริหารราชการแผ่นดินครับ ตลอดจนสามารถให้การอารักขา คณะรัฐมนตรี ผมเน้นตรงนั้นครับ คณะรัฐมนตรีและบุคคลสำคัญได้อย่างทั่วถึงและมีความปลอดภัยสูงขึ้น ผมเชื่อแน่เหลือเกินว่าถ้าเรามีเจตน์จำนงค์ที่แน่วแน่ว่าจะถวายเป็นจริงผมกราบเรียนท่านประธานว่าจะเห็นความผิดปกติในการจัดงบประมาณอันนี้ลับ ๆ ล่อ ๆ ปกปิดซ่อนเร้น ผมกราบเรียนเลยว่าถ้าบอกมาตรง ๆ พร้อมถวายเป็นประเทศนะครับใหญ่กว่านี้ก็ได้ก็เล็กก็ได้พร้อมครับ แล้วก็จะไม่ถามไม่ซักอะไรเลย แต่ในเอกสารข้อเท็จจริงไม่ได้บอกเป็นอย่างนั้น เอกสารข้อเท็จจริงบอกว่าเป็นของคณะรัฐมนตรีแล้วจะให้พวกผมเห็นเป็นอย่างอื่นได้อย่างไร แล้วสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ผมก็ดีใจว่ามีรายละเอียดย้อนหลังกลับไป

๑๔๓

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

วัดนี้ ๖๓/๓

เยอะก็เป็นประโยชน์ ก็อยากจะรู้เหมือนกันว่าคนที่ไปเซ็นชื่อจากยูโรคอปเตอร์ แล้วก็เสียค่าไถ่ว่า
มีนั้น รีเอกซ์ปอร์ตชั่น นั้นนะใคร ทำไม่ถึงได้เสียเปรียบขนาดนั้นไปซื้อของเขา -----

- ๖๔/๑

ก็อยากจะรู้เหมือนกัน ท่านช่วยกรุณาบอกด้วยว่าใคร และได้ลงโทษไปหรือยัง แล้วถ้าเพื่อ
 ชูปเปอร์ พูมา มันไม่ดีจริง ใครซื้อมาทำไม ซื้อมาทำไมครับตั้ง ๓ ลำ ซื้อมาแล้วก็บอกว่าใช้ไม่ได้
 แล้วก็เปลี่ยน เงินแผ่นดินนะครับ เงินแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ ไม่ใช่ทำกันของเล่น ๆ แล้วผมกราบเรียน
 ว่าผมฟังไปผมก็เคลิ้มเกือบจะเชื่อเพราะว่ามันมีปัญหาตรงนี้ต้องมาแลก ผมถามจริง ๆ
 เกอะครับ ถ้าแลกทำไมจะต้องเอามาให้กับ ๓๒ ที่นั่ง เพราะในเอกสารบอกว่าเป็นของ
 คณะรัฐมนตรี การบินไทยของซื้อแอร์บัส ขอซื้อโบอิงก็สิบลำครับเพื่อจะทำการบิน ถ้าปล่อยให้
 ทำการบิน การบินไทยเจรจาเพราะเป็นเคาน์เตอร์ เทด (Counter trade) ไม่ต้องเสียภาษี
 แผ่นดินแม้แต่บาทเดียว การบินไทยสามารถนำไปทำเคาน์เตอร์ เทด ได้ เพราะเขามีรายได้
 มาซื้อของเขาเอง ตรงนี้จะครับ ทำให้พวกผมไม่หายสงสัยในข้อเท็จจริงที่ท่านชี้แจงมา
 เพราะเอกสารมันขัดกัน แล้วสิ่งที่กราบเรียนถามข้อสุดท้ายคือว่า เอาละ เป็นอันว่าผมเชื่อ
 ท่านรองนายกรัฐมนตรีมาชี้แจงในวันนี้ พูดในสภาได้ไหมโดยไม่ต้องระบุเป็นเอกสารราชการ
 เพราะเราจะประกันว่าเครื่องบินลำนี้จะถวาย แล้วก็คณะรัฐมนตรีพูดได้เลยไหม อย่าไปแตะต้อง
 บังอาจนะ ถวายไปเลย เป็นเรื่องของพระราชอำนาจตุกะ เป็นเรื่องของเบื้องสูง ครม. อย่าไป
 แตะต้อง ถ้าอย่างนี้ไม่ต้องมีการเถียงกันอีกแล้ว ถวายไปเลย แต่ว่าข้อเท็จจริงทั้งหมดที่ผม
 กราบเรียนท่านประธานมานี้ ผมเห็นแล้วผมไม่สบายใจ เพราะข้อเท็จจริงที่กรรมาธิการได้อ่าน
 ได้เห็นมันเป็นเรื่องของคณะรัฐมนตรีครับ ผมไม่อยากให้พวกกระผมนั้นต้องมามัวหมองในเรื่อง
 อย่างนี้ผมกราบเรียนตรง ๆ ครับว่า ทำให้พวกเราสบายใจเกอะครับ ทำกันอย่างตรงไปตรงมา
 อย่าปิดบังซ่อนเร้น เพราะแม้แต่สิ่งที่จัดงบประมาณมาบ้าง ไม่มีบ้าง ผลูป ๆ โผล่ ๆ ลับ ๆ ล่อ ๆ
 มันก็พอควรอยู่แล้ว อย่าเลยครับ สภานี้เป็นที่ศักดิ์สิทธิ์ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่สอง) : เชิญท่านรองวิษณุครับ

นายวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ขอภัยที่ต้อง
 รบกวนอีกครั้งหนึ่ง คงใช้เวลานิดเดียวครับ ผมขอกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า
 ผมไม่เคยพูดนะครับว่า เครื่องบินขนาดกลางนี้จะนำมาใช้เป็นพระราชพาหนะ และก็ไม่ใช่
 พระราชพาหนะด้วย ถ้อยคำที่ใช้มาตลอดในหนังสือกระทรวงกลาโหมซึ่งเป็นผู้นำเรื่องนี้
 เสนอคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการชุดผมไม่ได้เป็นคนเสนอแนะครับ เพราะว่าเมื่อศึกษาเสร็จ

ก็ทำข้อเสนอให้ท่านนายก หนังสือที่กระทรวงกลาโหมทำเข้าคณะรัฐมนตรีนั้น เรื่องนี้เคยเข้า
 ครม. ๓ ครั้ง ก็ไม่ได้ลับ ๆ ล่อ ๆ ครับ ครม. มีมติครั้งแรก ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ต่อมาก็มีปัญหา
 เรื่องเงินเรื่องทอง เพราะนึกว่ามันจะจบได้ง่าย ๆ ก็ต้องเข้าอีกหนหนึ่งเมื่อ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๖
 แล้วก็ไปเข้าอีกครั้งหนึ่งเมื่อ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ซึ่งขอภัยเอ่ยนาม ท่านองคมนตรีได้
 กล่าวถึงมติเหล่านี้ไว้เรียบร้อยแล้วรวม ๓ ครั้ง หนังสือกระทรวงกลาโหมที่นำเข้านี้จะบอกไว้
 ชัดเจนในเอกสาร ยกตัวอย่าง เอกสารที่กระทรวงกลาโหมทำมา บังเอิญผมมีฉบับนี้จะได้
 ที่จริงมันก็มีอยู่ทุกรายการ ทุกฉบับ จะระบุว่า การจัดหาเครื่องบินดังกล่าวเป็นของกองทัพอากาศ
 ย้ำคำว่า เป็นของกองทัพอากาศ เพื่อจัดหาเครื่องบินสนับสนุนภารกิจเดินทางไปราชการทั้ง
 ในประเทศและต่างประเทศของบุคคลสำคัญของประเทศ แล้วจบแค่นี้เรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเอกสาร
 ที่เพิ่งมาทำวันนี้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณางบประมาณ เป็นเอกสารที่ได้ทำและใช้กับ
 คณะรัฐมนตรีมาตลอดตั้งแต่เรื่องนี้เข้า ครม. ขอภัยท่านประธานอ่านอีกครั้งว่า การจัดหา
 เครื่องบินดังกล่าวของกองทัพอากาศเป็นการจัดหาเพื่อสนับสนุนภารกิจการเดินทางไปราชการ
 ทั้งในประเทศและต่างประเทศของบุคคลสำคัญของประเทศ ซึ่งก็สุดแท้แต่เหตุการณ์ อย่างผม
 กราบเรียนผมใช้คำว่า สุดแท้แต่เหตุการณ์จะผันแปรไปว่าบุคคลใดจะใช้เครื่องบินนี้
 ท่านนายกรัฐมนตรีเวลาท่านเดินทางไปต่างประเทศนั้น คณะท่านต้องมีมากกว่า ๓๒ คน
 โดยมากเป็นคณะใหญ่ เดียวจะพุดถึงคณะเล็กก็มี ไม่มีทางไปโดยเครื่องบินนี้ได้ ก็ใช้การบินไทย
 หรือพาหนะอื่นตามปกติ -----

ครั้นพอจะต้องเดินทางโดยคณะเล็ก ก็ต่อไปอนาคตอาจจะใช้เครื่องนี้ได้ แต่โดยปกติ ท่านก็ใช้เครื่องบินอื่น เพราะว่าจะมีปัญหาอะไรบางอย่างเกิดขึ้น ผมถึงได้กราบเรียนว่า นำไปใช้ในเหตุการณ์ต่างๆ สุดแท้แต่เหตุการณ์จะผันแปรไปว่าผู้ใดจะต้องเป็นผู้ใช้ ได้กราบเรียนว่าในตอนต้นเคยคิดว่าจะนำเรื่องนี้ถวายเป็นพระราชพาทนะ แต่ไม่เหมาะสม ได้ปรึกษากับผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย ไม่เหมาะสม ที่จะไปประทับตราให้ถือว่าเป็นพระราชพาทนะ ในที่สุดก็เลยบอกก็เป็นเครื่องบินบุคคลสำคัญก็แล้วแต่ใครที่เป็นบุคคลสำคัญที่ต้องใช้ ซึ่งมีเหตุการณ์ที่จะต้องใช้อยู่มาก บุคคลสำคัญนั้นเป็น กรม. ก็ได้ เป็นเหตุการณ์ต่าง ๆ แต่ว่าเมื่อจอดอยู่รัฐบาลไม่ได้เดินทางตลอด ๓๖๕ วัน เพราะฉะนั้นถ้ามีบุคคลสำคัญใด จะต้องใช้ ก็ใช้ เรื่องนี้ได้มีการพิจารณากันในชั้นกรรมการของผม ทำข้อเสนอท่านนายก ไปส่วนหนึ่งด้วยว่า เมื่อได้เครื่องบินนี้มาต้องออกกระเป๋ียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ ใช้เครื่องบินนี้ ไม่ใช่ใครจะใช้ก็ใช้ ผมได้สังเกตอยู่ท่านประธานครับว่า ขนาดเฮลิคอปเตอร์ ซึ่งทำเนียบไม่มี แต่ว่าเวลาจะใช้ก็ต้องยืมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือของกองทัพบก อยู่แล้ว ก็ไม่ใช่ว่ารัฐมนตรีคนไหนก็จะใช้ก็จะใช้ได้ เพราะมันมีค่าใช้จ่าย ทำเนียบจะใช้ ก็มีค่าใช้จ่าย ก็เป็นเรื่องธรรมดา ก็ตั้งงบประมาณกันไป ได้พิจารณาไปถึงขนาดนี้ครับว่า เอามาทำไมเครื่องบินนี้ ถ้าบอกว่าอย่างนั้นก็อย่าเอา ก็กลับมาสู่คำถามเดิมที่กราบเรียน ท่านประธานว่า แล้วจะอย่างไรกับซูเปอร์พума ได้กราบเรียนแล้วนะครับว่า เป็นความพยายามมาตั้งแต่รัฐบาลที่แล้ว ซึ่งก็ถือว่าสุจริตแล้วตรงไปตรงมาที่จะแลก เพราะต้องกำจัดออกไปให้ได้โดยเร็ว ก็อย่างที่เรียนว่าครั้งแรกก็จะแลกกับเฮลิคอปเตอร์ มันไม่สำเร็จ กองทัพอากาศบอกอย่างนั้นก็ไม่ต้องเฮลิคอปเตอร์ เอาเครื่องบินขนาดกลาง ก็มีคำถามครับว่า ทำไมไม่แลกกับอะไรก็ได้ แล้วให้การบินไทยเข้าไป ก็พบว่างบประมาณ ที่ต้องไปะลงไปสำหรับเครื่องบิน ๒๐๐ ที่นั่งมันอีกมหาศาล แล้วการบินไทยเขาก็ถนัด ที่จะต้องมีการเจรจาต่อรองอีกแบบหนึ่งของเขา เขาต้องการวางแผนว่าจะได้เครื่องบินวันไหน เมื่อไร ไม่ใช่จะต้องมาอยู่ภายใต้เงื่อนไขของเครื่องบินอะไรก็ตามที่จะมารอแลกกับซูเปอร์พумаนี้ เราก็เลยต้องตัดประเด็นนั้นไป ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านศักดิ์สยามครั้น พรรคชาติไทยบ้าง ยังไม่ได้พูดเลย ประท้วงมาแล้วครับ

นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย จากจังหวัดบุรีรัมย์ สำหรับกระผมได้ขอแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ในมาตรา ๔ (๕) โดยขอปรับลดเงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ซึ่งตั้งงบประมาณไว้ ๑๒,๓๐๐ ล้านบาท ปรับลดลง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ คิดเป็นเงินปรับลดจำนวน ๓,๖๙๐ ล้านบาท ซึ่งผมจะขออนุญาตกราบเรียนเหตุผลในการปรับลดครั้งนี้

ประเด็นแรกก็คือ ผมได้ฟังคำชี้แจงในวาระที่ ๑ ของการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านรองจตุรนต์ ฉายแสง ได้มาชี้แจงต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า การจัดสรรงบประมาณในส่วนของเงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะใช้หลักเกณฑ์ของการพิจารณาเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นหลักเกณฑ์ในการจัดสรร ซึ่งเมื่อผมได้ฟัง ท่านรองจตุรนต์ได้พูดเช่นนั้น ก็ได้ไปพิจารณาศึกษาดูว่าหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ไว้อย่างไร ก็ปรากฏว่าได้ไปพิจารณาลักษณะดังกล่าว ก็ทราบว่า เงินอุดหนุนทั่วไปนั้น เป็นเงินที่จัดสรรเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน ซึ่งเดิมก็จัดสรรระยะแรกให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรายหัว รายหัวละ ๒๐ บาท -----

ต่อมาในปี ๒๕๔๐ ก็จัดสรรเพิ่มขึ้นเป็น ๑๕๐ บาท แต่ในปัจจุบันได้มีประกาศของคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรื่องการจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อลดช่องว่างทางการคลังให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งประกาศเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ปรากฏว่าในประกาศฉบับดังกล่าวได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่า เงินอุดหนุนทั่วไปดังกล่าวนี้จะจัดสรรให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓ องค์กรด้วยกัน ก็คือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นให้จัดสรรจำนวนร้อยละ ๖.๙ เทศบาลให้จัดสรรให้จำนวนร้อยละ ๕๒.๐๘ องค์การบริหารส่วนตำบลให้จัดสรรให้จำนวนร้อยละ ๔๑.๒๓ ผมเองก็พยายามหาเหตุผลว่าทำไมจึงมีการกำหนดหลักเกณฑ์ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง ๓ ประเภทนี้เป็นสัดส่วนดังนี้ หากอย่างไรก็หาไม่เจอครับท่านประธาน ก็ไปดูรายงานการประชุมของคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครั้งที่ ๕/๒๕๔๖ ซึ่งประชุมกันที่ตึกสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันศุกร์ที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ก็ไปเห็นครับว่าในรายงานการประชุมนั้นได้มีการถกเถียงในเรื่องหลักเกณฑ์ในการจัดสรรเงินให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีคณะกรรมการหลายท่านได้แย้งอยู่ในนี้ตลอดเวลาว่าเงินที่จัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของเงินอุดหนุนทั่วไปนั้นไม่มีความเป็นธรรม เพราะว่าวันนี้ถ้าเราดูนะครับ ท่านประธานครับ ประชากรทั้งประเทศมีทั้งสิ้นจำนวน ๖๒,๔๘๐,๒๗๙ คนนั้นเป็นประชากรที่อยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ๔๓ ล้านคน อยู่ในเทศบาล ๑๒ ล้านคน อยู่ในกรุงเทพมหานคร ๕ ล้าน ๗ แสนคน อยู่ในพัทยา ๘๔,๗๒๗ คน ซึ่งคิดเป็นเปอร์เซ็นต์นะครับ ก็คือประชากรในองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีถึง ๖๙.๗๐ เปอร์เซ็นต์ของประชากรทั้งประเทศ เทศบาลมีประชากร ๑๙.๓๖ เปอร์เซ็นต์ กรุงเทพมหานคร ๙.๑๔ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็พัทยา ๐.๑๔ เปอร์เซ็นต์ ที่ผมกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับ เพื่อถามไปยังคณะกรรมการว่า ตรงนี้หลักเกณฑ์ในการจัดสรรซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจได้พยายามจัดสรรนั้นมีความเป็นธรรมไหมครับ เพราะว่าวันนี้เองเงิน ๑๒,๓๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ จากที่ท่านรองประธานคณะกรรมการ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านนะครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้กรุณาชี้แจงต่อที่ประชุม ก็จะทำให้เห็นว่าทางคณะกรรมการการกระจายอำนาจนั้นได้ทำเอกสารชี้แจงต่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ

รายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งในเอกสารได้บอกหลักเกณฑ์ซึ่งรัฐมนตรีได้พูดต่อที่ประชุมไปแล้ว ก็คือมีการจัดสรรเงินให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ ก็คือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งระบบ ๗๕๐ ล้านบาท เทศบาลจัดสรรให้

๒,๒๗๓.๕๑ ล้านบาท องค์การบริหารส่วนตำบล ๘,๑๘๖.๕๖ ล้านบาท กรุงเทพมหานคร ๑,๐๗๔ ล้านบาท เมืองพัทยา ๑๕.๙๓ ล้านบาท ซึ่งตรงนี้เองครับท่านประธาน ผมก็มาดูว่าที่จัดสรรอย่างนี้มันขัดแย้งกับสิ่งที่ท่านรองจตุรนต์ ฉายแสง ได้กรุณาชี้แจงต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในชั้นรับหลักการวาระที่ ๑ เพราะท่านบอกว่าท่านจะใช้หลักการของการจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไป ซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจได้ประกาศไว้ แต่ปรากฏว่าเมื่อมาถึงขั้นตอนของการพิจารณาในชั้นของกรรมาธิการวิสามัญ ปรากฏว่าการจัดสรรดังกล่าวนั้นได้เปลี่ยนไปโดยการไปใช้สัดส่วนของประชากรมาหาร ซึ่งผมว่าก็ดีขึ้นครับท่านประธาน คืออย่างไรครับ ถ้าดูตามนี้ก็แสดงว่าต่อไปนี่สิ่งที่พวกเรากำลังพูดถึงว่าประชาชนนั้นคือศูนย์กลางของทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาหรือเป็นอะไรก็ตาม แต่วันนี้เมื่อดูจากเอกสารของคณะกรรมการการกระจายอำนาจที่ชี้แจงต่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณางบประมาณ เมื่อดูให้ละเอียดปรากฏว่าไม่ได้จัดสรรอย่างเป็นธรรมจริงครับท่านประธาน -----

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ะครับ ภาพรวมจัดสรร ๗๕๐ ล้านบาท แล้วมีช่องต่อมาครับ
 อยากให้ท่านกรรมาธิการได้พิจารณาว่าเฉลี่ยต่อแห่งจังหวัดละ ๑๐ ล้านบาท องค์การบริหาร
 ส่วนตำบลจัดสรรให้ ๘,๑๘๖.๕๖ ล้านบาท เฉลี่ยต่อแห่ง ๑.๒๑ ล้านบาท เทศบาลจัดสรรให้
 ๒,๒๗๓.๕๑ ล้านบาท เฉลี่ยต่อแห่ง ๒ ล้านบาท แต่ท่านประธานครับ ในข้อเท็จจริงเกิดอะไร
 ขึ้นครับ ข้อเท็จจริงขนาดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งไม่ได้เท่ากันครับ ยกตัวอย่าง
 อย่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ะครับ จัดสรรให้ ๗๕๐ ล้านบาทแล้วให้ไปจังหวัดละ
 ๑๐ ล้านบาท เป็นธรรมไหมครับท่านประธาน ผมขออนุญาตท่านประธานยกตัวอย่างให้
 ท่านกรรมาธิการได้รับฟังแล้วลองชี้แจงให้ผมฟังนะครับ จังหวัดนครราชสีมามีประชากร
 ๒,๕๖๕,๖๘๕ คน ถ้าท่านบอกว่าใช้ประชากรนะครับรายหัวเป็นตัวกำหนดในการคูณเงิน
 จัดสรร ซึ่งตรงนี้ก็คือขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นใช้ ๑๓.๒๓ บาทเป็นตัวคูณ จังหวัด
 นครราชสีมาจะต้องได้เงินในส่วนของอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของ
 อบจ. นะครับ ๓๓,๙๔๔,๐๐๐ บาท องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มีประชากร
 ๑,๒๖๓,๑๖๙ คน ถ้าเอา ๑๓.๒๓ บาทคูณนะครับ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ก็ต้อง
 ได้เงิน ๑๖,๗๑๑,๗๒๕.๘๗ บาท ในขณะที่ยกตัวอย่าง อย่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 สมุทรสงครามนะครับ มีประชากร ๒๐๔,๔๐๖ คน ถ้าเอาเงิน ๑๓.๒๓ บาทคูณนะครับ
 ก็จะได้เงินอุดหนุน ๒,๗๐๔,๒๙๑ บาท ตรงนี้ผมถามว่าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ
 ได้อธิบายว่าใช้สัดส่วนรายหัวของประชากรนั้นเป็นตัวคูณจริงหรือเปล่า แล้วกรณีเดียวกัน
 เทียบเคียงไปที่เทศบาลก็ดี หรือองค์การบริหารส่วนตำบลก็ดีเหมือนกันครับ เพราะฉะนั้น
 ตรงนี้คำถามที่ ๑ ผมต้องกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการวิสามัญว่า
 เอกสารประกอบตรงนี้เป็เอกสารที่จะใช้เป็นแนวทางในการจัดสรรเงินให้องค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นหรือไม่ ถ้าเป็นผมถือว่าสิ่งที่คณะกรรมการวิสามัญได้ชี้แจงต่อสภานั้นก็เป็น
 เรื่องไม่ถูกต้องแล้วครับ เพราะไม่ได้เป็นเรื่องของการเอารายหัวมาคูณต่อเงินที่รับการจัดสรร
 แต่เป็นการเอาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาหาร ซึ่งผมคิดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น
 มีขนาดไม่เท่ากันนะครับ ก็กราบเรียนถามท่านประธาน แล้วตรงนี้เองนะครับผมกราบเรียนต่อ
 ท่านประธานครับว่า เหตุผลที่ผมย้ำตลอดว่าไม่เป็นธรรมนี้ เพราะผมก็ได้พยายามที่จะไปดู
 เงินอุดหนุนนะครับ ซึ่งทางรัฐบาลเองก็ได้พยายามที่จะอุดหนุนให้กับองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นนครนับตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ถึงปัจจุบัน ท่านประธานครับ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น จนถึงปัจจุบันนี้เงินอุดหนุนที่ได้รับนี้เฉลี่ยต่อหัวนครนับ จากปี ๒๕๔๓ ถึงปี ๒๕๔๖ นี้ ๑ คน จะได้เงินอุดหนุนเฉลี่ย ๒๐๘.๗๕ บาท ในขณะที่เทศบาลจากปี ๒๕๔๓ ถึงปี ๒๕๔๖ ๑ คน ในเขตเทศบาลได้รับเงินอุดหนุน ๖,๘๓๖.๙๘ บาท องค์การบริหารส่วนตำบลจากปี ๒๕๔๓ ถึงปี ๒๕๔๖ ต่อคนนครนับที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นได้รับเงินอุดหนุนไป

๒,๓๗๕.๒๔ บาท -----

กรุงเทพมหานคร จากปี ๒๕๔๓ - ๒๕๔๖ ได้เงินอุดหนุนไป ๕,๒๙๙.๗๘ บาทต่อคน ประเด็นตรงนี้นี้ผมตั้งคำถามกับท่านประธานว่าถ้าเป็นอย่างนี้ จัดสรรเงินไปอย่างนี้ แล้วสิ่งที่เราต้องการที่จะให้เกิดการพัฒนาที่ใกล้เคียงกันมันจะเกิดขึ้นได้อย่างไรครับ คนส่วนใหญ่ของประเทศไทยอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ปรากฏว่าเราจัดสรรเงินไปให้องค์การบริหารส่วนตำบลน้อย แต่กลับไปจัดสรรเงินให้กับคนที่อยู่ในเขตเทศบาล คนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมาก อย่างนี้ก็มีแต่ว่าคนที่มีความได้เปรียบก็จะได้เปรียบต่อไปเรื่อย ๆ

สิ่งเหล่านี้ผมถามท่านประธานไปยังท่านกรรมาธิการวิสามัญครับว่า ท่านได้ถามคณะกรรมการกระจายอำนาจไหมครับ ว่าหลักเกณฑ์ในการกำหนดมีความเป็นธรรมชาติไหน ถ้ายังจะกำหนดอย่างนี้ต่อไปผมคิดว่าสิ่งที่รัฐบาลพยายามจะทำนั้นะครับในเรื่องการแก้ปัญหาความยากจนจะประสบความสำเร็จได้ยากลำบากนะครับ ก็อยากจะกราบเรียนในประเด็นดังกล่าวเพื่อที่จะได้รับฟังคำตอบที่ชัดเจน ซึ่งประเด็นทั้งหมดนั้นก็ก็เป็นประเด็นที่ผมต้องการที่จะปรับลด ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เพื่อที่จะให้เอาเงิน ๓๐ เปอร์เซ็นต์นั้นไปจัดสรรให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งถือว่ามีส่วนประชาชนจำนวน ๔๓ ล้านคนซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ ก็กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ เพื่อให้ท่านกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณา แล้วก็ตอบคำถามนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านสุวโรชครับ แปรญัตติไว้ตัด ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร ผมได้ขอแปรญัตติ แล้วก็สงวนคำแปรญัตติไว้ในงบประมาณส่วนนี้ทั้งขอตัดหมดเลยครับ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท

ผมมีเหตุผลที่จะกราบเรียนถามท่านประธานไปยังทางคณะกรรมการงบประมาณนะครับว่า ฟังดูคำชี้แจงไปเมื่อสักครูนี้นะครับ เกี่ยวกับเรื่องเครื่องบินลำเลียงขนาดกลางแบบแอร์บัส นี้นะครับ ผมคิดว่าสิ่งที่ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติและตัดทั้ง ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนี้ครับ ยิ่งมีน้ำหนักและมีเหตุผลมากยิ่งขึ้น ที่เรียนตรงนี้เพื่อจะเรียนกับท่านประธานครับว่า ท่านประธานครับ ในโครงการจัดหาเครื่องบินลำเลียงขนาดกลางแบบแอร์บัสนี้ครับ ผมเชื่อว่าท่านประธานในสภาผู้แทนราษฎร และพี่น้องประชาชนที่รับฟังการถ่ายทอด

ทางสถานีวิทยุอยู่ในขณะนี้ครับ ก็คงจะได้คำตอบที่ชัดเจนเหมือนกันครับว่าขณะนี้ครับ
มันมีอยู่ ๒ เรื่อง

เรื่องแรกก็คือ เรื่องแบบฟอร์มรายละเอียดของโครงการงบประมาณในส่วนตรงนี้
นี้ครับ ซึ่งก็มีรายละเอียดตามที่สมาชิกได้กราบเรียนไปแล้ว

ในเรื่องที่ ๒ ก็คือคำชี้แจงของท่านรองนายกรัฐมนตรี ขอร้องที่เอ่ยนาม คือ
อาจารย์วิชณุ เครืองาม ที่ได้กราบเรียนต่อที่ประชุมสภา ทั้ง ๒ เรื่องนี้ครับไปไหนมา
๓ วา ๒ ศอก คนละเรื่องกันเลย เพราะฉะนั้นประเด็นปัญหาที่ต้องกราบเรียนผ่านท่านประธาน
ไปยังคณะกรรมการการครับ ว่าเมื่อกรรมการฟังในเรื่องดังกล่าวแล้วนี้ครับ ผมเชื่อว่าต้องมี
คนหนึ่งจริง คนหนึ่งเท็จ เอกสารฉบับนี้ครับที่ท่านอลงกรณ์ ขอร้องที่เอ่ยนามท่าน ท่านได้
กราบเรียนต่อที่ประชุมไปเมื่อสักครู่นี้ครับ เป็นเอกสารที่ผมได้มาส่วนหนึ่งส่วนตัวผมนี้ครับ
ในที่ประชุมของคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้านเมื่อวานนี้เองครับตอนที่เชิญทาง
สำนักงานงบประมาณมาชี้แจง และเอารายละเอียดตรงนี้นี้ครับ ถ้ามารายละเอียดแล้วท่านถ่ายให้
ผมในที่ประชุมของคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้านหรือวิป (Whip) ฝ่ายค้าน
ก็ตรงกับที่ท่านอลงกรณ์ พลบุตร ขอร้องที่เอ่ยนามท่านอีกครั้งหนึ่ง ที่ได้เรียนชี้แจงต่อที่ประชุม
สภาไปเมื่อสักครู่นี้ มันตรงอย่างไรครับท่านประธานและท่านรองนายกชี้แจงไปอีกอย่างหนึ่ง
เพราะฉะนั้นวันนี้ครับในสภาแห่งนี้ครับเป็นสภาคักดิ์สิทธิ์ สุดยอดของการใช้อำนาจอรัฐ
ในสภาทั้งหมดมันต้องที่ประชุมสภาแห่งนี้ครับท่านประธานครับ ต้องหาความจริงครับ ใครจริง
ใครเท็จ วันนี้ถ้าเกิดว่าเอกสารฉบับนี้ทางสำนักงานงบประมาณแจกต่อที่ประชุมพรรคร่วมฝ่ายค้าน
มาเป็นเท็จ-----

ผมด้วยความเคารพผ่านท่านประธานไปยังผู้อำนวยการสำนักงานประมาณครับ ท่านต้อง
ลาออกครับ ท่านต้องลาออก เพราะท่านปล่อยให้ลูกน้องเอาเอกสารเท็จมาชี้แจงให้
สมาชิกซึ่งทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติได้รับทราบข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จ แต่ถ้าเกิดเอกสาร
ฉบับนี้เป็นเอกสารความจริง สำนักงานประมาณส่งให้ที่ประชุมของวิปฝ่ายค้านถูกต้อง
แล้วสมาชิกแห่งนี้พูดก็ถูกต้อง แต่มันตรงกันข้ามกับท่านรองนายกรัฐมนตรี วิษณุ
เครืองาม ที่กราบเรียนไปเมื่อสักครู่นี้ เช่นเดียวกันครับทางผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ
เป็นต่อครับ แต่คนที่จะต้องพิจารณาตัวเองก็คือท่านรองนายกรัฐมนตรี คืออาจารย์วิษณุ
เครืองาม ครับ เพราะท่านบังอาจบิดเบือนแอบอ้างต่าง ๆ จาบจ้วงในสิ่งที่ผมคิดว่า
ในสภาแห่งนี้เองต้องพิจารณากันครับเพื่อให้ได้รับความจริงในสิ่งเหล่านี้

(นายพินิจ จันทรสมบุญณ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายพินิจ จันทรสมบุญณ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม พินิจ จันทรสมบุญณ์ พรรคไทยรักไทย ส.ส. บัญชีรายชื่อ ต้องประท้วงท่านที่กำลัง
อภิปรายในข้อ ๖๑ และคำพูดหนึ่งซึ่งไม่น่าพูดในสภา การที่ไปกล่าวร้ายว่าท่านรัฐมนตรี
ว่าบังอาจนี้ ผมคิดว่าท่านสุวัชรต้องถอนครับ และสิ่งหนึ่งผมต้องประท้วงท่านประธาน
อีกกรณีหนึ่งด้วยว่า การที่อภิปรายงบประมาณวันนี้ผมฟังมาตั้งแต่บ่าย เรามักจะซ้ำ
และมาตราเดียวเท่านั้น ท่านประธานครับ ท่านประธานต้องวินิจฉัยนะครับ ต้องควบคุม
การประชุมและเวลา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ท่านสุวัชรก็พยายามหลีกเลี่ยงใช้คำพูดที่รุนแรงหน่อยนะครับ

นายสุวัชร พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ รุนแรงหรือครับ บังอาจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญต่อครับ

นายสุวัชร พะลัง (ชุมพร) : แล้วผมยังไม่ได้พูดอะไรเลย มันน่าจะหนักกว่านั้น
เสียด้วยซ้ำ พฤติกรรมที่แสดงในสภาครับ

นายพินิจ จันทรสมบุญณ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมยังเรียนยืนยัน
ท่านประธานว่า คำว่า บังอาจ ต่อรัฐมนตรีซึ่งเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ ทำงานประโยชน์

แก่ชาติบ้านเมือง ไม่ว่าจะรัฐบาลทักษิณ ชินวัตร หรือรัฐบาลชวน หลีกภัย หรือรัฐบาล
ท่านบัญญัติ และรัฐบาลของท่านชวลิตก็ตาม การที่ท่านผู้แทนพูดอย่างนี้ไม่ถูกต้อง
ผมคิดว่าต้องถอนครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานต้องวินิจฉัยให้ต้นะครับ เพราะว่า
รัฐมนตรีเป็นบุคคลสำคัญ การที่ให้สมาชิกสภาผู้แทนมากล่าวร้ายว่านี้ บังอาจ ไม่ถูกต้องครับ
ไม่ถูกต้องอย่างยิ่งท่านประธานครับ ต้องถอนครับคำพูดนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ท่านพินิจครับ ผมได้วินิจฉัยไปแล้วนะครับ ผมยังไม่ได้มีคำสั่งให้ท่านสุวโรช
ถอนคำพูด เพราะผมถือว่าการพูดในสภาซึ่งท่านรองนายกรัฐมนตรีนั้นท่านสามารถที่จะ
เข้ามาชี้แจง มาตอบโต้ได้ ว่าท่านสุวโรช เดียวท่านถูกพาดพิง ท่านก็อาจจะมาตอบโต้ได้
แล้วก็ยังถือว่าย้อยอยู่ในวิสัยครับ แต่ท่านระวังคำพูดชนิดหนึ่งครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวจะมี
การประท้วงกันบ่อย ๆ แต่วินิจฉัยแล้วครับ เชิญท่านต่อเลยครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผมระมัดระวัง
อยู่แล้วในคำพูดนะครับ และสิ่งใดควรพูด สิ่งใดไม่ควรพูดนี้ครับ ผมก็ระมัดระวัง
ท่านประธานก็คงจะได้เห็นอยู่แล้วนะครับ แต่ว่าในสิ่งที่ผมกราบเรียนทั้งหมดต่อท่านประธาน
นี้ครับ เพื่อให้ให้เห็นครับว่าในสภาแห่งนี้เราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เรามีหน้าที่ในการตรวจสอบ
แล้วเงินงบประมาณซึ่งเป็นงบรายจ่ายเพิ่มเติมนี้ครับ มันไม่ใช่เล็กน้อยนะครับ เป็นจำนวน
นับแสนล้าน และไปอยู่ในงบกลาง ไม่ว่าจะเป็นงบกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นก็ดี
เรามีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น เรามีองค์กรของเขา เรามีคณะกรรมการการกระจาย
อำนาจ และทำไมไม่ใส่ในองค์กรของเขาละครับ ถ้ามาอยู่ในงบกลางทั้งหมดนี้ผมถาม
ท่านประธานหน่อยครับว่า ท่านจะสร้างความเชื่อมั่นให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ทั้งหมดทั่วประเทศนี้ะครับได้อย่างไร ว่าเงินในส่วนตรงนั้นจะได้รับการเกลี้ยทั่วถึง
เท่าเทียมและเป็นธรรมต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบจริง ความมั่นใจเขา
ไม่มีอย่างใดครับ และยิ่งการเลือกตั้งที่ผ่านมาที่สงขลาเพิ่งจบไปสด ๆ ร้อน ๆ ตรงนั้นละครับ
สงขลาอาจจะไม่ได้เลย ใครจะรับผิดชอบเขา สิ่งเหล่านี้เป็นคำตอบที่อยู่บนความสงสัย
อย่างไรครับ ที่เป็นเหตุผลที่ผมจำเป็นต้องขอสงวนคำแปรญัตติในสิ่งเหล่านี้เอาไว้
ผมคงมีอีกเรื่องหนึ่งท่านประธานครับ คงเป็นเรื่องที่จะต้องถามทางคณะกรรมการครับ

ในงบ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทที่หมดตัดไปนี้ครับ เพราะงบส่วนนี้เป็นงบกลางที่อยู่ในอำนาจของ
ท่านนายกรัฐมนตรี และวัตถุประสงค์ในการใช้งบในส่วนนี้ครับ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท
ก็มีอยู่ข้อหนึ่งบอกว่า แก้ไขปัญหาโรคระบาดในไก่ (โรคไข้หวัดนก) ตรงนี้จำเป็นอย่างยิ่งครับ
เพราะไม่มีรายละเอียดอย่างอื่นว่า ใน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนี้ครับ ท่านจะตั้งงบประมาณในการ
แก้ไขปัญหาโรคระบาดในไก่หรือโรคไข้หวัดนกนี้ครับ เป็นจำนวนวงเงินงบประมาณทั้งหมด
เท่าไร ทางกรมวิชาการได้ถามทางผู้รับผิดชอบหรือไม่ -----

และถ้าหากมีวงเงินตรงนั้นนี้ครับ กรอบภารกิจวัตถุประสงค์ในการใช้เม็ดเงินงบประมาณนี้ครับ ผมก็อยากจะทราบเช่นเดียวกันว่าทางกรมการได้ถามรายละเอียดใหม่ครับว่าเรื่องใช้วัตถุดิบที่มันเกิดขึ้นมานี้ครับ มันมาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน มีการปกปิด มีการสร้างภาพ มีการบิดเบือนตามข้อครหานินทาต่าง ๆ ที่ปรากฏในสื่อมวลชนขนาดไหน และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏขึ้นมาแล้วนี้ครับ ประเด็นที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ขอภัยที่เอ่ยนามคือ ท่านสมศักดิ์ เทพสุทิน ได้กราบเรียนต่อที่ประชุมไปแล้ว นั่นก็คือการเอาเงินงบประมาณของเอกชนของบริษัทบางบริษัทเป็นเงินถึง ๑๓๐ ล้านบาทเศษ ขดเชยให้กับบริษัทฟาร์มไก่ที่ได้รับ ความเสียหายจากการทำลายสัตว์ปีกไปในครั้งนี้ แล้วก็ให้สัมภาษณ์ต่อไปอีกครับว่า ๑๓๐ ล้านบาท รัฐบาลจะไปจ่ายคืนภายหลัง ตรงนี้เป็นเรื่องของทางกรมการครับ ที่จะต้องไปถามว่า ๑๓๐ ล้านบาทที่จ่ายของเอกชนจ่ายแทนรัฐบาลไปนี้ครับมันมีกฎหมาย มีระเบียบ มีคำสั่ง มีมติ ครม. อะไรรองรับหรือไม่ และใน ๑๓๐ ล้านบาทตรงนั้นนี้ครับ ใช้เกณฑ์อะไรเป็นเกณฑ์ตัดสินค่าเสียหายขดเชยให้กับทางบริษัทหรือทางฟาร์มไก่ที่ได้รับ ผลกระทบจากการถูกทำลายไปในครั้งนี้ เป็นเงินทั้งหมดแต่ละแห่งเท่าไร มีรายละเอียด อะไรออกมาบ้างและเงินที่จ่ายไปนั้นครับมันเป็นสมบัติส่วนตัวของใคร เป็นของใคร เงินไม่ใช่ของใครครับท่านประธาน ๑๓๐ ล้านบาท ถ้ามีเอกชนใจดีอย่างนี้ครับ กาแฟ บ้านผมราคาถูกอยู่อย่างนี้ครับมันน่าจะไปช่วยบ้าง แต่ก็ไม่ได้ช่วย นี่ปลายปีนี้ผลหมากรากไม้ ก็จะออกมาอีก เอฟทีเอ (FTA) ก็เป็นผลกระทบอีก ตัวเลือกมีมากเกินไป เกาะบ้านผม ราคาตก ภาคเอกชนลักษณะอย่างนี้จะไปขดเชยให้ไหม แต่ถ้าขดเชยไปแล้วนี้ครับจากสิ่งที่ ปรากฏเช่นเดียวกันบอกว่าเขาจะช่วยรัฐบาล แต่เมื่อรัฐบาลบอกว่ารัฐบาลใจดีตรงนั้น รับการช่วยเหลือแบบเปล่าไม่ได้นี้ครับจะเอาเงินของแผ่นดินไปขดเชยกับเขา เงินส่วนตรงนี้ ๑๓๐ ล้านบาทมันอยู่ใน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนี้ด้วยหรือไม่ ถ้าจะเอาไปใช้นี้ครับผู้อำนวยการ สำนักงานงบประมาณ ซึ่งท่านก็มีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนตรงนี้เช่นเดียวกันครับต้องขอกราบเรียน ท่านที่เอ่ยตำแหน่งท่านถึง ๒ ครั้งในวันนี้ ๒ เรื่องด้วยกัน เพราะท่านต้องชี้แจงในที่ประชุมแห่งนี้ ครับว่ามีกฎ มีระเบียบ มีมติ ครม. อะไรรองรับไหม หรือมีกฎหมายตรงไหนที่ให้อำนาจ ในการที่จะเอาเงินของแผ่นดินไปคืนให้กับภาคเอกชนในกรณีที่ขดเชยค่าเสียหายกับเจ้าของ ฟาร์มไก่ตั้ง ๑๓๐ ล้านบาท ส่วนตรงนี้มีบ้างหรือไม่ นั่นก็คือในเรื่องแรกของเรื่องการระบาด

ของใช้หวัดนกที่เกิดขึ้น

ในเรื่องที่ ๒ ครับรัฐบาลก็ได้ตอบไว้ในสภาในเรื่องของผลกระทบที่เกิดขึ้นจาก
ใช้หวัดนกนี้ครับว่าเมื่อเกิดความเสียหายแล้วจะจัดงบประมาณลงไป ย้อนกลับไปถึงในช่วง
เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๖ ปัญหานี้ต้องกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังกรรมาธิการ
ในเรื่องนี้ก็คือ วันนี้ครับเปิดโอกาสให้เขาขึ้นทะเบียน ผมได้รับแจ้งจากเจ้าของฟาร์มไก่
ที่ได้รับผลกระทบจริง ๆ เขาโทรศัพท์มาบอกผมว่าขณะนี้ครับหลังไหลกันไปที่ว่ากำรอำเภ
แต่ละแห่งในแต่ละจังหวัดที่ได้รับผลกระทบจากความเสียหายของใช้หวัดนกนี้ครับ
เขาบอกผม ผมยังไม่ได้ไป แต่กำลังจะตามไปดูท่านประธานครับ เขาบอกว่าคนมากกว่า
ขึ้นทะเบียนคนจนตามนโยบายของรัฐบาลเสียอีก เขาบอกอย่างนั้นครับ แล้วในขณะนี้ครับ
ที่ไปแจ้งนี้มันมีทั้งจริง มันมีทั้งไม่จริง มันมีทั้งครึ่ง ๆ กลาง ๆ ดาย ๑๐๐ ตัวก็ไปแจ้ง

๒๐๐ - ๓๐๐ ตัว -----

เกณฑ์เหล่านี้ในการที่จะชี้วัด เพราะวันนี้มันตายไปหมดแล้ว ผ่านท่านประธานไปยัง คณะกรรมการได้ถามใหม่ว่า ใช้เกณฑ์อะไรที่จะสร้างคามยุติธรรมความเป็นธรรม และความทั่วถึงให้กับพี่น้องที่ได้รับผลกระทบในเรื่องดังกล่าว และที่สำคัญครับจะจ่าย เขาเมื่อไร เพราะรัฐบาลบอกว่ารัฐสีกจะปลายเดือนนี้จบ แต่ประเด็นปัญหาก็คือที่ถาม ผู้ปฏิบัติในพื้นที่ก็ต้องฟังจากเบื้องบน ต้องฟังจากเบื้องบน แต่ปากท้องมันหิว ดอกเบี้ยมันเดินทุกวัน นี่สินต่าง ๆ กันวันมีแต่ขยายเพิ่มพอกมากยิ่งขึ้น แล้วราคาไก่ สัตว์ปีกต่าง ๆ ที่ทำลายเขาไป ราคาจริง ๆ ของเขาได้มากกว่าสิ่งที่รัฐบาลชดเชยเป็นรายตัว เสียด้วยซ้ำ แต่เอาเถอะครับ ในส่วนที่เขาฟังมีฟังได้ตรงนั้นเมื่อไรเขาจะได้ และที่สำคัญครับ เขาบอกผมว่าจะมีลูกไก่ตัวเล็ก ๆ ลูกไก่ตัวห้อยม ๆ จากบริษัทภาคเอกชนเอาไปจ่ายชดเชย ให้กับเจ้าของฟาร์มไก่ที่ได้รับความเสียหายในครั้งนี มีไหม ขอความชัดเจนในสิ่งเหล่านี้ ทั้งหมด เพราะมันเป็นข้อมูลที่เพิ่มเติมหลังจากที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบในญัตติด่วนในสภา แห่งนี้ไปแล้ว ท่านประธานครับ เรื่องนี้เช่นเดียวกันแต่ก็คงเป็นเรื่องสุดท้ายครับ กรณีที่มีการ ทำลายไก่ทำลายสัตว์ปีกไป เสร็จแล้วก็เอาไปฝังกลบ แต่มันผิดต่อสุขลักษณะ ผิดต่อวิธีปฏิบัติ ผิดต่อแนวทาง ห้องปฏิบัติการที่ส่งตัวอย่างไปผลก็ยังไม่ได้ออก ไก่เขาก็ตายไปแล้ว เป็ดเขาก็ ตายไปแล้ว แล้วเวลาไปฝังเวลาไปทิ้งก็ไม่ได้มีการเอาปูนขาว ไม่ได้มีการทำวิธีการต่าง ๆ หลุมต่าง ๆ ก็ไม่ได้เป็นไปตามวิธีการของทางราชการ เสร็จแล้วประเด็นปัญหาก็คือ ปิดทับ ลงไป นาน ๆ เข้ามันเน่ามันเหม็นครับ วันนี้กลิ่นคละคลุ้งไปหมด ความหวาดผวาคความวิตก จิตปั่นป่วนหมดวันนี้ เขาก็ฝากมาถามว่าในสิ่งเหล่านี้ งบประมาณในส่วนนี้ผมก็ชี้แจงเขาไป ผมบอกว่าเห็นใน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท รัฐบาลบอกว่าจะเอาไปช่วยเหลือในเรื่องของไข้หวัดนก เขาก็ฝากผมมาทราบเรียนผ่านท่านประธานมายังคณะกรรมการว่าได้ได้ถามใหม่ว่า สิ่งที่มีมันเกิดขึ้นเหล่านี้จะไปแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบในเรื่องดังกล่าว ตามที่ผมได้ทราบเรียนตั้งเป็นประเด็นคำถามต่าง ๆ ไว้แค่นั้นเพียงไรบ้าง ขอให้ตอบแบบ พุดกันง่าย ๆ ว่า ถามก็บอกว่าถาม ไม่ถามก็บอกว่าไม่ได้ถาม เพราะเมื่อไม่ได้ถามเสร็จแล้ว แล้วมาบอกว่าถามนี้ มันยิ่งทำให้ชาวบ้านสับสนกันเข้าไปใหญ่ ผมไม่ต้องการที่จะขยายผล เรื่องดังกล่าวให้เกิดความวิตกกับพี่น้องเกษตรกรไปมากกว่านี้ ขออนุญาตทราบเรียนต่อ ท่านประธานเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านพิระพันธุ์ครับ

นายพิระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณท่านประธาน ที่เคารพครับ ผม พิระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ วันนี้ผมได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ครับท่านประธาน แต่ว่าต้องขอกราบเรียน ท่านประธานว่า ผมดูในเอกสารประกอบได้ระบุนายละเอียดของการแปรญัตติของผมไว้ไม่ถูกต้องนะครับ ที่ผมกราบเรียนท่านประธานว่าไม่ถูกต้องเพราะว่าผมได้แปรญัตติไว้เป็น รายละเอียดของมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๓ เป็นยอดรวมครับท่านประธาน ผมได้ขอตัดงบประมาณลดลง ๓๓,๖๗๔ ล้านบาท แต่ว่าในมาตรา ๔ ผมได้ขอแปรญัตติตัดลดไว้ แบ่งให้เห็นว่าแต่ละวงเล็บของมาตรา ๔ แต่ละอัน ผมขอตัดลดเท่าไร แล้วก็รวมกันเป็นเงิน ๓๓,๖๗๔ ล้านบาท แต่ว่าในเอกสารของกรรมาธิการที่ส่งให้สภาไม่ถูกต้อง ในส่วนของผมไม่มีแค่มาตรา ๓ เพราะฉะนั้นผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ผมก็ขอใช้สิทธิที่ถูกต้องของผม นะครับ เพราะความจริงกรรมาธิการต้องนำกลับไปแก้ไขด้วยซ้ำไป อยากกราบเรียน ท่านประธานอย่างนี้ว่า ส่วนที่ผมจำได้ว่าในมาตรา ๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านพิระพันธุ์ใช้เล่มนี้นะครับ มีอยู่นะครับในเล่มนี้ หน้า ๒๓

นายพิระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ก็ผมเห็นข้างหน้า มาตรา ๓ แล้วก็เขียนตรงกันหมด ผมก็ไม่เข้าใจ เพราะเห็นของอาจารย์วิจิตรกลับมีรายละเอียดย่อย ในมาตราเดียวกัน ผมก็เลยไม่ค่อยเข้าใจวิธีทำรายงาน แต่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ในจำนวนทั้งหมดนี้ท่านประธาน ผมอยากขอพูดคร่าว ๆ เพราะว่าไม่อยากใช้เวลามาก แต่ว่า จำเป็นต้องพูดเรื่องบกลางอีกครั้งหนึ่ง ในส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพแข่งขัน และพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ๒๙,๐๐๐ ล้านบาทที่ผมตัดทิ้ง ผมอยากกราบเรียน ท่านประธานอย่างนี้ว่า เหตุผลของทั้งหมดนี้

ประการที่ ๑ ผมเห็นตรวจสอบแล้วก็ได้ทราบที่พูดกันไปแล้วส่วนหนึ่งนะครับ คือวงเงินที่รัฐบาลกำหนดไว้เป็นรายได้ ๒๕,๐๒๕ ล้านบาท ว่าเป็นรายได้มาจากกองทุน

วายุภักษ์ ----- - ๗๒/๑

สผ ๗/๒๕๕๖ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๗๒/๑

แต่ปรากฏว่ารายได้ตรงนั้น กองทุนวายุภักษ์เขานำไปไถ่ถอนตัวเงินคลังไปแล้ว เพราะฉะนั้น
ในส่วนนี้เป็นไปไม่ได้ที่จะมาตั้งเป็นรายรับ แล้วเพื่อมาใช้จ่ายตามรายละเอียดตรงนี้ นี่คือ
เป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ในรายละเอียดของมาตรา
ต่าง ๆ ที่ได้ใส่ไว้ในนี้ ในมาตรา ๔ (๒) (๓) (๔) (๒) ค่าใช้จ่ายตามมาตรการพัฒนาและบริหาร
กำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ๑๔,๕๙๐ ล้านบาท ใน (๔) ค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้าง
ศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ (๒) ค่าใช้จ่าย
เพื่อตามมาตรการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงอีก ๑๔,๕๙๐ ล้านบาท
ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ใน ๒ วงเล็บแรก (๒) กับ (๓) ผมไม่เห็นด้วยครับ ที่ว่า
ไม่เห็นด้วยเพราะว่าทั้งหมด ท่านประธานจะดูแลครับ รายละเอียดของค่าใช้จ่ายทั้งหมด
เป็นงบประมาณทั้งสิ้นเลยครับ ซึ่งนโยบายของรัฐบาลนี้ได้กำหนดไว้แล้วว่าจะไม่ให้เพิ่มขึ้นเกิน
๓ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งผมได้เคยอภิปรายไว้ในวาระแรก แต่จะไม่ใช้เวลามากตรงนี้ อยากกราบเรียน
ท่านประธานว่าด้วยเหตุนี้แหละครับ ผมถึงไม่เห็นด้วยที่จะเอานโยบายเรื่องของการใช้จ่ายประจำ
ไปใส่ จึงได้ตัดลดไว้ โดยย่อแนะครับ

ทีนี้มาเรื่องสำคัญท่านประธานครับ เรื่องสำคัญก็คือในเรื่องค่าใช้จ่ายใน (๔)
ค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ
๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ผมขอปรับลดไว้ ๒๙,๐๐๐ ล้านบาท ความจริงมีหลายประเด็น
และหลายเหตุผล แต่ผมอยากจะหยิบยกประเด็นและเหตุผลเดียวที่มีการพูดจกกันในวันนี้
เรื่องของการซื้อเครื่องบินแอร์บัสครับ ที่จำเป็นต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพราะว่า
ผมได้ฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีวิษณุ เครืองาม ชี้แจง ผมไม่อยากจะบอกว่านั้นคือข้อเท็จจริงครับ
แต่จะบอกว่ามีทั้งข้อเท็จและข้อจริง ข้อจริงผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า เครื่องบิน
เฮลิคอปเตอร์ ซูเปอร์พูมา ผลิตโดยบริษัท ยูโรคอปเตอร์ บริษัท ยูโรคอปเตอร์ เป็นบริษัท
ของทางยุโรป เป็นบริษัทฝรั่งเศส เครื่องบินยูโรคอปเตอร์ไม่ค่อยได้รับการเป็นที่นิยมครับ

ไม่เหมือนกับเฮลิคอปเตอร์ของฝั่งอเมริกา ไม่ใช่บอกเครื่องเขาไม่คืนะครับ ดีครับ เพียงแต่ว่าไม่ค่อยได้รับความนิยม นักบินก็ไม่มี ความชำนาญ แล้วผมที่บอกว่ามีทั้งข้อเท็จและข้อจริงก็คือ ข้อจริงคือ ยูโรคอปเตอร์ที่เป็นรุ่น ซูเปอร์พูมา ที่นำมาใช้เป็นเฮลิคอปเตอร์พาหนะและเกิดอุบัติเหตุ เมื่อปี ๒๕๔๐ นั้น ท่านประธานครับ วันนี้ท่านประธานรู้หรือยังว่าสาเหตุมาจากอะไร สาเหตุ เหตุที่เขาสรุปก็คือว่าความไม่ชำนาญของนักบิน เฮลิคอปเตอร์ไม่เหมือนรถยนต์ ใครขับรถเบนซ์ได้ จะไปขับรถโตโยตาก็ขึ้นไปได้ ใครขับโตโยตาก็ได้จะขับรถเบนซ์ก็ขึ้นไปได้ ไม่เหมือนกันครับ ใครขับ เฮลิคอปเตอร์รุ่นไหนจะไปขับอีกรุ่นกลายเป็นเด็ก ป. ๑ ใหม่เลยครับ ต้องไปเข้าเรียนจนกว่าจะจบ ม.ศ. ๕ มหาวิทยาลัยกันใหม่เลยครับ เพราะฉะนั้นเมื่อเราเปลี่ยนรุ่นเปลี่ยนแบบก็ทำให้เกิดปัญหา แล้วนี่คือสาเหตุ และหลังจากตรงนั้นท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่าหลังจากเกิดอุบัติเหตุแล้วยังมี ซูเปอร์พูมา เหลืออยู่ ๒ ลำ ไม่มีใครทราบหรือครับ เพราะไม่มีใครกล้าแตะ ไม่มีใครกล้ายุ่งครับ เนื่องจากขึ้นทะเบียนไว้เป็นเครื่องราชพาหนะ ผมอยากจะกราบเรียน ท่านประธานให้ชี้แจงผ่านประธานไปยังพี่น้องประชาชนให้รับทราบ คำว่า เครื่องราชพาหนะ กับ เครื่องบุคคลสำคัญ ไม่เหมือนกันครับ ราชพาหนะแปลว่า ใครแตะไม่ได้ ใครใช้ไม่ได้ครับ เหมือนที่นั่งที่ประทับ ใครก็นั่งทับไม่ได้ครับ เช่นเดียวกันครับ เครื่องราชพาหนะที่นั่งบนนั้น ใครก็นั่งทับไม่ได้ ท่านประธาน ด้วยเหตุนี้ถึงไม่ใช้ไงครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า มันมีที่มาที่ไปอย่างไร เครื่องซูเปอร์พูมา ที่มีปัญหาตก เมื่อสักครู่ผมฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีว่า มันมีปัญหา มันมีปัญหาครับ ผมเองก็สับสนครับ ว่าในเมื่อคณะรัฐมนตรีรู้ว่ามันมีปัญหา แล้วก็นำไปสู่การไม่ได้ใช้ แล้วก็นำไปสู่การที่ไม่ทรงโปรด แล้วก็วันนี้นำมาแลกเปลี่ยน ก็แปลว่าไม่ต้องมีการประสงค์ที่จะให้เป็นเครื่องราชพาหนะ หรือใช้เพื่อทรงประทับอีก อันนี้เป็นข้อจริงครับ แต่ในเมื่อว่าเป็นข้อจริงอย่างนี้ผมต้องถามไปก่อนครับ เพราะว่ามันจะโยงกันไปหมด ท่านประธานครับ ถ้าหากว่า ซูเปอร์พูมา ผลิตโดยยูโรคอปเตอร์มันไม่ดีสำหรับเป็นเครื่องพาหนะที่สำคัญ เป็นเครื่องประทับ ผมไม่ใช่เรียกว่า เครื่องราชพาหนะก็ได้ ผมเคยอภิปรายไว้ตอนงบประมาณใหญ่ ครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยวราเทพนั่งอยู่ที่นี่ ท่านเป็นคนชี้แจงผมเรื่องนี้เองครับว่า คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

๑๖๓

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๗๒/๓

ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติซื้อเครื่องบินเฮลิคอปเตอร์ราชนาวิกบริบ รุ่น ซีซี (EC) ๑๕๕ บี (B) ๑
ท่านคงยังจำได้ -----

- ๗๓/๑

เป็นของบริษัท ยูโรคอปเตอร์ เพียงแต่ว่ายูโรคอปเตอร์รุ่นที่เคยมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นแล้วเป็นรุ่นซูปเปอร์พูมา แต่ว่ายูโรคอปเตอร์อันนี้รุ่น อีซี ๑๕๕ ปี ๑ ครับ อนุมัติไปอีกเหมือนกัน ซึ่งขณะนั้นผมพยายามอธิบายชี้แจงว่า อีซี ๑๕๕ ปี ๑ นี่ท่านประธานครับ ตอนที่ ครม. จะอนุมัติให้ซื้อนั้นนอกจากมีประวัติ รุ่นซูปเปอร์พูมาจากโรงงานเดียวกันนี้ มีปัญหาแล้ว อีซี ๑๕๕ ปี ๑ เกิดอุบัติเหตุตก ๑ ครั้ง ประตูลุด ๑ ครั้งที่ย่องกงครับ ก็ไม่ฟัง อธิบายมันดื้ออย่างนั้นอย่างนี้ แต่วันนี้ท่านรองนายกวิษณุบอกว่าเครื่องของซูปเปอร์พูมา นี่มันไม่ดี อ้าว ก็มันมาจากยูโรคอปเตอร์ เมื่อมันไม่ดีสำหรับเป็นเครื่องพาหนะสำหรับพระองค์ท่าน แล้วทำไมคณะรัฐมนตรีไปอนุมัติให้ไปซื้อยูโรคอปเตอร์อีกล่ะครับ ในเมื่อรู้อย่างนี้แล้วทำไมไปอนุมัติให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติซื้อยูโรคอปเตอร์อีกล่ะครับเป็นเครื่องพาหนะสำหรับบุคคลสำคัญระดับประมุขของประเทศ ท่านประธานเห็นไหมครับ ผมบอกมีข้อเท็จและข้อจริง ก็ถ้าจริงอย่างท่านรองนายกวิษณุว่าไปอนุมัติทำไม ข้อเท็จและข้อจริงที่ ๒ ครับ ผมได้ยื่นท่านวิษณุบอกว่าอย่างไร บอกว่าขึ้นเป็นเครื่องราชพาหนะไม่ได้ เพราะว่าถ้าขึ้นเป็นเครื่องราชพาหนะมีปัญหาเยอะแยะไปหมด เพราะฉะนั้นเครื่องแอร์บัสที่จะซื้อก็ขึ้นเป็นเครื่องราชพาหนะไม่ได้ อันนี้เท็จอีกครับ ถ้าหากว่าคณะรัฐมนตรีบอกขึ้นเป็นเครื่องราชพาหนะไม่ได้ แล้วเครื่องยูโรคอปเตอร์ อีซี ๑๕๕ ปี ๑ ซึ่งอนุมัติให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติซื้อไประบุเป็นเครื่องราชพาหนะให้ทำไมล่ะครับ เครื่องอีซี ๑๕๕ ปี ๑ ในมือผมนี้ครับ แค็ตตาล็อก อยู่นี้ครับท่านประธาน ไประบุในมติคณะรัฐมนตรีว่าเป็นเครื่องราชพาหนะได้อย่างไรครับ ขัดแย้งกันไหมครับ ทำไมที่ตอนซื้อ อีซี ๑๕๕ ปี ๑ ระบุได้ว่าเป็นเครื่องราชพาหนะ เพราะอะไรครับ เพราะพยายามจะให้เหตุผลว่ามันต้องซื้อพิเศษอย่างไร บอกว่าเป็นเครื่องราชพาหนะ แต่พอมาวันนี้บอกว่าระบุเป็นเครื่องราชพาหนะไม่ได้แล้วที่ถูกต้องคืออะไรท่านประธาน

ประเด็นต่อไปครับ เมื่อสักครู่ก่อนที่ผมจะลุกขึ้นมา ท่านรองนายกวิษณุตอบชี้แจงท่านจุติ ไกรฤกษ์ บอกว่าสำนักนายกรัฐมนตรีไม่มีเฮลิคอปเตอร์ ไม่มียานพาหนะจะไปที่ต้องไปเยี่ยมขอสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่จริงครับ ยูโรคอปเตอร์ ๒ ลำที่เอาไปแลกเป็นแอร์บัสที่วันนี้ครับท่านประธาน ๒ ลำนี้จะครับเครื่องประจำสำนักนายกรัฐมนตรีครับ

ถ้าท่านประธานจำได้ผมเป็นคนอภิปรายเรื่อง ฮ. ๖ ก เมื่อ ๒ ปีที่แล้ว กรรมาธิการ ป.ป.ช. ไปดูที่ลพบุรีครับ โรงซ่อมบำรุงของกองทัพอากาศ เฮลิคอปเตอร์ซูปเปอร์พูมาที่ไม่มีใครแตะนี่ละครับ กำลังพนสีสำนักนายกและพันตราสำนักนายกติดอยู่ที่เครื่องบินครับ ผมไปถามว่า เอ๊ะ ทำไมทำอย่างนี้ เขาบอกว่าจะเอาไปให้ใช้ที่สำนักนายกรัฐมนตรีครับ แล้วเคยมีการนำคณะรัฐมนตรีบินไปถวายสัตย์มาแล้ว เพราะฉะนั้นที่บอกว่าสำนักนายกรัฐมนตรีไม่มีนะไม่จริง เพราะได้นำเครื่องพระที่นั่ง ซูปเปอร์พูมา นี่ไปพนสีติดตราสำนักนายกที่กองทัพอากาศ แล้วนำมาใช้เป็นเครื่องประจำสำนักนายกรัฐมนตรีอยู่แล้ว

ประเด็นต่อไป ท่านประธานครับที่บอกว่าเครื่องแอร์บัสที่ว่าเป็นเครื่องบินขนาดกลางไม่จริงครับ นี่เครื่องบินขนาดใหญ่เหมือนที่พวกเรานั่งไปต่างจังหวัดหรือนั่งไปต่างประเทศเลยครับ เครื่องบินรุ่นนี้ตัวถึงท่านประธานครับ ตัวถึงนี้ภาษาเครื่องบินเขาเรียกแพลตฟอร์ม (Platform) เป็นแพลตฟอร์มเดียวกับแอร์บัส เอ ๓๐๐ (A 300) หรือ ๓๑๐ ครับ ลำใหญ่มหึมาเลยครับ ถ้าวางที่นั่งแบบเครื่องบินโดยสารนั่งได้เป็น ๑๐๐ ที่นั่งครับ แต่ที่เหลือว่า ๓๐ กว่าที่นั่งขนาดกลางนี้ไม่ใช่ครับ เพราะตกแต่งภายในใหม่เป็นแบบแอร์ ฟอร์ส วัน (Air force one) เลยครับ บริเวณที่นั่งถึงไม่มีที่จะนั่งอย่างไรละครับ เหมือนกับเรือยอร์ชครับ ถามว่าวันนี้มีเหตุผลและมีความจำเป็นที่ประเทศเราต้องมีเครื่องบินแบบนี้สำหรับใครครับ ถ้าจะมีสำหรับใครสักคนต้องเป็นเครื่องบินพระที่นั่งครับ แล้วที่ผมกราบเรียนท่านประธานวันนี้ครับเครื่องบินพระที่นั่งที่กองทัพอากาศจัดถวายองค์พระประมุขวันนี้ยังใช้แค่เครื่องบินอิง ๗๓๗ เล็กนิดเดียวครับ -----

แล้วมีใครไหมครับ ที่ควรจะใช้เครื่องบินที่ดีกว่าเครื่อง ๗๓๗ ซึ่งเป็นเครื่องพระที่นั่ง เป็นสิ่งที่สมควรไหมครับ ผมและสมาชิกพรรคฝ่ายค้านไม่ได้บอกว่าจะไม่ซื้อ แต่เรากำลังจะบอกว่าเมื่อเครื่องลำนี้ซื้อโดยเอาเครื่องราชพาหนะไปแลกและมีความสมบูรณ์มีความพร้อมเพียงพอ ควรจะนำกลับมาเป็นเครื่องราชพาหนะครับ แล้วสามารถระบุไว้ชัดเจนว่าเป็นเครื่องราชพาหนะได้ เพราะคณะรัฐมนตรีนี้ยังระบุไว้สำหรับกรณี อีซี ๑๕๕ ปี ๑ ยูโรคอปเตอร์ ซึ่งท่านว่าอันตรายไม่เหมาะเป็นเครื่องพระที่นั่งที่ท่านอนุมัติให้ซื้อละครับ ในมติคณะรัฐมนตรีก็ระบุว่าเครื่องราชพาหนะ ทำได้ ท่านประธานที่เคารพ เครื่องแอร์บัสที่ว่านี้ เขาเรียกรหัสของแอร์บัสว่า เอซีเจ (ACJ) เพราะว่าไม่ใช่เครื่องบินขายทั่วไป ทำจากแพลตฟอร์มเหมือนแอร์บัสทั่วไป แต่ไม่ขายทั่วไปครับ ถึงมีรหัสพิเศษเรียกว่า เอซีเจ แอร์บัส คอเปอร์เจท เจ็ท ไลเนอร์ (ACJ Airbus Corporate Jet Liner) แปลเป็นไทยว่า เครื่องบินสำหรับนักบริหาร สำหรับบริษัท ก็คือมีความเพียบพร้อม แต่เผอิญอันนี้เป็นของกองทัพจะมีอุปกรณ์สื่อสารจะมีอะไรพิเศษ พุดง่าย ๆ นี่คือ แอร์ ฟอร์ซ วัน ท่านประธาน ผมได้บินเมื่อสักครู่มีการชี้แจงบอกว่ามีการทำเรื่องมาบอกอย่างนี้ครับว่า กองทัพอากาศแคลนเครื่องบินลำเลียงขนาดกลาง ผมเห็นด้วยเลยครับกองทัพอากาศขาดแคลนเครื่องบินลำเลียง และไม่ใช่ลำเลียงเท่านั้นครับ เครื่องบินรบก็ขาดแคลน ถ้าหากมีความจำเป็นจะเอาเฮลิคอปเตอร์ซูเปอร์พูมา ซึ่งไม่ทรงโปรดจะใช้แล้วนี้ไปแลก ทำไมไม่แลกมาเป็นเครื่องบินรบครับ หรือเครื่องบินลำเลียงอย่างแท้จริง ท่านประธานครับ เครื่องบินลำเลียงขนาดกลางที่ใช้กันอยู่คือเครื่องบิน ซี ๑๓๐ เฮอริคิวลิส (C 130 Hercules) ชื่อมันเรียก เฮอริคิวลิส ตัวใหญ่ ใบพัด ๔ เครื่องยนต์ เวลานี้ก็มีปัญหาอยู่ครับ เพราะว่าขาดงบประมาณในการซ่อมบำรุง มีอยู่ลำหนึ่งก็ไปจ้างเขาซ่อมบำรุง อย่าพูดเลยครับมันก็เกี่ยวมาที่ตำรวจกันอีก ก็มีปัญหาในการซ่อมบำรุงกันอีก เพราะฉะนั้นที่ว่าขาดแคลน เขาขาดแคลนเครื่องลำเลียงอย่างนั้นครับท่านประธาน ไม่ใช่เครื่องลำเลียงอย่างนี้ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานที่พูดมานี้ก็ชี้ให้เห็นว่าจริง ๆ แล้วมันต้องมีอะไรอยู่เบื้องหลัง มันไม่ใช่อย่างที่ท่านรองนายกชี้แจง ผมไม่ได้บอกว่าท่านชี้แจงผิดพลาด แต่ท่านชี้แจงไม่ถูก ถ้าหากว่ามันเป็นอย่างที่

ท่านรองนายกบอกว่าคิดกันมานาน ผมไม่ว่าหรอกครับ เพราะว่าท่านอยู่ในตำแหน่ง
 รู้ดีกว่าผม ถ้าหากว่ามันเป็นอย่างนั้น ท่านประธานครับ ทำไมในเอกสารระบุอย่างนี้ครับ
 ท่านประธาน คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ อนุมัติโครงการจัดหา
 เครื่องบินลำเลียงขนาดกลางแบบแอร์บัส ท่านประธานดูวันที่นะครับ ๑๘ พฤศจิกายน
 ๒๕๔๖ แปลว่าอะไรครับ แปลว่าสิ้นงบประมาณ ๒๕๔๕ ขึ้นงบประมาณ ๒๕๔๖
 ถูกไหมครับ งบประมาณ ๒๕๔๖ เราทำกันตั้งแต่กรกฎาคม สิงหาคม ๒๕๔๕
 แต่คณะรัฐมนตรีมาอนุมัติ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ก็แปลว่าในงบประมาณ ๒๕๔๖
 ก็ไม่มี ท่านประธาน จริง ๆ แล้วโครงการนี้ถ้าพูดตามระบบงบประมาณมันต้องทำสำหรับ
 ใส่โครงการในปีงบประมาณ ๒๕๔๗ เพราะว่าอีกไม่กี่เดือน นี่พฤศจิกายนนะครับ
 งบประมาณแต่ละปีเขาเริ่มทำประมาณมกราคม กุมภาพันธ์ ก็แปลว่า ธันวาคม
 มกราคม ก็ทำบ ๒๕๔๗ แล้ว เพราะฉะนั้นงบประมาณของโครงการนี้ที่คณะรัฐมนตรี
 อนุมัติเมื่อ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ มันจะต้องเป็นงบประมาณทำโครงการนี้
 ในปีงบประมาณ ๒๕๔๗ คือปีที่กำลังใช้อยู่นี้ ปรากฏว่าในงบประมาณปี ๒๕๔๗
 ก็ไม่มี เพราะอะไรครับ เพราะว่าจริง ๆ แล้วไม่ได้ตั้งตัวจะซื้อครับ มันมีที่ไปที่ไป
 ผมไม่อยากพูดตรงนี้ มันมีที่ไปที่ไปว่าทำไมต้องฉุกเฉินกันครับ แล้วถ้าหากว่า
 เป็นอย่างนี้จริง ท่านประธานครับ ทำไมไม่บรรจุไว้ในงบปี ๒๕๔๗ ในงบปี ๒๕๔๗ ไม่มี
 ทำไมถึงมาใส่ในงบเพิ่มเติม ตรงนี้มีคนเขาสงสัยกันเยอะครับ ผมก็สงสัย ผมไม่เถียง
 และไม่แย้งท่านรองนายกที่บอกว่าเครื่องซุเปอร์พูมา ๒ ลำนี้ไปแลกได้ราคาดีครับ
 ถ้าเทียบกับราคาที่โบอิง (Boeing) ให้ดีแน่จริง ๆ แต่ถามว่าที่ว่าดีแล้วมันดีจริง
 หรือเปล่า ท่านประธานที่เคารพ เครื่องบินคล้าย ๆ รถครับ ต่างกันที่ไหนครับ
 รถนี้เขาดูเลขไมล์ที่หน้าปัด โอ้โฮ รถคันนี้วิ่งไปเป็นหลักแสนครับ เลขไมล์มันฟ้อง
 แต่เครื่องบินเขาดูที่ชั่วโมงบินครับ ซุเปอร์พูมา ๒ ลำนี้เป็นซุเปอร์พูมาที่ชั่วโมงบิน
 ต่ำที่สุดในโลกครับ ต่ำที่สุดในโลกเพราะอะไรครับ เพราะเป็นเครื่องพระที่นั่งซึ่งไม่ค่อย
 ได้ใช้ แล้วหลังจากเกิดอุบัติเหตุไม่ได้ใช้เลยครับ สภาพได้รับการดูแลอย่างดี

เพราะฉะนั้นสภาพตรงนี้เป็นสภาพที่ใหม่มาก ชั่วโมงบินก็ใหม่มาก เปรียบเทียบกับรถคือรถคันอื่นวิ่งเป็นเส้นแล้ว คันนี้เพิ่งวิ่งหลักพันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้ประท้วงครับ

นายทองดี มนิสสาร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ทองดี มนิสสาร ขอประท้วงผู้กำลังอภิปรายครับ วนเวียนซ้ำซาก ไม่ไปไหนหรอกครับ อยู่อย่างนี้ตลอด ขอให้ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ ข้อบังคับ ข้อ ๑๑ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผู้อภิปรายก็กำลังอภิปรายใน (๔) อยู่ครับ แต่พยายามอย่าให้ไปซ้ำ กับท่านผู้อื่นก็แล้วกันนะครับ เชิญต่อครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผมคิดว่า
ที่ผมอภิปรายไม่ได้เข้ากับใครเลย ผมฟังมาตลอดไม่มีใครพูดเลยว่าเฮลิคอปเตอร์ ๒ ลำ
ไปพ่นสียอยู่ที่ลพบุรี ติดตราสำนักนายก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : แล้วผมคิดว่าที่ผมพูด
ผมอุตส่าห์บอกท่านประธานนะครับว่า ข้อที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ผมไม่ได้วนเวียนซ้ำซากเลยครับ
ผมคิดว่าถ้าหากว่าท่านไม่เวียนหัวของท่านเองเสียก่อนก็คงจะไม่ซ้ำ อยากจะกราบเรียน
ท่านประธานอย่างนั้นนะครับ เครื่องบินที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า
เครื่องบินเฮลิคอปเตอร์ ก็ท่านอยากให้ผมก็จะวนให้ท่านฟัง ผมนับ ๑ ใหม่เลยได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ต่ครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ที่ผมอยากจะกราบเรียนบอกท่านประธานก็คือว่า ท่านรองนายกรัฐมนตรีชี้แจงไม่ถูกต้องครับ
ท่านไม่ได้ให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับประชาชนที่ฟังอยู่ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานครับว่า
สิ่งที่พวกเรานั่งกันอยู่ในนี้ละครับเราฟังครับ แต่คนที่สำคัญกว่าเราคือคนที่เลือกเรามา
เขาต้องการรู้ข้อเท็จจริง ผมก็ไม่ได้ว่าละครับที่ท่านจะไปซื้อ เมื่อที่ผมบอกท่านประธานครับ
แล้วรับรองว่าไม่ได้วนเวียนเพราะผมเพิ่งจะพูดเมื่อที่ท่านก็ประท้วง ผมบอกว่าเครื่องบินลำนี้
ของเรานี้ใหม่มากครับ แล้วผมบอกว่าอันนี้ท่านรองนายกพูดถูกว่าเราได้ราคาดี แต่ราคาดี
ที่ว่าเป็นราคาดีของเครื่องบินเฮลิคอปเตอร์แบบนี้ทั่วไปครับท่านประธาน ไม่ใช่เฮลิคอปเตอร์
แบบนี้ที่ว่าอายุใช้งานเพียงแค่นี้ แล้วชั่วโมงบินเพียงแค่นี้ครับ เพราะฉะนั้นที่ว่าราคาดีนี้
เมื่อเทียบกับโบอิงดีจริง ๆ ครับ แต่ถ้าเทียบกับตลาดแล้วราคาที่ควรจะได้มันควรได้
มากกว่านี้ท่านประธาน จากสภาพและอายุการใช้งาน ไม่จริงหรอกครับที่บอกว่า
เป็นเครื่องพระที่นั่งเป็นเครื่องอะไรไม่มีใครอยากซื้อ ไม่จริงครับ แล้วผมอยากกราบเรียนครับ
ในเอกสารที่ชี้แจงท่านก็ระบุไว้ชัดเจนว่าเป็นเครื่องบินบริหาร ผมกราบเรียนท่านประธาน
โดยสรุปในประเด็นตรงนี้ก็ถือว่าข้อเท็จจริงที่ท่านรองนายกชี้แจงยังไม่ตรงกับข้อเท็จจริง

ที่เป็นจริง ๆ ครับในหลายประเด็นที่ผมได้กราบเรียนไป แต่ว่าที่สำคัญอย่างประการใด ถ้าอ้างความขาดแคลนของกองทัพก็ควรจะไปแลกหรือไปหากับสิ่งที่กองทัพเขาต้องการ นั่นก็คือเครื่องบินลำเลียงขนาดกลางหรือเครื่อง ซี ๑๓๐ ที่กำลังมีปัญหาไม่เพียงพอในการใช้งานกองทัพอากาศ หรือว่าเครื่องบินที่ใช้ในกิจการเพื่อป้องกันราชอาณาจักรของเรา เอฟ ๑๖ (F 16) เอฟ ๕ (F 5) ที่กำลังจะหมดอายุใช้งาน แล้วความเป็นจริงก็มีปัญหา โอวีเท็น (OV 10) ตกลงใช้งานหรือไม่ใช้งาน จะซ่อมบำรุงหรือไม่ ก็มีปัญหายอยู่ ผมถึงเรียนว่า ถ้าอ้างเหตุผลทางกองทัพ มันมีเหตุผลอีกร้อยแปดที่จะไม่ต้องเอาไปแลกเอาเครื่องบินลำนี้ เพียงลำเดียวแล้วเพิ่มเงินอีกเป็นพันล้านบาท เหตุผลที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ข้อเท็จจริงนั้นไม่ใช่ เราไม่ได้คัดค้าน ถ้าหากมีเหตุผลบอกว่าเพื่อบุคคลสำคัญของประเทศ นั่นคือประมุขของประเทศ ประมุขจริง ๆ นะครับ คือสถาบันเบื้องสูงสุด แล้วผมคิดว่าเครื่องบินที่จัดซื้อมานี้เหมาะสมครับ ถ้าหากอย่างที่เราหลายคนเรียกร้องว่าระบุสิครับ เหมาะสมครับ เหมาะสมที่จะเป็นเครื่องราชพาหนะที่สุดเลยครับ เวลาที่เชื้อพระวงศ์ ท่านเห็นไหมครับ เวลาที่ท่านเสด็จไปต่างประเทศกันอยู่เรื่อย ต้องนั่งเครื่องบินการบินไทย นั่งเครื่องบินอะไรครับ สายการบินต่างประเทศ ในประเทศที่ไม่มีการบินไทย แต่ผู้บริหารมีเครื่องบินส่วนตัวแบบ แอร์ฟอร์ซ วัน นั้น มันเป็นเรื่องที่เหมาะสมไหมครับท่านประธาน ผมถึงอยากจะกราบเรียนว่า เราไม่ได้คัดค้าน แต่อย่าอ้างเหตุผลทางกองทัพและอย่าอ้างเหตุผลเรื่องผู้บริหาร แต่ท่านต้องคิดว่าเมื่อเป็นอย่างนี้ ท่านต้องถวายเป็นเครื่องราชพาหนะ แล้วท่านถ้าจะใช้ท่านเอาเครื่อง ๗๓๗ ที่เป็นเครื่องราชพาหนะปัจจุบันนั้นละครับมาใช้เป็นเครื่องของคณะรัฐมนตรี

ผมอยากกราบเรียนท่านประธานเป็นประเด็นสุดท้ายว่า สิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานมาทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนสมาชิกบอกว่าบังอาจนั้นยังน้อยไป ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านวิฑูรย์ครับ เชิญ

นายวิฑูรย์ นามบุตร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิฑูรย์ นามบุตร พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี ท่านประธานครับ ในวาระรับหลักการ วาระที่ ๑ กระผมมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นโดยแบ่งปันเวลากับพรรคพวกมาบ้าง

๑๗๑

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๗๕/๓

แต่ด้วยเวลาที่จำกัดและก็ต้องการฝากข้อสังเกตและก็เพื่อที่จะให้กรรมการไปซักไล่เลย
ไปหาข้อเท็จจริงและไปหาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อที่จะมาตอบให้กับพวกเราในประเด็นที่เป็นปัญหา
และมีข้อซักถาม -----

- ๗๖/๑

แต่สิ่งที่กระผมค่อนข้างจะแปลกใจก็คือว่า กรรมการการค่อนข้างที่จะไปพิจารณาได้แล้วเสร็จ ในระยะเวลาอันไม่นานนัก ซึ่งกระผมก็ไม่แน่ใจครับว่า สิ่งที่กรรมการได้ไปดำเนินการมานั้น จะสมบูรณ์เรียบร้อยมากน้อยแค่ไหน กระผมถึงขอถือโอกาสกราบเรียนถามท่านประธานไปยัง กรรมการการดังต่อไปนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบกลาง ในมาตรา ๔ กระผมมีโอกาสแปรรูปได้ทั้ง (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) (๑) (๒) (๓) กระผม แปรรูปติด ๕ เปอร์เซนต์ ส่วน (๔) ได้ปรับลดขอตัดไป ๔๐ เปอร์เซนต์ กระผมขอถือโอกาส ลัดมาที่ (๔) เพื่อที่จะถือโอกาสกราบเรียนถามท่านประธานไปยังกรรมการครับ ท่านประธาน ที่เคารพครับ ทำไมผมไม่ตัดไปทั้งหมด ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท แล้วทำไมถึงตัดงบประมาณ ๔๐ เปอร์เซนต์ ของ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท กระผมมีเหตุผลดังนี้ครับ ใน (๔) ค่าใช้จ่ายเพื่อ เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขัน อยากถือโอกาสถามกรรมการครับว่า ศักยภาพการแข่งขันนั้น แข่งขันอะไร แข่งขันกับใคร แล้วผู้ใดจะได้รับประโยชน์บ้าง เพราะผมเชื่อครับว่าในกรรมการ เองที่มาสงวนคำแปรญัตติและพูดอยู่ข้างล่างก็มีความรู้สึกไม่แตกต่างจากการฟังมาวาระที่ ๑ ก็คือไม่มีแผนงาน ไม่มีโครงการ ประชาชนเขาก็ไม่รู้ แต่ที่สำคัญผู้แทนเราในฐานะเป็นตัวแทน ของประชาชนพวกเราก็ไม่รู้ท่านประธาน เป็นสิ่งที่ไม่รู้จะพูดอย่างไร ก็เหมือนกับบ่นนะครับ อภิปรายไปก็หาคำตอบลำบากไม่สามารถที่จะชี้ชัดอะไรได้ ผมถึงถือโอกาสกราบเรียนนะครับ ว่าแข่งขันอะไร แข่งขันกับใคร เงินตั้ง ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท

ประเด็นที่ ๒ ถือโอกาสกราบเรียนท่านประธานครับว่า การพัฒนาที่ยั่งยืนของ ประเทศความหมายของคำว่า ยั่งยืน ในกรอบแนวคิดของรัฐบาลคิดกันอย่างไร ความยั่งยืน ยั่งยืนอะไร แผนงาน/โครงการที่ว่านี้ขอذنหน่อยได้ไหม มีกรรมการหลายท่านบอกว่า ไปตรวจสอบในกรรมการแล้วครับว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ งบปกตินั้นมีตั้ง เกือบแสนล้านบาท หารายละเอียดก็ไม่ได้ว่าใช้อะไรไปบ้าง และยิ่งผมมาฟังท่านสาคิตย์ วงศ์หนองเตย ขออนุญาตเอ่ยนาม บอกว่าที่สวนสัตว์ก็ได้ตั้ง ๑,๐๐๐ ล้านบาท ที่เชียงใหม่ก็ได้ ตั้ง ๓,๐๐๐ ล้านบาท ไม่อยากจะพูดซ้ำ ไม่ได้โอกาสพิน้องเชียงใหม่ แต่ผมวันนี้ขอพูดในฐานะ ผู้แทนอุบลราชธานีบ้างครับ ท่านประธานที่เคารพครับ จังหวัดเชียงใหม่ อุบลราชธานีศักยภาพ อาจจะแตกต่างกันบ้าง แต่จังหวัดเชียงใหม่มีผู้แทนอยู่ ๑๑ คน จังหวัดอุบลราชธานีมี ส.ส. อยู่

๑๗๓

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

วฒนี้ ๗๖/๒

๑๑ คนครับ ผมไม่ได้น้อยใจหรอกครับ แต่ก็เสียใจอยู่บ้างว่าเชียงใหม่มีงบประมาณตั้ง ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่จังหวัดอุบลราชธานีมีสวนสัตว์อุบลราชธานีเช่นกันครับ มีเนื้อที่ตั้ง ๑,๐๐๐ กว่าไร่ เตรียมความพร้อมมาตั้งนานแล้วครับ ของบมา ๓ ปีแล้วครับ เชียงใหม่ได้ ๓,๐๐๐ ล้านบาท อุบลราชธานีขอมา ๓๐ ล้านบาทครับท่านประธาน จะให้คนอุบลราชธานี ไม่น้อยใจไม่เสียใจอย่างไร ไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นผมถือโอกาสพูดเพราะเพื่อนผู้แทนผมมีอีก ๑๐ ท่านอาจจะไม่ค่อยกล้ามาบอกกับรัฐบาลนัก แต่ผมถือโอกาสสะท้อนว่าโครงการงบประมาณต่าง ๆ ดูเหมือนมีมากมายก่ายกองครับ แต่ทำไมสวนสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี เด็ก ๆ นักเรียน นักศึกษา พี่น้องเยาวชนก็อยากจะมีโอกาสได้ดูสัตว์ ได้พักผ่อนหย่อนใจ อยากได้ดูหมีแพนด้ากันบ้าง แต่ไม่ได้รับเตรียมความพร้อมมาตั้งนาน ของบประมาณเบื้องต้น ไปแค่ ๓๐ กว่าล้านบาทแต่ก็ไม่ได้รับอนุมัติจากรัฐบาลที่มี ส.ส. ตั้ง ๑๑ คนครับ คนของ พรรคร่วมรัฐบาลตั้ง ๑๐ คน มีผมอยู่คนเดียวที่เป็นฝ่ายค้าน เพราะฉะนั้นขอถือโอกาสเรียกร้อง ผাগไปยังท่านประธานด้วยครับ

แล้วประเด็นต่อมา ท่านประธานครับ การแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืน ผมเชื่อครับว่า แนวคิดปรัชญาของรัฐบาลที่จะพัฒนาประเทศผมไม่ค่อยได้ตำหนิอะไรมากหรอกครับ ผมได้ฟังรัฐบาลประชุมและมีมติออกมาเมื่อสัปดาห์ที่แล้วครับว่า มียุทธศาสตร์พัฒนาอีสาน

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สุภปภา ๗๗/๑

จะวางชลประทานระบบท่อใช้งบประมาณเป็นแสนล้าน อยากจะเรียนถามว่ากรมการชลประทาน
 ระบุว่า เงินตรงนี้ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทเอาไปใช้ในเรื่องโครงการชลประทานระบบท่อด้วยหรือไม่
 อย่างไร เพราะว่าจะเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งผมก็ไม่คัดค้านหรอกครับ แต่กว่าที่จะเกิด
 เป็นมรรคเป็นผล กว่าที่จะเกิดเป็นรูปธรรม แก้ปัญหาได้ยั่งยืนนั้น ท่านประธานครับ แก้ปัญหา
 ดั้น ๆ ก่อนได้ไหม แก้ปัญหาที่เจาะเจอและพี่น้องประสบในขณะนี้ได้ไหมครับ ผมยกตัวอย่าง
 อย่างนี้ได้ครับว่า ทุกวันนี้ระบบชลประทานนั้นสถานีสูบน้ำทั่วประเทศมีเกิน ๑,๐๐๐ แห่ง
 แต่ท่านประธานครับ สิ่งที่น่าเศร้าก็คือว่าสถานีสูบน้ำดังกล่าวนั้นเป็นสุสานไปแล้ว ไม่มีการใช้งาน
 ไม่ว่าฝ่าย คลองชลประทาน ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีมีสถานีสูบน้ำมาก แต่ไม่ได้ใช้งาน
 ใช้งบประมาณก่อสร้างทำคลองส่งน้ำเสร็จแล้วครับ ใช้งบไปเป็น ๑,๐๐๐ ล้านบาท แต่ตอนนี้
 เปิดน้ำไม่ได้ ปล่อยน้ำไม่ได้ หลายคนก็อ้างบอกว่าเนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนกระทรวง ทบวง
 กรมใหม่ เลยไม่มีเจ้าภาพ แต่ก่อนสถานีสูบน้ำอยู่ที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ ตอนนี้ไปอยู่ที่
 ชลประทาน อยู่ตัวชลประทานนั้นก็ไม่สามารถทำอะไรได้ เพราะจัดระบบเจ้าหน้าที่ คลองส่งน้ำ
 ปี ๒๕๔๖ และปี ๒๕๔๗ ท่านประธานครับ สภาแห่งนี้ไม่มีการอนุมัติก่อสร้างแม้แต่แห่งเดียวใน
 ประเทศไทย เพราะฉะนั้นแทนที่จะไปแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน ผมว่ามาแก้ปัญหาพื้น ๆ นี่ก่อนครับ
 ของเดิมเรามีอยู่แล้ว จะใช้งบประมาณอีกไม่มากมาย ผมบอกว่าปรับให้มันเหลือ ๖๐ เปอร์เซ็นต์
 เพื่อรัฐบาลจะเอาไปแก้ไขปัญหาดังนี้บ้าง

อีกประการหนึ่ง ซึ่งต้องถือโอกาสเรียนกับท่านประธานก็คือว่า เคยพูดในวาระ
 งบประมาณประจำปี ๒๕๔๗ เรื่องประปามาแล้วครับว่า ในเมืองมีประปาภูมิภาคดูแล ก่อสร้าง
 แต่ท่านประธานครับ ถึงวันนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเหมือนกันหมดครับ ในชนบทแต่ก่อนมี
 กรมทรัพยากรธรณี มีโยธา มี รพช. เดิม ก่อสร้างประปา มีกรมอนามัยก่อสร้างประปา แต่วันนี้
 ไม่มีหน่วยงานใดที่เป็นเจ้าภาพรับผิดชอบเรื่องการก่อสร้างประปาในชนบท สอบถามไปยัง
 กรมทรัพยากรน้ำก็บอกว่าให้ท้องถิ่นคือ อบต. รับผิดชอบ ท่านประธานครับ จะมี อบต. ที่ไหน
 ละครับ มีงบประมาณถึง อบต. ละ ๕ ล้าน ๑๐ ล้าน ก่อสร้างประปาขนาดใหญ่ เพราะฉะนั้น

ทางกรมทรัพยากรน้ำเขาลำร่ว เขาวางแผนกันแล้ว บุคลากรก็พร้อม คนก็พร้อม ที่จะดูแลเรื่องประปาในชนบท มีอย่างเดียวนะครับ งบประมาณ ๒๕๔๖ ของเรา ไม่ได้ตั้งงบประมาณก่อสร้างประปาในชนบท เพราะฉะนั้นใน (๔) การใช้จ่ายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและการพัฒนาที่ยั่งยืน เจียดจ่ายไปให้การพัฒนาชนบทด้วยได้หรือไม่

ประการต่อมา ผมถือโอกาสกราบเรียนท่านประธานครับว่า การที่จะแก้ปัญหาให้ยั่งยืนได้นั้น ต้องให้พี่น้องประชาชนมีความเป็นอยู่ที่มีศักยภาพด้วย พี่น้องประชาชนหลายจังหวัดถูกน้ำท่วมมา ๓ - ๔ ปีซ้อน อย่างน้อย ๆ ตอนนี้ก็มีการช่วยเหลือเป็นเงินสดบ้าง ไร่ละ ๓๔๐ บาท มันไม่เพียงพอกับที่เขาเสียหายหรอกครับ อยากจะเรียกร้องให้รัฐบาลเอาเงินงบประมาณส่วนนี้ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ไปเพิ่มให้เขาหน่อยได้ไหมครับ แทนที่จะเป็น ๓๔๐ บาท จะเพิ่มเป็นไร่ละ ๖๐๐ - ๗๐๐ บาท เพื่อเขาจะมีโอกาสลืมตาอ้าปากกันได้ ขณะนี้กำลังมีการแจกการจ่ายกันอยู่นะครับ และขณะเดียวกันผมฝากท่านประธานด้วยครับว่า ให้ช่วยบอกสมาชิกพรรครัฐบาลบางท่านครับ ไปพูดบิตเป็นอนทำให้ประชาชนสับสนครับ ไปพูดในลักษณะคล้าย ๆ กันว่าเงินที่มาจากจ่ายขณะนี้เงินของท่านผู้นำประเทศ เป็นเงินของพรรคแกนนำรัฐบาลจัดมาให้ ท่านครับ ทั้ง ๆ ที่เงินทุกบาททุกสตางค์นั้นมาจากภาษีที่รัฐบาลไปเก็บ หรือจะพูดอย่างไรก็ได้จากประชาชน -----

พี่น้องประชาชนรับภาระทั้งค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าอุปโภค บริโภค สูงขึ้นมาก เพราะฉะนั้น
ถือโอกาสกราบเรียนกับท่านประธานฝากไปยังกรรมการด้วย

ท่านประธานครับ ประเด็นสุดท้ายที่ผมถือโอกาสเรียนกับท่านประธานก็คือ
(๕) ที่ผมขอแปรญัตติปรับลง ก็คือเงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการ
ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ท่านประธานครับ มาพูดถึงยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด
รัฐบาลนี้ต้องยอมรับครับว่า สรรหาประติษฐ์ประดอยคำพูดหรือข้อความได้ค่อนข้างจะ
สละสลวย ก่อนที่จะมาพูดถึงเงินให้ อบท. เพื่อดำเนินตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนั้น
ครับ ผมขอย้อนถามกรรมการครับ ท่านกรรมการได้สอบถามไหมครับ เงินที่จัดสรร
ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์พัฒนาประเทศ ๓,๒๐๐ ล้านบาท ยุทธศาสตร์
พัฒนาจังหวัดที่ตั้งไว้ ๑๒,๓๐๐ ล้านบาท เป็นงบเพิ่มเติม ปี ๒๕๔๗ แต่ยุทธศาสตร์
พัฒนาประเทศ ซึ่งผมกราบเรียนถามท่านประธานไปยังกรรมการก็คือ งบประมาณ
ประจำปี ๒๕๔๗ จำนวน ๓,๒๐๐ ล้านบาท ที่สภาแห่งนี้เกิดความสับสนอลหม่าน
มีการอภิปรายหักท้วงกันมากมายถึงความไม่ชอบมาพากลของการจัดงบประมาณอุดหนุน
ยุทธศาสตร์พัฒนาประเทศ จนกระทั่งมีการพูดคุยกันว่ามันจะไม่จบ มันจะวุ่นวายในสภา
ขอให้มีการเจรจากันนอกรอบ ในรอบ ในที่สุดก็ออกไปเจรจากัน และก็มาพูดกันในสภาว่า
ต้องตั้งเป็นข้อสังเกตทำงบประมาณ ท่านประธานที่เคารพครับ อยากจะเรียนถามไปยัง
ท่านรัฐมนตรีวราเทพในฐานะที่ท่านอยู่ในเหตุการณ์ทั้งหมด ไม่ว่าข้างนอก ข้างใน
ถึงวันนี้กรรมการได้ถามไหมครับ ก่อนที่จะไปถึงแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด
แผนยุทธศาสตร์พัฒนาประเทศ ซึ่งสภาตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๗
ซึ่งเป็นงบประมาณปีนั้น บัดนี้ล่วงเลยมา ๔ - ๕ เดือนแล้ว ตั้งแต่เราอนุมัติงบประมาณ
ถามหน่อยเถอะครับว่า ขณะนี้ถึงไหนกันแล้วครับ ผมถือโอกาสขอคำถามด้วย
เพราะสิ่งที่ผมถามนั้นมันจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนก็คือว่า ไม่ว่าแผนยุทธศาสตร์
พัฒนาประเทศ หรือยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด ณ ขณะนี้นั้น มันจะมีผลให้กับพี่น้องประชาชน
ในช่วงระยะเวลานี้ละครับ อีก ๒ - ๓ เดือนก็จะเข้าหน้าฝนแล้ว แนนอนคงมีลักษณะถนน
สะพาน แหล่งน้ำด้วย ผมเกรงว่าถ้าล่าช้าไปก็จะมากขึ้นเงินเหลื่อมปีอีก เพราะฉะนั้นสิ่งที่

๑๗๗

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

ชนิกา ๗๘/๒

ผมขอถามท่านประธาน ขอให้ท่านกรรมาธิการช่วยตอบด้วยครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนะครับ ขอเชิญ คุณสมบุญ อุทัยเวียนกุล

นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

กระผม สมบุญ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้แปรญัตติขอตัดลดงบประมาณตามร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๕๔๗ ในครั้งนี้
ท่านประธานครับ งบประมาณเพิ่มเติมในครั้งนี้เป็นที่โจษจัน เป็นที่พูดกันมากนะครับ
ว่าเป็นบงบผีตัวใหม่ เป็นบงบที่ไม่มีแผนงาน เป็นบงบที่ไม่มีรายละเอียด แต่เป็นสิ่งที่แปลกครับ
เมื่อฝ่ายค้านได้แจ้งไปให้กับทางฝ่ายรัฐบาล ไม่มีคำตอบหรือคำชี้แจงจากทางรัฐบาลออกมา
ว่ามันมีรายละเอียดอย่างไร เป็นเรื่องที่แปลก ท่านประธานครับ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์
ทางคณะกรรมการประสานงานวิป (Whip) ฝ่ายค้าน ซึ่งผมมีโอกาสได้เข้าร่วมประชุมด้วย
มีการเสนอรายละเอียดของงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเข้ามาครับ มีอยู่ทั้งหมด ๒ สาระ
มีอยู่ ๒ หน้ากระดาษ -----

ทางกรรมาธิการก็สอบถามทางสำนักงานประมาณแล้วก็ผู้ที่มาชี้แจง ผู้ที่มาชี้แจงก็ตอบไม่ได้
เปิดสภาวันที่ ๔ กุมภาพันธ์รับท่านประธาน ท่านประธานเป็นประธานในพิธีมอบโล่ ส.ส. ดีเด่น
ผมเป็นคนหนึ่งที่มีโอกาสได้เข้ารับเป็น ส.ส. ดีเด่นประจำปีนี้ มีการอภิปรายเรื่องนี้เป็นวาระแรก
รับหลักการ แต่ผลปรากฏว่ามีการสอบถามว่ามันอาจจะผิดรัฐธรรมนูญ ก็เลยมีการส่งเรื่อง
คืนกลับ ๑๑ กุมภาพันธ์รับมีรายได้เพิ่มเติมที่มาของรายได้เพิ่มอีก ๒ หน้ากระดาษครับ
ท่านประธาน ก็ถือว่ามีเนื้อหาสาระเพิ่มขึ้นมาเป็นสัก ๔ - ๕ แผ่นหน้ากระดาษให้ ส.ส. ทั้ง
๔๐๐ คนได้ร่วมพิจารณาวาระแรก ฝ่ายค้านใช้เวลา ๖ ชั่วโมง แต่ผมคิดว่าไม่เพียงพอครับ
ผมเองมีชื่อในการอภิปรายด้วย แต่ก็ไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับสภาฯ ทางสภาฯ ก็แจ้งว่าให้
กรรมาธิการเข้าไปดูรายละเอียดเอาแล้วกัน ทางพรรคประชาธิปัตย์ก็มีกรรมาธิการ
ผลปรากฏว่าเมื่อช่วงเช้าที่ผมเห็นนะครับ ช่วงบ่ายที่มีการเริ่มประชุมและมีการพูดคุยถึง
รายละเอียดต่าง ๆ ของงบประมาณ กรรมาธิการก็บอกว่าไม่เห็นมีงบประมาณรายละเอียด
ใด ๆ ทั้งสิ้นเลย เพราะฉะนั้นแสดงว่างบเพิ่มเติมตั้ง ๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาทมันแทบจะไม่มี
รายละเอียดใด ๆ ทั้งสิ้นเลย อภิปรายไปอภิปรายมารู้สึกฝ่ายค้านจะเริ่มจับได้บางเรื่อง
ไม่ชอบมาพากล ทางฝ่ายรัฐบาลก็มาตอบว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมานานแล้ว แต่เราไม่รู้ครับ
หลักการของการบริหารประเทศหรือการปกครองประเทศ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
จุดหมายสำคัญของการบริหารก็คือต้องเกิดประโยชน์สุขของพี่น้องประชาชน ฝ่ายค้านจับได้ว่า
มีการซื้อเครื่องบินเพื่อให้ ครม. หรือให้นายก ถามว่านี่ให้ประชาชนหรือให้นายก พอฝ่ายค้าน
จับได้ ผมก็เลยย้อนกลับไป รู้สึกสโลแกน (Slogan) บางสโลแกนอาจจะต้องเปลี่ยน ตามองดาว
ทำติดดิน มันต้องเปลี่ยนแล้วครับ บินสูดดาวทำไม่ติดดิน แล้วครับ เพราะว่าขณะนี้รัฐบาลเรา
ติดลมบนแล้ว ต้องอยู่บนอากาศแล้ว ต้องมีแอร์ ฟอर्स วัน ท่านประธานครับ การดำเนินงานของ
รัฐบาลจากงบประมาณทั้งหลายที่ผ่านมามีเครื่องพิสูจน์ ท่านประธานคงจำได้ว่าในช่วงแรก ๆ
ก็ให้ความฝันกับประชาชนว่าอีกไม่กี่เดือนนี้ล้งในกระเปาะจะครบสตาจค์จะมากขึ้น
เป็นอย่างไรรึครับ ตอนนี้อยู่แต่โบ เสรีครับ โบ เสรีห่วยได้ดินบ้าง บนดินบ้าง แต่ห่วยบนดิน
จะเยอะ เพราะชาวบ้านซื้อไม่ค่อยถูกแล้วครับเดี๋ยวนี้ ไม่ว่าจะฝันแค่ไหน หลวงพ่อดีแค่ไหน
ก็แล้วแต่ เลขที่ออกมันคือ ๐๐ ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นเริ่มหมดความหวัง เหลือเฉพาะ
โบ เสรีเท่านั้นแล้ว แล้วท่านประธานแปลกใหม่ครับ งบประมาณแต่ละปี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕

๑๗๙

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

นัยนา ๗๙/๒

ปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ โดยรวม ๆ ก็ปีละประมาณ ๑ ล้านล้านบาทเศษนะครับ มีอยู่ปีหนึ่ง ปี ๒๕๔๖ ถือว่าเป็นปีงบประมาณที่น่ารักที่สุด เป็นมงคลที่สุดก็คือเป็นเลข ๙ เกือบทั้งหมด จะมืงบกลางอยู่ ในงบกลางจะมืงบที่ซ่อนอยู่เป็นงบที่ไม่มีรายละเอียด เป็นบผีหรือบพิเศษ อะไรก็แล้วแต่ มีมาทุกปี เราก็แปลกใจว่าทำไมฝ่ายค้านอภิปรายไปตั้งหลายครั้ง รัฐบาลก็รับฟัง อยู่ทุกวัน รับฟังอยู่ทุกปี แล้วทำไมไม่เพิ่มเติมรายละเอียดเข้ามา ซึ่งคิดว่าตรงนี้แหละครับ ผมคิดว่าน่าจะอยู่ในเรื่องของการใช้จ่าย ให้อะไร เอามาทำประโยชน์ก็คือเพื่อการทุจริตหรือ อาจจะสร้างความไม่เป็นธรรมให้กับพี่น้องประชาชนที่ได้รับงบประมาณของแต่ละปี ท่านประธานคงทราบนะครับว่าชาวในช่วงรัฐบาลนี้มีชาวการทุจริตขึ้นมาเยอะนะครับ เรื่องข้าว ขณะนี้รัฐมนตรีกำลังตามกันอยู่ เรื่องปุ๋ย เรื่องโค ลำไย เครื่องบิน ฯลฯ เยอะมากครับ ท่านประธาน ผลสำรวจเป็นอย่างไร ขณะนี้รัฐบาลมีปัญหาคความนิยมลดลง ก็คือ ๑. การแก้ สถานการณ์ภาคใต้ไม่ได้ เพราะว่าไม่รู้ปัญหา -----

แก้มิด หยิงโยโส แก้มิดปัญหาใช้หวัดนกไม่ได้ มีการปิดบังข้อมูล ซ่อนเร้นข้อมูล เชื้อประโยชน์
สำหรับพวก ข้อที่ ๓ ก็คือมีการทุจริตเยอะ ท่านประธานครับ การทุจริตนี้ผมอยากนำ
พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งพระราชทานแก่ผู้ว่า ซีอีโอ (CEO)
ที่หัวหิน เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๖ ณ วังไกลกังวล ข้อความบางส่วนดังนี้ครับ
ถ้ามีการทุจริตแล้วบ้านเมืองพัง ที่เมืองไทยพังมาเพราะว่ามีการทุจริต ขณะนี้การทุจริตไม่ได้
แล้วเพราะว่าไม่มีเงินกัน ตอนนี้ที่บอกว่าเศรษฐกิจกำลังขึ้น ทุจริตกำลังขึ้น

(นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมบุญมีเพื่อนสมาชิกประท้วง เชิญเลยครับ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม อรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ พรรคไทยรักไทยจากจังหวัดนครพนม ผมไม่อยากจะประท้วง
ด้วยความเคารพท่านผู้กำลังอภิปรายนะครับ การที่จะอ้างพระบรมราโชวาท ณ ที่นี้ ผมไม่แน่ใจ
ว่าจะเป็นการบังควรหรือไม่ ขอให้ท่านประธานได้โปรดกรุณาวินิจฉัยด้วยครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือข้อบังคับเขาบอกว่า ห้ามไม่ให้อภิปรายพาดพิง
ถึงพระมหากษัตริย์โดยไม่จำเป็น ผมบอกกรณีนี้ไม่จำเป็นหรอกนะครับ คุณสมบุญครับ
เพื่อเป็นอุทาหรณ์นะครับ ว่าเรื่องอื่นต่อเลยนะครับ

นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : ท่านประธานครับ ที่นี้มาดูในรายละเอียด
ท่านประธานครับ ในมาตรา ๔ (๑) อยากจะสอบถามถึงกรรมการทุกท่านนะครับ ที่ผมได้
ตัดลงประมาณในครั้งนี้

(๑) เงินเบี้ยหวัด เงินบำเหน็จ เงินบำนาญ ทั้งหมด ๓๓,๐๔๐ ล้านบาท มีคำถาม
และการสอบถามจากพนักงานรัฐวิสาหกิจหลายหน่วยงานด้วยกันครับ สอบถามเข้ามาว่า
เขาอยู่ในโครงการนี้หรือไม่ครับ ไม่ว่าจะเป็นการรถไฟ การไฟฟ้า ออมสิน ธนาคารกรุงไทยทั้ง
หลายนะครับ ซึ่งขณะนี้ทุกคนก็คิดว่าตนเองอยู่ในโครงการหรือไม่ ท่านประธานครับ เป็นสิ่งที่ดี
นะครับการที่จะทำให้ประชาชนมีเงินใช้จ่าย ท่านประธานลองคิดดูครับ เงิน ๓๐,๐๐๐ กว่าล้าน
บาทที่จะให้ภายใน ๖ - ๗ เดือนนี้ ให้กับพุดง่าย ๆ ก็คือผู้สูงอายุที่ทำหน้าที่ให้กับทางราชการมา
จนได้เกษียณอายุนี้ เงินที่เขาไปใช้จริง ๆ แล้วเป็นเงินให้สำหรับลูกหลานเมื่อเสียชีวิตลงไป

แต่ตอนนี้ก็นำเอามาใช้ก่อน ไม่เป็นไรครับเป็นสิ่งที่ดี ถ้าถามว่าท่านจะเอาไปจับจ่ายอะไรครับ จะเอาไปลงทุนหรือไม่ ผมคิดว่าตรงนี้อาจจะมีการซ่อนเร้นอยู่ก็คือ อาจจะให้ไปจับจ่ายใช้สอย สิ่งที่ไม่ค่อยมีประโยชน์เท่าไรนัก เช่น อาจจะไปซื้อรถให้ลูกคนเล็ก อาจจะไปซื้อบ้านให้กับคนเล็กอะไรทั้งหลาย เงิน ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ ล้านบาทนี่ บางทีมันอาจจะไปเข้ากับกระเป๋ใคร คนใดคนหนึ่งก็ได้

(๒) ค่าใช้จ่ายตามมาตรการพัฒนาและบริหารกำลังพลเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ๑๔,๕๙๐ ล้านบาท ตรงส่วนนี้ครับ ผมพยายามศึกษาหารายละเอียดในช่วง ๑ เดือนที่ผ่านมา สำหรับคน ๔๘,๘๓๐ คนใช้หรือไม่ ที่ว่าจะสนใจให้กับข้าราชการ ลาออก ๕ เปอร์เซนต์สอบถามทางกรมการ สสอบถามเพิ่มเติมว่า ถ้าเกิดกรณีข้าราชการ โดยเฉพาะ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งขณะนี้หมดขวัญและกำลังใจนี้ ถ้าเกิดไม่ลาออก แต่จะขอย้ายจะได้หรือไม่ ก็ต้องยอมรับว่าถ้าเกิดจะพัฒนากำลังพลนี้ การพัฒนาคนถ้าเกิดเขามีความเป็นอยู่ที่ดีอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ได้มีโอกาสได้ดูแลลูกเมีย คุณพ่อ คุณแม่ คุณตา คุณยายทั้งหลาย ผมคิดว่าเขาก็สามารถที่จะทำงานให้ราชการประสบผลสำเร็จ เพิ่มขึ้นได้นะครับ อย่าให้เขาต้องมารอดูว่า ขณะนี้มอเดอริสค์มีระเบิดอยู่ตรงไหน เห็นมอเดอริสค์ก็ต้องเลียงต้องหนีนั้นครับมันไม่น่าอยู่

(๓) ค่าใช้จ่ายในการปรับเงินค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ผมได้ยื่นท่านรัฐมนตรีได้ตอบว่า ขึ้นเงินเดือนสำหรับขั้นต่ำประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ระดับสูงประมาณ ๒,๕๐๐ ล้านบาท แต่งบมันมีประมาณ ๑๖,๐๐๐ ล้านบาทนะครับท่านประธาน มีข่าวมาว่าทางรัฐบาลมีนโยบายที่จะตั้งเอกชนมาเป็นผู้ว่า ซีอีโอ นะครับ ตั้งเป็นปลัดกระทรวง ตั้งเป็นรองปลัดกระทรวง ผมดูจากเอกสารครับ ท่านประธาน เอกสารการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ มีการประชุมที่โรงแรมโซฟิเทล วันนั้นมีวาระที่สำคัญก็คือ มาตรการการเพิ่มกำลังภาครัฐ ซึ่งขณะนี้งบประมาณลงใน (๑) (๒) เรียบร้อยแล้ว แต่ (๓) ผมคิดว่าอยู่ในหมวดนี้ใช่หรือไม่ครับ ท่านประธานครับ การที่เราจะขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการเป็นสิ่งที่พึงกระทำเป็นอย่างยิ่งนะครับ แต่ท่านประธานทราบไหมครับว่า การเป็นมนุษย์นี่คือการอยู่ที่ไม่ปลอดภัยนี่เป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องการที่สุด แม้จะมีเงินมากแต่ไม่ปลอดภัย ไม่น่าอยู่หรอกครับ มีคำกล่าว คำถามของคนบางท่านนะครับบอกว่า ถ้าเขาเกิดเป็นชาวประเทศ ๆ หนึ่งแล้วกันนะครับท่านประธาน เขาบอกเขาจะไม่เลือกประธานาธิบดีคนนี้เลย เหตุผลเพราะว่าประธานาธิบดีคนนี้น่าสงครามเข้าสู่เมืองของเขา แต่ในนี้เกิดมีสงครามเขาก็ส่งทหารไปรบที่ต่างประเทศ คนที่ตายก็อาจจะเป็นทหารที่เขาส่งไป แต่ตอนนี้เขาอยู่กันแบบหวาดผวาลงหลังจากที่มีการก่อวินาศกรรม ไม่ว่าจะเป็นใช้เครื่องบินพุ่งชนตึกหรืออะไรทั้งหลาย เขาบอกเขาอยู่กันด้วยความหวาดผวาลงหมด เขาบอกเขาไม่จำเป็นต้องมีเงินมากแต่เขาอยากอยู่แบบเหมือนเมื่อก่อน เมืองไทยก็เหมือนกันครับ มีหลายคนพูดว่าเขาจะไม่เลือกนายกคนนี้แล้ว เพราะว่ามันการก่อการร้ายเข้ามาในบ้านในเมืองของเขาครับ ผมก็บอกว่าโครงการบางโครงการเงินอาจจะไม่ใช่สิ่งสำคัญ

ข้อที่ ๔ ครับ ค่าใช้จ่ายในการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท งบนี้จะครับที่เรามองว่าน่าจะมีการทุจริตได้ง่ายและมากที่สุดนะครับ เป็นงบที่ไม่มีคามยุติธรรม มีการหมกเม็ดรายละเอียดตามที่หลายท่านได้พูดแล้ว ได้อภิปรายให้ท่านประธานได้รับทราบแล้ว ท่านประธานครับ ทำรายละเอียดสักครั้งให้เป็นศิริมงคลสำหรับสภาสักครั้งได้ไหมครับ ผมพยายามสังเกตว่าบางท่านพยายามที่จะขอรายละเอียดจากทางกรรมาธิการหรือจากทางรัฐบาล แต่ไม่ได้ครับ ทางฝ่ายรัฐบาล ส.ส. ทางฝ่ายรัฐบาลไม่อยากจะทราบรายละเอียดบ้างเลยหรือครับ หลายท่านก็อภิปรายไว้เยอะ

แต่ผมแปลกใจว่าพอบตรงนี้ไม่ค่อยมีใครอภิปรายมันมีอะไรปิดอยู่นะครับ อยากู้จริง ๆ วงเล็บ
สุดท้ายครับ

(๕) เงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามแผน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ท่านประธานครับ ก็คืองบถ่ายโอนให้กับท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็น
อบจ. อบต. เทศบาล แต่ขณะนี้รู้สึกจะมอบไปให้กับทางท่านผู้ว่า ท่านประธานครับ ผมก็คิดว่า
ท่านผู้ว่า หรือว่ารองนายกที่ดูแลกลุ่มยุทธศาสตร์ ผู้ว่าดูแลจังหวัดนี้ผมยังคิดว่าท่านคงเก้
นะครับที่จะดูแลปัญหาของพี่น้องประชาชนได้ แต่ท่านประธานทราบไหมครับว่าบางที่ท้องถิ่นนี้
เขาจะรู้ปัญหามากกว่า ผมยกตัวอย่างท่านประธานครับ ให้ท่านประธานดูสัก ๑ โครงการครับ
ท่านประธานครับ ที่เกาะลิบงครับท่านประธาน มีการเปิดโรงไฟฟ้าโซล่าเซลล์ครับ ซึ่งตอนรัฐบาล
ท่านชวนได้สร้างไว้ตอนนี้เสร็จแล้วก็รัฐมนตรีไปเปิดเป็นที่ท่องเที่ยววนะครับท่านประธาน แต่ว่า
รัฐมนตรีไปเปิดวันนั้นไม่เห็นสภาพข้อเท็จจริง ทั้ง ๆ ที่เกาะอยู่ไกลมากครับ -----

แต่ทางราชการตัดสินใจ ก็คือเอารถไฟแพขนานยนต์ครับ บรรทุกรถตู้ไปจนถึงเกาะ
รัฐมนตรีไปถึงปั๊มน้ำมัน รัฐมนตรีก็ก้าวขึ้นรถตู้ รถก็พาไป ๑๐ กว่ากิโล ฝุ่นคลุ้งอะไรทั้งหลาย
รัฐมนตรีไม่รู้หรือครับ แต่จริง ๆ แล้วชาวบ้านเขาก็รู้ ไปถึงท่าพิธีเปิดก็นั่งรถตู้กลับ เห็นไหมครับ
ถามว่า ความต้องการของชาวบ้านตอนนี้คืออะไรครับ ถนนหนทาง อบต. ได้รับบใหม่ครับ
เขาก็ไม่ได้รับบ อยู่ที่ว่ารัฐมนตรีหรือว่ารองนายก หรือว่าผู้ว่าต้องการทำอะไร ผมยกตัวอย่าง
สั้น ๆ อีกครับ ท่านประธาน ๓ ปีที่ผ่านมาถนนหนทางให้กับพี่น้องประชาชนนี้เกิดขึ้นกี่กิโลเมตร
ครับ จริง ๆ แล้วผมอยากให้กระทรวงคมนาคมได้ตอบชี้แจงด้วย เพิ่มขึ้นมาเท่าไรครับตอนนี้
ถ้าทำถนนคอนกรีตเข้าสู่หมู่บ้าน เข้าสู่ตำบลให้กับพี่น้องเพื่อทำการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ
อะไรทั้งหลาย เพื่อการท่องเที่ยวทั้งหลาย กิโลเมตรละ ๒ ล้านบาทครับท่านประธาน
โดยประมาณ ๑๓๕,๕๐๐ ล้านบาทนี้ได้เกือบ ๗๐,๐๐๐ กิโลเมตร ถามว่าได้ทำไหมครับ
ไม่ได้ทำ เพราะฉะนั้นผมฝากท่านประธานสุดท้ายก็คือ ขอรายละเอียดหรือจัดสรรงบประมาณ
ให้ยุติธรรมที่สุด เมื่อไม่มีรายละเอียดแล้วเกิดเด็ก ๆ จะถามว่า งบประมาณอะไรเอ่ยที่กินง่าย
กินคล่อง มีลูกน้องช่วยส่งเสริม อย่าให้คำตอบที่เราต้องไปตอบเด็กว่า กีบเพิ่มเติมนี่ ๒๕๔๗
นี้อย่างไรครับ ขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ผมคิดว่าจะเชิญอีก
๒ ท่านนะครับ คือคุณรังสิมาแล้วก็ต่อด้วยคุณนคร จากนั้นให้กรรมาธิการชี้แจง
และผมจะขอมติสำหรับมาตรานี้ะครับ เชิญคุณรังสิมาครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
จังหวัดสมุทรสงคราม ตอนวาระหนึ่งดิฉันอยู่อันดับคิวสุดท้ายนะคะ หมดเวลาดิฉันก็
ไม่ได้พูด เพราะฉะนั้นดิฉันจึงขอแปรญัตติติดงบกลาง ๒๐ เปอร์เซ็นต์เพื่อเก็บไว้พูดครั้งนี้ะคะ
เพราะฉะนั้นงบที่ตั้งมานี้ะคะ งบกลางไม่มีรายละเอียดเลย งบปกตินี้จะมีรายละเอียด
ให้ดิฉันดูว่าไปทำอะไรบ้าง แต่งบที่ตั้งมานี้ดิฉันไม่สามารถที่จะรู้ได้เลย ยกตัวอย่างเช่น
หอประชุมจังหวัดสมุทรสงคราม ดิฉันพูดในจังหวัดดิฉันก่อน เดียวดิฉันค่อยพูดภาพรวมนะคะ
คือที่สมุทรสงคราม ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน มาร้องเรียนดิฉัน ดิฉันพูดมาตั้งแต่เป็นผู้แทนนี้จะ
หมดวาระแล้วนะคะ จะ ๔ ปีแล้ว คราวที่แล้วดิฉันก็เป็นกรรมาธิการงบประมาณก็บอกว่าจะให้

ดิฉันก็อยู่ในหลักการที่จะสร้างใหม่ ทั้งเป็นเรือนไม้อายุเกิน ๓๐ ปี ดิฉันเคยบอกกับท่านประธานแล้วนะคะว่า จะรอให้ถล่มทับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านก่อน แล้วถึงจะอนุมัติหรืออย่างไรคะ ดิฉันจึงอยากทราบจากกรรมาธิการว่า งบกลางอันนี้จะอนุมัติสร้างหอประชุมอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงครามให้กับพี่น้อง กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจังหวัดดิฉันหรือไม่ ดิฉันขอคำตอบอันนี้นะคะ

ประการที่ ๒ ดิฉันทราบว่าจัดงบประมาณหมู่บ้าน ดิฉันอยากทราบว่าจัดงบประมาณภูมิภาคหรือไม่ คือขณะนี้เกิดภัยแล้งหลายจังหวัด ที่จังหวัดสมุทรสงครามของดิฉันเองก็เช่นกัน คือประชาชนไม่มีน้ำกินน้ำใช้เพราะอยู่ชายทะเล ขุดไปก็ได้น้ำเค็ม แล้วก็ส่วนใหญ่ประชาชนจะใช้น้ำในคลอง คลองก็ตื้นเขิน ไม่ทราบว่าตั้งงบขุดคลองให้ไว้ในงบกลางนี้หรือไม่คะ เพราะว่าที่สมุทรสงครามนี้น้ำขี้หมูจากปากท่อ ราชบุรี ดิฉันก็เคยพูดในกรรมาธิการนะคะ ไหลลงมาสู่สมุทรสงคราม เพราะว่าต้องไปลงอ่าวไทย เพราะฉะนั้นประชาชนสมุทรสงครามต้องใช้น้ำคลองสำหรับอุปโภคบริโภค ประปาไม่มี เจาะไปก็เค็ม เพราะฉะนั้นประชาชนต้องไปซื้อน้ำจากเพชรบุรี ที่ลำทั้งไล่หมู ลำถั่วอกนะคะ แล้วมาขายให้ ตอนนี้น้ำก็ขึ้นราคาวันก่อนนี้ปีบละ ๑ บาท ขณะนี้ปีบหนึ่งก็ขึ้นราคาเป็น ๒ บาท เพราะน้ำมันแพงขึ้นปีหนึ่งวัดก็ต้องเสียค่าน้ำเดือนหนึ่ง ๒,๐๐๐ บาท ชาวบ้านก็ต้องเสียค่าน้ำไว้สำหรับอุปโภคบริโภคนะคะ เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนถามคณะกรรมาธิการนะคะว่า ได้ตั้งงบประมาณภูมิภาคไว้ให้หรือไม่คะ

อีกเรื่องหนึ่งคืองบ ๓๐ บาท รักษาทุกคนนะคะ ในฐานะที่ดิฉันเป็นพยาบาลน้อง ๆ พยาบาลทั่วประเทศ แม้กระทั่งเพื่อนดิฉันเองก็ร้องเรียนมากับดิฉันว่า งบ ๓๐ บาทนี้ให้แต่งงานไป พวกพยาบาลนี้ทำจนไม่ต้องลืมหูลืมตา เงินก็ไม่ให้ ไข้เขาอย่างกับเครื่องจักร เขาไม่ใช่เครื่องคอมพิวเตอร์หรือเครื่องจักรนะคะที่เขาทำงานตลอด ๒๔ ชั่วโมง -----

เขาต้องรับผิดชอบชีวิตคนนะคะ ต้องดูแล แต่ว่าให้เขาทำงาน ค่าเวร พยาบาลวิชาชีพ ๒๐๐ บาท ลดเหลือ ๑๒๕ บาทนะคะ แล้วถามค่าเวรเขาก็คงต่างหาก เพราะโรงพยาบาลแต่ละโรงพยาบาลนี้ เงินบำรุงที่มีอยู่หมดแล้วนะคะ ยกตัวอย่าง เช่น โรงพยาบาลอัมพวา ที่ดิฉันเคยรับราชการอยู่ ขณะนี้เป็นหนี้ ๑๐ กว่าล้านบาท ค่าไฟยังไม่มีจะจ่ายเลยนะคะ ทางไฟฟ้าที่จังหวัดก็มาทวง ดิฉันก็เสนอบอกให้ตัดไฟไปเลย รัฐบาลจะได้เอาไปให้เสียทีหนึ่ง เพราะขณะนี้บริษัทยามาเก็บก็ไม่มีนะคะ ค่าเวรก็ต้องค่อย ๆ ผ่อนให้นะคะ เอาเงินสดที่ได้มาแล้วมาหารจ่ายให้กับพยาบาล แล้วพวกหมอพยาบาลนี่เขาจะต้องใช้เงินเป็นก้อนนะคะ ไม่ได้ใช้เงินหารกันวันหนึ่งได้ไม่กี่ร้อยบาท เพราะเขาต้องจ่าย เขาก็เป็นหนี้เป็นสินนะคะ เพราะฉะนั้นถ้าท่านมาเป็นพยาบาลหรือเป็นหมอนะคะท่านจะทราบว่าเขามีความรู้สึกอย่างไรนะคะ ทำงานให้เขาทำ แกรม โอที (OT) ให้เขาขึ้นวันหนึ่งเข้าป้ายคงเข้าป้าย ป้ายดึกนะคะ ไม่ขึ้นก็ไม่ได้ ต้องขึ้นบังคับให้เขาขึ้น เขาก็ร้องเรียนมากับดิฉันว่า เขาไม่อยากจะหอกคะ โอที เขาอยากได้วันหยุดมากกว่า แต่จะทำอย่างไรได้เมื่องานมันมากนะคะ พยาบาลก็น้อยลง หมอก็ลาออกหมด บางโรงพยาบาลมีหมอยู่คนเดียว ที่ดิฉันพูดอยู่ตลอดเวลาว่า ถ้าไม่ส่งหมอไป หมอที่เหลืออยู่ก็จะออกอีก ประชาชนยิ่งได้รับผลเสีย เพราะไม่มีใครดูแล เพราะฉะนั้นดิฉันก็อยากจะฝากท่านประธานไปถึงกรรมการว่า บกกลางนี่ควรที่จะช่วยเหลือโครงการ ๓๐ บาทด้วย เพราะว่าพยาบาลเองนี่จะออกก็บังคับไม่ให้เขาออก แล้วไม่ให้เขาออกนี่ อยากทราบว่าทางคณะกรรมการได้จัดสรรงบประมาณให้ขวัญและกำลังใจกับแพทย์ พยาบาลที่เขาอยู่หรือไม่ เพราะฉะนั้นขอให้ตอบดิฉัน ๓ ข้อนี้ ดิฉันพูดสั้น ๆ นะคะแต่อยากได้คำตอบคะ แล้วก็ขอตัดจบ ๒๐ เปอร์เซนต์ ขอบคุณคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อจากคุณนคร มาฉิม ผมจะให้กรรมการชี้แจง แล้วก็จะขอมตินะครับ เชิญคุณนคร มาฉิม ครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพ ครับ ผมได้ยื่นคำแปรญัตติขอตัดลดงบประมาณเฉพาะมาตรา ๔ ก็คือ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลังและสำนักงานงบประมาณนะครับ โดย (๑) ก็คือ เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ ในส่วนนี้ผมขอตัดไว้ทั้งหมดร้อยละ ๑๐ ของ

๑๘๗

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๘๓/๒

งบที่ตั้งไว้ทั้งหมด ๓๓,๐๔๐ ล้านบาทหนี้ครัวเรือน ส่วน (๒) ก็คือ ค่าใช้จ่ายตามมาตรการพัฒนา
และบริหารกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงจำนวน ๑๔,๕๙๐ ล้านบาท อันนี้ขอแปรญัตติ
ตัดไว้ร้อยละ ๒๐ แล้วก็ (๓) ค่าใช้จ่ายในการปรับเงินค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ ที่รัฐบาลตั้งไว้
ทั้งสิ้น ๑๖,๕๗๐ ล้านบาท อันนี้ขอแปรเพื่อตัดลดไว้ทั้งหมดร้อยละ ๑๐ ของงบที่ตั้งไว้หนี้ครัวเรือน
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมย้อนไปพิจารณาถึงเหตุผลของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ผู้นำรัฐบาล
ท่านได้พูดต่อสภาแห่งนี้เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ โดยให้เหตุผลในการขอตั้ง
งบประมาณรายจ่ายไว้ตั้งแต่ (๑) ถึง (๓) ก็คือ เบี้ยหวัด แล้วก็ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบริหาร
กำลังคน แล้วก็ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงค่าตอบแทน สั้น ๆ ครับท่านประธานครับ โดยให้เหตุผล
ไว้บอกว่า เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เพื่อนำมาจัดสรรเป็นเงินบำเหน็จดำรงชีพจำนวน
๓๓,๐๔๐ ล้านบาทหนี้ครัวเรือน -----

แล้วก็ค่าใช้จ่ายตามมาตรการการพัฒนาและบริหารกำลังคน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง
จำนวน ๑๔,๕๙๐ ล้านบาท เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายในการพัฒนาระบบราชการ จึงได้
กำหนดมาตรการปรับจำนวนและคุณภาพก็คือ โครงการ เออร์ลี่ รีไทร์ (Early retire)
ของข้าราชการ ส่วนค่าใช้จ่ายในการปรับเงินค่าตอบแทนภาครัฐ ไม่มีใครปฏิเสธหรือครับ
ท่านประธานที่เคารพครับว่าอยากจะได้เงินเดือนขึ้นกันทั้งหมด แล้วก็ไม่มีใครหรือครับ
ที่จะขัดข้องถ้าเกิดว่าเงินของแผ่นดิน เงินงบประมาณหรือว่าเงินภาษีอากรที่รัฐบาลจัดเก็บได้
มันเพียงพอต่อการที่จะขึ้นให้ แต่เหตุผลที่มันแฝงอยู่ในความหมายที่รัฐบาลได้เสนอต่อสภา
แห่งนี้ ผมมองเป็นว่ารัฐบาลกำลังมองลูกค้ากลุ่มใหม่ ทำไมผมถึงใช้คำพูดในลักษณะนี้
ทำไมจึงบอกว่า รัฐบาลมองลูกค้ากลุ่มใหม่ ก็เพราะว่าเงินก้อนแรกที่รัฐบาลได้กระตุ้น
เศรษฐกิจก็คือ ลูกค้ากลุ่มเก่าก็คือระดับรากหญ้าทั้งหลายที่กำลังนิยมใช้กันอยู่เมื่อ ๓ ปีก่อน
ทำไมจึงมองว่าประชาชนคนยากจนคือลูกค้ากลุ่มเก่า ที่บอกว่าเป็นลูกค้ากลุ่มเก่าเพราะว่า
รัฐบาลได้อัดฉีดเม็ดเงินลงไปในระดับรากหญ้าที่เรียกกันเป็นที่เข้าใจกันว่า ระบอบประชานิยม
ในระบอบประชานิยมที่รัฐบาลได้เคยทุ่มเทงบประมาณของแผ่นดินจำนวนมหาศาล
ทั้งเงินในขณะนั้นแล้วก็เงินในอนาคตที่ในปัจจุบันเรากำลังร่วมกันใช้หนี้อยู่หลายโครงการ
โครงการที่เห็นแล้วก็ก่อนหน้านี้แล้วก็ก่อปัญหาในปัจจุบันที่พี่น้องประชาชนในระดับรากหญ้า
กำลังนึกถึงว่ามันเป็นปัญหาในปัจจุบันก็คือ โครงการหมู่บ้านละล้านบาท ช้อเท็จจริง
ในส่วนนี้เป็นที่รู้กันโดยทั่วไป หลังจากที่ทำการศึกษาตรวจสอบกันมาตลอดระยะเวลา ๓ ปี
ก็คือรัฐบาลไปกู้จากออมสินมา ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ทำสัญญาไว้กับออมสินบอกว่า
เราจะใช้หนี้โดยการหักเอาเงินงบประมาณแผ่นดินไปคืนออมสินปีละประมาณ ๑๒,๐๐๐
ล้านบาทเป็นเวลา ๘ ปี เพราะฉะนั้นทุกคนที่กู้ กู้มาก กู้น้อย ไม่ได้กู้ คนรวยคนจนร่วมกันใช้
ภาษีคืนให้กับออมสินจากการที่รัฐบาลได้ตั้งไว้เมื่อปี ๒๕๔๔ ต่อเนื่องกันมาจนถึงปัจจุบัน
อันนี้ก็คือเงินก้อนแรกที่รัฐบาลได้อัดฉีดลงไปในระดับรากหญ้า เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ

อันที่ ๒ ก็คือธนาคารคนจน ธนาคารคนจนที่รัฐบาลบอกว่า ถ้ามีบุคคล ๓ คน
เดินไปในธนาคารออมสินก็สามารถที่จะทำสัญญากู้เงินจากธนาคารออมสินเอาไปลงทุนได้
อันนี้ก็เป็น ๑ โครงการในระบอบประชานิยม ซึ่งนำไปสู่การเป็นหนี้เป็นสินแล้วก็ปัญหาของ
พี่น้องประชาชนในระดับรากหญ้า เสียหายครับท่านประธานที่เงินจำนวนนี้รัฐบาลไม่ได้มุ่ง

พัฒนาอย่างยั่งยืนตามแนวพระราชดำริที่ได้ให้ไว้ต่อพี่น้องประชาชนมาโดยตลอดว่า เศรษฐกิจพอเพียง หลังจากที่ในระดับรากหญ้าได้กู้เงินไม่ว่าจะเป็นธนาคารคนจน ไม่ว่าได้ระบบจากการพักหนี้ ไม่ว่าจะเป็นกองทุนเงินล้าน ส่วนหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นส่วนมากเลย นำไปซื้อแล้วก็ใช้จ่ายในระบบสินค้าคงทน สินค้าคงทนมีอะไรบ้างครับ อันที่ ๑ ก็คือโทรศัพท์ อันที่ ๒ ก็คือรถจักรยานยนต์ อันที่ ๓ ก็คือเครื่องใช้ไฟฟ้า อันที่ ๔ ซึ่งถือว่าดีก็คือเอาไปชำระหนี้ที่ค้างเก่าที่หมักหมมกันมา ในเมื่อไปซื้อสินค้าคงทน เอาไปผ่อนรถ เอาไปผ่อนบ้าน เอาไปผ่อนโทรศัพท์ รายได้ที่แท้จริงมันก็ไม่เกิด พอรายได้ที่แท้จริงมันไม่เกิด ท่านประธานครับ ภาระหนี้สินก็ตามมา ผมไม่ต้องไปหาข้อมูลที่ไหนเลยครับท่านประธาน หาข้อมูลจากที่รัฐบาลลงทะเบียนคนจนที่จะครบวันที่ ๒๔ - ๒๕ กุมภาพันธ์

ปัญหาอันดับที่ ๑ ของคนไทยทั้งประเทศก็คือหนี้สิน หนี้สินในส่วนนี้คือปัญหาที่ใหญ่ที่สุดแล้วก็มากที่สุดกับพี่น้องคนไทยทั้งประเทศในปัจจุบัน รัฐบาลคงไม่กลับออกมาปฏิเสธบอกว่า หนี้สินอันนี้รัฐบาลชุดปัจจุบันไม่ได้ก่อขึ้น ซึ่งมันขัดกับความจริง พอหลังจากที่หนี้สินของพี่น้องประชาชนในระดับรากหญ้า จากนโยบายประชานิยมที่รัฐบาลได้อัดฉีดไปเมื่อ ๓ ปีก่อน มันเริ่มส่งผลในทางลบ และในระดับรากหญ้ามันเริ่มอ่อนแอ เริ่มอ่อนแอก็เพราะว่าราคาสินค้าที่พวกเขาผลิตได้ไม่ได้รับการดูแลจากพี่น้องประชาชนเท่าที่ควร ราคา มันล่าปะหลังตกต่ำ ราคาผลไม้ตกต่ำ ราคาพืชผลทุกชนิดตกต่ำท่านประธานครับ แล้วหลังจากนั้นในเมื่ออ่อนแอลงภาคหนี้สินเพิ่มขึ้น

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. ทัวไป)

รฟพร ๘๕/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลก็ฉลาดพอที่จะมองไปถึงอนาคตว่าลูกค้ำกลุ่มใหม่ที่เป็นคนไทยที่มีศักยภาพในการที่จะอัดฉีดเม็ดเงิน หรือเอาเงินในอนาคตมาใช้ไปเอจากกลุ่มไหนที่ดีที่สุด เพื่อที่จะให้กลุ่มนั้นมากระตุ้นต่อ เพราะฉะนั้นผมจึงพูดมาตลอดบอกว่าแต่ก่อนรัฐบาลใช้วิธีการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยใช้รากหญ้า แต่ในปัจจุบันรัฐบาลจะใช้วิธีการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยใช้ข้าราชการ ท่านประธานครับ รวมทั้งหมด (๑) (๒) แล้วก็ (๓) ทั้งหมด ๖๔,๒๐๐ ล้านบาท ที่รัฐบาลต้องเอาเงินในอนาคต ที่ผมบอกว่าเอาเงินในอนาคตมาใช้ก็เพราะว่าเงินบำนาญในส่วนนี้โดยปกติแล้วข้าราชการจะรับมาเป็นรายเดือน พอเสียชีวิตแล้วลูกหลานก็ได้บำนาญ ได้บำนาญตกทอดกันมาเป็นลำดับ ก็คือ อีก ๕ ปี ๑๐ ปี ๒๐ ปี แล้วแต่ แต่ปรากฏว่ารัฐบาลได้ตั้งงบประมาณที่จะนำเงินในอนาคตที่จะยังมีพึ่งได้ต่อไป จำนวนทั้งหมด ๖๔,๒๐๐ ล้านบาท เพื่อที่จะให้ข้าราชการทั้งหมดในระบบ แล้วก็เข้าสู่ระบบนำมาใช้จ่ายเพื่อที่จะกระตุ้นในการบริโภคในประเทศ อันนี้ละครับคือวิธีการที่แยบยลที่สุด เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาหนี้สินยังคงเป็นอันดับ ๑ อยู่ในระดับรากหญ้า ต่อไปในระบบราชการแล้วผมไม่มั่นใจว่าปัญหานี้สินในระบบภาคข้าราชการจะเพิ่มมากกว่านี้หรือไม่ แล้วก็ยังไม่ได้รับการแก้ไข

ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนที่ ๔ (๔) ค่าใช้จ่ายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ อันนี้ผมได้เสนอขอแปรญัตติตัดลดไว้ร้อยละ ๕๐ ของงบที่ตั้งไว้ทั้งหมด ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท มากครับท่านประธานครับ หลายท่านได้ขอตัดลดทั้งหมด คือตัดออกทั้งหมด แต่ผมมาพิจารณาในรายละเอียดจากเอกสารการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๔๗ ฉบับเพิ่มเติมเห็นว่าบางโครงการที่ตั้งไว้น่าจะเป็นประโยชน์บ้างก็หรือไม่พิจารณาตัดทั้งหมด ที่พอจะเป็นประโยชน์บ้างก็คือค่าใช้จ่าย คือเอกสารที่คณะกรรมการได้พิจารณากันจะมีอยู่ ๔ หลัก กรอบแผนงานที่คาดว่าจะใช้เงินจำนวน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท กรอบอันที่ ๑ ก็คือค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามนโยบายการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ก็คือ ซีอีโอ (CEO) กรอบอันที่ ๒ ก็คือค่าใช้จ่ายตามแผนยุทธศาสตร์ความปลอดภัยด้านอาหาร หรือโครงการ ฟู๊ด เซฟตี้ (Food

สผ ๗/๒๕๔๖ (ส. ทั่วไป)

รพีพร ๘๕/๒

safety) อันนี้ผมเห็นด้วย กรอบอันที่ ๓ ก็คือโครงการศูนย์สร้างสร้งงานออกแบบ กรอบอันที่ ๔ ก็คือค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐเพื่อรองรับระบบ จีเอสเอ็มไอเอส (GSMIS) ผมก็มาเปิดดูรายละเอียด ท่านประธานที่เคารพครับ ว่ารัฐบาลตั้งงบไว้ทั้งหมด เอาเงินภาษีของพี่น้องประชาชนจำนวน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ให้มีอำนาจสั่งจ่ายในส่วนของรัฐบาล โดยที่ตัวแทนของพี่น้องคนไทยทั่วประเทศก็คือ ส.ส. ทั้ง ๕๐๐ ท่าน ไม่รู้รายละเอียด มันมีอะไรบ้าง ก็ไปพิจารณาในรายละเอียด ขอยกเรื่องเดียวครับท่านประธานครับ เพื่อประหยัดเวลาของสภา โครงการศูนย์สร้างสร้งงานออกแบบตั้งอยู่ที่กรุงเทพ ผมก็ไปเปิดดูในรายละเอียดว่าเขามีอะไรบ้าง แล้วตั้งงบไว้เท่าไร ตั้งงบไว้ทั้งสิ้นในโครงการนี้ ๑,๓๓๖,๑๖๗,๒๓๑ บาท มีระยะเวลาในการจ่าย ทั้งหมด ๕ ปี มีบุคลากร ๓๐ คน พอมาดูรายละเอียด ท่านประธานครับ ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ปีที่ ๑ ๕๕,๒๗๐,๒๐๐ บาท บุคลากร ๓๐ คน ทำไมใช้เยอะขนาดนี้ พอปีสุดท้ายปีที่ ๕ บุคลากร ๓๐ คน ตั้งงบสำหรับค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรไว้ทั้งหมด ๖๔,๖๕๘,๓๑๗ บาท -----

มันเดือนละเท่าไรครับท่านประธาน อันนี้คือแบบบุคลากรงบค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ปีละ ๓๒ ล้านบาท
ทั้งหมดเลย ๕ ปี แต่ที่ผมกำลังจับตาแล้วก็ตั้งข้อสังเกตอยู่ก็คือค่าเช่าสถานที่ ท่านประธานครับ
ปีที่ ๑ ๒๐,๓๕๓,๕๐๐ บาท ปีที่ ๒ ๒๓ ล้านบาทเศษ ปีที่ ๓ ๒๕ ล้านบาท จนถึงปีสุดท้าย
๒๖ ล้านบาท ผมก็เลยบอกว่าค่าเช่าสถานที่ที่ไหนมันทำไมแพงจังเลยปีละ ๒๐ กว่าล้านบาท
ก็ไปดูครับท่านประธานครับสถานที่ตั้งโครงการใครเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์นี้ผมจะตามต่อ
นะครับ สถานที่ตั้งโครงการบอกว่าอาคารอมรินทร์พลาซ่า นี่ผมยังไม่รู้ว่าใครเป็นเจ้าของนะครับ
เดี๋ยวคงจะต้องตามหลังจากที่ใช้จ่ายงบประมาณ พื้นที่เดิมของห้างสรรพสินค้าไอกันะครับ
ขอให้ทางคณะกรรมการได้ชี้แจงนิดหนึ่งว่าทำไมค่าเช่าสถานที่มันถึงปีละ ๒๐ กว่าล้านบาท
รวมทั้งหมดเกือบ ๑๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับในส่วนเฉพาะสถานที่ แล้วนอกเหนือจาก
นั้นไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมปีละ ๕๐ - ๖๐ ล้านบาท ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ
มากครับ แล้วอันนี้มันสอดคล้องตรงกันที่ไหนครับกับสิ่งที่รัฐบาลได้แถลงไว้ว่าต้องการ
ดำเนินโครงการที่เป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล หรือว่าต้องการที่จะจัดในลักษณะที่เป็น
แพชั่นโชว์ ต้องการเป็นกรุงเทพเมืองแพชั่น มันจะผิดทิศผิดทางกันไปมากกว่านี้หรือเปล่าครับ
ที่ผมกังวลใจ ท่านประธานครับ อันที่จริงสิ่งที่ตั้งถามที่บรรพบุรุษของพวกเราสร้างมานี้
เกือบพันปีมีสิ่งที่จะไปขายต่อชาวโลกเยอะแยะ ไม่ว่าจะเป็นวัด ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยว
ไม่ว่าจะเป็นปูชนียสถานหลายอย่าง แต่รัฐบาลไม่ให้ใส่ใจกลับไปวิ่งตามตะวันตกแข่งแพชั่น
เต้นรำ โชว์ชา โชว์อะไรต่าง ๆ สารพัด อันนี้คือการพัฒนาที่มันถูกทิศถูกทางไหมครับ
กราบเรียนท่านประธานนะครับ ถ้าเกิดว่าคิดใหม่ ถ้าเกิดว่าคิดผิดนี้ ผมกราบเรียนท่านประธาน
ผ่านไปยังรัฐบาลขอให้คิดใหม่ในเรื่องนี้นะครับ

เรื่องสุดท้ายครับ ท่านประธานครับ เรื่องนี้เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่าน
ได้พูด แต่ผมจะไม่พูดซ้ำกับประเด็นของเพื่อนสมาชิกก็ต้องบอกรู้ทั้งนี้ จำนวนที่รัฐบาล
ขอตั้งไว้ทั้งหมด ๑๒,๓๐๐ ล้านบาท มองที่แรกเห็นด้วยเลย บอกว่างบอุดหนุนให้องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด พอมาคิดดู
ในรายละเอียดท่านประธานที่เคารพครับ กังวลใจว่าในปัจจุบันนี้ท้องถิ่นจะถูกหลอกเหมือนกับ
ที่เพื่อนสมาชิกได้พูดไปก่อนหน้านี้ ถูกหลอกกว่าดีใจ ว่ารัฐบาลอุดหนุนให้ตั้งงบประมาณ
ทางงบประมาณมาให้ ๑๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่พอมาดูในรายละเอียดนะครับดำเนินการ

ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดก็คือผู้ว่าซีอีโอ เป็นผู้บริหารสูงสุดในจังหวัดนั้น
ผมถามรัฐบาลสั้น ๆ ถามคณะกรรมการสั้น ๆ ว่าถ้าเกิดว่าท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็น อบต.
เทศบาล หรือ อบจ. ต้องการที่จะทำสิ่งนี้ แต่ผู้ว่าแล้วก็แผนบูรณาการจังหวัดไม่มีสิ่งนี้
แต่มีสิ่งที ๒ อยู่ ถ้าเกิดว่าผู้ว่าต้องการสิ่งที ๒ แต่องค์กรท้องถิ่นต้องการทำกิจกรรม กิจกรรม
ที ๑ ความขัดแย้งกันในการดำเนินกิจกรรมแล้วก็ใช้งบประมาณแผ่นดินมันขัดกัน จะใช้เงิน
ในส่วนนี้ไปพัฒนาตามโครงการของท้องถิ่นหรือว่าผู้ว่า เพราะถ้าเกิดว่าโครงการถูกกำหนด
โดยผู้ว่าอำนาจกำลังจะรวมศูนย์ที่ส่วนกลางครับ ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญกรรมการชี้แจงนะครับ
แล้วผมจะได้ขอมติ สมาชิกที่อยู่นอกห้องเตรียมเข้าห้องประชุมได้นะครับ มีอะไรชี้แจง
ไหมครับ เชิญเลยครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม ชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคไทยรักไทย
ในฐานะกรรมการ กรณีที่ท่านผู้สงวนคำแปรญัตติสอบถามเรื่องเงินอุดหนุนองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๒,๓๐๐ ล้านบาทนั้น สามารถสรุปคำถามได้ ๒ ประเด็น
ใหญ่ ๆ ครับ

ประเด็นแรก งบอุดหนุนทั่วไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
น่าจะเป็นอิสระ ทำไมอิสระภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ของจังหวัด

ประเด็นที่ ๒ งบเงินอุดหนุนที่จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ใช้เกณฑ์ใดในการพิจารณา และทำไมจัดสรรให้ท้องถิ่นที่เจริญอยู่แล้วมากกว่าท้องถิ่น
ที่ยากจน ช่องว่างระหว่างความเจริญกับความยากจนจะยิ่งห่างเข้า ๆ ไซหรือไม
กระผมขออนุญาตที่จะนำผลการพิจารณาของคณะกรรมการเสียงข้างมากเรียนชี้แจง
ต่อที่ประชุมดังนี้ครับ

ประเด็นแรก กรณีงบอุดหนุนทั่วไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ของจังหวัด กรรมการได้สอบถามผู้ชี้แจงแล้ว ผู้ชี้แจงได้แจ้งว่า
รัฐบาลนี้บริหารประเทศภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนา มีทิศทางในการพัฒนา
ที่ชัดเจน และผลจากการที่รัฐบาลบริหารประเทศโดยมียุทธศาสตร์ โดยมีทิศทางในการ
พัฒนาทำให้รัฐบาลสามารถแก้ไขปัญหาวิกฤติทางด้านเศรษฐกิจ จนได้รับความเชื่อถือ
ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังเป็นที่ทราบกันดีโดยทั่วไป และจากกรอบยุทธศาสตร์
ระดับชาติที่เห็นผลในทางปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาระดับชาติ รัฐบาลก็เห็นว่าในการ
พัฒนาจังหวัดน่าจะมียุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งไม่ใช่รัฐบาลไปชี้แนะ
แต่กว่าจะเป็นยุทธศาสตร์จังหวัดก็มีกระบวนการการมีส่วนร่วมทั้งภาคราชการ ภาคเอกชน
ภาคท้องถิ่น และภาคประชาชน ในลักษณะประชาคมถึงออกมาเป็นยุทธศาสตร์จังหวัด

ทั้งนี้เพื่อให้มีทิศทางในการพัฒนา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้เม็ดเงินของงบประมาณ มิเช่นนั้นก็จะใช้งบประมาณอย่างไร้ทิศทาง ที่สำคัญยุทธศาสตร์จังหวัดนั้นท้องถิ่นนั่นเอง ก็เป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดยุทธศาสตร์ มิใช่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะไปกำหนดตามอำเภอใจ และได้รับคำยืนยันจากท่านรัฐมนตรีวราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งไปประชุมกับคณะกรรมการกระจายอำนาจว่าท้องถิ่นจะเป็นอิสระอย่างแน่นอนในการพิจารณาโครงการนี้

ประเด็นที่ ๒ วงเงินอุดหนุนที่จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เกณฑ์ใดในการพิจารณา คณะกรรมาธิการได้สอบถามผู้ชี้แจงแล้วแจ้งว่าใช้เกณฑ์ประชากรเป็นหลักในการพิจารณา ที่เห็นในเอกสาร อบจ. ละ ๑๐ ล้านบาทบ้าง เทศบาลละ ๒ ล้านบาทบ้าง อบต. ละ ๑.๒ ล้านบาทบ้าง เป็นเพียงเกณฑ์เฉลี่ยเท่านั้น ข้อเท็จจริงขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรแน่นอน จังหวัดใหญ่ประชากรมากก็ได้มาก เทศบาลใหญ่ประชากรมากก็ได้มาก อบต. ใหญ่ประชากรมากก็ได้มาก

สำหรับประเด็นที่ถามว่าทำไมจัดสรรให้ท้องถิ่นที่เจริญอยู่แล้วมากกว่าท้องถิ่นที่ยากจน เรื่องนี้มีการอภิปรายกันมากในคณะกรรมาธิการ ฝ่ายที่เห็นว่าควรให้ท้องถิ่นที่เจริญแล้วมากกว่าก็มีเหตุผลว่า เพราะเป็นศูนย์กลางของจังหวัด เป็นศูนย์ราชการ เป็นศูนย์การพาณิชย์ ประชากรหนาแน่นปัญหาก็มากมายตามมา ถ้าไม่มีงบประมาณที่เพียงพอปัญหาขยะ ปัญหาน้ำเสีย ปัญหาจราจร ก็เกิดความวุ่นวายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ส่วนฝ่ายที่เห็นว่าควรให้ท้องถิ่นที่เจริญน้อยกว่าคือ อบต. ในสัดส่วนที่เหมาะสมมากขึ้นกว่านี้ ก็เพราะว่าพื้นที่มากประชากรหลาย ๆ อบต. รวมกันแล้วก็มากยังขาดความเจริญ น่าจะได้รับการงบประมาณมากกว่า ทุกฝ่ายก็มีเหตุมีผล แต่คณะกรรมาธิการส่วนใหญ่เห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการกระจายอำนาจ ซึ่งจัดสรรงบประมาณโดยใช้เกณฑ์ประชากรรายหัว -----

ซึ่งจะเป็นเกณฑ์ที่ทำให้ความเป็นธรรมกับทุกท้องถิ่น คณะกรรมการกระจายอำนาจเกิดขึ้นตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งกฎหมายดังกล่าวได้ออกใน พ.ศ. ๒๕๔๒ ในสมัยรัฐบาลที่แล้ว คณะกรรมการกระจายอำนาจมีจำนวน ๓๖ ท่าน แบ่งออกเป็น ๓ ส่วนด้วยกัน ส่วนแรกเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ๑๒ คน ส่วนที่ ๒ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ๑๒ คน และผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๒ คน จะเห็นได้ว่า มีผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่จำนวนถึง ๑ ใน ๓ เข้าร่วมในคณะกรรมการ ผู้แทน อบจ. ๒ คน เทศบาล ๒ คน อบต. ๕ คน กทม. และเมืองพัทยา ๒ คน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง ๑๒ คนดังกล่าวต่างก็ปกป้องประโยชน์ขององค์กรตนเองอย่างเต็มกำลัง ผลการพิจารณาคณะกรรมการกระจายอำนาจให้ใช้เกณฑ์จำนวนประชากรเป็นหลัก คณะกรรมาธิการพิจารณาแล้วเห็นด้วยกับคณะกรรมการกระจายอำนาจครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาตใช้เวลาอีกสั้น ๆ ครับท่านประธาน ในประเด็นที่ยังค้างอยู่ที่ผู้อภิปรายในช่วงหลังได้อภิปราย ในส่วนของผมคิดว่าคงจะมีประเด็นในเรื่องของงบประมาณ ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ที่ยังเป็นข้อสงสัยของท่านกรรมาธิการ เสียขางน้อย แล้วก็ท่านสมาชิกนะครับ ผมคิดว่าได้เรียนไปตั้งแต่ต้นแล้วว่างบนี้เป็นงบที่มีกรอบและแผนงาน แล้วก็มีการที่ได้มีรายละเอียดไว้แล้ว ส่วนที่ไม่สามารถกำหนดได้ตายตัวชัดเจนลงไปว่าโครงการนั้นจะเป็นโครงการใช้เงินเท่าไร เนื่องจากว่าได้รับคำชี้แจงว่างบประมาณในกรอบยุทธศาสตร์นั้นบางครั้งจะต้องมีการปรับในเรื่องของกรอบงบประมาณ เพราะว่าเป็งบประมาณในลักษณะที่เราคงทราบว่าเป็นงบเพื่อที่จะให้เกิดความคล่องตัว แล้วก็สามารถที่จะพิจารณาในกรอบที่ได้มีอยู่ แต่อย่างไรก็ตามได้รับคำยืนยันว่าจะใช้อย่างรอบคอบ แล้วก็ดำเนินการให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ขอจากสภาไปในกรอบและแผนครับ

ส่วนในรายละเอียดอีกบางเรื่องที่ผมคิดว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีซึ่งได้เป็นตัวแทนฝ่ายรัฐบาลได้ชี้แจงในเรื่องเครื่องบิน ผมขออนุญาตที่จะต้องใช้เวลาอีกนิดเดียว เนื่องจากว่าท่านรองนายกไม่สามารถที่จะมาชี้แจงตอบในส่วนที่เหลือได้นะครับ ก็คือ

มีท่านกรรมาธิการและก็ผู้สงวนคำแปรญัตติบางท่านที่เสียงข้างน้อยได้อภิปรายว่าท่านนั้นได้ให้ข้อมูลอันเป็นเท็จแล้วก็พูดไม่จริง ผมได้รับคำยืนยันจากท่านฝากมาว่าท่านได้พูดและชี้แจงในเอกสารและความเป็นจริงทั้งหมดนะครับ และขอยืนยันคำที่ได้ชี้แจงไป

ส่วนประเด็นที่ผมจะตอบท่านสมาชิกบางท่านที่ถามในบางประเด็น ท่านรองนายกฝากว่าท่านไม่เคยพูดว่า เครื่องของยูโรคอปเตอร์หรือซูเปอร์พумаไม่ดีนะครับ ท่านอธิบายคนละประเด็น ไม่ได้หมายความว่าบอกว่าไม่ดีแล้วคณะรัฐมนตรีเคยไปให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติซื้อทำไมอีกในปีที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นมันคนละประเด็นกันนะครับ

ส่วนที่ท่านบอกว่าทำไมไม่ตั้งงบประมาณปกติในปี ๒๕๔๗ ขอเรียนว่าในการอนุมัติของคณะรัฐมนตรีนั้นได้เกิดขึ้นในเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๖ ท่านสมาชิกคงจะจำได้ว่างบประมาณประจำปีนั้นเราเริ่มใช้ปีงบประมาณก็คือ ๑ ตุลาคม เช่นปีงบประมาณ ๒๕๔๗ เราเริ่มใช้ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ เพราะฉะนั้นกระบวนการทำงบประมาณมันเกิดขึ้นก่อนที่จะมีมติคณะรัฐมนตรี เราผ่านงบประมาณปี ๒๕๔๗ กันตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๔๖ เพราะฉะนั้นเป็นไปไม่ได้ที่จะมาตั้งงบประมาณปกติ ปี ๒๕๔๗ ในโครงการเครื่องบินดังกล่าวในเดือนกรกฎาคม เพราะว่าได้ผ่านพ้นกระบวนการวาระที่ ๑ ของงบประมาณไปแล้ว -----

เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้อยู่ในงบประมาณ ๒๕๔๗ จึงขอเรียนว่าไม่ได้มีอะไรที่เป็นเรื่องของความไม่โปร่งใสหรือว่าไปรับ ๆ ร้อน ๆ ใช้งบประมาณในเงินงบกลางแต่อย่างใด ส่วนประเด็นอื่น ๆ ผมขออนุญาตที่จะรับไป เพราะว่ามีหลายท่านเช่นท่านวิฑูรย์สอบถามเรื่องของงบที่อยากจะให้ไปพัฒนาภาคอีสานเรื่องชลประทานระบบท่อ กรรมการไม่ได้สอบถาม แต่ว่าอย่างไรก็ตามในส่วนที่เป็นรัฐบาลก็จะลองไปประสานงานกับส่วนที่เกี่ยวข้องว่าจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ รวมทั้งท่านรังสิมา ขอภัยที่เอ่ยนาม ที่ท่านฝากประเด็นต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหอประชุม ขุดลอกคลอง พยาบาลอะไรก็ตามจะรับไปพิจารณา แต่เรียนว่าท่านปีที่เข้าไปเป็นกรรมการกับผมนั้นท่านทำหน้าที่ได้ดี ถ้าท่านไปเป็นกรรมการในปี ๒๕๔๘ อีกก็น่าจะใช้โอกาสนี้ไปพูดในวาระนั้นได้ครับ ขอบพระคุณครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับเดี๋ยวคุณพีระพันธุ์ให้

ท่านรองนายกชี้แจงก่อนนะครับ

นายโกศล พลกุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม โกศล พลกุล ในฐานะกรรมการ สัน ๆ เท่านั้นเองครับ ก็คือว่าตามที่ท่านสมาชิกได้กล่าวถึง มาตรา ๔ ใน (๑) (๒) (๓) (๑) ก็คือเรื่องเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ (๒) ก็คือการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง (๓) ก็คือปรับค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ ก็มีสมาชิกบางท่านก็ต้องขอบคุณว่ารัฐบาลได้ให้เงินตรงนี้ไปถึงประมาณ ๖๕,๐๐๐ ล้านบาท ใน (๑) นั้นนะครับก็คือเป็นเรื่องของดูแลข้าราชการที่เกษียณแล้วรับบำนาญอยู่ ซึ่งปกติทายาทเขามีสิทธิจะรับบำเหน็จตกทอดหากเขาเสียชีวิตไป รัฐบาลก็ได้ให้เขามารับไปได้ ๑๕ เท่าของเงินเดือนปกติ บำเหน็จตกทอดก็จะ ๓๐ เท่าของเงินเดือนแต่ไม่เกิน ๒ แสนบาท ตรงนี้ก็ทำให้ข้าราชการที่เกษียณไปแล้วนะครับท่านสามารถที่จะมีเงินขึ้นมาได้ สามารถจับจ่ายใช้สอยได้ โดยระบบของบำเหน็จดำรงชีพ ส่วน (๒) ในเรื่องของพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงนั้น ผมได้ชี้แจงไปแล้วก็คงมีในเรื่องของปรับเงินเดือน ซึ่งบางท่านอาจจะมองว่าผมชี้แจงไปบอกว่าออก พ.ร.ฎ. ไม่เหมาะสม ความจริงไม่ใช่ครับ ผมหมายถึงว่าตามกฎหมายปัจจุบันถ้าจะออกเป็นพระราชกฤษฎีกานั้นการขึ้นเงินเดือนก็ต้องเป็นลักษณะ

เพอเซนทิจ (Percentage) จุดที่เท่ากันหมด เช่นจะขึ้น ๓ เปอร์เซนต์ก็ ๓ เปอร์เซนต์หมด ๕ เปอร์เซนต์ก็ ๕ เปอร์เซนต์หมด แต่ที่ได้กราบเรียนไปแล้วว่าขึ้น ๓ เปอร์เซนต์สำหรับทุกชี แต่สำหรับชี ๑ ถึงชี ๗ นั้นจะขึ้นเงินเดือนให้อีก ๑ ขึ้น ซึ่งตรงนี้เขาได้อีก ๔ เปอร์เซนต์ ส่วนกรณีที่เขามีสิทธิจะมาได้รับส่วนแบ่งอีกก็คือว่าถ้าเป็นกรณีหน่วยงานได้สามารถบริหารตามเป้า ได้รับการประเมินผ่านตัวชี้วัดต่าง ๆ ก็จะได้รับเงินตรงนี้ตอบแทนไปก็จะไปแบ่งกันอีก เพราะฉะนั้นวัตถุประสงค์ทั้งหมดก็คือว่าให้ข้าราชการที่รับราชการอยู่นั้นสามารถที่จะได้รับการตอบแทนทั้งขึ้นเงินเดือน ระดับสูงก็ขึ้นเท่ากับระดับล่าง แต่ระดับล่างจะมากกว่าก็ตรงที่ว่าเขาได้เพิ่ม ๑ ขึ้น แล้วนอกจากนั้นแล้วระดับสูงถ้าทำงานเข้าเป้าเขาก็จะได้เงินเพิ่มขึ้นในส่วนของเขาจะได้รับไป ส่วนกรณีที่ทั้งหน่วยงานถ้าทำงานเข้าเป้าเพิ่มขึ้นก็รับเอามาเฉลี่ยกัน ก็เพื่อจะได้เข้าใจตรงกัน ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่น่าจะมีแล้วนะคุณพีระพันธุ์

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : นิดเดียวครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลยครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณครับ

ท่านประธานครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ นิดเดียวครับ ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยได้กรุณาชี้แจงผมกลัวว่าจะสับสน เพราะว่าท่านรองนายกคงเข้าใจประเด็นผิด ประเด็นที่ผมพูดว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ซื้อและคณะรัฐมนตรีอนุมัติเฮลิคอปเตอร์ ยูโรคอปเตอร์ ซีซี ๑๕๕ ปี ๑ เหมือนกับยูโรคอปเตอร์ไม่ใช่ประเด็นนั้นครับ ประเด็นก็คือว่าคณะรัฐมนตรีอนุมัติในฐานะที่เป็นเครื่องราชพาหนะ แต่ว่าเครื่องลำนี้ท่านบอกว่าไม่เป็นไม่ได้เดี่ยวประกันไม่ได้ ตรงนี้ที่คนสับสน ก็แปลว่าเครื่องลำนี้ลำที่กำลังเป็นประเด็นพูดกันนี่นะครับ ท่านบอกว่าถ้าระบุเป็นราชพาหนะเดี่ยวประกันไม่ได้ แต่คอปเตอร์ลำนี้เป็นราชพาหนะเหมือนกันท่านไประบุว่าเป็นราชพาหนะ ก็แปลว่าท่านไม่ประสงค์ประกันหรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชี้แจงกันแล้วนะครับ เชิญต่อครับท่านรัฐมนตรี

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมขอ
อนุญาตใช้เวลาอีกสั้นนิดเดียวเนื่องจากท่านพีระพันธุ์ได้พูด ผมคิดว่าท่านพีระพันธุ์พูดคงจำได้
ว่าท่านพูดประเด็นในเรื่องของการที่บอกว่า ครม. ไปอนุมัติเครื่องในลักษณะที่ท่านรองนายก
บอกว่าไม่ดี ผมเรียนยืนยันว่าผมได้จดไว้แล้วก็ยืนยันว่าถ้าท่านพีระพันธุ์ไปดูจากเทปบันทึก
คำอภิปรายของท่านแล้วจะมีคำพูดนี้ครับ ขอบพระคุณท่านประธานสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ มติที่ผมจะขอเป็นอย่างนี้นะครับ
คือเรากำลังพิจารณามาตรา ๔ อยู่ แล้วก็มีผู้ขอแปรญัตติ ผมก็จะถามประเด็นในการลงมติ
อย่างนี้นะครับว่า ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมาก ก็ให้กดคำว่า เห็นด้วย
ส่วนท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยนี่นะครับ คือเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ให้กดคำว่า ไม่เห็นด้วย หลังจาก
ทราบคะแนนแล้วถ้าหากว่าฝ่ายที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากก็เป็นอันจบ แต่ถ้าเกิด
เสียงข้างมากเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ผมจะถามทีหลังว่าจะเอาของท่านใดเป็นร่างในการ
พิจารณาต่อไป เข้าใจกันนะครับ เชิญท่านสมาชิกลงมติได้นะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับ
กรรมาธิการเสียงข้างมาก ให้กดคำว่า เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ กดคำว่า
ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สุภปภา ๙๐/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้เวลาพอสมควรแล้วนะครับ ผมปิดการลงมติ
นะครับ เจ้าหน้าที่ส่งมติดังมาด้วยครับ ตัวเลข

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต
ใช้สิทธิครับ กระผม จรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ไม่เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เดี่ยวบวกอีก ๑ นะครับ มีเห็นด้วย ๓๐๘
บวกกับที่ไม่ได้กดอีก ๑ เป็น ๓๐๙ นะครับ ขอภัย เห็นด้วย ๓๐๘ ไม่เห็นด้วย ๖๑ บวกกับ
ท่านจรินทร์อีก ๑ เป็น ๖๒ งดออกเสียง ๕ ไม่ลงคะแนน ไม่มี เป็นอันว่าสมาชิกแห่งสภา
เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก เป็นการจบการพิจารณามาตรา ๔

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สุภภา ๙๐/๒

ต่อไปมาตรา ๕ เชิญเลขาธิการครับ

นายสมพล วณิชพันธุ์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน
คำแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้สงวนนะครับ ตัดใจใหม่ครับ ตัดใจเชิญครับ
คุณไชยยศครับ

นายไชยยศ จิรเมธากร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม
ไชยยศ จิรเมธากร พรรคประชาธิปัตย์ อุดรธานี ท่านประธานที่เคารพครับ ผมฟังเพื่อนสมาชิก
อภิปรายมาตั้งแต่เช้า นับตั้งแต่คุณสาทิพย์ วงศ์หนองเตย เป็นท่านแรก ทั้งหมดนี้ท่านประธาน
ทางรัฐบาลก็พูดอยู่เสมอว่าต้องการให้ระบบการเมืองบ้านเราพัฒนาไป ต้องการให้มีระบบ
การตรวจสอบ ในประเทศไทยเราเนี่ยเราบอกกันว่าเรามีอยู่ ๓ อำนาจ ก็คือบริหาร นิติบัญญัติ
ตุลาการ ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้เราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นร่างพระราชบัญญัติ
นะครับ เมื่อเป็นร่างพระราชบัญญัติแล้วสิ่งที่เราพิจารณากันมา ไม่ว่าเราพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับไหนก็ตาม เรามีปัญหามากมายมาโดยตลอด ไม่ว่าในชั้น
การพิจารณาของกรรมาธิการซึ่งมีปัญหา ที่ผมฟังกรรมาธิการในครั้งนี้นะครับผมเคยเป็น
กรรมาธิการมาก็ตาม มักจะมีปัญหาเรื่องการได้รับรู้รายละเอียด ได้รับเอกสาร ท่านประธาน
ที่เคารพครับ แต่ว่าเมื่อเราถกเถียงกันไปเสร็จแล้ว ผ่านชั้นกรรมาธิการไปแล้ว ทั้งหมดกลายเป็น
สิ่งที่ไม่มีความจำเป็นอะไรเลยที่เรามานั่งพิจารณา เพราะอะไรครับ ยกตัวอย่าง ในมาตรา ๖
บอกว่า ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดินตามรายการและจำนวนที่กำหนดไว้
ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอน
เปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย ท่านประธานที่เคารพครับ แปลว่าที่เราทำกันมาทั้งหมดนี้ถึงเวลาแล้ว
รัฐบาลก็สามารถไปเปลี่ยนแปลงได้ตามกฎหมาย โดยคณะรัฐมนตรีร่วมกับสำนักงบประมาณ
แล้วสิ่งที่เราทำกันนะครับ ท่านประธาน วันนี้เราบอกว่าเราแบ่งเป็น ๓ อำนาจ อำนาจบริหาร

สผ ๗/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สุภปภา ๙๐/๓

ไม่ให้คนฝ่ายนิติบัญญัติขึ้นไปดำรงตำแหน่ง แต่ว่าในอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติซึ่งทำหน้าที่ในการตรวจสอบฝ่ายบริหาร เรากลับไม่มีอำนาจอะไรเลย ในขณะที่เข้าสู่สภาก็มีข้อครหา มีการบ่นกันอยู่ตลอด ท้วงติงกันอยู่ตลอดเวลาว่าไม่ได้รับเอกสาร และเมื่อผ่านไปแล้วยังคะรับท่านประธาน ยังสามารถที่จะไปเปลี่ยนแปลงได้ สรุปว่า ไม่ว่าเราจะพิจารณากันไปกี่เรื่อง ก็โครงการก็ตาม สมมุติว่ามี ๕,๐๐๐ โครงการ กลับไปรัฐบาลแก้ไขทั้งหมด ฝ่ายนิติบัญญัติก็ไม่สามารถรับรู้รับทราบได้ ทั้ง ๆ ที่อย่างที่ผมกราบเรียนท่านประธานตั้งแต่ต้นครับว่า นี่เป็นร่างพระราชบัญญัติ เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศรองจากกฎหมายรัฐธรรมนูญ ทำไมละครับท่านประธาน ทำไมเราไม่สามารถเอาส่งกลับมาให้ฝ่ายนิติบัญญัติดูแล ถ้าหากมีความจำเป็น -----

ทุกโครงการท่านรองประธาน ท่านรัฐมนตรีช่วยท่านบอกว่า ได้ดูพิจารณากันอย่างดี ก่อนที่จะเป็นโครงการต่าง ๆ ที่ปรากฏในรายละเอียดต่าง ๆ ก็เมื่อดูพิจารณาอย่างดีแล้ว ทำไมถึงจะต้องมีการโอนเปลี่ยนแปลง ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ ผมเข้าใจครับว่า มันมีวิธีงบประมาณ ปี ๒๕๐๓ ที่ให้อำนาจไว้ แต่ผมอยากกราบเรียนครับว่า ในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว มีรายละเอียดว่า โอน เปลี่ยนแปลง ข้ามกรม ข้ามกระทรวงไม่ได้ แต่วันหนึ่งงบประมาณมันมาใช้ในงบกลาง ยกตัวอย่างงบประมาณ ที่มามอบให้ผู้ว่าซื้ออะไรทั้งหลาย ผมกราบเรียนถามครับ ท่านประธานว่าเงินเหล่านี้ กลายเป็นว่าเป็นส่วนงบกลาง ไม่ได้สังกัดกรม กองใด ๆ เพราะฉะนั้นมันโอนข้ามกันไป ข้ามกันมาได้อยู่เสมอ อยากกราบเรียนถามท่านประธานครับว่า ถ้าเรายังคงมาตรานี้ไว้ อำนาจนิติบัญญัติจะมีประโยชน์อะไรครับ เท่านี้ละครับท่านประธาน ผมรู้ว่าท่านประธาน จะเตือนเรื่องเวลา ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการตอบครับ เป็นข้อซักถาม ที่น่าสนใจ เชิญเลยครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาตตอบสั้น ๆ นะครับว่า มาตรา ๖ นั้นเป็นมาตราที่เขียนในลักษณะของการเสนอกฎหมายงบประมาณปกติ ทั่วไปทุกปี แล้วก็มีมาช้านาน ไม่ใช่เฉพาะกฎหมายเพิ่มเติมนี้แต่อย่างใด เป็นวิธีที่เขียนไว้ เพื่อการบริหารงบประมาณให้เป็นไปตามกฎหมาย เรื่องการโอน เปลี่ยนแปลง ที่ท่านไชยยศ ขอภัยที่เอ่ยนาม เป็นห่วงนั้น ท่านก็ได้เสนอคำแปรญัตตินี้มาทุกปีในมาตรานี้ ขอเรียนว่าในขณะนี้เรายังคงจำเป็นต้องใช้มาตรา ๖ เพื่อบริหารงบประมาณ แต่อย่างไรก็ตาม การโอน เปลี่ยนแปลง นั้นผมเชื่อมั่นว่าฝ่ายบริหารคงไม่ไปรื้อเปลี่ยนแปลงงบประมาณ ที่ผ่านสภาไปทั้งวงอย่างแน่นอน ใช้เฉพาะในกรณีที่มีความจำเป็น แล้วกรรมาธิการ ติดตามงบประมาณของสภาก็สามารถตรวจสอบได้ แต่แนวความคิดของท่านไชยยศนั้น ผมคิดว่าถ้าหากท่านจะใช้อีกเวทีหนึ่ง ตอนเรามีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ฉบับใหม่อาจจะไปถกเถียงกันตอนนั้นได้ แต่ขณะนี้ขอยืนยันว่าคงจำเป็นต้องใช้

มาตรา ๖ อยู่ต่อไปครับ ขอบพระคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยืนยันไหมครับ ถ้ายืนยันผมจะขอมติ
ถ้าไม่ยืนยันก็จะขอถือว่าจบมาตรานี้ะครับ

นายไชยยศ จิรเมธากร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม ไชยยศ จิรเมธากร
พรรคประชาธิปัตย์ อุดรธานี อย่างที่ท่านรัฐมนตรีท่านได้กราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า
เรื่องนี้ผมพูดมาหลายครั้ง แล้วผมกราบเรียนท่านรัฐมนตรีครับว่าในชั้นกรรมาธิการ
ท่านก็คงเคยเห็นผมพูดเรื่องนี้มาหลายครั้ง เพราะว่าผมอยากเห็นผมเข้าใจครับว่า
รัฐบาลมีความจำเป็น แต่ผมเห็นว่านี่คือหลักการ รัฐบาลเปลี่ยนแปลงได้ คนเปลี่ยนไป
เปลี่ยนคน เปลี่ยนหน้ากันไป แต่ว่าระบอบมันต้องอยู่ ผมยังยืนยันว่าผมเห็นว่านี่คือสิ่งที่
เหมาะสมในระบบตรวจสอบและการถ่วงดุลอำนาจ แล้วผมก็ยังคงพูดต่อไปทุกปีงบประมาณ
ที่ผมมีโอกาส ผมยังยืนยันครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะให้โหวตหรือให้ปรากฏในคำอภิปรายเฉย ๆ

นายไชยยศ จิรเมธากร (อุดรธานี) : ขอโหวตด้วยครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากว่ามาตรา ๖
มีสมาชิกขอแปรญัตติแล้วก็สงวนไว้ รัฐมนตรี กรรมาธิการชี้แจงแล้วก็ยังไม่พอใจ ขอยืนยัน
ผมก็จำเป็นต้องโหวตนะครับ

(ประธานมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุม
มาใช้สิทธิครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมาก ให้กดคำว่า เห็นด้วย
ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้ขอแปรญัตติ ให้กดคำว่า ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช้เวลาพอสมควรแล้วนะครับ พร้อมเพรียงกันแล้ว
ผมปิดการลงมติครับ ขอเจ้าหน้าที่ส่งตัวเลขมติดามาด้วยครับ เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
เสียงข้างมาก ๓๑๔ เห็นด้วยกับผู้ขอแปรญัตติ ๕๖ งดออกเสียง ๔ ไม่ลงคะแนน ๑

ต่อไป มาตรา ๗ เลขานุการครับ

นายสมพล วณิศพันธุ์ (รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีการแก้ไข ไม่มีผู้ขอแปรญัตติ ก็เป็นอันว่า จบการพิจารณา มาตรา ๗ ซึ่งเป็นมาตราสุดท้ายของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ นะครับ เมื่อจบวาระ ๒ เรียงตามมาตราแล้ว ก่อนที่จะถึงวาระ ๓ ข้อบังคับให้ที่ประชุมทบทวนว่ายังมีอะไรเป็นถ้อยคำขัดแย้งบ้างหรือไม่ นะครับ คือตก เอก โท ตริ ไม่มีทำนองนั้น ยกเว้นข้อความที่ขัดแย้งกัน ก่อนจะถึงเรื่องนี้ ก่อนถึงวาระ ๓ ผมให้ข้อสังเกตอย่างนี้ ให้ความเห็นนะครับ เนื่องจากว่าสภาเราได้เคยผ่าน กฎหมาย แล้วก็มี การไปพบข้อบกพร่องว่าขัดแย้งกัน ที่นี้กรณีที่เรากำลังพิจารณาอย่างนี้ พอจบปี มาทบทวนปุ๊บ มันอยู่ในวิสัยที่ยากที่จะมองเห็นชัดเจน เป็นไปได้ไหมครับว่าในข้อบังคับ ข้อ ๑๑๖ เราอาจจะแก้ไข นี่เพียงแต่หารือนะครับ ไม่ใช่ในวาระ ทั้งไว้เป็นการบ้านนิดหน่อยว่า หรือว่า ข้อ ๑๑๖ ก่อนจะลงวาระ ๓ ให้ทิ้งไว้สัก ๓ วัน ไม่เกิน ๗ วันทำนองนี้นะครับ หรือ ไม่เกิน ๓ วัน แล้วแต่ที่ประชุมจะกำหนด เพื่อให้ทบทวนถ้อยคำว่ามีข้อความขัดแย้งอะไรหรือไม่ ไม่ใช่เรื่องอื่นนะครับ เรื่องขัดแย้งข้อบังคับเดิม ทิ้งไว้สักนิดหนึ่ง เอาหรือไม่เอามันเป็นการ แก้ข้อบังคับที่ง่าย ผมเพียงแต่ทิ้งไว้เป็นการบ้านเท่านั้นเอง เพราะไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้น จะไปแก้ บางคนก็เสนอให้แก้รัฐธรรมนูญบ้าง แก้อะไรต่ออะไรเยอะแยะ ผมว่า จังหวะการที่จะโหวตเป็นจังหวะหนึ่งเหมือนกับที่ผมเคยออกกระเปียบเรื่องจบกฎหมายแล้ว ให้รอไว้อีก ๓ วันก่อนที่จะนำทูลเกล้า เพราะป้องกันการจุกจิกอย่างคราวที่แล้วที่ฝ่ายค้าน ตั้งตัวไม่ทันทำนองนี้นะครับ นี่เป็นหารือทิ้งไว้เป็นการบ้าน ผมไม่ได้มีเจตนาเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ เมื่อไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น เกี่ยวกับพระราชบัญญัติที่จบวาระ ๒ ไปแล้ว

ต่อไปก็เป็นการลงมติตามวาระที่ ๓ ในวาระที่ ๓ เป็นเรื่องที่สภานี้จะเห็นชอบให้ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี ๒๕๔๗ เป็นกฎหมายใช้ต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบก็ให้กดปุ่มคำว่า เห็นชอบ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ก็กดคำว่า ไม่เห็นด้วย นะครับ

เชิญลงมติได้นะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบกดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ไม่เห็นชอบ

กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ขอใช้สิทธิครับ

ผม จรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ ไม่เห็นชอบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอปิดการลงมติครับ เจ้าหน้าที่ส่งคะแนนลงมาด้วยนะครับ มีสมาชิกเห็นชอบ ๓๑๑ ท่าน ไม่เห็นชอบ ๗๕ ท่าน บวกคุณจรินทร์อีก ๑ ท่าน เป็น ๗๖ ท่านนะครับ งดออกเสียง ๕ ท่าน ไม่ลงคะแนนไม่มี เป็นอันว่าสภาแห่งนี้มีมติเห็นชอบกับพระราชบัญญัติเพิ่มเติมงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๗

มีคนยกมือ เดียวท่านนายกจะขอถือโอกาสขอบคุณ คุณสุวโรชเชิญเลยครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร ก็คงรบกวนท่านประธานนิดเดียว เรื่องเกี่ยวกับการกดบัตรลงคะแนน ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานจะได้กรุณาดูคะแนนที่ลง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย แล้วก็มาโหวตกัน จะมีคะแนนที่เห็นว่ามันน่าจะที่จะมีการใช้สิทธิแทนในเรื่องกดบัตรกัน ก็ฝากในเรื่องดังกล่าวกับท่านประธานไว้เท่านี้เองครับว่าสมควรที่จะหามาตรการอะไรบ้างหรือไม่ เพราะตรงนี้จะไปโยงเรื่องเกี่ยวกับรับโล่ห์ของท่านประธานด้วย ท่านประธานครับ รับโล่ห์ เ็นชื่อเสร็จแล้วกลับ แล้วก็เวลาประชุมสภาก็ไม่ค่อยอยู่ตรงนี้ ซึ่งท่านประธานเองก็เคยมีดำริในเรื่องดังกล่าว เพราะฉะนั้นผมฝากท่านประธานว่า น่าจะหามาตรการเรื่องดังกล่าวนี้ด้วย เช่น เลิกปั๊มกดบัตรกันอีกครั้งหนึ่ง เช็กกันอีกครั้งหนึ่งเลยครับ เพราะไม่อย่างนั้นแล้วจะทำให้โล่ห์ของท่านประธานทำให้ศักดิ์ศรีตรงนี้ต่ำลงไป เพราะเซ็นชื่อแล้วกลับ ไม่ศักดิ์สิทธิ์ด้วย ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับเอาไปพิจารณานะครับ คุณไชยยศ

นายไชยยศ จิรเมธากร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ นิดเดียวครับ ผม ไชยยศ จิรเมธากร อุดรธานี พรรคประชาธิปัตย์ คือปกติทุกครั้งที่เราลงมติในวาระที่ ๓ เสร็จแล้ว เราจะมี การพิจารณาเรื่องข้อสังเกตนะครับ ครั้งนี้ผมไม่เห็นข้อสังเกตผมก็เลยอยากเรียนถามว่า มีข้อสังเกตหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เห็นก็คือไม่มีครับ ขอบคุณครับ

นายไชยยศ จิรเมธากร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมนิดเดียวครับ ผมเห็นท่านนายกอยู่ผมอยากกราบเรียนเพื่อท่านจะกรุณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไม่ได้แล้วนะครับ คุณไชยยศขออภัยนะครับ

นายไชยยศ จิรเมธากร (อุดรธานี) : ผมเสนอเป็นข้อสังเกตได้ไหมครับ

ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้แล้วครับ ไม่ใช่ว่าผมโหดร้ายนะครับ แต่ว่าให้เป็นไปตามข้อบังคับนะครับ แล้วสมาชิกก็อยู่กันจำนวนมากนะครับ ในโอกาสนี้ะครับ ท่านนายกเห็นแสดงความประสงค์จะขอแถลงต่อสภา เชิญเลยครับ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านกรรมการ และท่านสมาชิก ผมในนามของรัฐบาล ขอขอบคุณท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ที่มุ่งเน้นให้มีการพัฒนาเพื่อวางรากฐานในการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง การปฏิรูปการบริหารจัดการ การบริหารกำลังคนภาครัฐให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเทคโนโลยีของประเทศอันเป็นพื้นฐานสำคัญแห่งการยกระดับความสามารถแข่งขันของประเทศ ทั้งนี้รัฐบาลมุ่งเน้นการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืน ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของสภาแห่งนี้ รัฐบาลได้มีโอกาสรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และความห่วงใย ในหลาย ๆ ประการเกี่ยวกับการได้มาซึ่งรายได้ รายการค่าใช้จ่ายงบกลางที่ขอตั้งเพิ่มเติม ความคุ้มค่าของการใช้จ่ายเงินและประเด็นอื่น ๆ ซึ่งรัฐบาลจะได้พิจารณากำหนดแนวนโยบาย

หลักเกณฑ์ มาตรการในแต่ละด้านอย่างเหมาะสมต่อไป รัฐบาลขอยืนยันว่าการใช้งบประมาณ
ทุก ๆ ด้านของรัฐบาลจะเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดมีประสิทธิภาพและคุ้มกับเม็ดเงินภาษีอากร
ของประชาชน สุดท้ายนี้ผมขอขอบพระคุณคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ที่ได้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างรอบคอบ ทั้งนี้ผมขอให้ความมั่นใจว่ารัฐบาลจะมุ่งบริหารประเทศ
โดยยึดนโยบายที่มีทิศทางชัดเจนและให้ความสำคัญกับผลสำเร็จของนโยบาย และจะใช้
หลักการบริหารจัดการที่ดีในการใช้จ่ายเงินงบประมาณซึ่งเป็นเงินภาษีของประชาชนทุกบาท
ทุกสตางค์อย่างรัดกุมมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชน
สืบไป ขออภัยอีกครั้งว่า การเสนองบประมาณรายจ่ายครั้งนี้จะเป็นงบประมาณขาดดุล
เป็นครั้งสุดท้าย แล้วก็ตั้งแต่ปีงบประมาณต่อไปปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ที่จะเสนอมานี้
ก็จะเป็นงบสมดุลครั้งแรกหลังจากที่วิกฤติเศรษฐกิจเป็นต้นมานะครับ และก็เชื่อว่าบถึงแม้ว่า
จะตั้งสมดุลน่าจะจบที่การเกินดุลนะครับ ก็ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับสภาที่ได้ใช้เวลาและก็ให้
ข้อเสนอแนะสำหรับรัฐบาลครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ สำหรับวันนี้เราหมดระเบียบวาระ
การประชุมแล้วนะครับ ผมขอขอบคุณท่านสมาชิกและกรรมการวิสามัญทุกท่านครับ
ปิดการประชุมครับ ขอขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๑.๑๕ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๒๕ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗

รายชื่อผู้จกรายงานการประชุม

นัยนา เปรมประพันธ์	สติมา จันทรไพจิตร
ชัยญญาภัก ทองมา	เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์
อัมพา กันทิโกวิทย์	สันทนา ทรัพย์พูนผล
รพีพร ดิยาามา	บังอร วิบูลโกศล
นนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์	พัชรี ไชคำพา
วัฒน์ อุดมภักดี	สุภาภา หนองพงษ์
ชนิกา ศรีสมวงศ์	

สำนักกรายงานการประชุมและชวเลข

ประชุมครั้งที่ ๔๗๕

ตรวจวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มตรวจหน้า ๑ – ๒๑๐ ตรวจรายงาน ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๑๒	๒๒	๒๕๐,๐๗๕ ล้านบาท	๒๕,๐๗๕ ล้านบาท
๑๔	๓	๑๖,๖๐๐๐ ล้านบาท	๑๖,๖๐๐ ล้านบาท
๗๑	๔	ก็ล่วงเอาจาก	ก็ล่วงเอาจาก
๑๘๓	๕	โรงไฟฟ้า	โรงไฟฟ้า

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๗ สมัยสามัญทั่วไป
วันพุธที่ ๒๕ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑.	นายกมล จิระพันธุ์วณิช	✓			
๒.	นายสุภาพ คลีขจาย		✓		
๓.	นายมหรรณพ เดชวิทักษ์	✓			
๔.	นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	✓			
๕.	นายกริช กงเพชร	✓			
๖.	นางกรุณา ชิดชอบ	✓			
๗.	นายกฤษฎา สัจกุล	✓			
๘.	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
๙.	นางกอบกุล นพอมรบดี	✓			
๑๐.	นายกอบศักดิ์ ชุติกุล		✓		
๑๑.	นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	✓			
๑๒.	นางสาวกัญญา ศิลปอาชา	✓			
๑๓.	นางกัณตวรรณ กุลจรรยาวิวัฒน์	✓			
๑๔.	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
๑๕.	นายกำขง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
๑๖.	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
๑๗.	พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร	✓			
๑๘.	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
๑๙.	ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง	✓			
๒๐.	นางกุศลมาลวดี ศิริโกมุท	✓			
๒๑.	นายเกรียง กัลป์ตินันท์	✓			
๒๒.	นายเกรียงไกร ไชยมงคล	✓			
๒๓.	นายเกษม ปานอุดมลักษณ์		✓		
๒๔.	นายเกษม อุประ	✓			
๒๕.	หม่อมราชวงศ์เกษมสโมสร เกษมศรี	✓			
๒๖.	นายเกื้อกูล ด้านชัยจิตร	✓			
๒๗.	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
๒๘.	นายโกเมศ ขวัญเมือง	✓			
๒๙.	นายขจรธน จุตโต	✓			
๓๐.	นายคงกฤษ หงษ์วิไล	✓			
๓๑.	นางสาวคณิง ไทยประสิทธิ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๒.	นางคมคาย พลบุตร	✓			
๓๓.	นายคำรณ ณ ลำพูน	✓			
๓๔.	นายเงิน บุญสุภา		✓		
๓๕.	นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์	✓			
๓๖.	นายทองชัย เทียงธรรม	✓			
๓๗.	นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	✓			
๓๘.	นายจาตุรงค์ เพ็ญรพัฒน์	✓			
๓๙.	นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์	✓			
๔๐.	นายภาคิน สมมิตร	✓			
๔๑.	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	✓			
๔๒.	นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์	✓			
๔๓.	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
๔๔.	นายจุฤทธิ์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
๔๕.	นายเจริญ คันธวงศ์		✓		
๔๖.	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
๔๗.	พันตำรวจโท เจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะโม่ง	✓			
๔๘.	นายเจือ ราชสีห์	✓			
๔๙.	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
๕๐.	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๕๑.	นายเฉลิมชัย จีณะวิจารณ์	✓			
๕๒.	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	✓			
๕๓.	นายเฉลิมชัย อุฬารกุล	✓			
๕๔.	นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	✓			
๕๕.	นางสาวชรินทร์ พุทธปวน	✓			
๕๖.	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
๕๗.	นายชวน หลีกภัย	✓			
๕๘.	นายชวลิต มหาจันทร์	✓			
๕๙.	นายสมศักดิ์ วรรณ	✓			
๖๐.	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
๖๑.	นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล	✓			
๖๒.	นายชัยวุฒิ ธนาคนานุสรณ์	✓			
๖๓.	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
๖๔.	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
๖๕.	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
๖๖.	นายชาญศักดิ์ ขวลิตนิติธรรม	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๗.	นายชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์	✓			
๖๘.	นายชำนาญ คักดิเศรษฐ์	✓			
๖๙.	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
๗๐.	นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	✓			
๗๑.	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
๗๒.	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
๗๓.	นายชูวิทย์ กุ่ย พัทธทรัพย์พลก	✓			
๗๔.	นายชูศักดิ์ แอกลง	✓			
๗๕.	นายเชน เทือกสุบรรณ	✓			
๗๖.	นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	✓			
๗๗.	นายไชยยศ จิระเมธากร	✓			
๗๘.	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
๗๙.	นายสุชาติ ศรีสังข์	✓			
๘๐.	นายไชยา พรหมา	✓			
๘๑.	นายไชยา สะสมทรัพย์	✓			
๘๒.	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
๘๓.	นายจรัส พัวช่วย	✓			
๘๔.	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
๘๕.	นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล	✓			
๘๖.	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
๘๗.	นายอมรเทพ สมนาม	✓			
๘๘.	หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	✓			
๘๙.	นายชูวงศ์ ฉายะบุตร	✓			
๙๐.	นางวาทิ เดชา สุขารมณ	✓			
๙๑.	นางสาวตรีนุช เทียนทอง	✓			
๙๒.	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
๙๓.	นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น	✓			
๙๔.	นายตีใหญ่ พูนศรีธนากุล	✓			
๙๕.	นายไตรรงค์ สุวรรณศิริ	✓			
๙๖.	นายถวิล ฤกษ์น่าย	✓			
๙๗.	นายถาวร ตริรัตน์ณรงค์	✓			
๙๘.	นายถาวร เสนเนียม	✓			
๙๙.	นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
๑๐๐.	นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	✓			
๑๐๑.	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๐๒.	นายทวี สุระบาล	✓			
๑๐๓.	นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๑๐๔.	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			
๑๐๕.	นายทศพล สังขทรัพย์	✓			
๑๐๖.	นายทองดี มนิสสาร	✓			
๑๐๗.	นายทองหล่อ พลโคตร	✓			
๑๐๘.	นายระวีง เนตรโพธิ์แก้ว	✓			
๑๐๙.	พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง	✓			
๑๑๐.	นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ	✓			
๑๑๑.	นายเทวัญ ลิปะพัลลภ	✓			
๑๑๒.	นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	✓			
๑๑๓.	นายธณูย ตันติสุนทร	✓			
๑๑๔.	นายธนเทพ ทิมสุวรรณ		✓		
๑๑๕.	นายธนิศพล ไชยนันทน์	✓			
๑๑๖.	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
๑๑๗.	นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	✓			
๑๑๘.	นายธวัชชัย สัจจุกุล		✓		
๑๑๙.	นายธวัชชัย อนามพงษ์	✓			
๑๒๐.	นายธานินทร์ ใจสมุทร			✓	
๑๒๑.	นายธานี ยี่สาร	✓			
๑๒๒.	นายธาวินทร์ นิมมานเหมินท์	✓			
๑๒๓.	นายธีรโชติ กองทอง	✓			
๑๒๔.	นายประแสง มงคลศิริ	✓			
๑๒๕.	นายธีระ สลักเพชร	✓			
๑๒๖.	นายธีระชัย ศิริพันธ์	✓			
๑๒๗.	นายธีระชัย แสนแก้ว	✓			
๑๒๘.	นายธีระยุทธ วานิชขัง	✓			
๑๒๙.	นายนคร มาฉิม	✓			
๑๓๐.	นายณพคุณ รัฐผไท	✓			
๑๓๑.	นายณพดล พลเสน	✓			
๑๓๒.	นายณราพัฒน์ แก้วทอง	✓			
๑๓๓.	นายณริศ ขำนุรักษ์	✓			
๑๓๔.	นายณริศร ทองธิดา	✓			
๑๓๕.	นางสาวนริศ อติเทพวรพันธุ์	✓			
๑๓๖.	นายปัจจุตดิน อูมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓๗.	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
๑๓๘.	นายนิพนธ์ คนขยัน	✓			
๑๓๙.	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
๑๔๐.	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
๑๔๑.	นายนิพัทธ์ อินทรสมบัติ	✓			
๑๔๒.	นางนิภา พริ้งศุลกะ	✓			
๑๔๓.	นายนิมิตร นนทพันธุ์วาทย	✓			
๑๔๔.	นายนิยม วรปัญญา	✓			
๑๔๕.	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
๑๔๖.	นายนิโรธ สุนทรเลขา	✓			
๑๔๗.	นายนิสิต สิ้นธุไพร	✓			
๑๔๘.	พันตำรวจโท บรรยนิ ตั้งภากรณ์	✓			
๑๔๙.	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
๑๕๐.	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๑๕๑.	นายบัวสอน ประชามอญ	✓			
๑๕๒.	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	✓			
๑๕๓.	นายธเนศ เครือรัตน์		✓		
๑๕๔.	นายบุญชู ตีรทอง	✓			
๑๕๕.	นายบุญเดิม จันทะวัฒน์	✓			
๑๕๖.	นายบุญทรง เตริยาภิรมย์	✓			
๑๕๗.	นายบุญพันธ์ แซ่วัฒนนะ	✓			
๑๕๘.	นางบุญเรือน ศรีเวศ	✓			
๑๕๙.	นายบุญลือ ประเสริฐโสภ	✓			
๑๖๐.	นายบุญส่ง ไขเกษ	✓			
๑๖๑.	นายบุราณนุติณ อุเริง	✓			
๑๖๒.	นายปกรณ์ บุรณปกรณ์	✓			
๑๖๓.	นายพิระพงษ์ เสงส์สวัสดิ์	✓			
๑๖๔.	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
๑๖๕.	นายประกิจ พลเดช	✓			
๑๖๖.	นายประจวบ อึ้งภากรณ์	✓			
๑๖๗.	นายประจักษ์ แก้วกัลลาหาญ	✓			
๑๖๘.	นายประชา ประสพดี	✓			
๑๖๙.	นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	✓			
๑๗๐.	พลตรี ศรชัย มนต์วิวัฒน์	✓			
๑๗๑.	จำสิบเอก อนันต์ สุขสันต์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๗๒.	นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	✓			
๑๗๓.	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	✓			
๑๗๔.	นายประดู่ มั่นหมาย	✓			
๑๗๕.	นายประทวน เขียวฤทธิ์	✓			
๑๗๖.	นายประทีป กรีทาเวช	✓			
๑๗๗.	นายอนกร นันท์	✓			
๑๗๘.	นางประไพพรรณ เล็งประเสริฐ	✓			
๑๗๙.	นายประภัตร โพธสุธน	✓			
๑๘๐.	นางนัฐมล สมบูรณ์เทอดธนา		✓		
๑๘๑.	นายประมณฑ์ คุณะเกษม	✓			
๑๘๒.	พันตำรวจเอก ปรีดี เจริญศิลป์	✓			
๑๘๓.	นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์	✓			
๑๘๔.	นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล	✓			
๑๘๕.	นายประวิช นิลวัชรมนี	✓			
๑๘๖.	นายประวิช รัตนเพียร	✓			
๑๘๗.	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			
๑๘๘.	นายประสานคร บัญมี	✓			
๑๘๙.	นายประสิทธิ์ จันทาทอง	✓			
๑๙๐.	นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	✓			
๑๙๑.	นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล	✓			
๑๙๒.	นายประเสริฐ จันทรวงทอง	✓			
๑๙๓.	นายประเสริฐ เด่นนาลัย	✓			
๑๙๔.	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
๑๙๕.	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	✓			
๑๙๖.	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
๑๙๗.	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
๑๙๘.	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๑๙๙.	นายปรีชา เลหาพงศ์ชนะ	✓			
๒๐๐.	นางปวีณา หงสกุล	✓			
๒๐๑.	นายบุญถึง ผลพานิชย์	✓			
๒๐๒.	นายปัญญา จินาคำ	✓			
๒๐๓.	นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ	✓			
๒๐๔.	นายปิยะ ปิตุเตชะ	✓			
๒๐๕.	นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์	✓			
๒๐๖.	นายญาณเดช ทองสิมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๐๗.	นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	✓			
๒๐๘.	นางผณินทรา ภัคเกษม	✓			
๒๐๙.	นางผ่องศรี แซ่จึ้ง	✓			
๒๑๐.	นายเมดิมชัย สะสมทรัพย์	✓			
๒๑๑.	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง	✓			
๒๑๒.	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
๒๑๓.	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	✓			
๒๑๔.	นายพงษ์พิข รุ่งเป้า	✓			
๒๑๕.	นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	✓			
๒๑๖.	นายพงษ์ศักดิ์ วรปัญญา	✓			
๒๑๗.	ร้อยตำรวจเอก พเยาว์ พูลธรัตน์		✓		
๒๑๘.	นายพรชัย อรรถปรียางกูร	✓			
๒๑๙.	นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ	✓			
๒๒๐.	นายพรวุฒิ สารสิน		✓		
๒๒๑.	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
๒๒๒.					
๒๒๓.	นายพรเสก กาญจนจारी		✓		
๒๒๔.	นายพณัฒชัย ดำรงรัตน์	✓			
๒๒๕.	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง	✓			
๒๒๖.	นายพ้อง ชีวานันท์	✓			
๒๒๗.	นายพายัพ บัณฑิต	✓			
๒๒๘.	นางพิชญ์สินี มุ่งฝักกลาง กิตติรักษกุล	✓			
๒๒๙.	นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์	✓			
๒๓๐.	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
๒๓๑.	พันโทหญิงรัฐติยา รังสิตพล		✓		
๒๓๒.	นายพิทยา บุญเฉลียว	✓			
๒๓๓.	นายพิทักษ์ สันติวงศ์เดชา	✓			
๒๓๔.	นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ	✓			
๒๓๕.	นายพินิจ จันทรสุนทร	✓			
๒๓๖.	นางพิมพ์า จันทรประสงค์	✓			
๒๓๗.	นายพิมล ศรีวิกรม์	✓			
๒๓๘.	นายพิษณุ พลไวย์	✓			
๒๓๙.	นายพีระพันธุ์ สาลิรัฐวิภาค	✓			
๒๔๐.	นายพีระเพชร ศิริกุล	✓			
๒๔๑.	นายพูลสวัสดิ์ โหตระไวศยะ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๔๒.	นายโพธิพงษ์ ลำข้า	✓			
๒๔๓.	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๒๔๔.	นายไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร	✓			
๒๔๕.					
๒๔๖.	นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร	✓			
๒๔๗.	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
๒๔๘.	นายไพศาล จันทรงภักดี	✓			
๒๔๙.	นายไพศาล จันทวารา	✓			
๒๕๐.	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
๒๕๑.	นางพาริดา สุลโสมาน	✓			
๒๕๒.	นายภัทรศักดิ์ ไชยสถานุเคราะห์	✓			
๒๕๓.	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
๒๕๔.	นายภิมุข สิมะโรจน์	✓			
๒๕๕.	นายภูมิ สาระผล	✓			
๒๕๖.	นายภูมินทร์ สิริระประเสริฐ	✓			
๒๕๗.	นางสาวภูวนิดา คุณผลิน	✓			
๒๕๘.	นายมงคล กิมสุนจันทร์	✓			
๒๕๙.	นายประสงค์ บุรณ์พงศ์	✓			
๒๖๐.	นายมนต์เชียร สงฆ์ประชา	✓			
๒๖๑.	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	✓			
๒๖๒.	นางมยุรา มนะสิการ	✓			
๒๖๓.	นายมหิดล จันทรางกูร	✓			
๒๖๔.	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
๒๖๕.	นายมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
๒๖๖.	นายมานะชัย วิชัยกุล	✓			
๒๖๗.	นายมารุต บุญนาค	✓			
๒๖๘.	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
๒๖๙.	นาย मुख สุลโสมาน	✓			
๒๗๐.	นายเมธี ฉัตรจินดารัตน์	✓			
๒๗๑.	นายยงยศ อติเรกสาร	✓			
๒๗๒.	นายยงยุทธ ดิยะไพรัช	✓			
๒๗๓.	นายยงยุทธ สุวภาพ	✓			
๒๗๔.	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	✓			
๒๗๕.	พลเอก รัตน์ะ เฉลิมแสนยากร	✓			
๒๗๖.	นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๗๗.	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	✓			
๒๗๘.	นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต	✓			
๒๗๙.	นาวาอากาศโท รวยลภ เยี่ยมทอง	✓			
๒๘๐.	นายระวี หิรัญโชติ	✓			
๒๘๑.	นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	✓			
๒๘๒.	นางสาวเรวดี รัศมีทัต	✓			
๒๘๓.	นายเรวัต สิริบุญกุล	✓			
๒๘๔.	พลเรือโท โรช วิกิตภูมิประเทศ	✓			
๒๘๕.	นายณพดล อินนา	✓			
๒๘๖.	นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	✓			
๒๘๗.	นายลามศักดิ์ ลามาโรจน์กิจ	✓			
๒๘๘.	นางสาววันย์ ตันติกุลพงศ์	✓			
๒๘๙.	นายลิขิต หมูดี	✓			
๒๙๐.	พลตำรวจโท วรรณรัตน์ คชรักษ์	✓			
๒๙๑.	นายวรรณรัตน์ ชาบุญกุล		✓		
๒๙๒.	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
๒๙๓.	นายวรุดม ภูมิระกาญจนะ	✓			
๒๙๔.	นายสถาพร มณีรัตน์	✓			
๒๙๕.	นายวรารุณ ศิลปอาชา	✓			
๒๙๖.	นายวัชรนา ณ วังขนาย	✓			
๒๙๗.	นายวัฒนา เสงไผเราะ	✓			
๒๙๘.	นายลิขิต อีร์เวคิน	✓			
๒๙๙.	นายวัยโรจน์ พิพิธภักดี	✓			
๓๐๐.	ว่าที่เรือโท วัลลภ ยิ่งตรง	✓			
๓๐๑.	นายวัลลภ สุปรียศิลป์	✓			
๓๐๒.	นายวารุจ ศิริวัฒน์	✓			
๓๐๓.	นายวาสิต พยัคฆบุตร	✓			
๓๐๔.	นายวิชัย วัฒนาศาสตร์	✓			
๓๐๕.	นายวิจิตร พรพุดมพันธ์		✓		
๓๐๖.	นายวิจิตร ศรีสอาน	✓			
๓๐๗.	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			
๓๐๘.	นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	✓			
๓๐๙.	นายวิชัย สามิตร	✓			
๓๑๐.	นายวิชาญ มินชัยนันท์	✓			
๓๑๑.	นายรักษ์ ดำนกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑๒.	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
๓๑๓.	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
๓๑๔.	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
๓๑๕.	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
๓๑๖.	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
๓๑๗.	นายวิทยา เทียนทอง		✓		
๓๑๘.	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
๓๑๙.	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	✓			
๓๒๐.	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
๓๒๑.	นายวินัย เสนเนียม	✓			
๓๒๒.	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
๓๒๓.	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
๓๒๔.	พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท	✓			
๓๒๕.	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			
๓๒๖.	นายวิวรรณไชย ณ กาฬสินธุ์	✓			
๓๒๗.	นายจ่านงค์ โพธิสาโร	✓			
๓๒๘.	นายวิวัฒน์ นิติกาญจนา	✓			
๓๒๙.	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
๓๓๐.	นายวิสันต์ เดชเสน	✓			
๓๓๑.	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
๓๓๒.	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
๓๓๓.	นายวิสุทธิ ไชยณรงค์	✓			
๓๓๔.	นายจตุติ ไกรฤกษ์	✓			
๓๓๕.	นายอารักษ์ ไชยริญ	✓			
๓๓๖.	นายวีระพล อติเรกสาร	✓			
๓๓๗.	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	✓			
๓๓๘.	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
๓๓๙.	นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง	✓			
๓๔๐.	นายเวียง วรเชษฐ	✓			
๓๔๑.	พันตำรวจโท ไผพจน์ อภรณ์รัตน์	✓			
๓๔๒.	นายศรคม ภาษา	✓			
๓๔๓.	นายศราวุธ เพชรพนมพร		✓		
๓๔๔.	นายศักดิ์ดา คงเพชร	✓			
๓๔๕.	นายกิตติพงษ์ เทียมสุวรรณ	✓			
๓๔๖.	นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๔๗.	นางสาวคันสนีย์ นาคพงศ์	✓			
๓๔๘.	นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี	✓			
๓๔๙.	นายศิริ หวังบุญเกิด	✓			
๓๕๐.	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
๓๕๑.	นายศิริโชค โสภา	✓			
๓๕๒.	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
๓๕๓.	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	✓			
๓๕๔.	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย		✓		
๓๕๕.	นายศุภชัย โพธิ์สุ	✓			
๓๕๖.	นางสาวศุภมาส อิศรภักดี	✓			
๓๕๗.	นายศุภรักษ์ คชรหา	✓			
๓๕๘.	นายสงกรานต์ คำพิไลย์	✓			
๓๕๙.	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
๓๖๐.	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	✓			
๓๖๑.	นายชัย ชิดชอบ	✓			
๓๖๒.	นายสนั่น สบายเมือง	✓			
๓๖๓.	นายสนั่น สุราษฎร์	✓			
๓๖๔.	นายสมเกียรติ ฉันทวานิช	✓			
๓๖๕.	นายสมควร โอบ่อ้อม	✓			
๓๖๖.	นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์	✓			
๓๖๗.	นายสมเจตน์ ลิ้มปะพันธุ์	✓			
๓๖๘.	นายสมชัย อัครพัฒนศิริ	✓			
๓๖๙.	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
๓๗๐.	นายสมชาย ไส่สถาพรพิพิธ	✓			
๓๗๑.	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	✓			
๓๗๒.	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
๓๗๓.	นายสมบัติ รัตโน	✓			
๓๗๔.	นายสมบุรณ์ ไพรวลัย	✓			
๓๗๕.	นายสมบุรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๓๗๖.	นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล	✓			
๓๗๗.	นายสมมารด เจ๊ะนา	✓			
๓๗๘.	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
๓๗๙.	นายสมศักดิ์ คุณเงิน	✓			
๓๘๐.	นายยงยุทธ นพเกตุ	✓			
๓๘๑.	นายสมศักดิ์ ปรีศนันทกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๘๒.	นายสมศักดิ์ พันธิ์เกษม	✓			
๓๘๓.	นายสมศักดิ์ ไสยมกลาง	✓			
๓๘๔.	นายสรรเสริญ สมะลาภา	✓			
๓๘๕.	นายจักรพันธ์ ยมจินดา	✓			
๓๘๖.	นายสุภรณ์ อึ้งอภินันท์	✓			
๓๘๗.	นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์	✓			
๓๘๘.	นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร	✓			
๓๘๙.	นายสันติ ต้นสุหนัช	✓			
๓๙๐.	นายสันทัต จินากักดี	✓			
๓๙๑.	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
๓๙๒.	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
๓๙๓.	นายสาคร พรหมภักดี		✓		
๓๙๔.	นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย	✓			
๓๙๕.	นายสาธิต ปิตุเตชะ	✓			
๓๙๖.	นายสานิต ว่องสัณพงษ์	✓			
๓๙๗.	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			
๓๙๘.	นายสาวิตต์ โพธิ์วิหค	✓			
๓๙๙.	นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร	✓			
๔๐๐.	นายสิทธิชัย ไควสุรัตน์	✓			
๔๐๑.	นายสิน กุมมะ	✓			
๔๐๒.	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
๔๐๓.	นายสุวิชัย รังสิตพล	✓			
๔๐๔.	นายสุชุม เลาว์ณศิริ	✓			
๔๐๕.	นายสุชุมพงศ์ ใจนาคำ	✓			
๔๐๖.	หม่อมราชวงศ์สุชุมพันธุ์ บริพัตร		✓		
๔๐๗.	นายสุชน ชามพูนท	✓			
๔๐๘.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์		✓		
๔๐๙.	นายการุญ จันทรวงศ์	✓			
๔๑๐.	นายสุชาติ ต้นเจริญ	✓			
๔๑๑.	นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์	✓			
๔๑๒.	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	✓			
๔๑๓.	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
๔๑๔.	นายปภิต พัฒนกุล	✓			
๔๑๕.	นายสุทธิชัย จันทรอารักษ์	✓			
๔๑๖.	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๑๗.	นายสุทิน คลังแสง	✓			
๔๑๘.	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๔๑๙.	นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์	✓			
๔๒๐.	นายพินิจ จันทรสมบัติ	✓			
๔๒๑.	นายสุธา ชันแสง	✓			
๔๒๒.	นายสุนทร วัฒวิทย์	✓			
๔๒๓.	นายสุพล ฟองงาม	✓			
๔๒๔.	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
๔๒๕.	นายสุภรณ์ อัดถาวงค์	✓			
๔๒๖.	ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคณี	✓			
๔๒๗.	นายจำรัส เวียงสงค์	✓			
๔๒๘.	นายสุรัชย์ เป้าจรรยา	✓			
๔๒๙.	นายสุชาติ ชำนาญศิลป์	✓			
๔๓๐.	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
๔๓๑.	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
๔๓๒.	นายสุพล เกียรติไชยากร	✓			
๔๓๓.	นายสุวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
๔๓๔.	นายสุศักดิ์ นาคดี	✓			
๔๓๕.	นายสุศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๔๓๖.	นายสุสิทธิ์ นิติคุณวิรัช	✓			
๔๓๗.	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ	✓			
๔๓๘.	นายรุ่งเรือง พิทยศิริ	✓			
๔๓๙.	นายสุลัยมัลย์ วงษ์พานิช	✓			
๔๔๐.	นายสุวรรณ กุสุจรีต	✓			
๔๔๑.	นายสุวโรธ พะลัง	✓			
๔๔๒.	นางอัญชลี บุสสุวันโน	✓			
๔๔๓.	นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ	✓			
๔๔๔.	นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล	✓			
๔๔๕.	นายสุวิทย์ โยทองยศ	✓			
๔๔๖.	นายสุฤต สันติเมทนีดล	✓			
๔๔๗.	นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล	✓			
๔๔๘.	นางสาวสุวิมล พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
๔๔๙.	นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	✓			
๔๕๐.	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			
๔๕๑.	นายเสริมศักดิ์ การบุญ	✓			

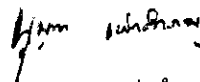
ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๕๒.	นายเสรี สาระนันท์	✓			
๔๕๓.	นายแสง ฤกษ์จรัส	✓			
๔๕๔.	นายโสภณ ชารัมย์	✓			
๔๕๕.	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
๔๕๖.	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
๔๕๗.	นายอดิสร เพียงเกษ	✓			
๔๕๘.	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
๔๕๙.	นายปรีนทร์ หิรัญบุรณะ	✓			
๔๖๐.	พันตำรวจโท อดุลย์ บุญเสริม	✓			
๔๖๑.	นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	✓			
๔๖๒.	นายอนันต์ ฉายแสง	✓			
๔๖๓.	นายอนันต์ อนันตกุล	✓			
๔๖๔.	นายอนุชา นาคาศัย	✓			
๔๖๕.	นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	✓			
๔๖๖.	นายอภิชาติ กาวีกาญจน์	✓			
๔๖๗.	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	✓			
๔๖๘.	นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	✓			
๔๖๙.	พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	✓			
๔๗๐.	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๔๗๑.	นางสาวอรดี สุทศรี	✓			
๔๗๒.	นายอรรคพล สรสุชาติ	✓			
๔๗๓.	นายอรรถพล มามะ	✓			
๔๗๔.	นายอรรถพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
๔๗๕.	นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินธุ์	✓			
๔๗๖.	นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์	✓			
๔๗๗.	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
๔๗๘.	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
๔๗๙.	นายอุทัย สุดสุข	✓			
๔๘๐.	นายอาคม เองฉ้วน	✓			
๔๘๑.	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์		✓		
๔๘๒.	นางสาวอภาภรณ์ พุทธิพาน	✓			
๔๘๓.	นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์	✓			
๔๘๔.	นายอำนาจ คลังผา	✓			
๔๘๕.	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
๔๘๖.	นายอิทธิเดช แก้วหลวง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๘๗.	นายอิทธิพล คุณปลื้ม	✓			
๔๘๘.	นายอิทธิรัตน์ จันทรสุนทร	✓			
๔๘๙.	นายอิสรา สุนทรวัดณ์	✓			
๔๙๐.	นายอุดม ไกรวัฒน์สุนทร	✓			
๔๙๑.	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
๔๙๒.	นายอุทัย พิมพ์ใจชน	✓			
๔๙๓.	นายเอกกมล ศิริวัฒน์	✓			
๔๙๔.	นายเอกรักษ์ อินทร์รอด	✓			
๔๙๕.	นายเอกพจน์ ปานแย้ม	✓			
๔๙๖.	นายเอกภาพ พลศรี		✓		
๔๙๗.	นายเอนก ทับสุวรรณ	✓			
๔๙๘.	นายเอนก หุตั้งคบดี	✓			
๔๙๙.	นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์	✓			
๕๐๐.	นางอุทัยดิษฐ์ พิศสุวรรณ อุเชิง	✓			
	รวม = ๔๙๘	๔๗๔	๒๓	๑	



(นางสาววรรณภััสสร รุจิกุลศิริ)

บุคลากร ๕



(นางบุญพา เผ่าสำราญ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ